

CAM-KÖY

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl:1 Sayı:1 16 Mart 1998 Ederi : 50.000 TL.

BÖLGEMİZDE NELER OLUYOR ?

HAVZAMIZ YAĞMALANIYOR !

Şişe-Cam, Tekel, Mobil, Halat fab. ve Çubuklu'daki Petrol Ofisi'nden sonra sıra 70'e yakın konfeksiyon ve 50'ye yakın dekor atölyelerine gelecek. Irili ufaklı işletmeler bir bir kapatılabilecek.

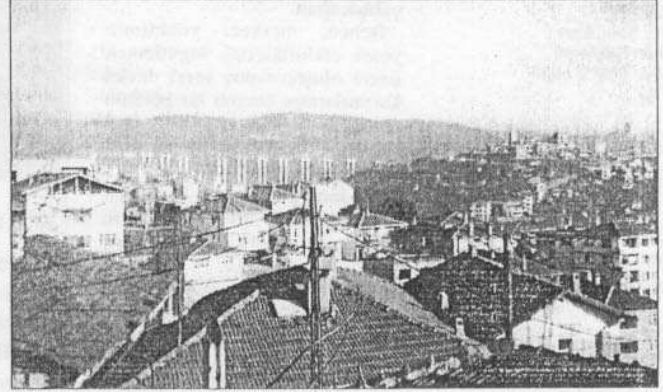
80'lerden sonra hızla geliştirilen özelleştirme politikaları, sonunda havzamızı da vurdu. Bölgemizdeki bütün işyerlerinin kapatılması ikibin yılına kadar gerçek olacak.

Birileri start verdi. Döğmeye basıldı. Eyüp Aşık "Tekel ya kapatılacak ya kapatılacak" buyurdu. Hazır yıllardır uygulanan yanlış sendikal politikalar sonucu bölge ucuz işgücü cenneti haline getirilmişken, rantçıların önü açılmak isteniyor. Özellikle Şişe-Cam'da el imalatının ortadan kalkmasıyla taşeronlaşma süreci de başlamış oldu. Geçmişte yapılan toplu iş sözleşmesi hükümlerine rağmen, (yemekhane, yüklemenin, temizlik ve paketlemenin) mütcahite ve taşerona verilmesi engellenemedi. Teyzinat kapatıldı ve dekor ürünleri dahil bir çok ürün fason olarak yaptırılmaya başlandı. Kapsam dışı personel çalıştırılmasının önü alınamadı. Geçmişte her toplu iş sözleşmesinin bağışlanmasıyla birlikte, işverenlerden alınan "iş güvencesi protokolü" ne rağmen

işletmelerdeki işçi sayılarındaki daralma önlenemedi. Özellikle cam holdinginde 1990-1998 yılları arasında 10 binler civarında olan işçi sayısı 6 binlere kadar geriledi. Bölgedeki bütün işletmelerde benzer durum yaşandı. Cam holding bilinçli bir politika uygulayarak Paşabahçe'deki işçi sayısını ve üretimini daralttı.

Oynanan oyunları, dönen dolapları birlikte yaşadık, biliyoruz. Şimdi sıra havzamızın yağmalanmasına geldi. Kıyı şeridimiz, ormanlarımız, su kaynaklarımız yok oluyor. Talan ve yağma Sapanca ormanlarına kadar dayandı.

İki milyon metrekaresi geçen Sahip Molla özel ormanı yasadaki %6 kuralı aşarak %35 oranında yapılaşmaya açıldı. Sevda tepesinden sonra bütün yamaçlar ve orman alanları villalarla çevrildi. Kandilli yağ ve Çubuklu Cam fabrikasının işi bitirildi. Gümüşsuyu karlı tepenin ACARLAR tarafından satın alındığı söyleniyor.

Burjuvazi topyekün saldırıya geçti. Çubuklu viyadüğü tamamlandığında, havzamızın ne hale geleceği ise tam olarak bilinmiyor. Ancak kapanan fabrikaların yerine oteller, Kulüp 29'lar, marinalar ve sahil şeridinde de kazıklı yol yapılacağı pek gizlenmiyor.

Bu projelere baktığımızda bölgedeki talanın ve rantın büyüklüğü ortada. Bu olacaklar bölgemizdeki sınıf hareketinin alanını daraltmakla kalmayacağı açık. Sıra gecekonduvarımıza da gelecektir. Dolayısıyla sorun hepimizin sorunudur. Bölgemize sahip çıkmalıyız. Başta sendikalar ve siyasi partiler olmak üzere, acilen bir bölge konsensiyumu oluşturulmalıdır. Gelmekte olan tehlikeye karşı planlı

bir tartışma kürsüsü vakit geçirilmeden oluşturulmalı ve içine Anadolu yakasını da alan bir emek cephesi örgütlenmelidir. Ayrıca, bölgedeki talana ve yağmaya ilişkin bütünlüklü bir bilgilendirme yollarından biri de bölge milletvekillerinin bölgeye gelmesidir. Sorunları tartışmak ve talanı sorgulamak için, yaratılacak olan emek cephesinin bu daveti yapmasını doğru buluyoruz.

CAM KÖY VAKFI NİÇİN KURULDU ?

5 yıl önce kurulmuş olan Cam-Köy Vakfı'nın uygulamayı amaçladığı 'Cam-Köy Projesi'nin kurulmasında, yönetimde ve faaliyetlerinin yürütülmesinde, topluluğumuzun çok önemli bir yeri bulunan Cam - Köy Vakfı, amaçladığı Cam-Köy Projesini gerçekleştirdiğinde, bu durum, topluluğumuz açısından da büyük bir tanıtım prestij gücü sağlayacaktır." diyen Paşabahçe Cam Sanayii, geçtiğimiz yıl içerisinde alt yapı ve inşaat projeleri hazırlanmış olan proje için, halen Beykoz'la Polonezköy arasında bir arazi belirlemiş olup, arazi tapusunun vakfa devredilmesi hazırlıkları tamamlanmıştır. Tapunun alınması ile birlikte derhal inşaat başlanması ve birkaç yıl içerisinde söz konusu arazi üzerinde:

Cam Dekorlama Atölyeleri (ilk aşamada 200 atölye)

Cam Dekorlama Eğitimi verecek Kurs / Eğitim Binaları, Kafeterya, Lokanta ve Konaklama Tesisleri, Parklar, Bahçeler, Spor Tesisleri kurulması ve böylece kurulacak Cam Köy'ün (MURANO) Almanya ve Çekoslovakya'daki mevcut tesislerde söz konusu olduğu gibi turistik bir nitelik de taşıması amaçlanmaktadır. Beş bölümden oluşan projedeki tesisler yandaki tabloda görülmektedir.

Söz konusu arazinin mülkiyetinin 1993 yılı arasında vakfa intikal edebileceği ve derhal inşaat faaliyetlerine başlanabileceği, finansman için gerekli kaynakların devlet kredisıyla sağlanabileceği ve bunun için gerekli siyasi destek de alınmıştır.

YER	KURULACAK TESİSLER	MÜLKİYETİ
1. Bölüm Paşabahçe Cam Sanayii Sahili	Satış mağazaları ve Kafeteryalar	Paşabahçe Cam Sanayii (Şişe Cam A.Ş.'ne ait)
2. Bölüm Paşabahçe Cam	Satış Mağazaları	1000 m2'lik kısım P.Bahçe Cam San. A.Ş., diğer alanlar ise Cam-Köy Vakfı'na ait olacak
3. Bölüm Beykoz ile	Dekor atölyelerini, dinlenme tesisleri,	Cam - Köy Vakfı'na ait
4. Bölüm Polonezköy	Dekor, Eğitim birimleri	
5. Bölüm arasında	Park ve Bahçeler, Spor Tesisleri	

TOHUM

İSMAİL ÖZKAN
Hür-Cam İş Sendikası
Genel Eğitim Sekreteri
(1975'lerdeki Disk'e bağlı
Hür-Cam İş)

HAZIR BİR YEREL YÖNETİM TEORİSİ YOKTUR

Kentlerin, toplumsal organizma içerisinde adacıklar olarak yer aldığı bir dönemde yaşanan 19. yy. sosyalistlerinin bulunduğu noktadan bakıldığında bu önemli bir eksiklik sayılmayabilir. Ancak, kapitalist toplumun omurgasını kentlerin oluşturduğu 20. yy. sosyalistleri için yerel yönetimleri merkezi devletin basit bir uzantısı olarak ele alıp; toplumsal eleştirinin ikincil konuları arasında tutmak ciddi bir eksiklik olarak kabul edilmelidir. Tüm kapitalist toplumun kent toplumundan ibaret bir örgütlenme haline geldiği günümüzde aynı tutumu sürdürmek ise düpedüz "dünyayı dönüştürme" amacının pratik olarak bir kenara bırakılması olacaktır.

Yerel yönetimlere ilişkin bir teorileştirme çabasının karşısındaki en büyük güçlüklerden birisi, kavramın

muğlaklığıdır. Yerel yönetim denildiğinde, idari örgütün yerel taksimatlarını da içine alan, yerel düzeyde örgütlenmiş bütün yönetilen aygıtların mı, yoksa başka bir şeyin mi kastedildiği hususunda belirgin bir uzlaşma bulunmamaktadır. Bu noktada benim pozitif bir tanım önerim olmayacak, bunun yerine "yerel yönetim" kavramının dışında tutulması gereken unsurları belirterek kavramı sınırlamaya çalışacağım.

Bence, merkezi yönetimin yerel etkinliklerini örgütlemek üzere oluşturulmuş yerel devlet kurumlarının önemli bir bölümü (örneğin eğitim gibi) "yerel yönetim" kavramının dışında tutulması gerekir.

Modern kapitalist toplumlardaki yerel yönetimlere ilişkin bir teorileştirme çabası, genel olarak "devlet" sorunundan farklı olarak yerel yönetimler kentsel yaşamın yeniden üretimi için gereken maddi alt yapıyı üretmekle yükümlü bir iktisadi üretim örgütü temelinde biçimlenmektedir. Yine merkezi yönetimden farklı olarak yerel yönetimlerin silahlı bir zor mekanizması yoktur. Öte yandan yerel yönetimler, para basma, gümrük uygulama, vergi koyma gibi merkezi devletin sahip olduğu tasarruf yetkilerine sahip değildir.

Bu yazı, yerel yönetim sorunlarına partili sosyalistlerin ilgisini çekmek ve kitlelerle kent sorunlarına yaklaşımda kendilerini ifade etme çabalarına yardımcı olabilmek amacıyla hazırlanmıştır.

BASIN AÇIKLAMASI

Tekel Fabrikası Beykoz'dan Kaldırılmaz !

Türkiye Cumhuriyeti ile birlikte kurulan İstanbul İçki Fabrikası 600 çalışanı, yıllık 28 milyon litre üretim kapasitesi ve ürettiği 17 çeşit içkiyle ülkemizin en büyük içki fabrikalarından biridir. Türkiye'nin Alkol üretiminin % 50'si fabrikamızdan karşılanmaktadır. Votka, Altınbaş Yeni Rakı ve

Klüp Rakısı Şarap ve İspirto çeşitleri fabrikamızda üretilmektedir.

İşyerimiz arıtma tesisleri sayesinde çevreye zarar vermemekte, bölge esnafının önemli bir geçim kaynağı olmaktadır. Çünkü işçi ve Memurlarla birlikte ayda 80 - 100 milyar civarındaki para yine bu semtimizin esnafıyla paylaşılmaktadır. Fabrikanın Gemlik'e taşınması ya da kapanması halinde bundan en az çalışanlar kadar Pasabahçe esnafı ve pazarcısı da zarar görecektir, göçler, iflaslar olacaktır.

Bizler Rakı Fabrikası çalışanları olarak Tekel'de oynanan oyunları bozmaya kararlıyız. Bunun için de ilk olarak Fabrikamızda üretilen 70'lik büyük rakının fabrika çıkışı fiyatı 170 bin TL'dir. Bu rakam ilave edilen fonlarla 450 bin TL'ye çıkmaktadır ve sonuçta tüketiciye 900 bin TL'den satılmaktadır. Devlete bu kadar katkısı olan bir fabrikanın taşınma adı altında birilerine peşkeş çekilmesine izin vermeyeceğiz.

Fabrikamızın Gemlik'e taşınmasını istemiyor ve kabullenmiyoruz. Tekel'in Akhisar Sigara Fabrikası'nda oynanan oyunların burada da oynanmasına müsaade etmeyeceğiz. Türkiye'deki içki pazarına göz diken Johny Wolker'a alet olanların maskelerini düşüreceğiz.

TekGıda - İş Sendikası
Marmara ve Trakya Bölge Şb.'ne
Bağlı 5 No.lu İstanbul Şubesi

ÖZELLEŞTİRME NEDİR ?

HASAN ÖZYURT
TekGıda-İş Sendikası
Eski Marmara Şube Başkanı

Özelleştirme, özünde "Kamu mal ve hizmetlerinin dağıtımında devletin ve dolayısıyla kamu örgütlerinin yerinin ve rolünün küçültülmesini, bu mal ve hizmetlerin üretim ve dağıtımında özel sektör ve piyasa ekonomisi kurallarının hakim kılınması yoluyla verimliliğin ve etkinliğin artırılmasını amaçlar.

Kamu hizmetlerinin sunulmasında verimlilik ve etkinliği arttırmayı amaçlayan özelleştirme çok çeşitli ve çok farklı kapsamlarda tanımlanmakla beraber temel amacının kamu kesiminin boyutlarının daraltılması olduğu söylenebilir.

Özelleştirmenin geniş kapsamında, ulusal ekonomi içinde devletin ekonomik etkinliğinin en aza indirgenmesi ya da tümüyle ortadan kaldırılmasına yönelik uygulamalar bulunmaktadır.

Liberal anlayış çerçevesinde, serbest piyasa güçlerinin ekonomide egemen

duruma gelmesi, kamu kuruluşlarının ekonomik etkinliğinin azaltılması bir şemsiye kavramı ile açıklanmaktadır.

Hizmet kalitesinin düşmesi, işsizlik oranı, sosyal haklarda kısıtlama, bazı alanlarda kamu tekellerinin yerini özel tekellerin alması, işçi ücretlerinde göreceli gerileme, bu sakıncalar arasında sayılır.

Bazı çevrelerce az gelişmiş ülkelere pazarlanmaya çalışılan İngiliz örneği özelleştirmeden ancak dar bir kesim yarar elde etmiştir. Özelleştirilen bazı şirketlerde bilanço kârlarının artması, hisse senetlerinin değer artışı ya da bazı tesislerin ucuza satılması nedeniyle sermaye kazançlarının havadan inme kazançların sağlanması, özelleştirilen şirketlerde üst düzey yöneticilerin ücretlerinin yükselmesi, özelleştirmeye aracılık yapanların aldıkları yüksek komisyonlar, bu yararları örnek olarak verilebilir. Buna karşı geniş bir kesim ciddi refah kaybına uğramıştır.

Özelleştirmenin, hele bizim gibi, denetim mekanizmalarını kuramamış, yarımcı girişimcisi çok az, buna karşı tekeli eğilimlerin güçlü olduğu ekonomilerde doğuracağı sakıncalar açıktır. Bunlar şöyle özetlenebilir :

- Aşırı kâr hırsı, özellikle kamu hizmetlerinde kaliteyi düşürecek, hizmetlerdeki aksaklıklar daha da belirginleşecektir.
- Gelir dağılımında dengesizlik artacak, ekonomik güç belli ellerde toplanacaktır.
- Kazanılmış sosyal haklar yitirilecek, sendikalaşma oranı düşecek, örgütsüz, pazarlık gücü olmayan emekçiler daha elverişsiz koşullarda çalışmaya zorlanacaktır.
- Rekabet ortamı genellikle yaratılamayacağından, özel kesimin tekeli kârları artacaktır.
- Stratejik işletmeler özelleştirildiği takdirde, ülkenin ekonomik, dolayısıyla siyasal bağımsızlığı onarılamayacak yararlar olacaktır.
- Kârlı işletmeler öncelikle pazarlandığı için, uzun sürede kamu kesimi finansman açığı kapatılamayacak,
- Özel kesimde vergi disiplini olmadığı için, vergi gelirleri daha da azalacaktır.
- Ekonomik gücün belirli ellerde toplanması, siyasal erkin de belirli ellerde toplanmasına neden olacaktır.
- T.B.M.M. bugünkü yapısını, düzeyini dahi aratacak, Meclis

medyanın da desteği ile ancak belirli çevrelerin sözcüleri, temsilcilerinden oluşacaktır.

• Türkiye'nin yeni alanlara büyük kapasiteli yatırım yapma olanakları daralacaktır.

• Bölgearası gelişmişlik farkları daha da artacak, bu tür dengesizlikleri azaltma olanakları da ortadan kalkacaktır.

Bunlar kötümser kestirmeler, kehanetler değildir. Türkiye ortamı, dünya uygulamaları, sonucun ne olacağını oldukça kesinlikle ortaya koymaktadır. Öngörülen çapta bir özelleştirme yapıldığı takdirde, gelecekte Türkiye'nin toplumsal ve ekonomik sorunlarını çözmek daha zorlaşacaktır.

Sorun KİT'leri daha verimli, etkin, daha fazla toplumsal yarar sağlar hale getirmek; bunun için de bu teşebbüsleri, ağız kalabalık, iyi niyetten yoksun, kısa görüşlü politikacıların sarkıntılığından kurtarmaktır. Özelleştirme bir çözüm değil, sorunları ağırlaştıracak bir yanılgıdır.

Tartışılması gereken, özelleştirme değil, kamusal sermayeli işletmelerin, kamu mülkiyetinde kalarak nasıl daha verimli hale getirilebileceği konusudur.

İŞÇİ HAREKETİ TARİHİNDEN...

(1966 Paşabahçe Grevleri)

Beykoz ve Paşabahçe işçi semtlerinin, Türkiye işçi sınıfı ve sosyalist hareketin mücadele tarihinde özel yerleri vardır. 1966 yılının ilk günlerinden itibaren, İstanbul Paşabahçe Cam Fabrikası'nda çalışan 2300 işçiden Kristal-İş üyesi 2200 işçi toplu sözleşme görüşmelerinde ücret zammı konusunda işverenle uzlaşamayarak greve çıktılar. Şubat ayında da cam işçilerinin grevini desteklemek üzere Beykoz Deri ve Kündura Fabrikası işçileri grev mahallinde sınıl kardeşlerini destekleyen eylemler yaptılar. Emekçiler arasındaki dayanışma, grevin niteliğini, başlı bir ücret artırımından öteye götüren etkenlerden birisi oldu.

İşverenin tepkisi, ilk elde dokuz işçiyi burjuva adaletine teslim etmek oldu. Bir tarafta direnen işçiler, savcılığa verilen işçiler ve diğer bir taraftan da Türk-İş'in 138 işçinin işten atılmasıyla sonuçlanan sözleşmesi. Bu gelişmeler üzerine işçiler, öncü arkadaşlarının örgütlenmesi ile bir protesto yürüyüşü yaptı. Artık eylem tüm Paşabahçe ve Beykoz emekçilerine, onların ailelerine mal olmuş, sınıl sendikacılığının yokluğunda ücret sendikacılığının yarıltıcılığını göstermişti.

Türk-İş, grevi resmen "bitirdi." Fakat işçilerin iradesi günlük burjuva hukukunun ötesine taşmıştı. Grev, başlandıktan yaklaşık üç ay sonra hükümet tarafından "ertelendi".

Ancak işçiler işbaşı yapılmayarak aralarında grevi destekleme komiteleri kurdular. O zamanın işvereni, 12 Eylül 1980 sonrasında Sanayi Bakanı Şahap

Kocatopçu, grevi kanunsuz sayarak karşı adım attı ve sonucunda grevci işçilere ateş açıldı.

Ote yandan artık uzlaşmacı, ideolojiz (gerçekte burjuva ideolojisi ile güdümlenen) sendikacılığın işçi sınıfının okulu olamayacağı nesnel bir olgu haline gelmiştir. Bu dönemde işçiler arasında örgütlenmeye başlamış olan TİP, grevlerin politik bir renk almasına katkıda bulunmaktadır. Bu gelişmelerden bir kaç ay sonra olayların tam da göbeğinde Kristal-İş, Lastik-İş, Maden-İş, Basın-İş, Türk-İş'ten geçici ihraç cezasına uğradılar. Grev ve işçiler artık hukuk ve tözük oyunları içerisinde kaybolmuşlardır.

1966 yılında sendikali işçi oranı yüzde 16 civarındadır. Çalışma hayatı, 1963 yılında yürürlüğe giren 275 sayılı toplu sözleşme, grev ve lokavt kanununun gölgesinde gelişmektedir. Yine 1966 yılında 2247 iş kazasıyla ve 410 grevle kaybedilen işgünü sayısında büyük bir sıçrama yaşanmıştır.

Paşabahçe grevi başladığında Kristal İş Sendikası Türk-İş üyesi değildi. Grev başladıktan 1,5 ay sonra üyelğe kabul edildi. Türk-İş'in grevi bilmesine rağmen grevin devam etmesini destekleyen Kristal-İş, diğer üç sendika ile birlikte geçici ihraç cezası yemiştir. Fakat burada ilginç bir "olgu" yaşanmıştır. Kristal-İş, ne de Devimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (DISK) katıldı. Bu olgu bize, Paşabahçe grevinin DISK'in kurulmasında doğrudan doğruya rol oynayan bir grev olmadığını, dolaylı bir etken olduğunu göstermektedir. Keza Kristal-İş hep Türk-İş, işçi muhalefetine ana öğelerinden biri olmuştur.

HABERLER

* Özgürlük ve Dayanışma Partisi Beykoz ilçe yönetimi "Yerel Yönetimler" komisyonunu kurdu.

Komisyon gazetemiz Karacılığıyla;
- Her türlü istatistik bilgilerin
- Boğazlardaki kazalara ilişkin deniz trafiğindeki istatistikleri ve kazalara ilişkin bilgi ve dokümanları
- Boğazlar kanunu, boğaziçi görünüm ve etkileme bölgeleri

planlarını

- Mücavir alan planları, doğal çevrenin korunması konusundaki döküman, belge başta olmak üzere yerellelikle ilgili her türlü envanterin arşivlenip değerlendirilmek üzere kendilerine ulaştırılmasını yurttaşlardan talep ettiği açıklamıştır.

* Beykoz Halkevi'nde üye kayıtları başlamıştır. Ayrıca kol faaliyetleri de devam etmektedir.

Beykoz Halkevi'nde üye kayıtları başlamıştır. Ayrıca kol faaliyetleri de devam etmektedir.

Yönetime önerimizdir: Beykoz Halkevi'nin 1970'lerdeki ilk kurucuları olan ve içlerinde gazetemizin sahibinin de bulunduğu, Ayla Akbal, Yılmaz Elmas, Cemal Durgun, Yücel Balcı, Gürol Akın, Muzaffer Dizmen ve Aysel Öztuna'dan oluşan ilk yöneticilerini bularak onları şeref üyeliğiyle onurlandırmalıdır.

Beykoz Çocuk Göğüs Hastanesi olarak kullanılan bu tarihi eserin yok edilmesine karşı, başta sosyalistler olmak üzere bütün siyasi partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri çeşitli eylem ve etkinlikler düzenlemiş olmalarına rağmen, Beykoz çocuk hastanesinin, müze yapılmak üzere milli saraylar müdürlüğüne devrini engelleyememişlerdir. NEDEN?

KRİSTAL İŞ SENDİKASI TEMSİLCİLER MECLİSİ SONUÇ BİLDİRGESİ ALINMIŞTIR :

Sayfa / 8... "katılımcı mekanizmalara, demokratik mekanizmalara sadece işçi - işveren ihtilaflarının çözümü için değil, işletmelerin sorunlarının çözümü içinde ihtiyaç vardır. Ancak bunların KURUMSAL bir zeminde yürütülmesi gereklidir. Geçmişte kalite çemberlerinin By-pass eden girişimler olmasının yarattığı sorunları yaşadık. Bu nedenle hem çeşitli uygulama sorunlarını hem de endüstri ilişkilerinin ve işletmenin diğer sorunlarını tartışmak, görüşmek ve çözüm aramak üzere KURUMSAL bir mekanizma, bir endüstriyel ilişkiler kurulu vb. bir yapı vakit geçirmeden oluşturulmalıdır."

Bu yaklaşımın sınıf sendikacılığıyla ilişkisinin ne olup olmadığının bağımsız olarak bakıldığında, yazının içindeki "KURUMSALLAŞMA" kavramı çok önemlidir. Zira işin özü de burada

yatmaktadır. Çünkü Sendikaların değil de, sendika içindeki "çıkartların" kurumsallaşması, irili ufaklı bir dolu taşeron yaratıyor. İlk örnek Şişe Cam'dan. Dekor atölyeleri, teyzinat ve paketleme. Bunlar kimlere peşkeş çekildi. En önemlisini söyleyelim. Kristal-İş yöneticiliği yapmış olan birileri paketleme işinin taşeronudur. İkinci örnek, DISK'e bağlı Oleyis Sendikası'ndan eski Marmara Şube Yöneticilerinin önemli bir bölümü, otelcilik, işkolunun hangi ihtiyaçlarını karşılamak üzere taşeronluk yapıyorlardı?

Ve bugün kimi temsil ediyorlar. işte bunun özü de bu.

H. Basri Babalı, Hür - Cam örgütlenme çalışmalarına da katılmış bir arkadaşımızdır. Cam işçileri ve dostları onu onurlu kişiliğiyle hatırlayacaklardır.

Geçtiğimiz Temmuz ayında kaybettiğimiz Kristal - İş Sendikası Eski Genel Başkanı Hasan Basri BABALİ'nin ailesi için açılan dayanışma kampanyası örnek bir davranıştır.

Aynı dayanışmanın 13 ARALIK 1997 tarihinde bir trafik kazası sonucunda kaybettiğimiz Kristal - İş Genel Sekreteri Cemal SİMLİOVA için de anlamlı olacaktır. Ayrıca Cemal SİMLİOVA, DISK'e bağlı eski HürCam - İş Sendikası'nın da

faaliyetlerine katkı koymuş bir dostumuzdur.

1974 - 1975 yıllarında HürCam-İş Eğitim Sekreterliğinde bulunmanın onuruyla, başta Kristal-İş Sendikası yöneticileri olmak üzere cam işçilerinin ve işçi sınıfımızın başı sağolsun. Sınıfın sendikal mücadelelerinde sürekli anılmaları dileğiyle.

BULUNMAZ KÜLTÜR MERKEZİ ETKİNLİKLERİ

KONU	TARİH	GİDERAYAK
İşçi sınıfının sönmeyen ateşi ve Türkiye işçi sınıfı hareketine genel bakış	18 Nisan/98	Giderayak işlerin var bitirecek, giderayak. Ceylanı kırdırdım avcının elinden ama daha baygın yatar aylanmadı. Kopardım portakalı dalından ama kabuğu soyulmadı. Oldum yıldızlarla hoşur neşir ama sayısı bir tamamı sayılmadı. Kuyudan çektim suyu ama bardaklara konulmadı. Güller dizildi tepsiye ama taşları fincan oyulmadı. Sevdalara doyulmadı. Giderayak işlerin var bitirecek giderayak.
Disk ve Türk-İş'te son durum ve geleceğimiz.	25 Nisan/98	N. HİKMET
KESK'te son durum ve geleceğimiz	2 Mayıs/98	
Altyapı, ulaştırma ve haberleşme sektöründe son durum ve geleceğimiz	16 Mayıs/98	
Sağlık sektörü	23 Mayıs/98	
Eğitim Sektörü	30 Mayıs /98	

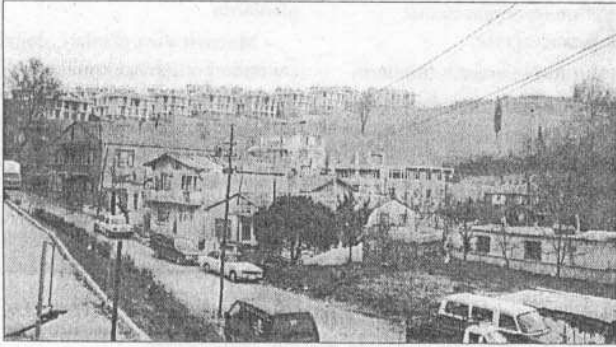
BU TARİHİ ESER KULÜP 29 MU OLACAK ?

Paşabahçe Tekel Fabrikası Müdür Lojmanı olarak kullanılan bu kök eski bir kilisedir. İlk cam erime pota kalıntılarının varolduğu bu yerde, aynı zamanda su sarnığı depoları da bulunmaktadır.

1995 yılında bomentli bira fabrikası tasliye edilirken, müdür yardımcısı olan Ahmet Tugay su anda Paşabahçe Tekel Fabrikası müdür yardımcısıdır. Müdürlüğü terfi ettiğinde, bu tarihi eser kendisine lojman olarak tahsis edilecektir. Ancak, lojel kapatılrsa tarihi eser olan bu lojmanın yerini Kulüp 29'un alacağı halk arasında söylenmektedir.

BEYKOZ'DA TALANA PAYDOS !

YAĞMA YASASINA HAYIR !

Bilindiği gibi, "turizm merkezi" ilanı ile birlikte bu alanlarda arsa sahibi olanlara havadan trilyonlar kazandırılıyor.

Ayrıca, söz konusu edilen alanlarda "kenti koruma" amaçlı imar planlarının hiç bir hükmü de kalmıyor. Böylece plan uygulayıcısı ve denetleyicisi konumundaki belediyeler ve koruma kurulları devre dışı bırakılıyor. Bu konularda tek söz hakkı turizm bakanlığında olduğundan rant çevrelerinin de istahı kabarıyor.

İstanbul'da "turizm merkezi" ilan edilen 9 bölgeden en az 6' sının bu statüden çıkarılması için yeni bir kararname hazırlanmış olması da hiç bir şey ifade etmiyor. Çünkü "turizm merkezleri" ile ilgili Bakanlar Kurulu kararlarını yargı yoluyla veya kamuoyu tepkisi sonucu iptal ettirmek, sorunu çözmemiyor. Sadece erteliyor. Bilmeliyiz ki, sorunun kaynağı 12 Eylül türünü olan "turizmi teşvik yasası" dır. Bu yasa 12 Eylül anayasasının geçici 15. maddesiyle hukuk dışı bir güvenceye alınmıştır.

"DOKUNULMAZ" kılınmıştır. Zira Anayasamızın geçici 15. maddesi, "12 Eylül türünü yasaların Anayasaya aykırılığının ileri sürülemeyeceği" hükmünü getiriyor" Bu nedenle bu hukuk dışı hüküm yüzünden söz konusu YAĞMANIN temel nedeni olan "turizmi teşvik yasası"nın ilgili maddelerinin yargı yoluyla iptalinin önünü kesmek mümkün değildir. Bu güne kadar hiç bir iktidarın, dolayısıyla burjuva partilerinin anayasa' nın geçici 15. maddesinin iptali ya da turizmi teşvik yasası' nın ilgili maddelerinin değiştirilmesi konusunda hiçbir çabaları olmamıştır.

Bölgemizdeki siyasi partilere sesleniyoruz.

HEM AŞAĞIDA ALTINA İMZA KOYDUĞUNUZ İDDİALARINIZA SAHİP ÇIKINIZ HEM DE 12 EYLÜL YASASI OLAN "TURİZM TEŞVİK YASASI" NA " KARŞI HAVZAMIZDA BİR KAMPANYA BAŞLATINIZ.

BEYKOZ GERİ GÖRÜNÜM VE ETKİLENME BÖLGESİ İMAR PLANI ARAŞTIRMA RAPORUNDAN ÇIKIYOR !...

Üç güzergahta değişik çalışma, araştırma yapılmış olup Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından bir etüd çalışması yapılmıştır. İkinci karayolları önerisi ise Karayolları Genel Müdürlüğü etüd ettikten sonra bir danışma firma tarafından hazırlanmıştır. Üçüncüsü ise 1983 boğaz imar planında teklif edilen DALAN tarafından hazırlatılan etüd projesidir. Ayrıca, bunlara paralel olarak bir diğer etüd çalışması da, SAS harita gibi bir çok firma sahil yolunda

çeşitli islah önerileri olarak yer almıştır. Bunlar Çubuklu, Beykoz-Ortaçeşme ve geri görünüm alanlarına aittir. Dahası şişe cam A.Ş' nin etüd araştırmalarını da eklersek bütün bunlara Beykoz-Üsküdar kazıklı yol projelerini de eklemek mümkün olabilecektir. Engebeli topoğrafik yapıya sahip olan Beykoz geri görünüm ve etkilenme bölgesi içinde önerilen bu projelerin gerçekleşmesi halinde sahil yolundaki trafik akımının normale döneceği iddia edilmektedir.

Beykoz Belediyesince,

Ulaşım konusunda büyük şehir belediyesi ulaşım koordinasyon müdürlüğü ile ilişkiye girilerek bu konularda gerekli görüşler alınmıştır. Yine boğaz kanunu, boğaziçi görünüm ve etkilenme bölgeleri planları mücavir alan planları, doğal çevrenin korunması konusunda çok sayıda çalışmalar yapılmıştır.

Yine bu konularda Beykoz' da çalışma yapan imar komitelerinin birinde ise mimarlar odasından beş kişilik komisyonun başında Yücel Gürsev görev almıştır. Havzada yaşayan yurttaşlar olarak bütün bunlar ne anlama geliyor diyorsanız, bizi arayabilir ve gazetemizi ek bilgilerle güçlendirebilirsiniz.

Acarlar, burayı ne zaman yağmalayacak ?

TARİHTEN BİR YAPRAK... (1992) VERİLEN SÖZLER TUTULUYOR MU?

Deri Kundura Beykoz ekonomisinin dünden bugüne can damarını teşkil etmiş ve bundan sonra da etmelidir. Tüm siyasi partiler olarak Beykoz'un üzerine çöreklenen kara bulutların dağıtılması için ne gerekiyorsa yapma azmindeyiz. İnsanların işsiz sokağa dökülmesine, ailelerinin aç bırakılmasına Beykoz ekonomisinin yok edilmesine kesinlikle karşıyız.

Deri Kundura'nın kapatılması, yalnız çalışanların değil, tüm beykoz halkının ortak derdidir. Deri Kundura çalışanlarının haklı mücadelelerinde yalnız olmadıklarını, tüm Beykoz halkı ile beraber, maddi ve manevi katkılarıyla yanlarında olduğumuzu, haklı davalarını Türkiye Büyük Millet Meclisi gündeminde canlı tutacağımızı, Deri Kundura'ya kapatmayacağımızı ve daha da geliştirerek yarınlara taşımada kararlı olduğumuzu kamuoyuna duyururuz.

D.Y.F. Beykoz İlçe Başkanı
S.H.P. Beykoz İlçe Başkanı
ANAP Beykoz İlçe Başkanı
R.F. Beykoz İlçe Başkanı
D.S.T. Beykoz İlçe Başkanı
C.H.P. Beykoz İlçe Başkanı
M.H.P. Beykoz İlçe Başkanı
B.Y.P. Beykoz İlçe Başkanı

GÜNCEL (FIKRA)

- Cehennemde bir sürü yakınımız, ahabımız var...

Çok uzun zaman oldu, görüşemiyoruz.

Cennet ile cehennem arasında bir köprü inşa edilse, arada bir gidip gelsek, hasret gidersek... mümkün mü acaba ?

İstekleri kabul edilmiş ve derhal bir ihale açılmış... "Cennet - Cehennem" konsorsiyumunun projesi kazanmış ihaleyi, formaliteler tamamlanmaz da işe girilmiş.

Cennetkiler bir taraftan, cehennemdekiler karşıdan... Başlamışlar çalışmaya.

Köprü'nün cehennem tarafındaki ayağı pek kısa sürede bitmiş, çevre yolu bağlantıları da tamamlanıp hizmete hazır hale gelmiş.

Cennet tarafında ise birkaç yüz metrelik asfalt dışında en ufak bir ilerleme yok.

Cehennemdekiler duruma bir anlam veremeyip cennete mesaj geçmişler.

- Yahu n'oldu, nerdesiniz? Biz bu tarafı bitirdik, sizde tık yok !

Cennetten yanıt :

- Ne yapalım kardeşim, daha hızlı olamıyor. Müteahhitlerin hepsi sizin tarafta kalmış.

Bölgemizdeki yapılaşmayı olumsuz etkileyen ve genel plan dengelerini alt üst eden, Beykoz'un bir bölümünü de içine alan Kazıklı Sahil Yolu yapımının da içinde olduğu tüm meclis kararlarının halkımızın bilgisine açılmasını talep ediyoruz.

Sahibi : İsmail ÖZKAN

Yazı İşleri Sor. : Bilal ÖZDEMİR

Yazışma Adresi : Beyaz Erguvan Cad. No.: 58
Paşabahçe - İSTANBUL

Banka Hes. No. : Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şubesi
1043 0327082

Ofset Hazırlık : cüzüm (0216 346 16 54)

Baskı : Pastel Matbaacılık Ltd. Şti.

**ABONE OLABİLİR,
ABONE BULABİLİRSİNİZ.**

CAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl:1 Sayı:2 16 Nisan 1998 Ederi : 50.000 TL.

NEDEN BÖLGESEL BİR GAZETE ?

Göstermelik, içi boşaltılmış, işlevsiz ve yalnızca kontrolü elinde tutanların niyetlerine ve beklentilerine uygun çalıştırılan hiçbir kurum demokratik olamaz demek için çıkıyoruz. Yaşadık, biliyoruz, sorunların çözümleyicisi olduğunu iddia eden bütün kurumlar tıkanmıştır. Zaman zaman bir takım "aklı eveller" çıktılar biz kurtarıcıyız dediler, biz çözümleyiciyiz dediler.

Hepimiz biliyoruz ki, bölgemizin kurtulması bu bölgede yaşayanların kendi sorunlarına kendilerinin sahip çıkması esasına dayanacaktır. Havzamızda yaşayanların esasen kurtarıcıya da ihtiyacı yoktur.

Merkezi siyasi erkin ele geçirilmesini bir yana bırakırsak, 200.000'e yakın insanın yaşadığı bölgemizden; kent kültürüne sahip insanların neden göç ettiğini düşünmeliyiz. Göç edenlerin yerine gelenlerle nasıl barışık yaşayacağımızı da düşünmeliyiz. siyasi düşüncesi ne olursa olsun herkesin kendisini özgürce ifade edebileceği, korku ve yoksulluktan uzak bir hayatı, bölgemizde nasıl ve kimlerle kurabileceğimizi tartışmak için çıkıyoruz.

28 Şubat'ta başladı. Ne zaman biteceğini bilen var mı?

(Resim: Nejat Esen)

BEYKOZ BELEDİYE BAŞKANI YÜCEL ÇELİKBİLEK MERCEK ALTINA ALINIYOR...

Beykoz'un yağmalanmasına 1980'lerde başlandı. 1990'lı yıllarda Beykoz'daki bu orman yağmasına karşı yükselen tepkiler üzerine "Orman Bakanı" olarak basına açıklama yapan Hasan Ekinci, bölgedeki villa yapılaşmasını gerçekleştiren DOST A.Ş. ve ACARLAR A.Ş.'nin 1981 - 1987 yıllarında "genel koordinatörlüğünü" yaptığını belirtmişti. Bu görevini bir "orman mühendisi" olarak yaptığını söyleyen Ekinci, aynı basın açıklamasında söz konusu şirketlerden kendisine "% 11" pay verildiğini de dile getirmişti.

İşte bu şirketlere 1987 yılında Orman Bakanlığı tarafından ilk "imar izni" verildi. Beykoz'daki Sahip Molla özel ormanlık alanın villa yapılmasına açılmasıyla ilgili "belediye onaylarının" tarihi 1980'li yıllara kadar uzanıyor.

TAKİP KURUMU TAKİPTE!..

Her türlü iddiaların araştırılması amacıyla kurulan takip kurulunun iki vali, yetmiş üç kaymakam hakkında soruşturma başlatırken Kartal Belediye Başkanı'nı da görevden aldı. İstanbul, Ankara ve Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanlarının yanı sıra, İstanbul Sultanbeyli ve Beykoz Belediye Başkanlığı hakkında da soruşturma başlatıldı. ÇELİK BİLEK YASAL ENGEL YOK!.. dedi.

Ayrıca, Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikbilek'in kendi imzası ile ve üstelik DOST A.Ş.'ne verdiği 24 / 02 / 1995 tarih ve 3801 sayılı yazılı yanıtta ise "söz konusu SİT kararından önce imar mevzuatına uygun verilmiş ruhsatlara göre inşaatı devam edilmesinde yasal engel bulunmadığını" belirtmiştir. yazı ayrıca "Çavuşbaşı Köyü 1 - 2 pafta, 6 parseldeki 1452 villa ile diğer sosyal ve ticari tesislerin (...) inşaatına devam edilerek tamamlanmasını"da öngörüyordu. Oysa ki 1980'li yıllarda ilk inşaat izinleri alındığı zaman yüzde 11 payla Hasan Ekinci'nin de ortağı olduğu ve hatta proje koordinatörlüğünü yürüttüğü DOST A.Ş.'ne Beykoz Belediyesi'nin verdiği bu "ivedi" yanıt yasal değildi.

- AMA YİNE BİLİYORUZ Kİ, İŞÇİLER VE BEYKOZ HALKI ALDATILIYOR.
- İŞÇİLER İŞTEN ATILIYOR.
- SENDİKALAR YANLIŞ POLİTİKALAR UYGULUYOR.
- KAPSAM DIŞI ÇALIŞANLARIN SAYISI ARTIYOR.
- TAŞERONLAŞMA, FASON ÜRETİM VE MÜTEAHHİTE İŞ VERME YAYGINLAŞIYOR.
- FABRİKALAR TEK TEK KAPANMA TEHLİKESİ İLE KARŞI KARŞIYA.
- GELECEKTEKİ EN BÜYÜK TEHLİKE OLAN İŞSİZLİK BEYKOZ HALKINI BEKLİYOR.
- YEŞİLLER BÖLGESİ BEYKOZ, PATRONLAR TARAFINDAN YAĞMALANIYOR.
- SİT BÖLGESİ İLAN EDİLEN HAVZAMIZDAKİ YAĞMAYA DUR DİYEN YOK.
- ORMANLARIMIZ YAĞMALANIYOR. BEYKOZ HALLAÇ PAMUĞU GİBİ ATILIYOR.
- BİRİLERİ YENİ YENİ TUZAKLAR HAZIRLIYOR.
- YAPILACAK İSTİMLAKLAR KİMLERİ EVSİZ BIRAKACAK ?
- HER TARAFIMIZ BETON YİĞİNLARİ İLE DÖLDÜRULUYOR.
- GELECEĞİMİZ VE ÇOCUKLARIMIZIN GELECEĞİ YOK EDİLMEK İSTENİYOR.
- PATRONLAR KEYİF SÜRSÜN DİYE BEYKOZ'UN YOK OLMASINA RIZA MI GÖSTERECEĞİZ? BU KANUNSUZ YAPILAŞMAYA KİM DUR DİYECEK?
- İŞTE TAM BU RANT KAVGASINDA, RANTÇILARA KARŞI TARAF OLACAK CAM - KÖY GAZETESİ ÇIKIYOR.
- EMEKÇİLERİN, BEYKOZ HALKININ SESİ, KULAĞI OLMAYA ÇALIŞACAK OLAN CAM - KÖY GAZETESİ HAVZAMIZIN YAĞMALANMASINA KARŞI ÇIKANLARLA BİRLİKTE MÜCADELE VERMEK İÇİN ÇIKIYOR.
- DAHA İYİ BİR GELECEK İÇİN MÜCADELE ETMEK İSTEYENLERİ DUYARLI OLMAYA VE BİRLİKTE MÜCADELEYE DAVET ETMEK İÇİN ÇIKIYOR.
- GELİN, GELECEĞİ, ONURUYLA YAŞAYACAKLARLA BİRLİKTE KURALIM.

CAM - KÖY GAZETESİ YAYIN KURULU

TOHUM

İSMAİL ÖZKAN
Hür-Cam İş Sendikası
Genel Eğitim Sekreteri
(1975'teki Disk'e bağlı
Hür-Cam İş)

YEREL YÖNETİMLERE SOSYALİST BİR BAKIŞ

Sosyalistlerin, sosyalist deneyleri de dikkate alarak gerek geçmiş sosyal demokrat belediyeçilik geleneğini, gerekse bu tıkanmayı değerlendirirken, bu alanda alternatif bir program üretmeye yönelik bir tartışmayla işe başlamaları gerektiğine inanıyorum.

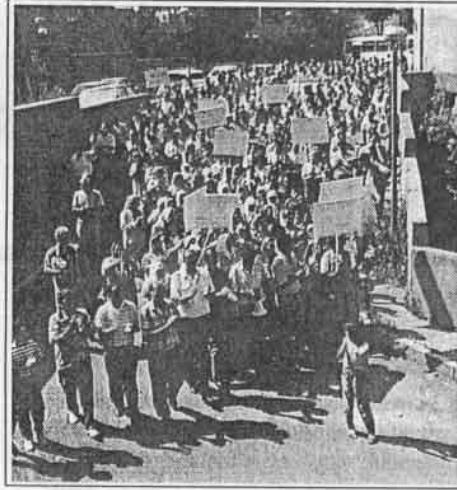
İlk soru; ister sağ partilerin, ister sosyal demokrat partilerin oluşturduğu büyük kentlerin belediye meclislerinde neden esnaf, küçük tüccar, serbest meslek v.b. küçük sermaye, temsil düzeyi en yüksek olan sınıftır? Dalokay'ın beş Baskının idam edilmesini protesto etmek için Ispay'ın Ankara Büyükelçiliği'nin suyunu keserek siyasal kimlik gösterisi yapması nasıl oluyor da siyasal destek bulabiliyor? Ülke çapında düşünüldüğümüzde, Fatsa, Diyarbakır, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi devrimci yönetim deneyleri ve değişik ölçeklerde diğer deneylere de baktığımızda, sosyalistlerin (sosyalist siyasetlerin) yerel yönetimlere yönelik özgül politikalar ve alternatif programlar

geliştirdiklerini söyleyemeyiz. Sosyalist toplumsal ilişkilerin nüvelerinin yeşertilmesini devrim sonrasına erteleyen yerleşik kavrayış, sosyalist hareketin hiçbir özgül toplumsal pratikle ilgili programlar oluşturulmasına el vermedi. Bu erteleyici kavrayış nedeniyle, toplumsal ilişkilere müdahale etmek açısından çok kapsamlı ve bütünlüklü bir eylem alanı sunan yerel yönetimlerde gündem dışı kaldı. Oysa, 12 Eylül'den önce Genel İş'in DİSK'e girmesi ve ciddi işçi eylemlerinin sadece yerel yönetimlerde yapılabilmesi, 12 Eylül yönetiminin de büyük bir hırsla yerel yönetimlerin üzerine yürümesi tarihi tesadüf değildi. Sosyalistler bu türden olayları iyi değerlendirmelidiler.

Sosyalistler, sosyal demokrasinin sosyalizmi çağırıştırabilecek tasarıları, devrimci bir bakışla dönüştürerek sosyalist bir yönelimle bağdaştırılabilecek proje ve sloganları zaman zaman belediyeler ekseninde üretebildiklerini görmemizden dolayı, bedava avukat ve sağlık hizmetleri.

Elektrik dağıtım hizmetlerinin belediyelere devri, kent hükümetleri ve toplu konut projeleri gibi daha birçok konu sayılabilir. Belediyelerin rant ve çıkar dağıtan ofisler olmaktan çıkması bu alanın sınıfsal ekonomik çıkarların açıkça genel ilkesel tercihlere, kararlara konu edildiği bir alan haline gelmesini yani belediyelerin yeniden siyasallaştırılmasını gerekli kılıyor. Çünkü, büyük kent politikasında artık yalnızca fırıncı, bakkal, bayii, şoför v.s. dernekleriyle küçük sermaye değil, girift ilişkileriyle büyük sermaye de vardır.

Bu nedenledir ki, bölgemizdeki gelişmeleri böylesi bir perspektifle irdelemenin doğru olacağına inanıyorum.

"Diriliş Günü" kabul edilen Newroz iktidarlar tarafından resmîleştirilip Nevruz haline getirilmeye çalışılıyor.

Oysa, Ortadoğu halklarını Asur zulmünden kurtaran devrimci KAWA, bu günü ezilen halkların diriliş günü olarak tarihe maletmiştir. Biz bütün yurtseverler olarak

NEWROZ HALKLARLA ANLAMINI BULDU...

kutlamaya devam ediyoruz.

Örneğin : 21 Mart'ta İstanbul'da HADEP, ÖDP, EMEP ve SİP'in öncülüğünde Zeytinburnu Kazlıçeşme Alanı'nda onbinler tarafından böyle kutladık.

Beykoz'daki kutlamalar ise Şahinkaya'da yapıldı. Bu anlamlı güne 600 bin kişi katıldı.

HADEP Beykoz İlçe örgütü olarak gelecek Newrozların herkesi özgürce ve ülkede barış ve kardeşliğin olduğu bir ortamda kutlanmasını diliyoruz. HADEP Beykoz İlçe Örgütü

EYLEM SES GETİREBİLECEK Mİ ?

Haber Servisi

Sağlık Emekçileri Sendikası (SES)'in Paşabahçe Sosyal Sigortalar Hastanesi temsilcisinin düzenlediği eyleme Türk Tabipler Odası'ndan Mahmut Can, ÖDP, İP yetkilileri ve temsili düzeyde HADEP ile belediye çalışanları da destek verdi.

Eylemde tarihsel birikim sürecini kapsayan ve sınıf mücadeleleri sonucu kazanılan ve günümüze taşınan kazanılmış sağlık haklarına vurgu yapıldı. Tabipler Odası temsilcisi Mahmut Can yaptığı konuşmada, özetle, hasta haklarının insan haklarından ayrı düşünülemeyeceğini, hastanelerin özelleştirilmemesi gerektiğini, ücretsiz ilaç ve parasız koruyucu hekimliğin temel talepleri olduğunu söyledi.

Alışlarla kesilen konuşmayı ilaç kuyruğunda olan halkımızın dikkatini ne kadar çekti acaba?

BEYKOZ DERİ KUNDURA FABRİKASI'NDA SONA DOĞRU...

Kuruluşu 1800'li yıllara uzanan Sümerbank Beykoz Deri Kundura Fabrikası, Beykoz bölgesinde kurulan ilk fabrikadır. İlk yıllarında sadece deri işleyen fabrika, 1912 yılında kundura birimi eklendi. 1923'te Deri ve Kundura Fabrikası adıyla Sanayi Maadin Bankası'na, 1933'te Sümerbank'a devredildi. Bu dönemde teknik bakımdan modernize edilerek güçlü bir işletme haline getirildi. Kapatılma dönemi öncesinde kundura ana biriminin yanı sıra, deri işleme, plastik enjeksiyon, lastik işletmesi, suni kösele işletmesi birimleri vardı. 90'lı yılların başında yılda 750 ton kösele, 100 milyon dm. kare videla, 1200 ton yapay kösele, 900 ton lastik, 51 adet deri eşya, 4 milyon çift yakın ayakkabı üretecek kapasitede olan bir kuruluştur.

TAŞIMA ADI ALTINDA KAPATILACAK

80'li yılların başlarında 3.600 işçi çalışırken 1992'de işçi sayısı 1460, Ocak 98'de bu rakam 400'e düşürülmüştür. Bu yazıyı yazmadan önce işçilerle yaptığımız görüşmede % 5 kapasite ile çalışıldığını açık açık söylediler. Kötü koşullarda çalıştırıldıkları ve ücretlerini zamanında alamadıkları nedeniyle İstanbul'da

ilk greve çıkan (1908) işyerinin Sümerbank Deri Kundura olduğunu hatırlamak gerekiyor. Böylesine tarihsel bir geçmişe sahip bu fabrika ve Beykoz'daki diğer fabrikaların kapatılmak istenmesi 18 yıldır aşama aşama yağmalanarak, yerli ve yabancı para babalarının iştahını kabartmakta, verimsiz ve denizi kirletiyor gerekçesi ile kapatılmak istenmektedir.

SENDİKALAR SİYASALLAŞMALIDIR

Sermayenin yalan, çarpıtma, göz korkutma ve şantaj üzerine kurulu bir ideolojik saldırısına (Özelleştirme Politikalarına) karşı emekçiler ve sendikacılar özelleştirme saldırılarına karşı ne yapacakları konusunda ortak bir tavır alamamış ve geliştirememiştir.

İşçi sınıfının özelleştirme ve taşeronlaştırma yoluyla maruz kaldığı saldırıların temelinde sınıfın örgütlü direnç noktalarının ortadan kaldırılması yatmaktadır. Sendikalar siyasallaşmalıdır. Siyasallaşmayan sendika ve işçi sınıfı hareketi özelleştirme saldırılarına karşı koyamaz.

Süleyman CAFER

TEKGIDA-İŞ'TE KONGRE HAZIRLIKLARI BAŞLADI

3 Nisan 1998 Cuma günü Paşabahçe Tekel Fabrikası'nda yapılan delega seçimlerinde iki liste yarıştı. Seçimi A. Süreyya ÖZDEMİR'in başkanlığındaki eski yönetim 335 oy alarak kazandı.

ANAP'ın bir bölümünün ve CHP İlçe yönetiminin desteklediği muhalefet listesini yeniliğe uğrattık diyen Şube Sekreteri Hasan BAŞKAYA, önümüzdeki sendikalar kongrelerindeki ANAP, CHP, DTP ve DSP'nin oluşturacağı ittifaklar listeleriyle karşı karşıya kalılabileceğine dikkat çekerek, gazetemizin üçüncü sayısına bu konuda ayrıntılı bir demec vereceğini söyledi.

Al birini, vur ötekine. Kristal-İş'ten Ziya KARADENİZ, Oleyis'ten Cengiz TİĞLİ gibi "sendikacılar" emekçi sınıfımızın bugünkü mücadelesinin neredesinde duruyor dersiniz?

GÜNCEL : " Osmanlı Padişahı her sefere çıktığında köylülere haber gönderir, oğlunu istermiş. Köylü; bir, iki, üç oğlunu böyle sefere vermiş.

Gidenler seferden dönmemiş. Yeni bir sefer için padişah yine köylüye haber gönderince,

Köylü; "söyleyin padişaha artık benim ZÜRRİYETİME güvenip, sefere çıkmasını" demiş.

Bölgedeki halkımız da diyor ki, İşletme yetkilileriyle ortaklıklar kurularak, geleceğini garanti altına alan "sendikacılar" bizlere güvenererek saçma sapan seferler düzenlemekten vazgeçsinler.

Veli ORMANCIOĞLU

Beykoz Belediyesi, 1 Nisan Çarşamba günü "Halk Günü" adı altında bir toplantı düzenledi. Belediye başkanının HAC'da olduğu bir zamana denk gelen "Halk Günü" belediyenin teknik personeliyle yapıldı. Kanlıca'nın sorunlarını dile getiren meclis üyesinin soruları yanıtsız kaldı. Çeşitli yöresel sorunların dilelendirildiği sorular da geçiştirildi.

Paşabahçe halkını canından bezdiren çarşı düzenlemesini yapan İSTON A.Ş.'ye ilişkin ise hiçbir esnaf konuşmadı. Mutaahit firmanın 28 Şubat'ta başlattığı bu çalışmanın, hangi sürede bitirileceği konusunda ise halkımızın bilgilendirilmediği görüldü.

HALKIMIZ DOĞRUDAN BİLGİLENMELİ !

Alınan meclis kararları ve bir takım teknik işler konusunda, belediye bünyesinde oluşturulan beyaz masa ne işe yarıyor? mahalle muhtarları halkımızı doğrudan bilgilendirmeyeceklerse neden varlar?

HALKIMIZA ÇAĞRIMIZDIR : Yasa gereği yılda üç kez yapılan meclis toplantıları bütün halkımıza açıktır. Önümüzdeki Haziran ayında başlayacak olan bu toplantılara bütün halkımız katılmalı ve partilerin meclis gruplarının neyi, neye göre önerdiği veya neye göre eleştirdiği doğrudan görülmelidir.

ŞAMPİYONLUK GELDİ !..

Hepimizin bildiği gibi spor denince futbol hâla çağımızın sporu olarak kabul görür. Bu durum kaçınılmaz olarak bölge halkımızı da yakından etkiliyor.

Havzamızın genç insanları Beykoz'un bir zamanlar birinci ligde top koşturduğunu pek hatırlamazlar. Ama, bölgemizin insanları amatörce yapılan futbol karşılaşmalarını büyük bir heyecanla izlerler.

Yıllardır, Mesudiye köylerinin çok renkli geçen futbol karşılaşmaları halkımızca ilgi görmüştür.

Sonunda şampiyonluk geldi, yıllardır top koşturan Mesudiye Spor nihayet, geçen yıl kılıpayı kaçırdığı şampiyonluğu bu yıl yakaladı. Mesudiye Spor 1. Amatör Küme'ye çıktı. Beykoz halkı bir başarıya daha imza attı. Mesudiye Spor'un bu başarısında katkıları olan bütün onurlu insanları kutluyor ve 1. Amatör Küme'de başarılar diliyoruz.

Yazı Kurulu

1997 - 1998 sezonu 2. Amatör Küme 16. grupta mücadele eden Mesudiye Spor, oynadığı 10 maçta 10 galibiyet olarak 30 puanla grubunda şampiyon olmuştur.

Birinci Amatör Küme'de de bu başarılarını sürdürerek yönetici, futbolcu ve seyircisiyle beraber şampiyonluğa oynayacağına inanıyor ve tüm sporseverlerin desteğini bekliyoruz.

Yönetim Kurulu Adına
Genel Sekreter Nedim Çolak

MESUDİYE SPOR YÖNETİM KURULU

Haber Servisi

Tekin Tokulcu	Başkan	Seyfettin Yılmaz	Kadıköy Temsilcisi
R. Engin Özmen	Başkan Yardımcısı	Yüksel Erol	Okmeydanı temsilcisi
Şahin K. oğlu	Başkan Yardımcısı	Ferhat Erdal	Pendik Kay. Tem.
Nedim Çolak	Genel Sekreter	Ahmet Baş	Paşabahçe Temsilcisi
Nükrrettin Akın	Muhasip	Ülker Başkaya	Paşabahçe Temsilcisi
İbrahim Tuncer	Kulüp Müdürü	Adem Tuncer	Paşabahçe Temsilcisi
A. Kadir Öztürk	Genel Kaptan	İsmail Özkan	Paşabahçe Temsilcisi
Salih Erkan	Bölge Sorumlusu	Galip Gül	Üye
Kemalettin Erkan	Baş. Yay. Sorumlusu	M. Kemal Özdemir	Üye
Osman Karakuş	Osmaniye temsilcisi		

25.03.1998'de Beykoz Vakfı'nda yapılan "Çevre" konulu panelden: (Resim Nuriye Ay)

Beykoz Vakfı, değişik yörelerden gelmiş insanımıza Beykoz'luluk ve kentlilik bilincini kazandırmak, çevremizin doğal ve tarihi değerlerini koruyarak sağlıklı bir yapıya kavuşturmak için 1994 yılında kurulmuştur.

Vakıf bünyesinde, Halkla İlişkiler, Kütüphane, Organizasyon, Eğitim ve kültür, Turizm, Basın yayın bölümleri bulunmaktadır. Çevre ve Turizm bölümü yanan Poynar Köy Ormanları'na üç yılda 31.500 adet fidan dikilmiş, eğitim ve kültür bölümü üç yılda 185 ortaöğrenim öğrencisine eğitim bursu vermiştir. Halkla İlişkiler bölümü üyelere yönelik çalışmaların yanında "Beykoz'un kadını" için toplantılar düzenlenmiş, bilhassa halkımızın kadın sağlığı konusunda aydınlatılmasına çalışmaktadır. Vakfın kütüphane bölümünün 8.000 adet kitapla Nisan 1998'da hizmete açılmasına çalışılmaktadır.

Beykoz Vakfı halen hazineden kiraladığı ve restorasyonunu yaptığı eski adliye binasında faaliyetine devam etmektedir.

Adres : Ahmet Mithat Cad. No: 36 Yalıköy - Beykoz

Tel.: (0216) 323 48 48

Akın AKAY

TRAFİK CANAVARI BU KEZ DE ANADOLUKAĞI MUHTARINI VURDU !..

Muhtarın eşi Asiye Sarıçek'e bir halk otobüsü çarptı. 17.03.1998 Salı günü bir halk otobüsünün çarptığı Asiye Sarıçek yoğun bakıma alındıktan bir hafta sonra vefat etti.

Cenaze törenine; ailesi, yakınları ve dostlarının yanı sıra bölgedeki siyasi parti temsilcileri, bölge ve köy muhtarlarıyla birlikte kalabalık bir topluluk katıldı. Başta eşi ve akrabaları olmak üzere bütün dostlarının ve A.Kağı halkının başı sağolsun.

Cam-Köy Gazetesi Çalışanları

ACİLEN BİR TRAFİK BİLİM DALI OLUŞTURULMALIDIR.

Yasalarımızdaki "kusurlu oranı" tanımı da derhal kaldırılmalıdır. Çeşitli ülkelerde olduğu gibi bizde de trafik denetlemelerinde sarhoşken araç kullandığı belirlenen şoför, herhangi bir trafik suçu işlememiş olsa bile, 48 saat nezarete tutulmalı ve suç üstü mahkemesine çıkarılarak 15 günden az olmamak ve ertelenmemek şartıyla hapis cezasına çarptırılmalıdır.

- Yasalarımızdaki taksirli suç (görülmez kaza) ifadesi kaldırılmalıdır.
- İçkili araç kullanarak 3 - 5 kişiyi ez, görünmez kaza
- Araç bakımını yaptıрма, frenin patlasın görünmez kaza
- Kırmızıda geç, insanı öldür görünmez kaza

YETKİLİLERE SESLENİYORUZ : Yasalarımızdaki (kusurlu oranı) deyimini de kaldırılmalıdır. Kavgalara ya da kaşışıklığa neden oluyor. Trafik kurallarına aykırı davranarak kazaya neden olanlar "TAM KUSURLU" kabul edilmelidir.

Ekonomik ve siyasal sınıf gözetmeksizin hepaniz ölüyoruz.

Trafik kazaları kimi zaman çocukları, kimi zaman yaşlıları yok ediyor. Artık insanlarımız bir "delilik" noktasına doğru ilerliyor. Havzamızda da trafik her geçen gün yoğunlaşarak artıyor. Altyapı yetersizliklerimizi de dikkate aldığımızda durumun giderek daha da korkunç olacağı açık.

CAM-KÖY Gazetesi olarak önerimizdir : Be/koz bölgesindeki bütün mahalli dernek yöneticileri biraraya gelerek, acilen bir trafik kazalarını önleme girişimi oluşturmalarıdır. İlk iş o'arak ta bölge trafik müdürlüğündeki envanterlere başvurarak havzamızdaki trafik kazalarının yoğunluğunu belirlemelidirler. (deniz kazaları dahil)

**ABONE OLABİLİR,
ABONE BULABİLİRSİNİZ.**

CAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl:1 Sayı:3 16 Mayıs 1998 Ederl : 50.000 TL.

YAĞMALAMA BÜTÜN HIZIYLA DEVAM EDİYOR

Yeşiller bölgesi Beykoz'un, patronlar tarafından yağmalanması sürdürülüyor...

Ormanlarımız yağmalanıyor. Beykoz hallaç pamuğu gibi atılıyor.

Sit bölgesi ilan edilen havzamızdaki yağmaya her geçen gün yenileri ekleniyor. Fotoğrafta görünen, Kaymakdonduran civarındaki bu yer, Türk Basın Birliği Mensupları Kooperatifi tarafından mülk edinilmiş ve arazi içine girme yasağı da getirilmiştir.

Çok yakında her tarafımız beton yığınlarıyla doldurulacak. Geleceğimiz ve çocuklarımızın geleceğinin yağmalandığını görebiliyorsak, bu yağmalamaya seyirci kalmamalıyız.

AKIN BİRDAL'A YAPILAN SUİKASTI LANETLİYORUZ

İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Akin Birdal uğradığı silahlı saldırı sonucu ağır yaralandı.

Vücuduna altı kurşun saplanan Birdal için hayatı tehlike devam ediyor.

İnsan, haklarıyla insandır. İktideli medyasınca hiçbir ahlaki ölçüye sığmadan hedef gösterilen kişilere ve kurumlara saldırıların sürdüğü biliniyordu.

Son derece çirkin ve insanlık dışı olan bu suikastı lanetliyoruz. Birdal'ın bir an önce sağlığına kavuşarak, kavgasına kaldığı yerden devam etmesini diliyoruz.

EMEKÇİLER 1 MAYIS'TA ALANLARDAYDI

Emekçiler, 98'in 1 Mayıs'ında iş, ekmek, özgürlük ve demokrasi taleplerini dile getirdiler. Alanlara bunun için çıktılar.

Geçmiş senelere oranla daha kitlesel bir şekilde katılımın sağlandığı 1 Mayıs, Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda onbinlerce emekçinin katılımıyla görkemli bir şekilde kutlandı.

Sendikalar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve "sol" çevrelerin yanısıra üniversite öğrencilerinin katılımıyla oluşan kitlede, önceki seneye oranla işçilerin yüksek katılımı gözlerden kaçmadı. Katılımcıların düzenli

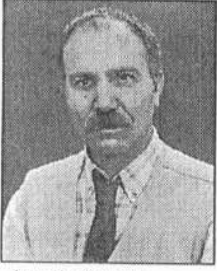
kortejler halinde alana yürümesiyle

başlayan yürüyüş, iş, ekmek, özgürlük ve SOSYALİZM eksenli sloganlarla devam etti. Sık sık demokrasi taleplerinin öne çıkarıldığı konuşmalarda, devlet içinde "kurumlaşmış" çetelerin varlığına dikkat çekildi. Ve de 77'deki 1 Mayıs'ın, diğer faili "meçhul" cinayetleri hesabının sorulması istendi. İşçileri, "sol" partilerin attıkları sloganlara katılması çok ilgi çekiciydi.

Görkemli miting devam ederken, bazı grupların alana girme girişimleri sırasında olaylar çıktı ve polisle çatıştıkları gözlemlendi.

**EMEKÇİLERİN SAVAŞSIZ VE SÖMÜRÜSÜZ BİR
DÜNYA ÖZLEMİYLE ALANLARA TAŞIMIŞ
OLDUĞU 1 MAYIS'A SAHİP ÇIKALIM.**

İSMAİL ÖZKAN

TOHUM

YEREL YÖNETİMLERDE NELER YAPILMALI?

Yeni kent uygulamaları konusunda dünya deneyimlerinden de yararlanılarak Türkiye için şu sonuçlar çıkartılabilir kanısındayım. Özellikle "Kentsel Gelişme" ve "Toplu Konut Üretimi" açısından çeşitli ülkeleri uygulamaları göz önüne alındığında şunların yapılabileceğini düşünüyorum:

a. Varolan düzen içinde görelî iyileştirmeler" sağlayacak çözümleri bulup önmeliyiz. Başka bir anlatımla, "Düzene Uygun Çözümleri" bulup ortaya koymalıyız.

b. Sorunları kökten çözmek için daha ileri aşamadaki bir ekonomik toplumsal sistemin kurulmasına yardımcı olacak, halkımızda öyle bir düzen için koyma yaratacak çözümleri ortaya koymayı bir görev kabul etmeliyiz.

c. Kentsel gelişme ve konutla ilgili sorunları, bu sorunları yaratan temeldeki nedenleri ve varolan ekonomik sistemin işleyiş biçimini daha açık bir biçimde sergilemeliyiz. Kapitalist sistem içinde bu sorunların ne kadar çözülebileceğini ya da çözülemeyeceğini ortaya koymalıyız.

TARTIŞILMAYA AÇIK ÖNERİLERİMDİR:

A. "Yeni Kent" tipi uygulamaların ancak sosyalist bir düzende en verimli sonuçları sağladığı bilinciyle, Türkiye'de geçerli olan sistem içinde kentsel gelişmeyi ve toplu konut üretimini "Yeni Kent" tipi uygulamalarla başarmaya kalkışmak gerçekçi olmayacaktır.

Yeni kent uygulamaları, Türkiye'de varolan sistemin mantığı gereği, yozlaştırılmaya her an hazır, pahalı ve gösterişli programlar olmaktan öteye gidemezler. Bu nedenle Türkiye'de "Yeni Kent" türü uygulamalara özenilmemelidir.

B. Meslek odaları ve üniversitelerin ilgili bölümleri, toplu konut üretimi yapmaları için belediyelere yol göstermelidir. Onlara "fikir üretme" ve "proje hazırlama" konularında yardım edilmelidir. Kentsel gelişme, aşağıda kurulmasını önereceğim arsa ve konut kurumu öncülüğünde kent konseyleri ve belediyelerle toplu konut üretimi eliyle yeni bir düzene konulmaya çalışılmalıdır.

C. Merkezi hükümet düzeyinde etkileyici girişimlerde bulunarak, sosyal güvenlik kuruluşlarının kooperatiflere ve bireylere kredi verme düzeninin gözden geçirilmesi ve bunların birleştirilmesi sağlanmalıdır. Bir "Arsa ve Konut Kurumu" (AKK) kurulmalıdır. AKK, İmar ve İskan Bakanlığı'na bağlı olabilir. Bu kurum, arsa ofis deneyi de gözönünde tutularak, güçlü mali kaynaklara ve yetkilere sahip olacak bir biçimde kurulmalıdır. Tüm kentlerin gelişme alanlarındaki toprakların tamamını ya da gerekli gördüğü miktarı kamulaştırılabilir. Ve bu toprakların mülkiyetini hiçbir biçimde devretmemelidir.

Türkiye Elektrik Kurumu gibi AKK'de kendi alanında uzmanlaşacak bir kurum olmalıdır. Ülke çapında örgütlenmelidir. Kamu kaynağı ile desteklenen (kredilendirilen) tüm konut üretimi AKK tarafından yapılmalıdır. Sosyal güvenlik kurumlarının konuta ayıracakları fonlar, bu kurumun eline verilmelidir. İşçi, memur ve bağımsız çalışanlar bu kuruma başvurarak hangi kentte konut edinmek istediğini bildirmelidirler. AKK toplu konut üretimi yoluyla bu istekleri karşılamalıdır. Ancak, kurum elindeki toprağın mülkiyetini kişilere devretmemelidir. Toprağı uzun süreli olarak kiraya vermemelidir. Böylece AKK, toplu biçimde üretilen konutların, arsaların mülkiyetine sahip olması nedeniyle bunların ortağı olmalıdır. Toprak kirası olarak elde edilen gelirler kuruma sürekli mali kaynak sağlamalıdır.

D. Kentsel alanlardaki toprakların kullanılması şöyle bir düzene bağlanmalıdır.

Arsa sahibi arsasına konut ya da başka bir şey yapabilmek için belediyeye o arsanın piyasa değerinin belli bir oranını örneğin % 50'sini ödemek zorunda olmalıdır. Bu ödeneğin dayanağı, toprak sahibinin etkisi dışında artan toprak değerinin kamuya döndürülmesi olacaktır. Sözü edilen parayı belediyeye ödemek istemeyen kişi arsasına inşaat yapabilmek için bunun mülkiyetini belediyeye devretmek zorundadır. Böylece kentsel toprakların mülkiyeti yavaş yavaş kamuya geçiş olacaktır. Bunu sağlayacak yasal düzenlemeler hızla yapılmalıdır.

Bir yanda AKK, öte yanda kent kurultayları ve belediyeler kentsel toprakların mülkiyetini kamu elinde giderek artan bir biçimde toplamış olacaktırlar. Zamanla kent topraklarının önemli bir bölümü kamunun eline geçecektir. Toplu konut üretimi bu nedenle yaygınlaşacaktır. Kentsel gelişme görelî olarak böylece düzene girmiş olacaktır. Tüm bunlar, görüldüğü gibi varolan düzeni fazla zorlamaktadır. Ancak, adım adım daha ileri bir ekonomik-sosyal düzen için birikim sağlanacak ve geçiş için gerekli ortam hazırlanmış olacaktır.

Bu yazı, CAM-KÖY Gazetesi'nin 2. sayısında "Neden Bölgesel Bir Gazete" başlıklı sunuşun

TERSİNE GÖÇ

UĞUR ÖZDEMİR

etkileniyorlar. Kentlilik de böyle oluşuyor.

Göç sonucu

düşündürücü vurgusu tahrirlikle kaleme alınmıştır. Sunuşta şöyle bir ifade geçiyor: "200.000'e yakın insanın yaşadığı bölgemizde, kent kültürüne sahip insanların neden göç ettiğini düşünmeliyiz. Göç edenlerin yerine gelenlerle nasıl barışık yaşayacağımızı da düşünmeliyiz."

Gerçekten de Beykoz emekçi halkında uzun bir süreden beri "fiili bir mekan değişimi" var. Bugün eski Beykozluların bir çoğu Denizlilidir, Mersinlidir. Yarı Gemlikli, Diyarbakırlı, Gaziantep'li olabilirler.

Beykoz'un emekçileri giderek "göçebe" özelliği kazanıyor. Genel eğilim bu kez tersine bir göçü ortaya çıkarıyor. Bu da yaşanan hayatta ortaklaşılardan kopma ve parçalanma, benzer değerlerde çözüme getiriyor.

Tüm bunlar, Beykoz'un iyi kötü yerleşik toplum yapısını etkiliyor. Sınıfsal özellikler, komşuluk, arkadaşlık ve paylaşma, dayanışma gibi kimi değerleri zaafa uğrattırıyor. Çünkü talan odaklarının rant kapma savaşı "köşe dönme" ideolojisini yerleşik kılmada etken oluyor.

Tersine göçü diğer göç hareketlerinden ayıran en önemli özellik, emekçiler ve toplumsal doku üzerinde tahrip edici olmasıdır. Bu anlamda tersine göç, olumsuz bir değişim, dönüşüm sürecidir. Örneğin; 19. y.y.da yaşanan göç olgusu, savaşların ve toprak kaybının sonucunda oluştu. Ülkenin güçsüzleştiği, sınırların dahi korunamaz hale geldiği bir döneme denk düştüğü görüldüğü. Yine "93 Harbi" sonucunda oluşan göç; savaş sonucunda kaybedilen topraklardan, Rumeli'den binlerle ifade edilen insan Anadolu'ya göç ediyor.

Göç olayı, içeriden dışarıya, dışarıdan içeriye insanların basit bir kitlesel hareketi değildir. Göçün gerçekleştiği yerlerde de, gidilen yerlerde de acılar yaşanıyor. Kültürel, toplumsal yapılarda da ciddi değişimler oluyor.

Ülkemizde de, asıl büyük ve içeriden içeriye göç, 50'lerde başlıyor. Sermayenin artması ile birlikte kentler, kırdan insan çekiyor. Gelenlerin çoğu yoksul, iş için, daha iyi ve zengin bir hayat için geliyorlar. Gelenler, geldikleri yeri etkiledikleri gibi, kendileri de etkileniyorlar. Örneğin; kır hayatının kapalılığından ve tekdüzelikten kurtuluyorlar. O zamana kadar bilmedikleri kentli hayat tarzından ve koşullarından

yerleşim hemşehri yakınlıklarına göre olduğundan, bir "Karsılar", "Giresunlular", "Kastamonulular", "Mesudiye'li", mahallisi kuruyor. Bunun temel nedeni kentte kendisini yabancı hissetmek, güvensizlik ve korku oluyor. Bu durum, dayanışma ya da acımasız ve hırslı bir bireyciliğe yol açıyor.

Köylü göçü kapitalist işletmeler için ucuz işgücü, emekçi kadınlar "hizmetçi", sermaye iktidarları içine oy deposu olarak görüyor. Kentte yaşanan her sorun, konut, eğitim, altyapı yetersizliklerinden çok, yanlış bir yaklaşımla "köylü göçü"ne bağlanmış oluyor. Oysa bu sorunlar kapitalist yerleşim süreçlerinin ve sermaye iktidarının yarattığı sorunlardır.

Bölgemizdeki göç olayı, "köyden kente" göç ekseninden uzaklaşmıştır. Bu durum havzamızda yeni bir boyut kazanmıştır. Göçün bu evrensellik temelinde yatan asıl neden işçi ve emekçilerden arındırılan ve insansızlaştırılan bir bölge talebidir. Bu sorun öncelikle politik bir sorundur.

Bu nedenle, yapılması gereken ilk iş, bu politikaların bölgemizde teşhir edilmesi, bğinin yaygınlaştırılıp bölge insanına sunulması, giderek bölgesel kararlarda emekçilerin, örgütlerin ve sendikaların katılımının sağlanması kurumsallaştırmanın oluşturulması olmalıdır. Ancak bu yeni tip örgütlenmenin, sendikaları ve mahalli dernekleri de içine alması gerekmektedir. Sendikalar, toplu sözleşme faaliyetlerinin ötesinde bölgesel, toplumsal sorunlara duyarlı olmalı ve tavır almalıdır. Yani sendikalar, yerel sermaye ve güç odakları karşısında temsil ettikleri sınıfın ve emekçi halkın çıkarlarını ısrarla savunmalıdır.

Daha yaşanılır bir bölge yaratmak için hep birlikte harekete geçmeliyiz. Bu süreçte mahalli derneklere ve bölge gazetesi olan CAM-KÖY'e çok önemli görevler düşmektedir.

Baştan beri ifade ettiğim gibi, örgütülüklerin, yaşadığımız dönemin özelliklerine ve oynanan oyunlara karşı bölgemizde yeniden yapılanmanın gerekliliğine inanıyorum. Atılacak başlangıç adımları olarak da bölge insanına özgüven aşılanmalı, halkımız "biz istediğimizi yaparız" diyenlerin karşısına dikilmelidir.

TEK GIDA-İŞ ŞUBE SEKRETERİ HASAN BAŞKAYA'NIN DEMECİNE KARŞI MUHALİF LİSTE ADINA SÜLEYMAN KALMAN'IN AÇIKLAMASI

CAM-KÖY Gazetesi'nin ikinci sayısında, sendikamızın (5 No'lu Tek Gıda-İş) delege seçimi sonuçları ile ilgili şube sekreterimiz Hasan Başkaya'nın açıklamalarına, kısa bir cevap verme gereğini duydum.

Sayın Başkaya, CHP ve ANAP'ın desteklediği muhalefet listesini yenilgiye uğrattıklarını söylüyordu. Hangi partinin hangi listeyi desteklediği konusuna girmek istemiyorum. Benim asıl üzerinde durmak istediğim, "yenilgiye uğrattık" sözü ile ilgilidir. Her türlü toplumsal gelişmelerde iktidar ve muhalefet ilişkisinde yenilgi ve yenli lufu ancak sağ düşüncede olanlar kullanır. Çünkü toplumsal mücadelenin hiçbir biçimi ve aşaması minderdeki güçes müsabakalarına benzemez.

Sayın Başkaya, "yenilgiye uğrattık" demekle kendilerine karşı gelişen muhalefete tahammül ölçülerini de ortaya koymaktadır. Bana göre içe dönük bir sendikal çalışma yapan şubemizin buna bağlı olarak sorunları Beykoz kamuoyunca yeterince bilinmemektedir. Bu sorunların neler olduğu ve çözümünü geniş bir platformun işi olduğu inancındayım.

Bilmeden, seçilen delegasyonu ve oluşacak yeni yönetime bir kaç öneri sunmak istiyorum:

1- Bölgemizdeki, başta sendikalar olmak üzere tüm demokratik kitle örgütleriyle sıkı bir işbirliğinin gerçekleştirilmesi..

2- Yıllardır süregelen sendika seçimlerini "iki Mesudiye'li bir yabancı" ekseninden kurtaralım. Nitekim böyle bir feodal anlayış var olan enerjiyi köreltmekle birlikte Mesudiye'li dostlarımız da hiçbir yarar sağlamamaktadır.

3- Sendika olarak Mehmetçik Vakfı'na gösterdiğiniz dayanışmayı, anti-demokratik yasalara karşı çıkan sendikacılara, düşünce özgürlüğünü ve barış savunun tüm kişi ve kuruluşlara göstermeniz işçi sınıfımızın çıkarıdır.

4- Sendikamız Tek Gıda-İş'in tüzüğü ve bağladığı toplu sözleşme metinlerinin gözden geçirilerek sınıf ve kitle sendikacılığına uymayan yarıların açığa çıkartılmasını öneriyorum.

SOSYAL GÜVENLİK BİR YURTTAŞLIK HAKKIDIR

SOSYAL GÜVENLİK KURUMLARI

Ülkemizde kamu ve özel kesimde çalışanların sosyal güvenlikleri:

- 1- Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı
- 2- Sosyal Sigortalar Kurumu.
- 3- Bağ-Kur
- 4- Sosyal Sigortalar Yasası'nın geçici 20. maddesi uyarınca kurulan özel emekli sandıklarınca sağlanır. Bu kurumlar; iş kazaları, meslek hastalıkları, analık, hastalık, malullük, yaşlılık ve ölüm yardımlarını sağlamakla ve aylıklarını bağlamakla yükümlüdür. Her kurumun kendine özgü kural ve koşulları vardır. Genelde, bu koşullar eşit olmayıp birbirleriyle çelişir

TÜRKİYE'DE SSK, EMEKLİ SANDIĞI VE BAĞ-KUR'DA AKTİF SİGORTALILAR İLE BU KURUMLARDAN EMEKLİ OLANLARIN SAYISI 13 MİLYONDUR. AİLE FERTLERİ İLE BİRLİKTE SOSYAL GÜVENLİK HİZMETLERİNDEN YARARLANAN KİŞİ SAYISI 45 MİLYONDUR. SSK HİZMETLERİNDEN AİLE FERTLERİ İLE BİRLİKTE 25 MİLYON KİŞİ YARARLANMAKTADIR.

Türkiye, bütçesinden SOSYAL GÜVENLİK için toplam yüzde 9.5 pay ayırıyor. Bu oran içinde sağlık hizmeti için ayrılan pay ise yüzde üç. Bu oran batılı ülkelerde yüzde 10'un üzerinde. Türkiye gibi sağlık hizmetlerine bütçelerinin yüzde üç ve daha azını ayıran ülkeler arasında GİNE, SOMALİ, ETYOPYA, NİJERYA, UGANDA, PAKİSTAN, HİNDİSTAN vb. ülkeler var. MOZAMBİK, LİBERYA, BURUNDİ gibi pek çok Afrika ve Uzak Doğu ülkelerinde bile sağlık hizmetlerine ayrılan pay Türkiye'dekinden fazla.

SOSYAL GÜVENLİĞİN KAPSAMI (milyon kişi)

	Aktif Sigortalı	Emekli	Aile Ferdi	Toplam
SSK	4.6	2.5	18.6	25.7
EMEKLİ SANDIĞI	1.9	1.0	7.4	10.3
BAĞ-KUR	1.9	0.9	6.8	9.6
TOPLAM	8.4	4.4	32.8	45.6

Not: İsteğe bağlı sigortalı ile SSK ve Bağ-Kur'un tarım sigortası dahil değildir.

SOSYAL GÜVENLİĞE YAPILAN KATKILAR: AVRUPA'DA VE TÜRKİYE'DE

SOSYAL GÜVENLİĞE YAPILAN HARCAMALARIN GAYRİ SAFİ YURT İÇİ HASILA'YA ORANI (GSYİH) 1992

TÜRKİYE	%4.9
ALMANYA	%24.7
FİNLANDİYA	%30.5
İSVEÇ	%38.3
YUNANİSTAN	%14.2
AVRUPA BİRLİĞİ ORTALAMASI	%23.7

BÜTÇENİN YÜZDE 10'U 45 MİLYONA YÜZDE 40'I İSE 250 BİN RANTİYEYE

1998 BÜTÇESİNDE FAİZE %40, SOSYAL GÜVENLİĞE %9.5 PAY AYIRAN DEVLET KİME ÇALIŞIYOR?

BÜTÇEDEN SOSYAL GÜVENLİĞE VE FAİZE AYRILAN PAY (trilyon TL)

	Miktar	Oran	Miktar	Oran	Miktar	Oran
Borç faiz ödemesi	1.497	38.0	2.291	28.5	5.900	39.9
Toplam Sosyal Güvenlik	354	9.0	780	9.7	1.400	9.5
Sadece SSK'ya gerçek katkı	69.7 (*)	1.8	131	1.6	237	1.6
TOPLAM BÜTÇE HARCAMASI	3.940	-	8.052	-	14.793	-

(*) Toplam hizmet giderlerinin sadece % 16.6'sını oluşturuyor.

DEVLETİN SOSYAL GÜVENLİĞE KATKISI

(GAYRİ SAFİ YURT İÇİ HASILAYA GÖRE) 1992

TÜRKİYE	%0.6
ALMANYA	%26.6
FİNLANDİYA	%51.4
İSVEÇ	%54.2
YUNANİSTAN	%24.2
AVRUPA BİRLİĞİ ORTALAMASI	%37.4

1996 BÜTÇESİNDE DEVLETİN RANTİYEYE OLAN FAİZ BORCU 1.4 KATRİLYON.

BU DURUMDA DEVLET %131'DEN FAİZ OLARAK AYRICA 1.834 KATRİLYON ÖDÜYOR. EĞER %80 FAİZ ÖDESE RANTİYEÇİYE 1.120 KATRİLYON ÖDEYECEK. ARADAKİ FARK 714 TRİLYON EDİYOR.

714 trilyonla 1996 bütçesinde ne yapıldı?

1. Memur maaşları yüzde yüz artardı.
2. Eğitim harcaması üç kat artardı.
3. Sağlık harcaması 7 kat artardı.
4. 357 trilyonla SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'un açığı kapatıldı.
5. 235 trilyonla SSK'nın açığı kapatıldı.

AMAÇ ÜZÜM YEMEK DEĞİL, BAĞCIYI DÖVMEKTİR... EMEKÇİNİN HAKKINI RANTİYEYE DEVRETMEKTİR.

İŞVERENLERİN SOSYAL GÜVENLİĞE KATKISI

(GAYRİSAFİ YURTİÇİ HASILAYA GÖRE) 1992

TÜRKİYE	%2.0
ALMANYA	%8.0
FİNLANDİYA	%11.0
İSVEÇ	%13.0
YUNANİSTAN	%5.0
AVRUPA BİRLİĞİ ORTALAMASI	%7.1

SSK için 1997 bütçesine 280 trilyon lira ödenek kondu. Ağustos sonu itibariyle bütçeden SSK'ya 246 trilyon aktarma yapıldı. Yıl sonuna kadar bu miktar 380 trilyon lirayı buldu. Siyasi iktidar ve çeşitli çevreler, bunu bir açık olarak görüp SSK'ya devlet bütçesinden büyük bir aktarma yapıldığını öne sürüyorlar. Oysa Türkiye'nin tam üye olmak için başvurduğu Avrupa Birliği'nde (AB) sosyal güvenliğe devlet katkısı söz konusu. Bu katkı, AB'de ortalama yüzde 37.4. SSK'lı 4.5 milyon sigortalı için asgari ücret üzerinden AB düzeyinde bir devlet katkısı yapılsa bu miktar 383.9 trilyon lirayı buluyor. Yani, bütçeden yapılan aktarma aslında AB standartlarına göre devlet katkısı olması gereken bir miktar.

SOSYAL SİGORTALAR KURUMU

MEVCUT SOSYAL SİGORTALAR YASASI

Bu yasaya göre; gerek kamu, gerekse özel sektörde, "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar sigortalı sayılırlar."

Aynı yasada "Çalıştırılanlar, işe alınmalarıyla kendiliğinden 'sigortalı' olurlar. Sigortalılar ile bunların işverenleri hakkında sigorta hak ve yükümlülükleri işe alındığı tarihten başlar."

Bu suretle sigortalı olmak hak ve yükümlünden kaçınılmaz ve vazgeçilemez. Sözleşmelere, "sosyal sigorta yardım ve yükümlerini azaltmak veya başkasına devretmek yolunda hükümler konulamaz (Madde 6)" denilmektedir. Yasa, işverenlerin çalıştırdığı sigortalıların "en geç bir ay içinde" Sosyal Sigortalar Kurumu'na bildirmekle yükümlü kılınmıştır. Bu yükümlülük genelde yerine getirilmemekte, çoğu kez "bir iş kazası" olduğunda uygulanmaktadır. Yasal sorumluluklardan kaçınmak için kimi işverenler uzun süredir çalıştırdıkları işçileri bir iş kazası olduğunda yeni işe girmiş bir sigortalı gibi Sosyal Sigortalar Kurumu'na bildirmekte ve bu iş kazası sonucu Sosyal Sigortalar Kurumu da çoğu zaman 'milyarları bulan' harcamaları üstlenmekte, bunun faturası da primlerini 'kuruşuna kadar ödeyen' sigortalıların sırtına yüklenmektedir.

ERKEN EMEKLİLİĞİN SSK'YI ZARARA SOKTUĞU İDDİASI KOCA BİR YALANDIR ! İŞTE GERÇEĞİ GÖSTEREN RAKAMLAR!

-2.5 milyon emeklinin yaş ortalaması 57.

-Türkiye'de ortalama insan ömrü 63-65'tir.

Avrupa'da ortalama yaş 77'dir.

SSK kayıtlarına göre;

-39 yaşın altında emekli olanlar %0.6

-40-49 yaş arası emekli olanlar %23.8

50 yaş altında emekli olanlar %24.

Diğer yaş gruplarında ise durum şöyledir:

-50-59 yaş arası emekli olanlar %38.4

-60-69 yaş arası emekli olanlar %27.9

-70-79 yaş arası emekli olanlar %7.9

-80 yaşında emekli olanlar %1.4

EMEKLİSİNDEN ŞİKAYET EDEN TÜRKİYE, BİR EMEKLİYE DÜŞEN SİGORTALI SAYISINDA BELÇİKA, ALMANYA, YUNANISTAN VE İTALYA İLE HEMEN HEMEN AYNI DÜZEYDE.

Türkiye'de bir emekliyi ancak iki sigortalının finanse ettiği, Avrupa'da ise bu oranın bire 4 ile bire 7 arasında değiştiği sık sık işverenlerce söylenir. Oysa gerçek farklıdır. Avrupa'da bir emekliyi 2 ya da en fazla 3 sigortalı finanse ediyor. Türkiye'de ise 1992 rakamlarına göre SSK'da 1.9 milyon emekliyi 3.8 milyon sigortalı finanse ediyordu. Yani oran bire 2. En son verilere göre de 2.3 milyon emekliye karşılık 4.3 milyon sigortalı var. Yani bir emekliye 1.9 sigortalı düşüyor.

SSK NE DURUMDA?

Sigortalı Sayısı	Aylık Alanlar	Aile Ferdi	Toplam	Genel Nüfusa Oranı
5.994.761	2.539.379	19.527.696	28.062.033	% 43.6

S.S.K. NE GİBİ HİZMETLER VERİYOR ?

1. İş Kazaları	2. Meslek Hastalıkları	3. Hastalık Sigortası
4. Analık Sigortası	5. Malûluk Sigortası	6. Yaşlılık Sigortası

S.S.K.'YI KİMLER YÖNETİYOR ?

Yönetim Kurulu	1980 Öncesi	12 Eylül Sonrası	Şimdiki Durum
Hükümet Temsilcisi	3	3	4
İşçi Temsilcisi	2	1	1
İşveren Temsilcisi	2	1	1
Emekli İşçi Temsilcisi	1	-	1
S.S.K. Çalışanı	1	-	-

S.S.K. AÇIĞI NE KADAR? (Trilyon T.L.)

Yıllar	Tahmin	Bütçeye Konan Ödenek	Gerçekleşen
1995	-	-	81.8
1996	260	201	144.3
1997	350	280*	380
1998		473	

* Hazine'nin, kamu kuruluşlarının prim ve sosyal yardım zamlarından doğan borcu 184 trilyon buna dahil.

1979 - 1994 DÖNEMİNDEKİ GELİŞMELER

Sigortalı Nüfus Sayısı	: % 150 artış	Doktor Sayısı	: % 20 artış
Poliklinik Sayısı	: % 200 artış	Hemşire Sayısı	: % 50 artış
Yatan Hasta Sayısı	: % 90 artış	Yrd. Personel	: % 10 artış
Ameliyat Sayısı	: % 176 artış	Yatak Sayısı	: % 53 artış

SAĞLIK HİZMET MALİYETİ (Günlük)

1997	S.S.K. Sağlık Tesislerinde	Satın Alınan Sağlık Hizmetlerinde	Kaç Katı
Poliklinik	2.660.000	9.123.000	3.4
Yataklı Tedavi	4.255.000	15.875.000	3.7
Poliklinikde Tedavi edilenlerin sayısı (ayakta tedavi)	42.646.979	2.867.005	

S.S.K.'NİN SAĞLIK GİDERLERİ (milyar T.L.)

	1995	1996	Artış Oranı (%)	Toplam Gider İçindeki Payı (%)
Anlaşmalı doktor ve kuruluşlara ödeme	2.486	5.731	131	6.5
Hariçte yaptırılan tedavi giderleri	7.521	16.177	115	18.4
S.S.K.'nin ilaç giderleri	14.870	27.439	85	31.2
S.S.K.'nin sağlık tesisi giderleri	19.877	38.590	94	43.9
TOPLAM	44.754	87.937	96	100.0

SSK İLE İLGİLİ BAZI VERİLER

- Ülke genelinde 1000 kişiye bir doktor düşerken SSK'da 3360 kişiye bir doktor düşüyor.
- Bir dispanser doktoru bir hastaya sadece üç dakika ayırabiliyor.
- İstanbul'da 300 bin sigortalıya bir dispanser düşüyor.
- Ameliyat olmak için 7 ay bekleniyor.
- 1979-1994 yılları arasında SSK hastahaneleri 37 adet artarken özel hastaneler 61 adet arttı.
- SSK ayda 23 trilyon maaş, 21.8 trilyon emekli aylığı ödüyor.
- Aylık tahsil ettiği prim ise 10.5 trilyon. Her ay 4.2 milyon kişi prim ödüyor.
- Sanayi şehirlerinde iki kişiden biri sigortalı.
- Adana'da 3 kişiden biri sigortalı.
- Kamuda 100 yataktan 22'si cerrahi iken özel

- sektörde 100 yataktan 42'si cerrahi. Çünkü cerrahi para getiriyor.
- 1980 öncesi bir pratisyen doktor 919 dolar aylık maaş alırken 1996'da 385 dolar alıyor.
- Nisan 1997 itibarıyla SSK'nın 333 trilyon prim alacağı var.
- Kamunun ve özel sektörün gecikme cezaları da dahil olmak üzere 1996 yılı sonuna kadar birikmiş 281 trilyon 915 milyar prim ve sosyal yardım zammı borçları affa tabi tutuldu. Bu af yasasıyla 108 trilyon lira alacağın tahsili için 173 trilyon liradan vazgeçildi.
- SSK'nın İstanbul Şişli'de ilaç fabrikası yaklaşık 15 çeşit ilaç üretiyor. Aynı etkiye sahip diğer ilaçlara oranla oldukça ucuz.
- SSK sağlığa harcanan her 100 liradan 26'sı ilaca, 22

- lirası özel anlaşmalı doktor ve laboratuarlara gitti.
- Türkiye'de yılda yaklaşık 800-850 milyon kutu ilaç tüketiliyor. Bunun parasal değeri yaklaşık 2.5 milyar dolar. Bakanlık firmaların ilaç maliyetlerini araştırıyor. Onlar da devamlı olarak çeşitli bahaneler göstererek zam üstüne zam yapıyorlar.
- İlaça harcanan para genel sağlık harcamaları içindeki payı % 35-40 arasında değişiyor. Bu çok büyük bir rakam. Avrupa'da ise bu rakam %15.
- Kişi başına düşen ilaç tüketiminin parasal değeri 25 dolar.
- Türkiye'de çöpe atılan ilaçların maliyeti 200 milyar lira.
- 1996 senesinde 86807 iş kazası ve 1115 meslek hastalığından 1492 kişi öldü. 3240 sakat kaldı. Bu rakamlar Avrupa'nın tam 5 katı.

SSK BU DURUMA NASIL GELDİ, KİMLER GETİRDİ?

İŞTE SSK'NIN ZARAR ETMESİNE NEDEN OLAN SORUMLULAR

İŞÇİNİN, EMEKÇİNİN HAKLARINI GASPEDENLER... PRİM BORÇLARINI ÖDEMEYEN İŞVERENLER...
KAÇAK İŞÇİ ÇALIŞTIRAN SERMAYEDARLAR... SSK'YI SAHTE FATURALARLA SOYAN KAPKAÇÇILAR...
SSK FONLARINI KULLANAN VE MAL VARLIKLARINI YOK PAHASINA SATAN DEVLET...
DEVLETEN BESLENEN RANTIYE...

DEVLET SSK FONLARINI UZUN YILLAR ÇARÇUR ETTİ

- Devlet, 1965-1993 yılları arasında SSK'nın fonlarını çok düşük faizle kullanıp kurumu 20 milyar dolar (3.3 katrilyon lira) zarara uğrattı. Bu rakkam, SSK'nın 7 yıllık açığını kapatıyor. Paralar Devlet Yatırım Bankası'na (Eximbank) yatırıldı ve özel teşebbüse kredi olarak verildi. Örneğin 1979 enflasyon %110 iken S.S.K. ya %7 faiz ödediler.
- SSK Genel Müdürlüğü'nün 1970-1994 dönemine ilişkin yaptığı hesaba göre de, bu miktar 12 milyar dolar. (2 katrilyon lira). Devlet hem bu borcu ödemiyor, hem AB standartlarında katkı yapmıyor, bu yetmiyormuş gibi, "SSK AÇIK VERİYOR, BÜTÇEDEN ŞU KADAR PARA AKTARIYORUM" deyip işçilerin

SSK'NIN ŞİŞİRME FATURALARLA SOYULUYOR

Özel hastahanelerin tedavi karşılığı verdiği faturaların %20'si yüksek gösteriliyor. Özel kurumlara ne kadar para aktı?

1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
535 milyar	1 trilyon	1.7 trilyon	2.8 trilyon	5.2 trilyon	8 trilyon	21.9 trilyon

Bu paralar yetmezmiş gibi poliklinik (ayakta tedavi) hizmetlerinin özel hastahanelere devri de söz konusu. 5 yıl süreli bir anlaşmayla poliklinik hizmetlerinin yavaş yavaş devri aslında sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesinin a'apısının ilk adımı olacak.

Yılda 42 milyon kişi SSK'da ayakta tedavi görüyor. Bu hizmetler özel sektöre devredilirse SSK'nın açıkları gittikçe büyüyecek. Çünkü SSK'nın yaptığı hizmet özel sektörden 3-4 kat daha ucuz.

İŞVERENLER PRİM BORÇLARINI ÖDEMIYOR

- İşverenler prim borçlarını ödemiyor. 1996 yılı itibariyle işverenlerin prim borçları şöyle: Özel kesim işverenlerin prim borcu gecikme faizi dahil 50.5 trilyon lira. Kamunun borcu faiz dahil 26.8 trilyon lira. Toplam prim borcu 77.3 trilyon lira. Kamu kesiminin sosyal yardım zammı borcu ise, gecikme faizi dahil 61.3 trilyon lira. Tüm borçların toplamı ise 138.6 trilyon lira ediyor. Tüm işveren borçları ödense, SSK'nın kasasında 1996 sonunda toplam 153 trilyon lira fazlalık birikecekti. Öte yandan SSK'nın kamu kesimi ve özel sektörden Nisan 1997 tarihi itibariyle 333 trilyon lira prim alacağı var. Bu miktarın bugün 400 trilyon lirayı aştığı tahmin ediliyor. SSK prim borçlarını tahsil edebilse gelir fazlası olacak.

SSK MALLARI BEDAVAYA GİDİYOR

-SSK'nın Türkiye'nin çeşitli illerindeki 216 gayrimenkulünün satılması için 5 trilyon lira karşılığında Emlak Bankası'na devredildi. Devredilen mallar arasında Etlik'te 150 bin, İstanbul Florya'da 100 bin metrekare arsaya, Adana Seyhan'da 27 dükkan, Aydın'da bir işhanı var. Sadece Florya Şenlik'teki arsalar 25 trilyon ediyor.

-1993 yılında yapılan anlaşmaya göre, SSK 5 trilyon liranın her yıl sadece faizini aldı. Banka şu ana kadar bir satış gerçekleştirmedi.

1.000.000 İŞYERİ KAÇAK İŞÇİ ÇALIŞTIRIYOR VE HİÇ PRİM ÖDEMIYOR

- SSK'ya kayıtlı 2 milyon işyerinden sadece 750.000'i primlerini muntazam ödüyor. 250 bin işyeri ise eksik bildirim veriyor. Bir milyon işyeri ise hiç bildirge vermiyor.

SSK'YI ÇÖKERTME PLANLARI

DÜNYA BANKASI VE OECD SSK İÇİN ÖZEL PLANLAR YAPTILAR

DÜNYA BANKASI NE İSTİYOR?

-Dünya Bankası ve sermaye çevreleri, emekli yaşı ile prim ödeme süresini yükselterek, emeklilik sigortasını fiilen imkansızlaştırmak istiyor.
-SSK, sağlık hizmetini özel sigorta şirketleri kanalı ile satın alınca hem bu hizmet daha pahalı olacak, hem de sağlık sigortası kapsamı daralacak.
-Sermayenin asıl amacı Kurum'un daha iyi hizmet vermesi değil, toplam yurt içi fonlarına bir biçimde el koymak.

DÜNYA BANKASININ PLANI

-Emeklilik yaşı 60 olsun.
-Prim süresi 9 bin gün olsun.
-Prim oranı artırılsın.
-Bütçeden katkı yapılmasın.
-Hizmetten ek ücret alınsın.
-Sağlık hizmetleri satın alınsın.
-SSK hastahaneleri işletmeye dönüşsün.

İŞVERENLERİN PLANI

-Özel emekli sandıkları kurulsun.
-Çalışanların sağlık primi bu sandıklara yatırılsın.
-Devlet başlangıçta bu sandıkların gelişmesi için maddi destek sağlasın.
-Bu kuruluşlara ödenen primler vergiden düşülsün.
-SSK hastahaneleri özelleştirilsin.
-Ancak devlet, özelleştirilen hastahanelerin denetimini elden bırakmasın.
-Bu sistem ileride devralınması hedeflenen emeklilik için de temel oluştursun.

OECD NE İSTİYOR?

OECD, SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı'nın kurtarılması için model önerdi. 400 bin \$ karşılığı gerçekleştirilecek modelde kurumların birikim ve primlerinin fon yönetimi yoluyla borsada çalıştırılması öngörülüyor.
-Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD), Türkiye'de sosyal güvenlik kuruluşlarının mali durumlarının düzeltilmesi için bu kurumların fon yönetimleri oluşturarak, menkul kıymetler piyasasında faaliyet göstermelerini önerdi.
-OECD yetkililerince, bütün dünyada sosyal güvenlik kuruluşlarının birikimlerini bu şekilde değerlendirdiği belirtilirken, önerilen sistemin Türkiye'de de kurulması halinde, hem ilgili kuruluşların mali yapılarının düzeleceği hem de sermaye piyasalarının daha da gelişeceği vurgulandı.

BU PLAN UYGULANIRSA NELER OLACAK?

-S.S.K., Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'un gayrimenkulleri elden çıkarılarak, mal varlıkları paraya çevrilecek.
-Emekli Sandığı'nın otelleri satılacak.
-Elde Edilen paraların ve 3 kurumun topladığı primlerin değerlendirilmesi için fonlar oluşturulacak.
-Ayrı ayrı ya da topluca kurulacak fon yönetimlerinde işin başına profesyonel yöneticiler getirilecek.
-Kurumlar, fon yönetimleri eliyle menkul kıymet piyasalarına girecek, yatırım ortaklıkları kuracak ve borsada faaliyet gösterecek.

S.S.K. NASIL KARA GEÇER?

Yeni finansman kaynakları

1. S.S.K.'ya kayıtlı olup, bildirge vermeyen 1 milyon işyerinden prim toplansa	201 trilyon T.L.
2. Aylık eksik bildirim 30 güne tamamlanır	204 trilyon T.L.
3. Yasada öngörülen yüzde 10'luk devlet katkısı yapılsa	280 trilyon T.L.
4. Özel sektör de kamu gibi sosyal yardım zammını ödesse Toplam	106 trilyon T.L.
Bütçeden yapılan aktarma düşülünce	791 trilyon T.L.
Kasadaki fazlalık	-473 trilyon T.L. 318 trilyon T.L.

S.S.K. İÇİN EMEĞİN ALTERNATİF PROJESİ

1. S.S.K. idari ve mali yönden özerk olsun.	tarihi itibariyle S.S.K.'nın alacağı 333 trilyon lira).
2. İşçilerin ağırlıklı olduğu bir S.S.K. Meclisi kurulsun.	7. S.S.K. fonlarının 1965 - 1993 yılları arasında enflasyonun çok altında değerlendirilmesi sonucu kurumun uğradığı 20 milyar dolarlık (4 katrilyon liralık) kayıp giderilmeli.
3. İşçi, emekli ve S.S.K. çalışanı yönetiminde ağırlıklı temsil edilmeli.	8. Sigorta kaçağına neden olan taşeron uygulaması önlenmeli.
4. Devlet katkısı, Avrupa Birliği düzeyinde (% 35) olmalı. (Bugünkü rakamlarla 380 trilyon lira)	9. Sigorta bildirim hakkı işverene değil, işçiye verilmeli.
5. -4.5 milyon kaçak işçi sigortalı. (Bunun S.S.K.'ya yıllık prim getirisi 650 trilyon lira)	10. Hastahaneye sevk zincirinde sağlık ocağı ve dispanserler devreye girmeli, koruyucu hekimliğe ağırlık verilmeli.
6. Kamu ve özel kesim prim borçlarının tahsili için yaptırımcı önlemler alınmalı. (Nisan 1997	

HERKES SOSYAL GÜVENLİK HAKKINA SAHİPTİR.

Devlet, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alır ve teşkilatı kurar. (Anayasa Madde-60).

Devletin sosyal devlet olma özelliğinin ön plana çıkması için yapılması gereken hususlar özetle şunlardır :

1. S.S.K. ve diğer hiçbir sosyal güvenlik kurumu özelleştirilmemelidir.
2. S.S.K.'nın özelleşmesi değil, özerkleşmesi gereklidir.
3. Emekliliğe hak kazanma koşullarında, örneğin emeklilik yaşını yükseltmek gibi yapılmak istenen değişiklikler gündemden çıkarılmalıdır.
4. İmtiyazlı ve özel emeklilik olanaklarına son verilmelidir.
5. Emekli aylıklarının alım gücü yeterli bir standarda bağlanmalıdır.
6. Sigorta primleri içindeki işveren payı yükseltilmelidir.
7. Kaçak işçi çalıştırma, bordroda düşük ücret gösterme ve az süre çalışma göstermeleri önlenmelidir.
8. Kısmi süreli çalışma, eve iş verme gibi tipik çalışma biçimleri sigorta kapsamına alınmalıdır.
9. İşsizlik sigortası gerçekleştirilmelidir.
10. Keyfi işten çıkarmaları önleyecek güvenceler getirilmelidir.
11. Prim karşılığı olmayan yükümlülüklerin külfeti, genel bütçeden karşılanmalıdır.
12. Sağlık hizmetlerinin, alt yapı yatırımları ile kalitesi ve standartları artırılmalıdır.
13. S.S.K. doktorlarına tam gün çalışma uygulaması getirilmelidir.
14. Çevre sağlığı ve sağlık eğitimi de sosyal güvenlik kapsamına alınmalıdır.
15. Uzun vadede, zorunlu ihtiyaç kalemlerinden olan konut, beslenme, ulaşım gibi gereksinimler de sosyal güvenlik kapsamına alınarak tüm insanlar için sorunsuz ve huzurlu yaşam olanakları sağlanmalıdır.

YENİ S.S.K. YASA TASARISI NE GETİRİYOR ?

S.S.K.'ya yönelik saldırı gündemde. Siyasi iktidarın IMF'le başlattığı görüşmelerde sosyal güvenlik "reformu" en ön sırada yer alıyor.

T.B.M.M.'de ilgili komisyondan geçerek Genel Kurul'a sunulan bir kanun tasarısı var.

Bu tasarının getirdiği bazı önemli temel değişiklikler şunlardan oluşuyor :

1. Emekli maaşlarının önemli bir bileşimi olan 4.690.000 T.L. tutarındaki SOSYAL YARDIM ZAMMI dondurulmakta ve hazinece karşılanması öngörülmekte,

2. Şu an sigortalıların prime esas kazancının alt sınırı 36.941.130 T.L., üst sınırı ise 62.247.260 T.L. mevcut tasarı ile üst sınır 141.750.000 T.L.'sına kadar yükseltilmekte,

3. Sigortalılar halen S.S.K. kapsamına girdikleri günden itibaren sağlık hizmetlerinden yararlanabilmektedirler. Yeni tasarı ancak 60 gün prim ödeyen sigortalılara sağlık hizmeti hakkı tanımakta.

4. Mevcut hükümlere göre kadın işçiler 20, erkek işçiler ise 25 yıllık sigortalılık süresinde 5000 gün prim ödenmesi halinde yaş şartı aranmadan emekli olabilmekte. Kanun tasarısı ile emeklilik yaşı yeniden düzenlenmekte ve ilk kez sigortalı olanlar için KADIN ise 50, ERKEK ise 55 YAŞ ESASI

GETİRİLMEKTE. Kanun yürürlüğe girmesinden önce sigortalı olanlar içinse 15 yıllık bir geçiş süresi getirilmekte.

Çalışma süresi 10 - 15 yıl arası olanlar : Kadınlar 41 - Erkekler 46

Çalışma süresi 5 - 10 yıl arası olanlar : Kadınlar 43 - Erkekler 48

Çalışma süresi 5 yıldan az olanlar : Kadınlar 45 - Erkekler 50

Buradaki 15 yıllık geçiş süresini şu andaki siyasi iktidar 5 yıla indirmek istiyor.

Tüm bunlara karşılık IMF ise, kadınlar için 58, erkekler için 60 yaş esasını kabul ettirmek için baskı yapıyor.

5. S.S.K. poliklinik ücretleri bu yasadın sonra Bakanlar Kurulu'na belirlenecek. Yani Bakanlar Kurulu'na belirlenen ücreti ödeyemeyenler S.S.K. hizmetlerinden yararlanamayacak.

6. Emekli maaşının hesaplanması : şu anda memur maaşı kat sayısı gösterge + sosyal yardım zammı formülüne göre hesaplanıyor. Bu hesaplama hem memurlar hem de işçiler için yapılıyor, yani memurlar ve işçiler aynı cephede yer alabiliyorlar. Tasarı ile bu bağlantı koparılıyor. Tasarıya göre S.S.K. Yönetim

kurulu kendisine göre bir kat sayı belirleyecek.

7. S.S.K.'dan protez yardımı alanlar aldıkları protez bedellerinin % 20'si oranında katkı bedeli ödemek zorunda kalacaklar. Siyasi iktidar öncelikli olarak 15 yıllık geçiş sürecini kısaltmaya çalışıyor. Siyasi iktidarın S.S.K.'ya ilgili diğer bir çalışması ise ESK.

EKONOMİK VE SOSYAL KONSEY

Bu Konsey'in hazırladığı bir rapor var : Sosyal Güvenlik Reformu Komisyon Raporu. Bu rapor çalışanların haklarına yönelik daha büyük bir saldırı niteliğinde.

KOMİSYON RAPORU EMEKLİLİK YAŞININ ERKEK VE KADINLARDA 60'a KADAR YÜKSELTİLMESİNİ, PRİM ÖDEME GÜN SAYISINI KADINLAR İÇİN 7200, ERKEKLER İÇİN 9000'e ÇIKARILMASINI;

S.S.K.'nın belli sağlık tesislerinin sağlık işletmelerine dönüştürülmesini; özel sigortacılığın vergi politikaları ile teşvik edilmesini öneriyor. Raporda olumlu gözükten tek yön devletin sosyal güvenlik prim katkısı ise Avrupa standartlarının çok altında kalıyor. (% 10)

KONFERANS TAMAM. SÖZ SİYASİ FAALİYET ÜRETİMİNDE!

ÖDP Beykoz İlçe konferansı tamamlandı. Bölgedeki son gelişmelerin irdelendiği konferansta faaliyet raporu okundu.

İlçe Başkanı Can Kayabal, geçmiş faaliyetlerin eksikliği çalışma birimlerinin çalıştırılmaması dedi. Biriken sorunların yönetim boşluğundan gelen sıkıntılar olduğunun bilinciyle bu dönem bu sıkıntıların ortadan kaldırılacağını söyledi. Buna örnek olarak da oluşmuş olan yerel yönetimler komisyonunun konferansa sunduğu özlü bir faaliyet raporudur dedi.

Doktor Bora İnce'nin yer almadığı yönetim kurulu şu kişilerden oluştu:

Can Kayabal (Doktor), Kamil Kirman (Avukat), Ali Özcan (Muhasebeci), İhsan Bekler (Sendikacı), Hasan Özmen (İşçi), Kemal Başkaya (Serbest) ve Turan Güntürk.

SOLDA GÜÇ BİRLİĞİ

İşçi Partisi Beykoz İlçe Örgütü, 'Beykoz'a sahip çık, Türkiye'ye sahip çık.' isimli bildiriye Beykoz genelinde dağıtmaya başladı.

Bildiride kısaca, 'Tekelin, Deri Kunduranın, Şişe Camın kapatılmasına, özelleştirmesine izin vermiyeceğiz, herkes hesabını şuna göre yapsın, Türkiye'de özelleştirilen tüm işletmeler Sol Güç Birliği İktidarı tarafından kamulaştırılacak ve bu işlem sorumlularından hesap sorulacaktır.' denildi.

BEYKOZ VAKFI ETKİNLİKLERİNDEN

Bu yıl ilk olarak kutlanan 21 Nisan Dünya Şiir günü için Beykoz Vakfında bir etkinlik düzenlendi. 25 Nisan Cumartesi günü vakıf binasında yapılan Şiir Günü kutlamasında vakfın eğitim kültür bölüm başkanı Şahin Köktürk'ün açılış konuşmasının ardından ünlü şairlerden seçilmiş şiirler okundu.

BÖLGEMİZDE ÖZELLEŞTİRMELER HIZLANDI

Yıllardır sürdürülen özelleştirme ve müteahhite iş verme çalışmaları, fason üretim ve kapsam dışı işçi çalıştırma kapsamında bölgemizde de yaşanıyor.

Posta dağıtımının adım adım özelleştiği bölgemizde, son olarak Tekel satış depoları da özelleşti. Tekelin bütününde özelleşeceği gündemde olan yemekhanelerin Paşabahçe Tekelde de özelleştirilmesi kararı alındı.

SENDİKALAR PLATFORMU GÜNDEMDE

Böylesine sıcak günlerin yaşandığı bölgemizde, Sendikalar platformu seri toplantılarına başladı. Havzamızdaki küçük üreticileri ziyaret ederek sürdürdükleri çalışmaları muhtarlar ve yöre demeklerine de taşıdılar. Ard arda yaptığı genişletilmiş toplantıları bir takvime bağlayan platform, bölgedeki bütün partilerin dışında kendi içinden bir koordinasyon kurulu oluşturdu.

Platformun hazırladığı mücadele programını yakında medya aracılığıyla halkımıza duyurma kararı aldığı biliniyor. Platformun bölgemizde yaşanan, Özelleştirme-Sendikasızlaştırma ve talana karşı önemli bir işlev göreceği umudunda ve inancındayız.

DAVET

Gazetemizin sahibi İsmail Özkan'ın kızı Gökçe Özkan ve nişanlısı Fikret Soycan'ın 31 Mayıs 1998 Pazar günü saat 17:00'de Beykoz Belediyesi evlendirme dairesinde yapılacak olan nikah törenine tüm dostlar davetlidir.

HALK GÜNÜNDE HALK KONUŞTU

Beykoz Belediyesi Halk günü 6 Mayıs 1998 Çarşamba günü Belediye nikah salonunda yapıldı. Beykoz'a bir sinema ve bir de şehir tiyatrosunun talep edildiği toplantı çok geç başladı. Halkımız daha çok, su, çeşme, asfalt, kanalizasyon ve hisseli arazileri üzerindeki sorunları dile getirdi. Bir vatandaşın, Beykoz Külliyesi, Hidiv Kasrı ve Burunbahçe sosyal tesislerinin kapatılan bir

partinin 'ÜSSÜ' haline getirildiği sorusunu ise ustalıkla geçiştiren Y. Çelikkalek, soruya soruyla karşılık verdi. ve ekledi 'Yemeğini içkili yemek isteyenler buyursun hayal kahvesine'.

Bölgede yaşanan yoğun arazi yağmasına ilişkin soruyu yanıtlamazken, sahildeki Kamil restoranın yerine yapılan çay bahçesinin yakında açılacağını söyledi. Çelikkalek, yakında Beykoza deniz otobüsü çalışacağını da müjdeledi.

GEREKÇESİZ İPTAL

HADEP'nin 10 Mayıs 1998 tarihinde Beykoz Çayırında yapacağı 'Emek-Barış ve Özgürlük' şöleni valilik tarafından iptal edildi.

HADEP Beykoz İlçesi tarafından yapılan açıklamada; 'Valilik tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden şölenimiz iptal edildi. Beykoz Çayırı miting alanı

olarak gösterilen yerlerin içindedir. Partimizin başvuru isteğine cevap verilmeyip iptal edilmesinin siyasi bir karar olarak değerlendirilip, durumu Beykoz HADEP olarak kniyoruz.' dendi.

Katılmak isteyenlere duyurumuzdur:

Halkın Demokrasi Partisi 3. Olağan Kongresi 30 Mayıs 1998 tarihinde yapılacaktır.

SAĞLIKTA DAHA İYİ HİZMET

Kanlıca Ana Çocuk Sağlığını Geliştirme Derneği yıllık olağan kongresi 18 Nisan tarihinde Kanlıca Sağlık Ocağı'nda yapıldı. Toplantıda, anne ve çocuk sağlığının yanında çevre ve halk sağlığını da korumayı amaçlayan derneğin yıl boyunca yaptığı çalışmalar değerlendirildi.

Kanlıca Sağlık Merkezi bünyesinde faaliyet gösteren dernek, merkeze yeni tıbbi cihazlar alınarak daha iyi hizmet verebilme amacıyla halkımızın destek ve bağışlarını bekliyor.

BÖLGEMİZİN SORUNLARI HAKKINDA

GAZETEMİZ CAM-KÖY SORDU, SİYASİ PARTİLER YANITLADI

1- Geçmiş dönemde bölgemizde bir fırsat yakalanmıştı. Rüzgârlıbahçe ve Çavuşbaşı'nın imar planı çıkarılabilir ve yapılaşmaya böyle açılabilirdi. Oysa oy kaybetme kaygısıyla yanlış politikalar uygulandı ve bu yerler gözden çıkarıldı. Bu bölge tamamen plazalara teslim edildi. Siz olsaydınız bölgede nasıl bir politika izlerdiniz?

11-Yaygın bir kanı olarak bölgedeki fabrikaların kapanacağı ya da biryerlere taşınacağı söyleniyor. Bu konuda ilçe başkanı olarak nasıl bir politika izlemeyi düşünüyorsunuz?

CHP İLÇE BAŞKANI SEYİT USTA

Aslında Rüzgârlıbahçe için SHP döneminde çok yeterli olmasa da bir imar ıslah planı yapıldı. Bildiğim kadarıyla 4 kata kadar müsaade vardı. Fakat uygulamada bunun çok üzerine çıktı. Burudu çoğu yerler hazine ve kamu arazisi ve bir çok kaçak yapının yanı sıra öyle bir bina var ki Beykoz'un en yüksek binası kaçak, yıkım emri var fakat hiçbir şey yapılmıyor.

Ayrıca Çavuşbaşı'nın tamamı ve Külliye kaçaktır. Bunların hepsi belediye başkanını görevden aldırarak sebeplerdir. 4 kata kadar müsaade var deniyor, fakat 8 kattan aşağı bina yok. Belediye yetkilileri kendileri söylüyor. Para yardımı koşuluyla izin veriliyor.

12 Eylül döneminde büyük sermaye çevreleri Boğaziçi elden gitmesin diye para cezasından öteye hapis cezası getirecek yasakçı bir yasa çıkartılması için dayatıldı. Neticede 2960 Sayılı Boğaziçi İmar Kanunu çıktı. Bu yasaya göre burada çivi çıkmak bile yasak. Yasaya göre Boğaziçi belli bölgelere ayrılmış. (Öngörünüm kıyı şeridi, eklenmiş bölgesi gibi) Buralarda yapılaşma kesinlikle yasak denmiş, ama Özal döneminde bu yasaya aykırılığı biline biline kanunda bir değişiklik yapıyor. Ve geceyarısı Medis'ten geçiriliyor. Buna göre 5.000 m² üzerinde arazısı olanlara %6 oranında yapılamaz serbestliği getiriliyor. Böylece ne oluyor? Yasak halka getirilmiş oluyor. Bütün bölgede villalar o zamandan kalma. Gerçi yasa Anayasa Mahkemesi'nde iptal ediliyor. Ama ruhsatlarını almış villaların yapımına devam ediliyor. Beykoz'da Acarlar, Tepe Grubu gibi şirketlerin yağması devam ediyor.

CHP döneminde bu çirkin yapılaşmanın önüne geçilebilme amacıyla Boğaziçi doğal SİT alanı ilan ediliyor. Ama bu yasa kesin bir yasak getirmiyor. Bir yıl içerisinde belediyeler fizibilite çalışmalarını yapacak, imar planı hazırlayacak, ondan sonra nerelerde ne tür yapılaşma olacağı bu plana göre uygulanacak. Fakat "Zulüm Yasası" dedikleri bu yasayı, kaçak yapılaşmadan daha fazla para kazandıkları için işletmeyip kalı hale getirdiler.

Türkiye'ye gelince, özelleştirme adeta milli bir politika haline geldi. Karşı olanlara "vatan haini" göziyle bakılır oldu. Açıkçası ben de ilk zamanlar özelleştirilisin diydum. Devlet ayakkabı mı üretir, et mi keser, süt mi üretir, dokumacılık mı yapar? Nedir bu? Adamın olan istediği kadar krediyi alır, ödemeye zahmet etmez. Ama işin özünü araştırmaya yönelince karşılaştığımız şeyin hiç de bize anlatılan gibi olmadığını gördük ve giderek ben, arkadaşlarım ve partim özelleştirmeye karşıydı demeye başladık.

Neden karşıya gelince; gördük ki

dünyada ve bizde işsizliği artırıyor, örgütlü insan sayısını azaltıyor. Dolayısıyla en büyük darbeyi demokrasiye vuruyor. Örneğin İngiltere'de %5'lerde olan işsizlik özelleştirmelerin başlamasıyla %20'ye tırmamış, sular idaresinin özelleştirilmesiyle de temizlikten kaynaklanan sağlık sorunlarının hızlı bir artış göstermesi dikkat çekicidir.

Ülkemizde ise, hiçbir özelleştirmenin yerine yeni bir istihdam alanı açılmamıştır. Örneğin, Et Balık Kurumu'nun özelleştirilmesiyle doğudaki bütün et kombinaları kapatılmış, hayvancılık ölme noktasına getirilmiştir. Ne oldu? İnsanlar aç kaldı. Aç kalan insan ne yapar? Dağa çıkar. Geçim kaynakları elinden alınmış insanlara "sen niye şunu yapıyorsun, bunu yapıyorsun" demeye kimsenin hakkı da olamaz.

Gelim Beykoz'a; fabrikaların kurulduğu yerler belli insanların istihdamı kabartıyor. Birlerce işçinin istihdam edildiği fabrikaları buralardan kaldırarak turizm alanları oluşturulmak isteniyor. Ama halkı birdenbire karşılarına almak istemedikleri için yavaş yavaş halkın duyarlı olduğu konuları işleyerek kapatılmaları meşru kılmaya çalışıyorlar.

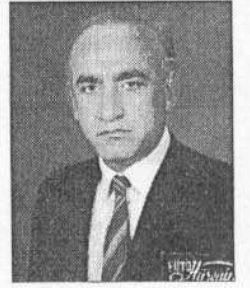
Mesela bakın, Deri Kundura için arıtma tesisi yok, çevreyi kirliliyor, pis kokuyor diyorlar, doğrudur. Ama arıtma tesisiniz yok diyen de devlet, yapması gereken de devlet. Ayrıca Tekel'in arıtma tesisleri olmasına rağmen orayı da kapatmak istediklerini biliyoruz. Şimdi burada bir tutarsızlık yok mu? Bütün bu yapılanların amacı belli. Değişik gruplar tepeleri işgal ettiler. Beykoz, yukarıdan aşağıya doğru kuşatıldı. Sahillerde zaten onlar var. Fabrikalar ayak bağı.

Zaten burada yapılmak istenene de özelleştirme diyemeyiz. Mesela denizi kirliliyor denilen Tekel, yine bir sahil şeridi olan Gemlik'e taşınmak isteniyor. Amaç sadece yerine el koymak. Cam fabrikası zaten özel mülkiyet, onun taşınması daha kolay tabii ki...

Türkiye'de özelleştirilme durdurulursa bile Beykoz'un turizme kaydırılmasının önüne geçilemeyecek gibi. Mesela Cam Fabrikası önümüzdeki 5-6 sene içerisinde taşınacağı söyleniyor. Şimdi bizim düşünmemiz gereken şey, fabrikalar taşındığında yöre halkını buralarda nasıl istihdam edeceğimizdir. Mesela Polonezköy şu anda milli park ilan edildi. Bütün Beykoz ormanlarının milli park ilan edilmesiyle şu anda fabrikalarda istihdam edilen işçi sayısından çok daha fazla buralarda istihdam edilebilir. Bu aynı zamanda yeşilin korunması açısından da önemli.

ElmalıBarajı'nın yerleşime açılmasına gelince, burası Çavuşbaşı. Tamamı kaçak yapılaşma. Yani yasak bir kent, ama burada yüksek bürokratların, genel müdürlerin ve karapara aklayıcıların villaları ve evleri olduğu için buraya kimse dokunamıyor. Mesela Külliye, tamamı kaçak, burayı bir vakıf yapıyorlar ve yöneticileri hakkında mahkûmiyet kararı var. Mahkemelerin yıkım kararı var, yani Beykoz Belediye Başkanı'nı görevden alacaksa kaçak yapılaşma ve yolsuzluklar yeterince neden oluşturuyor. Mesela Belediye'nin önünde Tepe Grubuna yaptırılan o çirkin, estetiktik yoksun bina da kaçaktır...

ANAP İLÇE BAŞKANI MECİT YILMAZ

1) Bölgemiz ilan edilen doğal SİT alanı içinde kalmış bir bölge. Ben doğal SİT'in ne olduğunu bilirim. Mimarlar Odasının öyle afaki bir kafayla bölgenin tümünü SİT alanı ilan etmesi çok yanlış. Bu işler CHP'li Kültür Bakanı Fikri Sağlar'ın hanımının önerileriyle olacak şeyler değildir. Ayrıca, bu konudaki Boğaziçi imar yasası bir an önce düzeltilmelidir.

Ama, bugün neleri koruyabiliriz, kalelerimizi ve kültür değerlerimizi koruyabiliriz. Köylerimizi ayırırız. Deriz ki bu bu köylerde sadece turizm faaliyetleri olacak. Şu şu köylerde tarım, hayvancılık vs. gibi. Bunların dışında da yapılaşma yasaktır demeliyiz.

2) İkinci soruya yanıt: Eğri oturup doğru konuşmalıyız. Bir kere bu fabrikalar anlatıldığı gibi Beykoz'un istihdamına çok önemli katkı sağlayan yerler değildir. Tekelde 450, Sümerbank'ta 845, Şişe Cam da ise 1100 civarında işçi çalışıyor. Şimdi işin özü şu: Sümerbank 1 yıl sonra doğal olarak emekli olanlardan sonra dahada daralacak. Bu da birilerinin iddia ettiği gibi, Beykoz çöker, Beykoz batır gibi safsatalara katılmadığını belirtmek istiyorum. Ama, bu fabrikaları neden kaybedelim.

A) Yürürlükteki yasalar gereği Beykoz'da yeni bir istihdam sahası açmanın imkanı yok. Yani biz Beykoz'a yeni bir fabrika kuramayız. Yeni kaynaklar yaratamayız. O yüzden elimizdeki istihdamı niçin kaybedelim? Lakin, Sümerbank'ın aşağı yukarı 13 dönümünü fabrika kullanıyor. Diğer boş arazi. Buraya şu anda Sümerbank'ın ihtiyacı yok. Araştırmaları yapıldı, aşağı yukarı 1000 m² üzerine oturmuş dört katlı bir binada bugünkü istihdamını rahatlıkla yapabiliyor.

Örneğin, yine Tekel'i Gemlik'e taşıyacaklarını. Bu fabrika çevreye zarar verdiği için, sahil şeridinde fabrika olur mu diye oraya taşınacakmış. Gideceği yer esi tam sahil. Bu mantıkla, bu kafayla bu işler olmaz.

Şişe Cam'a gelince: İnsanlar mallarını biryerden biryerlere taşırlar. Ben Şişe Cam için söyleyecek birşey bulamıyorum. Ama onları da buradan taşınmalarına ikna etmenin bir çaresi bulunmalı. Beykoz halkı için Şişe Cam'ın bölgedeki istihdamı önemli.

Sorunun asıl özü şudur: Bu fabrikalar hakikaten verimli midir, değil midir. Bu yörede istihdamı bir katkısı var mıdır, bunlar buradan kalkarsa bölgede sosyal çalkantılar yaşar mıyız tartışmak yerine, devlet ayakkabı yapar mı, devlet mintan yapar mı, Sendikalarda hep bir ağızdan kapatırmayız da, kapatırmayız deniliyor. Bu tarz tartışma yanlış.

Bu fabrikaların Beykoz'da kalması için ciddi bir biçimde ve programlı bir şekilde hep beraber direnmeliyiz. Bu konuda Gazeteye de önemli görevler düşeceğine inanıyorum.

B) Bu söyledikleriniz kısmen doğrudur. Belediyenin büyük oranda özelleştirilmesi konusunu da genç kuskılara bırakalım. Biz bugüne bakalım. Beykoz Belediyesi, bugün Beykoz halkına yabancıdır. Beykoz halkının belediyesiz olmaktan çıkmıştır. Bir kesimin belediyesi olmuştur. Yani, bugün bakmak lazım. Beykoz, Kağıthane ya da G.Osmanpaşa değil. Beykoz'da en uçtaki sol parti ile, en uç noktadaki sağ partiler bir araya gelip Beykoz'un sorunlarını görüşebiliyor. Bu avantajı icraata dönüştürmek lazım.

C) Çevremizi kuşatanları iyi tanımalıyız. Bu insanların arasında kimler var? Havamızdaki havamızı, ormanımızı hatlı rantımızı aldılar. A olsun. Biz onlarla kanlı bıcaklı olmak istemiyoruz. Ama onlara siz Beykozlu olacak mısınız diye de sormalıyız. Bu Acarlardaki 2750 konut v.s. imara açılmasında, arazinin altında ve Beykoz Konakları'nı yapanlarla, o konakları satın alanlar konusunda farklı yaklaşımlıyız. Kara para aklayanlarla normal vatandaşları birbirinden ayırmalıyız. Birileri birşeyler yapmış, birileri de onlara para verip konakları satın almış. Yapanlarla oturanlar arasında bir kör döğüşü başlatmak doğru değildir. Bize düşen görev binanın içinde oturanlarla Beykozluluk temelinde her konuda bir konsensüsyüse gitmek olmalıdır.

D) Son olarak şunu söylemek istiyorum: Beykoz Belediye Başkanı takipte demişsiniz Gazetenede. Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikbilek'in görevden alınması gerçekleşecekse, neden görevden alınacağı önemlidir. Şayet irtica ve külliye denilerek görevden alınacaksa bu Y. Çelikbilek'in göğsüne madalya takmak olur. Eğer Y. Çelikbilek, ilde görevden alınacaksa yolsuzluklardan dolayı görevden alınmalıdır. Halkın parasını zaptı rapta altına almadan külliyele ve belli vakıflara peşkeş çekmekten ve yasak yapılaşmalardan dolayı görevden alınmalıdır.

E) Halkın parasını rantçılara dağıtma hakkını size kim verdi? Sizin başkanınızı başbakan yapan ve sizi belediye başkanı yapan yasalar makbul yasalar mıydı şimdi kalkıp, hukuk siyasallaştı diyebiliyorsunuz. Hangi hukuk siyasallaştı? İşinize geldiğinde mevcut hukuku kullanıyorsunuz, işinize gelmediğinde yasalar siyasallaştı diyorsunuz.

Sahibi	: İsmail ÖZKAN	Yazı İşleri Sorumlusu	: Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi	: Beyaz Erguvan Cad. No.: 28/2	Paşabahçe - İSTANBUL	
Tel	: 0216 322 28 79		
Banka Hes. No.	: Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şubesi	1043 0327082	
Ofset Hazırlık	: Çözüm	(0216 346 16 54)	
Baskı	: Pastel Matbaacılık Ltd. Şti.		

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

ÇAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

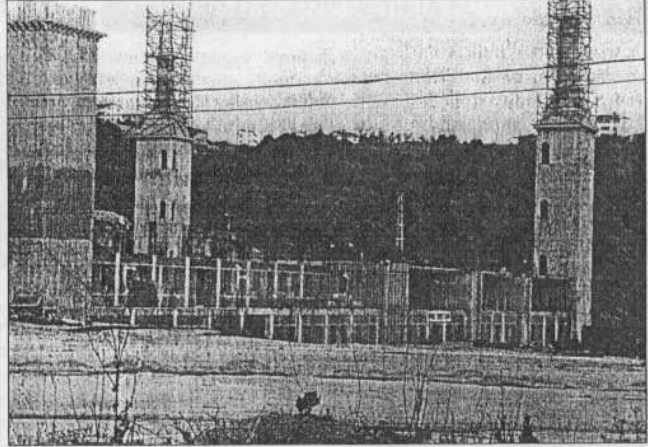
Yıl:1 Sayı:4 16 Haziran 1998 Ederi : 50.000 TL.

BU YAĞMALAMAYA KİM DUR DİYECEK ?...

BU BİNA KAÇAKSA, NEDEN YIKILMIYOR ?

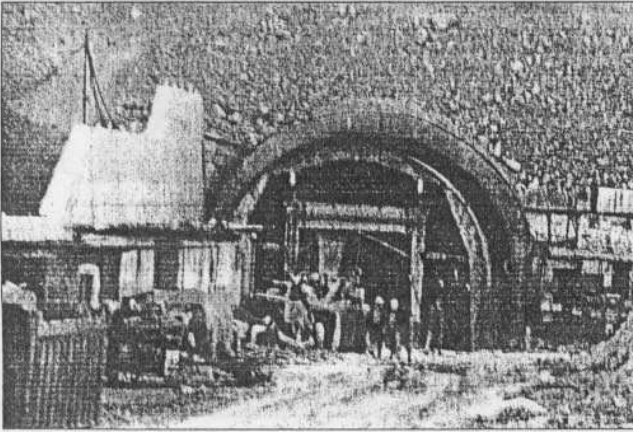

Beykoz'daki siyasi parti sözcülerince kaçak olduğu iddia edilen, Tepe Grubu'na yaptırılan çirkin, estetikten yoksun bu binaya neden yıkım kararı çıkartılmıyor?

YIKIM KARARI NEDEN UYGULANMIYOR?

Çavuşbaşı'ndaki külliye hakkında alınan yıkım kararı aradan geçen bunca zamana rağmen uygulanmadı. Külliye halen yerli yerinde duruyor.

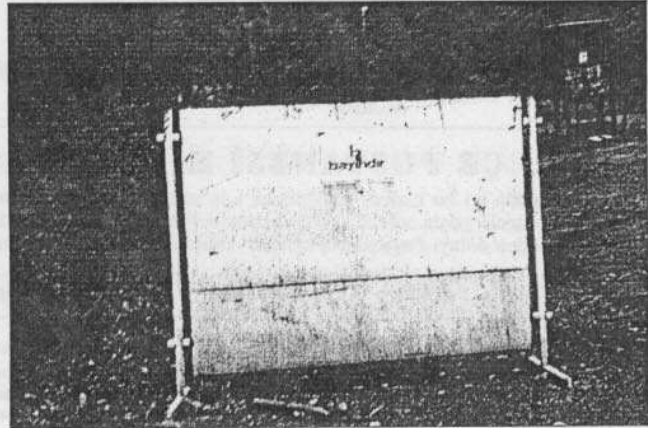
BİR PROJE FURYASIDIR GİDİYOR...

Projeler genelde, "tamamlama", "iyileştirme", "rehabilitasyon", "genişleme" ve "yeni projeler" olarak sınıflandırılırlar. Söz konusu bir otoyol projesi ise araba yakıtı ve onarım harcamalarının azalmasını sağlayabilir. Bölgedeki ekonomik gelişme hızlanabilir. Ancak, buna karşılık, bölgedeki yapılaşma talebini artırarak, bölgesel gelişme ve çevre üzerinde olumsuz etkilere yol açabilir.

Geril dönüşü olmayan uygulamalar, özellikle otoyollar, deniz dolguları, organize sanayi böl-

geleri, turizm ve spor kompleksleri gibi büyük çaplı projelerin çevre ve bölge açısından geriye dönüşü olanaksız olabilecek projelerdir. Bu nedenle bölgemizdeki çevre yollarıyla birlikte, Acarlar ve Beykoz Konakları'ndan hemen sonra başlayan ve Karadeniz sahil yoluna bağlanacak olan TUNEL, geri dönüşü olmayan bir projedir. Doğanın, ormanların, su kaynaklarının yağmalanmasına ve bölgenin talan edilmesine yol açan bu gelişmeler halkımız tarafından iyi izlenmek durumundadır.

BEYKOZ YAĞMACILAR TARAFINDAN KUŞATILIYOR

Ormanların yağmalanması bir yandan kağıt üretiminin dışa bağımlılığı da artırmaktadır. Üretim amacıyla kurulmuş olan Beykoz fidanlığının satılıyor olması ise tam bir rezalettir.

Ülkenin toprağına, yeşiline, bilimdeki bağımsızlığına kadar dayanan talan bir türlü durmuyor. Üstelik, özelleştirmeye hiç kimse engelleyemez diye bağırarak siyasetçiler de bilinçli olarak rantiyecilere güç vermektedir.

Beykoz ormanlarının, Bayındır Holding tarafından yağmalanması da bu durumun bölge düzeyinde somut bir göstergesidir.

ÖZGÜRLÜK VE DAYANIŞMA PARTİSİ AÇILIŞ ŞENLİĞİNİ YAPTI

“Yeter artık halk konuşacak” kampanyası ile birlikte başlayan süreç, Beykoz ilçe örgütünün açılışı ile noktalandı. Açılış öncesi, Paşabahçe, Kavacık, Kanlıca’da açılan standlarda açılışın duyurusu yapıldı. ÖDP il başkanı Mehmet Atay ve ilçe başkanı Can Kayabal’ın açılış konuşmasıyla program başladı. Müzik grubunun

yanısına sunuşu yapan arkadaşın arada bir okuduğu şiirlerle devam eden şenlik, sendikalar platformu ve gazetemiz sözcüsünün konuşmalarıyla sürdü. Bölgedeki yağma ve talanın siyasi bir karar olduğunun altı çizildi. Mücadelenin de siyasi düzeyde bir mücadele olacağı vurgulandı.

HALKIN DEMOKRASİ PARTİSİ BEYKOZ İLÇE ÖRGÜTÜ KONGRESİNİ TAMAMLADI

Yoğun polis baskısına rağmen üye çoğunluğunu sağlayan HADEP ilçe örgütü 30 Mayıs 1998 Cumartesi günü kongresini tamamladı. Kongreye konuk olarak ÖDP ilçe başkanı, Emegün Partisi ilçe sekreteri, Özgür Gündem gazetesi sorumlusu ve bölgesel gazete CAM-KÖY’de temsilci düzeyinde katıldı. Divanın

oluşumundan sonra, devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşunun ardından konuşmalara geçildi. Konuklardan, ÖDP ilçe başkanı ve EMEP ilçe sekreteri birer konuşma yaptı. Özgür Gündem gazetesinden gelen konuşun konuşmasının ardından söz alan divan başkanının halkların kardeşliğini öne çıkartan konuşması salonda uzun süreye yankı yaptı.

Kongrenin ardından yapılan seçimlerde ilçe başkanlığına İsmet DEMİRHAN getirilirken Hasan ŞENGÜL, İzzettin YAMAN, Hamit AKSOY, Reşit AZMA, Mehmet ÇOBAN, Maşallah BEYRET, Aynur AKSU, Mıyase KORKMAZ yönetim kurulu üyeliklerine seçildiler.

BÖLGEMİZDEKİ MAHALLİ DERNEKLERDE KONGRE SÜRECİ YAŞANIYOR

Giresunlular Derneğinin kongresinden sonra, 3 Mayıs 1998 günü Yeşilyurt Kültür ve Dayanışma Derneği genel kurulu da yapıldı. Derneğin yönetim kuruluna şu arkadaşlar seçildi. Başkan: Baki Aksu, Başkan Yardımcısı: Turan Aksu, Sekreter: Fuat Aksoy, Sayman: Mehmet Şener, Üye: Oktay Doğan

MESUDİYE SPOR KULÜBÜ, KONGRESİNİ TAMAMLADI

As Başkan : Muzaffer Sarıyar
Başkan Yardımcısı : Ruhi Engin Özmen
Mali Sorumlu : Erdem Sönmez
Genel Sekreter : Kemalettin Erkan
Sayman : Nihat Arıcan
Sayman Yardımcısı : Yunus Arıkan
Sayman Yardımcısı : Necmettin Özer

Başarı toplumun mayasında var. Yöresini, insanını seven Mesudiye Spor camiası da yeni başarıları gelken açmayı hak ediyor. Biz yönetici ve sporcular, ‘Mesudiye Spor’un yerinin burası da olmadığını bilerek çalışmalarımızı sürdürüyoruz’ sözleriyle başlayan kongre çalışmalarını tamamladı. Başkanlığa Tekin Toklucu’nun getirildiği kongrede yönetim kurulu şöyle oluştu:

Kulüp Müdürü : Ahmet Baş
Futbol Şube Sorumlusu: Zülat Habi
Yardımcısı : Turan Taşpınar
Bölge temsilcisi : Muhittin Şinel
Genel Kapitan : Aydın Akbaş
Genel Kapitan Yardımcısı : Coşkun Yılmaz
Altı Yayı sorumlusu : Mustafa Sarıkaya
Üyelerden Sorumlu : Nüketin Akın
Yardımcısı : Ahmet Baş
Basın Sözcüsü : Şevket Arıkan

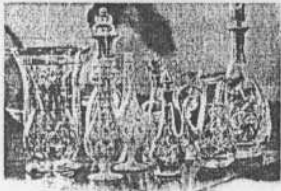
PAYLAŞMAK,
İNSAN OLMANIN
İLK ADIMIDIR,
MUTLU GÜNÜMÜZÜ
BİZLERLE PAYLAŞAN
VE PAYLAŞMAYI
İLKE EDİNEMLERE
SEVGİLERİMİZİ SUNUYORUZ.

PAŞABAHÇE POSTANESİ HİZMETLERİNE BİR YENİSİNİ DAHA EKLEDİ

Bölge halkına daha iyi bir hizmet sunabilmek için harekete geçen postane çalışanları halkımız tarafından takdirle karşılanıyor. Son olarak, kulhanına açılan acele posta servisi (APS) hizmetlerinin devreye sokulması halkımızla postane çalışanları arasında sıcak duygular yaşanmasını sağlıyor. Bu hizmetlerinden dolayı Paşabahçe Postanesi çalışanlarını halkımız gibi biz de takdirle izliyoruz.

EDEBİYAT · KÜLTÜR · SANAT · EDEBİYAT · KÜLTÜR · SANAT · EDEBİYAT · KÜLTÜR · SANAT · EDEBİYAT · KÜLTÜR · SANAT · EDEBİYAT · KÜLTÜR · SANAT

Beykoz'un Cam Fabrikası
Modern fabrikadır.
Pencere camlarını biraz dalgalı çıkarır,
Biraz çarpıkça da su bardakları,
Kesme likör kadehleri harikadır...

Usta başı değildir Selim
Büyük ustaların hünerini almıştır ama.
Onun elinden çıkan cama
Gözlerin kapalı ayna dönebilirsin.
Selim daima
Büyük bir sırrı çözmek.
Bir şeyler anlamak ister gibi bakar adama.
İnadıklarına katıksız inanır,
Sevdiklerini hilesiz severdi Selim.
Sevdi lamba şişelerini,
Sevdi pencere camlarını,
Kara fakileri sever,
Likör kadehlerine düşmüdü...

Nazım Hikmet RAN

BİR ZAMANLAR BİZ İNSANDIK

Hani otlar vardı, hani papatyalar, menekşeler
Hani ağaçlar vardı, çam, akasya, hele hele söğüt
Hani bir yel esirdi bir şeyler anlatır gibiler
İçimize huzur üflerdi.
Hani kuşlar vardı, sakalar, fluryalar, iskeleler
Hani kelebekler, çekirgeler, uç uç böcekleri
Hani derelerde kurbağalar virak virak
Hani yağmur yağardı mis gibi kokardı toprak
Hani papatya toplardık taclar yapardık dizi dizi
Söğüt ağacı gölgesi dinlendirirdi bizi
Yelinde sesi vardı dinlerdik
Bülbüllerle uyanır, sakalarla şarkı söylerdik

Hani birbimizi özledik, beklerdik, sanılır öperdik
Hani derterle birlikte ağladık, neşelerle gülerdik
Öfkelerimiz güzeldi, neşemiz, hüznümüz güzeldi
Evlerimiz vardı derme çalma
Kapı kullanmazdık, kapı olsa da yoktu kilif, düşmanlık yoktu
Sevgi vardı, dostluk vardı
Odalar dardı gönüller geniş
Bir güzel duygular vardı, sevdalar vardı
Hani sanki başka doğardı güneş, başka batardı
Akşamlar başka, sabahlar başkaydı
Hani bütün bu güzellikler, duygular varken
Galiba biz o zamanlar insandık.

07.04.1998, Pazar, Alanya
Cemal ÖZKAN

BÖLGEMİZİN SORUNLARI HAKKINDA

GAZETEMİZ CAM-KÖY SORDU, SİYASİ PARTİLER YANITLADI

1- Geçmiş dönemde bölgemizde bir fırsat yakalanmıştı. Rüzgarlıbahçe ve Çavuşbaşı'nın imar planı çıkarılabilir ve yapılaşmaya öyle açılabilir. Oysa oy kaybetme kaygusuyla yanlış politikalar uygulandı ve bu yerler gözden çıkarıldı. Bu bölge tamamen plazalarla teslim edildi. Siz olsaydınız bölgede nasıl bir politika izlerdiniz?

2- Yaygın bir kanı olarak bölgedeki fabrikaların kapanacağı ya da biryerlere taşınacağı söyleniyor. Bu konuda ilçe başkanı olarak nasıl bir politika izlemeyi düşünüyorsunuz?

HADEP PARTİSİ İLÇE BAŞKANI

HADEP olarak, zaten bu bölgenin halkın mali olduğuna inanıyoruz. Bu halkın maliysa genellikle muhtelif bölgelerden göç eden insanlar, Beykoz'un kiral kesimlerine yerleşiyor. Bizim inancımız şu ki o gelen insanlar, belediye HADEP okıydı o bölge kamulaştırılır, oradan göç eden insanlara verilir, zenginlere değil. Çünkü biz Halktan-Emekten yana partiyiz. Bütün bu bölgenin altıyapı çalışmalarını yapıp, göç eden insanların burada istihdamı sağlanır. Konuyu şöyle biraz daha açabiliriz. Türkiye'de yaşanan savaş gerçekliği vardı. Biraz da buraları rant peşinde olanlar, insanlara peşkeş çekmektedir. Bu insanların savaşta emekçi halklardan alınıp bunlara verilmesinin sebebi budur. Dünyada özellikle 80'lerden sonra hızlı bir şekilde küreselleşme var. Yeni Dünya Düzeni adı altında bir küreselleşme globalleşme dediğimiz emperyalist güçler yeni bir dünya yaratacaklardı. Ama olmadı. Savaş gittikçe yoğunlaşıyor. Ufukta barış yok. İşte İsrail, Filistin ve Türkiye gerçeği. Bu arada dünyada ve Türkiye'de hızlı bir özelleştirme yaşanıyor. 28 Şubat kararlarıyla yeni bir dönem başlatıldı. Hakkını arayan her toplumsal kesimi, ayağa kalkmak isteyenleri eziyorlar. Bölgemizdeki yani Beykoz'da yaşanan bu durum yeni dünya düzeniyle de ilişkisi olan bir durumdur. Dolayısıyla bizler açısından bu durumda yapılacak politikalar bölgede yaşayan emekçi insanlara benimsenmelidir. Bölgemizde talana karşı topluca bir duruş sergilenmelidir.

Şimdi de bu bölgedeki fabrikaların kapanması konusunda bir demokratik platformun oluşturulduğunu biliyoruz. CHP, ÖDP, HA-

DEP ve sendikal kuruluşlar vardı bu platformda. Bu konuda birkaç defa basın toplantısı yapıldı. Fakat daha sonra bu süreç tıkandı, çıçrama yapılmadı. Biz HADEP olarak buradaki fabrikaların halkın mali olduğunu biliyor ve halkın mali olarak kalmasını istiyoruz. Turizme gelince, bölgemizde turizm biz karşıyız. Çünkü yıllardır insanlar bu bölgedeki fabrikalarda çalışıyor. Örneğin Kundura Fabrikası'nın kapatılıp bir sermayedara turizmi işletmesi olarak verilmesini kabul etmiyoruz. Ayrıca çocuk hastanesinin kapatılmasına karşıyız. Burjuvazinin deniz kıyısında zevk süreceği bir alan yaratılmak isteniyor. Buraya yapılacak plajlardan halkımızın yararlanabileceğini düşünmüyoruz. Zaten bugün hangi emekçi, devlet memuru, işçi gidip güney sahillerinde tatil yapabiliyor. Bu anlamda turizm kimler için yapıyor belidir.

Sendikalar bölgedeki bu fabrikaların kapatılması noktasında yeterince bir direnç oluşturamamışlardır. Türk-İş, Disk, Hak-İş gibi sendikaların misyonları da bellidir. Kimlere hizmet ettikleri de netir. Biz bölgedeki "sol" partiler olarak bir platform oluşturmalıyız. Ayrıca bölgemizde sendikaların başını çektiği bütün demokratik kitle örgütleri, esnaf, yöre dernekleri ve muhtarlardan oluşan bir platform oluşturulmuştur. Bölgedeki mücadeleye bu platform da dahil edilerek yolunuza devam etmeliyiz. Bölgemizdeki özelleştirmeye karşı Kamu Emekçileri Sendikaları bir broşür dağıtarak tepkilerini dile getirdiler. Ama bundan öteye de gidilemedi. Ancak bu bile halkımız tarafından olumlu karşılandı. Biz HADEP olarak bölgede yeni yeni mitingler düzenlenmesine, gazetesini aracılığıyla sempozyumlar düzenlenmesine sıcak bakıyoruz.

ÖDP İLÇE BAŞKANI CAN KAYABAL

Soru 1: Bölgemizdeki fabrikaların kapatılması istenmesi ve imara aykırı olarak yapılaşmaya açılan ormanlık alanların talan edilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

C.Kayabal: Öncelikle ÖDP görüşlerini açıklama fırsatı verdiğiniz için CAM KÖY gazetesine teşekkür ederim. Özgürlük ve Dayanışma Partisi olarak bu konulara bakışımız bölgedeki diğer burjuva partileriyle tamamen farklıdır. Özellikle ANAP döneminden başlayarak DYP-SHP ve son olarak RP (FP) bu yağma ve talan uygulamalarına karşı çıkmamışlardır. Tam tersine bu yağma ve talana, fabrikaların kapatılmasına bilinçli veya bilinçsiz olarak onay vermişlerdir.

Beykoz'a ilişkin stratejik bir plan uygulamaya sokuluyor. Bu planın parçaları olan orman alanlarını imara aykırı olarak yapılaşmaya açılması, çift yönlü otayol inşaatları, fabrikaların kapatılarak bu bölgenin tamamen işçi ve emekçilerden arındırılmak istenmesi bu planın birer parçasıdır. Sadece bunlarla sınırlı değil, boğazın en güzel yerinde orman içindeki tek çocuk hastanesi olan Saray Hastanesinin kapatılması istenmesi, Beykoz fidanlığının özelleştirilmesi bölgemizde yaşananlardan birer göstergesidir.

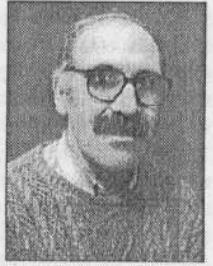
Bu politikaları uygulamaya çalışanlar ateşle oynamaktadırlar. ÖDP olarak bu oyunu bozmak için toplumsal muhalefeti yükselteceğiz.

Bu konudaki çalışmalarımız devam ediyor. Yerel derneklerle sendikalar platformu ve aydın insanların da herhangi bir politik gurbu bağlı olsun olmasın içinde yer aldığı bir platformu daha örgütlü işleyişe oturtmanın gayreti içindeyiz. ÖDP olarak bu platformun içinde aktif olarak yer almaktayız.

Soru 2: Beykoz'un turizme açılması ile Beykoz bölgesindeki fabrikaların kapatılması gündeme getiriliyor. Buna bakarak kimileri işçi ve emekçilerin çıkarlarıyla Beykoz halkının çıkarlarının çeliştiğini iddia ediyor. Bu konudaki düşünceniz nedir?

C.Kayabal: Bu çok ilginç bir soru. Böyle bir soruyu yönelttiğimize için size teşekkür ederim. Beykoz'un çıkarlarından herkes farklı şeyler anlıyor. Düzen partileri ve düzen yandaşları için gölgesinde serinleyecekleri orman içinde sadece kendilerinin kullanacağı villa yapmak, deniz kıyısında kendilerinin dışında herkese kapatılacak yalı yapmak ve bölgenin tamamen kendi ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılanmasına hız verilmek isteniyor.

İŞÇİ PARTİSİ İLÇE BAŞKANI KAZIM İŞİK

Rüzgarlıbahçe; yoksul emekçi halkın birleştiği bir yer, fakat düzen Rüzgarlıbahçe emekçi halkını oradan alma planıyla programa girtilmiş. O bakımdan bir yapılanma, imar planı onları hiç ilgilendirmez. Çünkü orası sermayeye açılması gereken TEM yolu üzerinde gözde bir yerdi. Rüzgarlıbahçe'de yoksul halka dört katlık 120'lik bir inşaat hakkı veriliyor, ama sermayeye sekiz katlık 180'lik bir inşaat hakkı veriliyor. Bu oradan yoksulların sürgüne gönderilmesi demektir. Bunun Anadolu'daki sürgünler arasında pek bir fark yoktur, yoksulların İstanbul'u terk etmesi demektir. Emekçi ve yoksul kesim Paşabahçe ve Rüzgarlıbahçe'de yoğunlaşmıştır. Fabrikaların yok edilmesi göze alınınca buradaki geçekondularında "iyi para edeceğe, yerlerin değerleneceği" propagandasıyla bunları buradan yokedip burayı sermayeye açmak, yeşil alanı, ormanı, boğazı ısgat ettirmek görülmüştür ve bu iktidarların önceden beri gelen doğal düşünceleridir.

SORU: Sanayorum S.H.P. döneminde Rüzgarlıbahçe örneğinde İmar İslah Planları dört kat üzerinde olmasına rağmen bunu aşan sekiz katlı, on katlı binalar göze çarpıyor. O İmar İslah Planına göre bile kaçak sayılan yapılaşmalar var.

CEVAP: İmar İslah Planları halka sözde biraz daha yakın. Gerçi S.H.P.'nin yaptığı ile bunların yapıldığı arasında çok büyük bir fark yok, çünkü özelleştirmede çok yakın propaganda içersindendirler. Özelleştirme dediği zaman bunun dört ile sekiz ile kalıyacağı belli, aynı tarzı S.H.P.'de vermiştir. Ama S.H.P. biraz daha konumu gereği yoksul halkı kolluyormuş gibi davranarak dört katlı planları yoksul halkın faydasına sunmuş, ama bu burada kalmamış sekiz katlılara çıkmıştır. Bunun İmar Planıyla ilgili yoktur. Özel planlarla, özel bağışlarla yapılmaktadır. Beykoz belediyesine verilen mltıyartılar, hıltıyonlara yapılmaktadır. Yoksul halka sizde parayı verin siz de yapın denmektedir. Yani İmar İslahında durmuştu. Elbetteki bizde İmar İslah Planından yavaş, yani onların sürgününden yana değiliz. Ama talan ormanlardan başlayıp, sonra geçekondular mahalleleri kuşatma altına alınıyor, belediyeler de bu leşe çanak tutuyorlar.

Genel politikamız belli özelleştirmeye karşıyız, yani kamulaştırmadan yavaş, Özelleştirilmenin enflasyonu düşürmeyeceği aksine yükselteceğini düşünmüyoruz. Çiller "Ne yapalım IMF istiyor, Dünya bankası istiyor" diyor, yani açıkça kimin istediğini, yaptığını söylüyorlar. Yani Emperyalizme bağımlı bir politikadır özelleştirmecilik. Kitleler çalışılmıyorsa, hantallaştırılmış, verimliliği düşürülmüş, bütün amaçları kitle nazarında da bunlar çalışmıyor kanısını yaratmak ve yarattıklarına inanıyorlar. Kitleleri sadece arsa fiyatına satıyorlar, on yıl-

tık, yirmi yıllık, elli yıllık tak-sitlerle satıyorlar ve aldıkları paraları sadece bu yıllık dış borç faizlerine bile yetmiyor ki artık onu da ödeyemeyecekler çünkü bölge açıklarını kapatamıyorlar ve hiç bir yatırım yapılmıyor, bu boyutları işsizliğe rağmen.

Şimdi biz şunu diyoruz: Ülkenin kurtuluşu sol güc birliğinde, sol iktidardadır. Yoksa herkesin tek başına yapabileceği bir şey yok. Ama bu meclisten de ülke yarana, emekçi halk yararına bir şey çıkacağına inanmıyoruz. Onun için biz muhalefeli meclisin dışındaki emekçi halkta görüşüyoruz. Bunun içinde Türkiye'deki Sol güc birliğinin oluşmasında görüşüyoruz. Genelde de yerelde de onu oluşturmaya çalışıyoruz. Bazı ilcelerde örneklerini gösterdiğimiz gibi ÖDP ile İŞP ile HADEP ile ve hatta CHP ile güc birlikleri oluşturarak karşı koymaya çalışıyoruz. Mesela Beykoz'daki Çocuk Hastanesi yıllarca gıdasızlıktan, yoksulluktan hasta olmuş çocukların tedavi edildiği Türkiye'nin tek çocuk hastanesi; Sağlık kurulturunda, sağlığı elverişsiz olduğu gerekçesiyle kapatılmaya çalışılıyor. Ve orasının özelleştirme kurulunun elinden alındığı uluslararası bir kuruluşla verilerek turistlik bir mekan haline getirileceği söyleniyor. Yani bu ve benzeri yerler halkın elinden alınarak, beş yıldızlı oteller haline getirilerek yoksul halkın bu bölgede yaşama şansını bilmeye çalışıyorlar.

SORU: Şimdi sizinde söyledığınız gibi bölgedeki talana, fabrikaların kapatılması ilişkisi bir karşı koyuşun tek başına bir güc oluşturamayacağı açıktır. Dolayısıyla bir birleşik gücün, bir cephenin oluşturulması önemlidir. Peki siz bu cephenin oluşturulmasına nasıl bir katkı koymayı düşünüyorsunuz?

CEVAP: Şimdi biz Beykoz'da yeni başladık ve geldikmiş günden beri de onun cabası içindeyiz sendikalara, partilere, basına gidip ortak bir güc oluşturma niyetimizi belirtiyoruz. Bölgede bir yağma varsa, satış varsa ve bütün bunlara hepimiz karşıyız fabrikaların kapatılması emekçi halkın zararına diyorsak, yani hepimiz bunu biliyor ve söylüyorsak, hepimiz aynı dili konuşuyorsak, bölgesel bazda bu saldırılara karşı birlikte hareket edebiliriz diyoruz ve bunu sonuna kadar zorlayacağız. Özellikle bu noktada yerel basına, siz Cam-Köy Gazetesi'ne de önemli görevler düşüğünü düşünüyoruz.

Bizim açımızdan ise nüfusun çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçilerin işlerini kaybetmemeleri, evlerinden atılmamaları, sağlıklı ortamlarda çalışmaları ve yaşamaları ön planda tutuyoruz.

Mevcut fabrikaları kapatmadan yani iş alanlarının açılmasına turizm alanına da yatırım yapılmasına karşı değiliz. Ancak, bizim kabullenemeyeceğimiz mevcut fabrikaları modernize etmeden, arıtma tesisini kurmadan, çevre ve insan sağlığını hiçe sayan bir anlayışla binlerce insanın sokağa

atılmasını, işsizliğe ve açlığa mahkum etmek isteyen anlayışlara karşıyız ve karşı çıkmaya devam edeceğiz.

Özgürlük ve Dayanışma Partisi olarak biz iktidara geldiklerimizde çevre ve insan sağlığına zarar verecek uygulamalardan uzak duracağız. Planlı ve demokratik katılımla sorunları Beykoz'un gerçek sahipleri ile çözeceğiz.

Teşekkür ederim.

Sahibi :	İsmail ÖZKAN	Yazı İşleri Sorumlusu :	Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi :	Beyaz Erguvan Cad. Yeni Pasaj No: 11		Paşabahçe - İSTANBUL
Tel :	0216 322 28 79		
Banka Hes. No. :	Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şubesi		1043 0327082
Ofset Hazırlık :	çözüm (0216 346 16 54)		
Baskı :	Pastel Matbaacılık Ltd. Şti.		

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

KARAYOLLARINDAKİ TEHLİKELİ NOKTA SAYISI HIZLA ARTIYOR

Karayolları Genel Müdürlüğü, kara nokta adı verilen ve binlerce kişinin ölüm yaralandığı tehlikeli noktaların en çok Marmara bölgesinde bulunduğunu açıkladı. Bu noktaların İstanbul'daki sayısının ise 163 olduğu belirtildi.

Yapılan bu açıklamalar, trafik kazalarının % 90'ının sürücü hatasından kaynaklandığı tartışmasını gündeme getirdi. Sürücülerin genellikle aynı noktalarda kaza yap-

maları trafik kazalarında alt yapı eksikliğinin sürücü hatası kadar önemli bir payı olduğunu ortaya koyuyor.

Beykoz'un alt yapı eksikliklerinin kazalara ne oranda etki ettiğinin araştırılması ayrı bir konudur. Ancak Beykoz'daki son iki yıllık kazaların bilançosuna bakıldığında, halkımızın bu konuda daha duyarlı olması gerektiğini kanıtılıyor.

TRAFİK KAZALARI 1996 - 1998 (DÖRT AYLIK)

YILI	Ölümlü Kaza	Yaralanmalı Kaza	Haddi Hasarlı Kaza	Toplam	Ölü Sayısı	Yaralı Sayısı	Hasar Miktarı 000 T.L.
1996	3	182	1634	1819	3	248	67 442 500.
1997	4	107	1749	1860	4	172	136 088 000.
1998	-	35	714	749	-	?	?

TRAFİK CEZALARI 1996 - 1998 (DÖRT AYLIK)

YILI	Ceza yazılan sürücü say.	Ceza yazılan mad. mik.	Ceza mik. (TL) olarak	Mah. sevk edilen araç	Trafikten men edilen araç
1996	13 322	18 228	4.294.650	21	412
1997	8 680	11 173	26.702.200	237	961
1998	2 026	?	8.253.500	63	66

OLAYLI GEÇEN PAŞABAĞÇE İLKÖĞRETİM OKULU AİLE BİRLİĞİ'NİN OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ YARIDA KALDI

Gazetemiz muhabirinin Kongre salonuna alınmak istenmediği ve Beykoz Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Abdullah Şensoy'un engellemesine rağmen gazetemiz, olaylı geçen kongreyi izledi.

İstifa eden Yönetim Kurulu'nun yerine yeni Yönetim Kurulu'nu seçmek için toplanan Kongre'nin açılış konuşmasını Okul Müdürü Ziya Uzel yaptı. Okulun yakın bir zamanda

uzay çağını yakalayabilmek için gerekli araç ve gereçlerle donatılacağını anlatan müdürün, Okul Aile Birliği'nin istifa nedenlerine hiç değinmemesi hayretle karşılandı. Konuşmasının en ilginç yanı üçüncü sınıftaki öğrencileri her hafta bir saat İngilizce şarkıların öğretildiğini iftiharla anlatmasıydı.

Konuşmasını bitirdikten sonra Kongre'nin belirsiz bir tarihe ertelendiği-

ni söyleyen Müdür, karşı protestolar karşısında seçim için oylama yapmak zorunda kaldı. Seçimlerin yapılması doğrultusunda büyük bir çoğunluk oy vermesine karşılık bu sefer de toplanmada çoğunluk olmadığıni ileri sürerek toplantıyı bilinmez bir tarihe ertelediğini keyfi bir biçimde ilan etti. Bu arada kürsüye çıkan eski yönetim kurulu başkanı Yıldırım Sarıkış istifa nedenlerini açıkladı. Ertelene kararını protesto eden öğrenci velileri ile yöneticiler arasında çıkan tartışmalar büyüyerek, iptal edilen Kongre'den sonra da devam etti.

olmasına rağmen her iki kurum arasında hiçbir haklı gerekçeyle dayanmayan çalışmaların ortaya çıkması.

4 - Yukarıda açıkladığımız gerekçeler dolayısıyla okuldaki bazı olumsuzlukların öğrencilere de iftiharla anlatılması ve okuldaki çocuklarımızın bu durumdan olumsuz etkilenmesi.

5 - Bütün bu açıkladığımız nedenlerle okulumuzun ve çocuklarımızın yararına görmediğimiz bu çekilme ve çalışma ortamının daha fazla devam etmemesi ve velilerin güvenini ve desteğini alacak yeni bir Okul Aile Birliği Yönetim Kurulu seçilebilmesine imkan verebilmek için 28.03.1998 tarihli ilibariyolu OKUL AİLE BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU olarak istifa ettirilmiş bildiririz.

Yıldırım Sarıkış Aylhan Aksoy
Necati Mutanoğlu Necattin Durmuş

TAPU TAHSİS BELGELERİ İPTAL EDİLDİ

1997 Mart ayında, Baltalimanı Mahallesi'nin Taşlıbayır, İhlamur, Aydıner ve Kuruüstü Sokakları'nda bulunan evlere tapu tahsis belgelerinin iptal edildiği-ne ilişkin yazılar geldi.

1989'da yürürlüğe giren Boğaziçi İmar yasası'nın 47. maddesinin 1 fıkrasını iptal etmesiyle bu yıkım kararları gelmeye başladı. Ardından da bu bina sahiplerine işgaliye ve ecir misil adıyla 10 yıl geriye dönük, miktarı milyarları bulan cezalar geldi. Bu işlem, Baltalimanı'ndan başka Sarıyer'de Dağevleri,

Cumhuriyet Mahallesi, İstinye, Reşitpaşa ve Yeniköy'le birlikte Beykoz'da Tokatköy'de ve de Ortaçeşme mahallelerinde tek-rarlandı.

Bu haksızlığa karşı halk yasal yollara başvurdu. Konu idari mahkemeye iletili. Mahkeme, dosyaları bile incelemeyen red kararı verdi. Temyize gidildi. Ancak durum pek umutlu görünmüyor. Buna karşılık, Beykoz Ortaçeşme'de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine dava açılması ve bu davanın kazanılması, konut sahiplerinin haklı bulunup "mağdur" olarak tanımlanması, diğer bölgeler için de bir umut olmuştur.

BEYKOZ'DA YIKIM (Tokatköy'de)

Beykoz'da 1989 tarihinde Vakıflara ait arazi üzerinde kurulmuş ve Vakıflar Genel Müdürlüğü'nden tapu tahsis belgesi almış 2000 hane-

nin belgeleri bu kurum tarafından iptal edilmiştir. Ardından, mahalleliye Asliye Hukuk Mahkemelerden icra yoluyla tahliye kararları ve 10 yıl geriye dönük işgaliye (ecir misil) vergileri gelmiştir. 15 gün içinde evlerini icra yoluyla tahliye edecek, den-di.

Mahalleliler, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurdu. 1997 ortalarında mahkeme mahallelileri haklı bulup, "mağdur" olarak niteledi. Türk yetkililerine de halkla uzlaşması doğrultusunda karar gönderdi. Şu anda bu olay taraflar arasında görüşülmeye devam ediyor.

BEYKOZ FM'DE OKUL MÜDÜRÜNÜN YANITSIZ BIRAKTIĞI SORULAR...

4. kez yapılan Müfettiş Soruşturması'nın nedenleri ?
- Öğrencilere forma verildiğini, veliye gönderdiği yazıyla açıklayan derneğe rağmen, neden ayrıca müdür 3 milyon forma parası topladı?
- Dernek yönetimi oluşmadan önce müdür tarafından toplanan paralar ve belgeler oluşan dernek yönetimine verildi mi?
- Eğitime Katkı Komisyonu ve Koruma Derneği tüm yasal yollarla kurulu olmasına rağmen okul müdürü para toplamaya devam etmektedir (örnek: Tatilya ve forma vb. parası).
- Öğretmenler arasında neden ayırım yapılmaktadır?
- Bir müdür yardımcısı ameliyathal bir öğrenciyi hastanelik edeceğine dönmüş ve bu olay idare tarafından örtbas edilmiştir.
- Ortaokula, şicili bozuk bir öğretmen tayin edildiği halde hiçbir öğretmeni uyarmamış ve bu öğretmene ders verdirtilmiştir ve okul da sorun yaratılmıştır. Bu da müdür tarafından örtbas edilmiştir.
- Yapılan ek derslik binasında müdürün ilgisi nereye kadardır? Ne yapmıştır?
- Bir hizmetli çocuklara hiçbir katkısı olmadığı halde öğrencilerin parasıyla Ankara'ya götürülmüş müdür?
- Ana sınıfında çalıştırılan okul hizmetlilerine ek bir para veriliyor mu? burada çalıştırılması doğru mudur?
- Eğitime katkı komisyonunun parası nasıl harcanmaktadır. Komisyon üyeleri haberdar mıdır?
- Müdür yardımcısı müfettişlere verdiği ifade de tüm harcamaların müdür tarafından yapıldığını kendisinin de yalnız muhasebesini yaptığını söylemiştir.
- Velilerin oylarıyla seçilen Okul Aile Birliği'nden bu yapılanlar neden saklanmaktadır ve hesap verilmemektedir.

İSTİFA NEDENLERİ

1 - Okul Aile Birliği toplantısında alınan karar gereği toplanacak paraların her kuruluşun hesabının sorulması istenildiği halde velilerin okuldaki temsilcisi olan Okul Aile Birliği Yönetim Kurulu'na bu konuda hesap sormak bir yana bilgi isteme hakkının bile verilmemesi.

2 - Okul Aile Birliği Yönetim Kurulunun Eğitime katkı payı için okul idaresine bildirilen 2 Temsilcinin Katkı Payı Komisyonunda dışlanması, Muhasip olarak seçilen arkadaşımıza görevinin yaptırılmaması, Eğitime katkı komisyonunun toplanamaması ve hesapların Okul Aile Birliği'ni temsil eden arkadaşlarımızın bilgisi dışında bırakılması.

3 - Okul Koruma Derneği ile Okul Aile Birliği'nin görev ve işlevlerinin birbirinden tamamen ayrı

ÇAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl:1 Sayı:5 16 Temmuz 1998 Ederi : 50.000 TL.

DERİ KUNDURA'DA İŞÇİ DİRENİŞİ...!

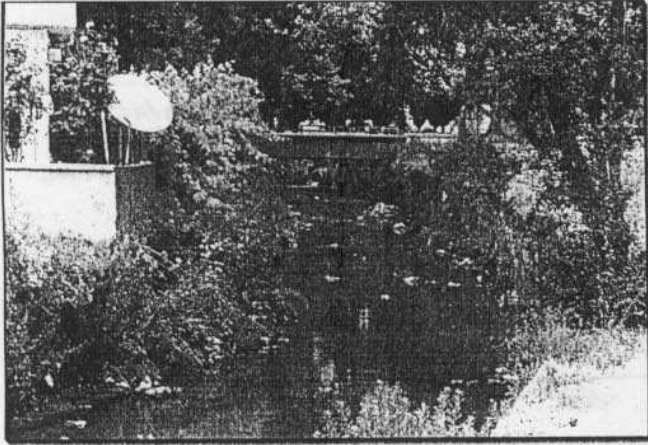
BEYKOZ DERİ KUNDURA DİRENİŞİ

Fabrikanın deri işleme bölümünün kapatılmasının ardından işçilerden büyük tepki geldi. Zaten yaklaşık altı aydır kapalı bulunan deri işleme bölümünün valilikçe mühürlenmek istenmesi girişimine işçilerden tepki geldi. Deri Kundura fabrikasındaki deri işleme bölümünün kapatılması girişiminin arkasındaki asıl amacın fabrikanın tamamen kapatılmasının yasal zemini

yaratılmak isteniyor diyen işçiler, "direnme kararı aldık" dediler. Yoğun bir TV ve gazeteci tarafından izlenen direnişe bölgedeki sendikalar platformundan da destek geldi. Fabrikanın kapatılmak istenmesine direneceklerini söyleyen işçiler, bölgedeki direnişi, Bergama'lı köylü ve emekçiler gibi derinleştirip, yaygınlaştıracaklarını söylediler. Gerekirse SİYASİ

PARTİLERİ SORGULARIZ. BÖLGEDEKİ SİYASİ PARTİ ÜYELİKLERİNDEN ÇEKİLEREK bütün siyasi partileri protesto edebileceklerini dilendiren işçiler, "İşçiyiz güçlüyüz, yaşasın işçilerin birliği" sloganları eşliğinde sözü sendika başkanlarına bıraktılar. **Bölgemizin Parlamenterleri Nerede ?** Sendika genel başkanı Yener Kaya'da geçen hafta parlamento alt komisyonundan çıkan rapor aynen şöyledir diyerek komisyon raporunu okudu. Rapora

göre, "Beykoz Deri Kundura kalkınmakta olan yörelere kaydırılacak, dolayısıyla Deri Kundura Beykoz'dan kaldırılacak" Aynı raporda, Şişe Cam fabrikasının da taşınmasının kararının alındığını söyleyen Yener Kaya buraları turizm alanı yapma kararları alındığının altını bir kez daha çizdi. "Bugün bu girişimi durdurmuş olmamız geçicidir" diyen Yener Kaya "bundan sonra çok daha duyarlı olunmalıdır ve hepimiz bölgemizdeki sendikalar platformuyla birlikte davranmalıyız" dedi.

HANGİSİ DAHA ÇOK KİRLLETİYOR ?

Kapatılmak istenen Beykoz Deri Kundura Fabrikası'nın denizi kirlettiği iddia ediliyor. Yetkililere soruyoruz: Dereseği ve Tokat köylerinden süzülerek gelen ve fabrikanın hemen yanından denize dökülen bu dere en az fabrika kadar denizi kirlenmiyor mu?

Kirleniyor ise ne gibi önlemler alınması düşünülmüyor ya da niçin düşünülmüyor ? Fabrika kapatılırsa, denizin kirlenmesi ortadan kalkacak mı?

ORMAN TALANINA KARŞI YURTTAŞ GİRİŞİMİ OLUŞTURULDU

MIHRİBAD ORMANI HALKINDIR...

Orman Bakanlığı tarafından bir inşaat firmasına kiralanılan Kanlıca Mıhrabad Ormanı oluşturulan Yurttaş Girişimi tarafından basın açıklaması ile kınandı.

Kanlıca Yurttaş Girişimi, Sendikalar platformu ve muhtarlar tarafından desteklenen eylem Kanlıca Meydanı'nda yapıldı. Kanlıca Yurttaş Girişiminin koordine ettiği eylem Kanlıca Muhtarı ve Sendikalar Platformu sözcüsünün yaptığı konuşmalarda, doğanın ve yeşilin yağmalanmasına

dikkat çekildi. Bu duruma sessiz kalmayacağı vurgulandı. Daha sonra Kanlıca Yurttaş Girişiminin başına yaptığı açıklamada, Beykoz'da başlayan özelleştirme ve talan furiasının Saray Hastanesi, fabrikalar ve ormanları kapsadığını, ama buna müsaade edilmeyeceği, dikkat çekilerek bütün Beykozlular duyarlı olmaya çağrıldı.

Daha sonra kalabalık topluca Mıhrabad Ormanına çıkarak burada piknik yaptılar. Ayrıca ağaçların da nüfus kaydı yapıldı.

İsmail ÖZKAN

TOHUM

G eçmişteki uygulamaları ile belediye meclisleri şehircilik kurallarını altüst eden, bilimsellikten uzak birçok meclis kararları ile bölgemizi rantlilere teslim etmeyi becerdiler. Bu kez de bölgemizdeki yerleşimi, "YENİ PLANLAR" adı altında, bambaşka bir boyuta çekerek, yöremizde olağanüstü bir yapı yoğunluğunu yaratmaya çalışıyorlar. Mimarlar Odası doğru mu yaptı? Mimarlar Odasının da altına imza attığı orman alanlarındaki % 6'lık yapılaşmaya açılabilir onayına dayanılarak % 35'lere kadar ormanlar ve bölge talan ediliyor. Bütün bunlara yıllardan beri rant yaratma ve ranttan daha fazla pay kapma girişimleri ile birlikte, belediye meclisine getirilen ve onanan binlerce tadilatla eklersek, yapılan planların uygulama safhasında alınan meclis kararlarıyla ne kadar delindiğini ve ne hale geldiğini daha net görebiliriz. Ayrıca, yıllardan beri bölgemizde bulunan büyük miktardaki vakıf ve hazine arazilerine planlama ve uygulama sürecinde sahip çıkılmamış olması, sağlıklı kentleşme yolunu da tıkamıştır. Bu

arazilerin mülkiyetinin getirdiği avantajlar iyi kullanılmamış ve olumlu yerleşim, bölgemizde bir türlü gerçekleştirilememiştir. Projeler kime hizmet ediyor? Biliyoruz ki, artan ve çeşitlenen kentsel hizmetler talepleri, bölgenin genel toplumsal, ekonomik ve kültürel gelişmesi bağlamında yerel yönetimlere sorunların çözümünde proje üretimine giderek artan bir önem vermektedir. Bölgenin gelişme dinamiklerini etkileyen, yerleşik topluluğun yaşantısında değişiklikler yaratan, bölgesel rantların dağılımını etkilemesi açısından belediyelerde bir proje çağının başladığını söyleyebiliriz. Bu durum yerel yönetimlerde yeni bir yönetim anlayışının gelişmesine ve yerleşmesine de kaynaklık etmektedir. Ancak bilinmelidir ki her proje kendine özgü olduğundan ve bir kez gerçekleştiğinde DENEME YANILMA yöntemiyle bir sonraki proje uygulamasında, YANILDIK ama bu kez "DOĞRU" yapacağız deme lüksüne sahip değildir. Dönem toplantılarına başlayan ve birinci dönemi kapatan Beykoz belediye meclisini uyarıyoruz. Beykoz halkına danışmadan kararlar alma, pahalı ve gereksiz yatırımlara yönelme eğiliminden vazgeçilsin. Mali bütçe adil yapılsın. Beykoz'da sit alanı kararlarının iptaline yönelik, belediye başkanlığının yürüttüğü çalışmalar derhal durdurulsun. Doğalgaz ve kablolu TV yayınları için altyapı çalışmalarına hız verilsin. Bölgemizdeki bütün semt pazarları ıslah edilsin. Konfeksiyon atölyeleri, dekor atölyeleri, züccaciyeler işleri ve deri işleme atölyeleri gibi küçük iş yerleri, organize sanayi bölgesi gibi bir alanda toplansın.

YÜCEL ÇELİKBİLEK; "200 İŞÇİYİ KAPININ ÖNÜNE KOYARIM..." DEDI

9 Haziran Perşembe günü saat 08.00'de işçi Lokali'nde işçilerle bir toplantı düzenleyen Yücel ÇELİKBİLEK, "mevcut sözleşmeyi imzalamam" dedi. "Bu sözleşme Beykoz Belediyesi'nin kasasını deler" diyen Çelikbilek, "imzalamak zorunda kalırsam, 200 işçiyi de kapının önüne koyarım!" dedi. Bu açıklamaya tepki gösteren işçiler, Yücel Çelikbilek'e sloganlarla karşılık verdiler.

İŞÇİLERDEN ONAY ALMAYAN SÖZLEŞME...!

B elediye İş Sendikası genel başkan yardımcısı Mustafa Somaz, Belediye İş sendikası 2 no'lu şube başkanı Ömer Küçükali ve beraberindeki heyet 20.6.1998 tarihinde toplu iş sözleşmesine dair Beykoz belediyesi işçi lokalinde, Beykoz belediye işçileriyle yaptığı toplantıda, toplu iş sözleşmesinin tıkanmasına gerekçe olarak işverenin 2.500.000.- taban artı %150 zam. İkinci yıl için de enflasyon artı 10 puan ve 20.000.000.- sosyal paket verdiğini ve bu ücretle bu toplu sözleşmeyi imzalamayacağını vurgulamıştı. Belediye İş sendikası olarak ücretlerde artış yapılması gerektiğini ve birkaç puan daha yukarıya çekmeye çalıştığını söylemişti. Hatta sosyal yardımların da yetersiz olduğunu sözlerine eklemişti. Bugünkü gelinen noktaya baktığımızda sendika, işverenin öngördüğü ücretin ve sosyal yardımın altında bir rakama imza atmıştır. Bugün imzalanan sözleşmenin tabanı 2.500.000 değil 20.000.000'dür. %150 değil %100'dür. İkinci yıl için enflasyon artı 10 puan değil, sadece enflasyon artıdır. Sosyal yardımın ise ne miktarda olduğu muğlaktır. Ne oldu da işverenin öngördüğü ücreti almaktan vazgeçtiniz. Madem işverenin öngördüğü ücretin altında bir sözleşme imzalanacaktı, o halde biz belediye emekçileri macera olsun diye mi anakent önünde toplandık. Yoksa bilemediğimiz nedenlerle bizleri basamak olarak görüp,

biryerlere mi gelmek istiyorsunuz. S.S.K.'nın özelleştirilmesine, taşeron uygulamalarına, sendikasılaştırma ve işten atmalara, demokratik hak ve özgürlüklerin gaspına, mezarda emeklilik yasasına ve sermayenin acımasız saldırılarına karşı hiç bir tepki göstermeyen sendika işçilerin sendikası olamaz.

KİME HİZMET EDİYORSUNUZ?

Emeğin savunucusu olduğunuzu savunup ta etkisiz olanlara soruyoruz. Aradaki farkları işçiler adına bir tasarruf fonuna mı yatırmayı düşünüyorsunuz? Yoksa bizlere topluca veripte bir sürpriz mi yapacaksınız? Daha da önemlisi, bizleri şaşırtıp, çalışanlardan ödünç aldığınız bu farkları Karadeniz'de sel felaketinde madur olan vatandaşlara yada Adana'da depremde madur olan vatandaşlara dayanışmak için mi kullanacaksınız? Böyle ise söyleyecek sözümüz yok. Ama bu farklar cebinize incekse, bilmelisinizki, 8.000 belediye emekçisinin elleri yakanızda olacak. Sistemin çizgisinden ve buyruğundan çıkmayan bir sendika örgütlü sendika olamaz. İşçi sınıfımızın, emekçilerin örgütlü gücü bu türden sendika ağalarını sendikaların yönetiminden söküp atacağı günler yakındır. Emeğin unurunu çiğnetmeyecek olanlara selam olsun.

Ali İŞİK

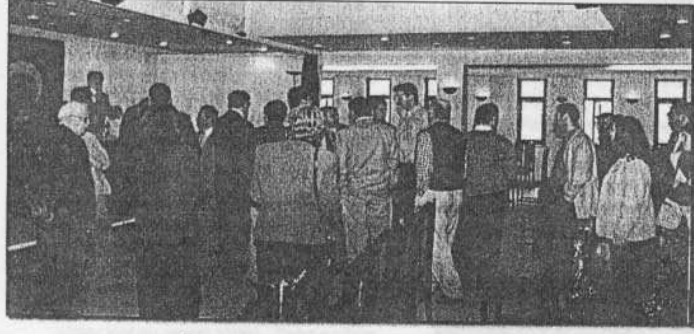
Beykoz Belediye İşçisi

KİM KİME, DUM DUMA ...

Beyiç AK

KONGRE İPTAL EDEN MÜDÜR MERCEK ALTINDA...

İŞTE BELGELER

KAYMAKAMLIK MAKAMINA

BEYKOZ

Konu : Paşabahçe İlköğretim Okulu Eğitime Katkı Payı Hk.

Paşabahçe İlköğretim Okulu Eğitime katkı payı komisyonunda Okul Aile Birliği Yönetimini temsil eden üyemiz, 08.06.1998 tarih ve 8 No.lu kararla 1997-1998 Öğretim yılı başında 6. sınıflara ek derslere giren öğretmenlere ödenmek üzere T.C. Vakıflar Bankası Paşabahçe Şubesindeki E.K.P. hesabında 147.000.000 TL. çekilmesine karar verilmiş ve 11.06.1998 tarihinde E.K.P. Komisyon Başkanı Hasan Yaman ve Üye Adem Çevik tarafından söz konusu paranın çekildiği tarihte E.K.P. Komisyon Başkanı Hasan Yaman tarafından Okul Müdürü Ethem Ziya Uzel'e verildiği ve bu tarihten beri üzerinde bulunduğu öğrenilmiştir.

Bu durum 25.06.1998 tarih ve 6611 sayılı dilekçe ile makama bir dilekçe ile bildirdik. Bu defa 26.06.1998 tarihinde E.K.P. Komisyonu tüm üyeleri ile okulda olduğu halde Komisyon Başkanı Hasan Yaman E.K.P. defter ve belgelerini biz komisyon üyelerine göstermeyeceğini söylemiştir.

1997-1998 yılı hesaplarını çıkarmak üzere toplanan tüm komisyon üyelerinden defterlerin gizlenmesinin nedenlerinin araştırılması için gerekli soruşturmanın yapılmasına emir ve müsaadelerinizi.

E.K.P. Komisyon Üyesi
Necati Dügmeoğlu Tel: 111 40 74E.K.P. Komisyon Üyesi
Yıldırım Sarıca Tel: 413 15 71E.K.P. Komisyon Üyesi
Adem ÇevikE.K.P. Komisyon Üyesi
Şehinşah Akay

BELEDİYE'DE HALK GÜNÜ

Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikle'in yurt dışında olması nedeniyle katılamadığı Halk Günü toplantısı belediye nikah salonunda yapıldı. Başkan yardımcısının açılış konuşmasıyla başlayan toplantıda; çoğu zaman olduğu gibi yine Yol, Su, Kanalizasyon, Asfaltlama sorunları ve şikayetleri dile getirildi. Yalnız bu şikayetler arasında Korubası Mahallesi adına toplantıya katılan kalabalık bir grup kadının 20 yıldır sularının akmadığını, her seçim döneminde kendilerine bu konuda söz verildiğinin ama hiçbir olumlu gelişme olmadığı belediye yetkilileri tarafından en son iki yıl önce bir yıl içerisinde muhakkak suyunuz bağlanacak denmesine rağmen mahalledeki "susuz" yaşamın devam ettiğini belirterek "son kez

şikayetlerimizi anlatmaya geldik eğer ilgilenilmezse, biz kendimize göre yöntemlerle sorunumuzu çözmeye çalışacağız" diye açıklamaları dikkat çekiydi. Toplantının diğer bir dikkat çekici yanı ise; Belediyenin önünde Tepe Grubuna yaptırılan binanın bölgemizdeki siyasi parti sözcülerince iddia edildiği gibi kaçak olup olmadığını gazetemiz muhabiri sorduğunda, Başkan Yardımcısının "ben size soruyorum Belediye Binası'nın ruhsatı var mı?" "o bina halkın malıdır özel mülkiyet değil bu nedenle imar planına uyup uymadığı önemli değildir" diye cevaplaması adeta "yasalar halkın uyması içindir kamu kuruluşlarının değil" diyerek yönetim anlayışını dile getirmesi idi.

VE İNSAN YARATILDI

Tanrı önce eşiği yaratmış. "sana" demiş "elli yıl ömür veriyorum. Üzerine ne yük koyarlarsa taşıyacak, akşamları ötüne konan otu yiyecek, balından bir çikayet etmeyeceksin. Ertesi gün de aynen çalışmaya devam edeceksin..."

Eşek, 50 yıl çok fazla tanırım, demiş, bana 20 yıl ömür verseniz yeter. Tanrı, "peki" demiş. Peşinden köpeği yaratmış... "sana da 25 yıl ömür veriyorum" demiş. "senin için kolay. Oturup evi bekleyeceksin. Önüne ne konarsa bir itiraz etmeden yiyeceksin. Emriniz olur, demiş köpek. Yalnız bana 25 yıl çok, 10 yıl verseniz yeter. Tanrı köpeğe 10 yıl ömür vermiş. Ve maymunu yaratmış. "sen ömür boyu daldan dala dolaşacaksın" demiş. "komiklik yapıp başkalarını eğlendireceksin. Sana da 20 yıl ömür veriyorum." 20 yıl çok demiş maymun, 10 yıl verseniz yeter.

Ve tanrı insanı yaratmış. "anıların en zekisi olacaksın ve bütün dünyaya hükmedeceksin. Sana da 20 yıl ömür veriyorum. İnsan, çok az tanırım demiş. Bana şu eşiğin almadığı 30 yıl ile köpeğin almadığı 15 ve maymunun almadığı 10 yılda ekleym. "peki" demiş tanrı.

İşte o yüzden, diyorlar... İnsan 20 yıllık gençliğinin ardından evlenip 30 yıl eşek gibi çalışır. Sonra emekli olur, 15 yıl boyunca evini bekler. Son 10 yılda da bir çocuğun evinden ötekine taşı, torunlarını eğlendirir.

PAŞABAHÇE İLKÖĞRETİM OKULU

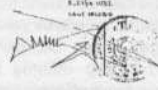
1997-1998 YILI SONU SEMİNER ÇALIŞMALARI PROGRAMI

Müdür Ne Yapmak İstiyor?

25.06.1998 ÇARŞAMBA: 1998-1999 Eğitim öğretim yılında normal öğretime geçilmesi düşünülmektedir. Yeni ek dersane de gözönüne alınarak bölge dışı kayıtlar yapılmayıp, gerekirse kayıt yenilemesi yapılarak okulun normal öğretime geçmesi ile ilgili konuların tertiplenip rapor edilmesi.

29.06.1998 PAZARTESİ : 1998-1999 Eğitim öğretim yılında okulda kalan öğretmenlerin sınıf ve şube sabah-öğle durumlarının ayarlanması ve buna göre planlarının yapılması çalışması.

30.06.1998 SALI : Öğretmen arkadaşlar arasındaki birlik ve beraberliği sağlamak için neler yapılmalıdır? Bu beraberliği bozan kişilerin bu işi yapmalarının nedenleri nelerdir? Bu hususta ortak bir karara varılması ve durumun rapor edilmesi.

BEYKOZ'DAN BİR EĞİTİM MÜFETTİŞİ SÜRÜLDÜ

Hazırlamış olduğu ana okulları kitabını sattığı gerekçesiyle, önce Gaziantep'e, daha sonra da Edirne'ye sürülen Ramazan ÇAVDAR, demokrat bir öğretmendir.

Öğretmen hareketinin tarihsel gelişimi içinde uzun yıllar mücadele vermiş önemli bir öğretmen olan ÇAVDAR'a, Eğitim-Sen neden sahip çıkmadı.

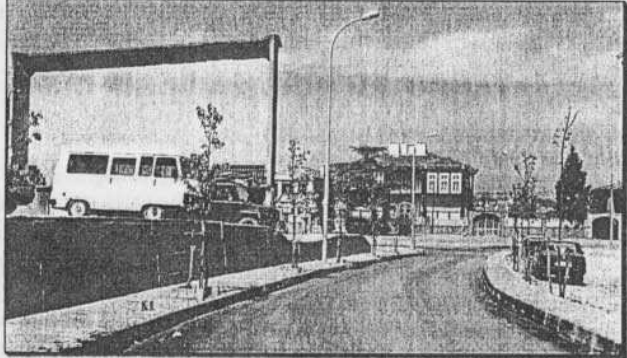
Eğitime katkı payı toplanmasına, Beykoz'daki velilerden toplanan paraları kendi çıkarlarına harcayan idarelere ve yolsuzluk yapan kuru-

ma derneği yöneticilerine karşı çıkan ÇAVDAR'a sahip çıkmayan Beykoz Eğitim-Der ne işe yarıyor.

Görev yeri değiştirilerek cezalandırılan bu öğretmenin sürülmesi hiç kimseyi rahatlatmasın. Bölgemizde daha çok sayıda demokrat, mücadeleci ve namuslu eğitimci vardır.

Bütün idareciler bilmelidir ki, görevini kötüye kullanan, yolsuzluk yapan bütün yetkililer, halkın kürsüsü, gözü kulağı olan Cam-Köy Gazetesi tarafından teşhir edilecektir.

BEYKOZ'DA SINEMADAN YOL GEÇTİ

Beykoz Merkez Mahallesi'nin trafik sorununu çözmek için mahalle sakinlerinin yıllardır kendilerini konuştukları buradan yol açılma işi olur dedikleri eski yazlık sinemanın olduğu yerden İbrahimkelle Caddesi yol açılarak Mehmet Yavuz Caddesine bağlandı ve yıllardan önce gerçekleşti. Konuyla ilgili olarak Yücel ÇELİKİLEK dedi ki:

Yönetime geldiğimiz ilk günlerde bölgemizin gelecekte ihtiyacı olan yolları adil çözüm masasına yatırarak inceledik, planladık, programlı çalışma yürüterek ilçemizdeki sahil yoluna paralel üst yol çalışması başlattık. Bu yolun sahil bağlantılarını genişlettik. Gümüşsuyu'nda dereyi doldurarak yol yaptık. Bu çalışmalardan birisi de merkez mahallesinde yıllardır söylenen fakat yapılmayan İbrahimkelle-Mehmet Yavuz Caddesi bağlantı yoludur. Bu yolu açtık

tamamlandı. Diğer mahallelerimizde Rüzgarlıbahçe-Acarkent-Karlıtepe Kuru Kaymakdonduran üst şerit yolu Gümüşsuyu dere dolgu, Belediye önü Gümüşsuyu, Karlıtepe, Kırzıyayla yolu, Çubuklu Dedeoğlu köprüsü genişletilmesi, Çubuklu Kiremitdere Rüzgarlıbahçe yolu, Çubuklu viyadük, Çubuklu-Kavacık bağlantı yolu, Yenimahalle anayol, Yenimahalle-Umraniye bağlantı yolu, Devlet Hastanesi altı yol genişletilmesi, İspirt Fabrikası önü yol genişletilmesi yapılan yol çalışmalarıdır. Anayol çevresi kaldırım düzenlemeleri devam ediyor. Kaldırım düzenlemeleri bittikten sonra bu yaz Üsküdar-Beykoz yolu asfalt çalışmaları yapılacak. Çocuklarımız için Beykoz Çayırında trafik eğitim sahası düzenlemesi yapıyoruz. Bütün mahallelerimizde programladığımız gibi kanal, beton, yol ve asfalt çalışmaları devam ediyor.

Fıkra

BALIKÇILIĞIMIZIN SORUNLARI HAKKINDA

GAZETEMİZ CAM-KÖY SORDU, REİS YANITLADI

Necdet ALTINBAŞ
Anadolu Kavağı Su Ürünleri ve Turizm Geliştirme Başkanı, Marmara Balıkçılar Derneği Eski Başkanı ve İstanbul Su Ürünleri Kooperatifi Birliği Başkanı olan reis balıkçılığımıza sorguladı.

1 Mayıs - 31 Eylül tarihleri arasında yasalarla ve sirkülerle yayınlanarak balıkların üremesi denizlerin temizlenmesi için bu müddet zarfında bir yasak konmuş. Bu yasağın amacı balıkların üreme zamanları hesap edilmiş balıkçının makinelerinin tamiri ağlarının tamiri boyama işlerinin tamamlanması ve yeni sezonda sağlıklı bir biçimde denize açılmasını sağlamak hem bu yasak zamanında balıkların üremesinde hem devletçe hem de kendi kuruluşlarınca bir gözetim altında tutmak suretiyle alınmış kararlardır. İfade etmek gerekirse Türkiye'de balıkçılığımız teknolojiye yenilmiş durumda.

Teknoloji yerinde kullanılmalı, yani elimizdeki mevcut aletler denizlerimizde göç eden pilecik (göçmen) balıklar ve yerli balıklar olmak üzere bütün balık stoklarının anında tespit eden cihazlara sahip bulunmaktayız. Tabi bu cihazlara, teknolojiye ayak uydurmak her ne kadar doğru bir sistemse, kötü amaçlarla kullanılmamak gerekir. kullandırsak denizlerimizdeki balık türlerimiz zamansız ve bilinçsiz avlanma neticesinde yok olmaya mahkum olur. Son yıllarda ülkemiz bu gerçeklerle karşı karşıya kalmıştır. Balık türlerimiz azaldı, balık yatakları bozuldu. Bunun nedenleri de balık yataklarımızı yani yerli balıklarımızı rahatsız ettik bunu

edenler de turlocuların trollarını geliş güzel ve bilinçsizce kullanmaları olmuştur. Bunun yanında gırgır dedğimiz büyük balıkçı teknelerinin teknolojinin son imkanlarıyla ve derin ağları kullanmak suretiyle yok olma konumuna ışık yakmışlardır. Şimdi aslında kontrollerin mercii resmi makamlardır.

Bakanlık ne işe yarıyor?

Tarım bakanlığının koruma kontrol

Balıkçılığımız her ne kadar vatandaşlarımız tarafından bilinmesede balık türlerinin azalması bu bilgiyi ve bilme isteğini arttırmıştır. "niçin balıkçılığımız bu duruma geldi" "niçin eskiden yediğimiz palamutlar, uskumrular, torikler, lüferler azaldı" biçiminde sorular sormaktadır. Tabi bu balıkçılık her ne kadar bizim işimizse de altmışbeş milyon insanında bir bakımdan protein hakkıdır da. Yani bizi ilgilendirdiği

sular ısındığı için sahile çok yakın yerlerden geçerek tohumlarını bırakmaktadırlar. Az önce bahsettığımız kirlilikte genellikle sahil şeridinde yaşandığı için balıkların üremesine önemli derecede engel olurlar. Bu yüzden deniz kirliliğinin de önüne geçilmesi gerekir.

Arıtma tesisi yoksa, fabrika da yok!

Örneğin Avrupa'da arıtma tesisi olmayan bir sanayi kuruluşuna izin verilmemektedir. "Eskiden Beykoz'da kalkan balığı çok meşhurdur. Bunun gibi kalkan balığının Beykoz'da bitmesinde deniz kirliliğinin çok büyük bir etkisi vardır sizce?" faktör olarak nedeni vardır ama daha çok avlanma türlerinin yanlışlığından olmaktadır. Dikkat ederseniz Beykoz koyu eskiden kalkan balığının yumurtlama ve üreme yatağıydı. Yanlış avlanmalarla bu yataklar bozulmuş ve bu tür balığın buradan göç etmesine neden olmuştur. Karadeniz'de Rusya, Romanya, Bulgaristan dolaylarında daha çok kalkan vardır. Bunlar da aynı azalmayı hissettikleri zaman bizlere Devlet vasıtasıyla haber gönderiyorlar. Örneğin Sivastopol'da şu kadar millik sahayı tamamen avlanmaya yasakladık diyorlar. Tıpkı toprağı nadasa alır gibi. Düşünün 10 yıl yasaklandı Rusya'da. Şimdi o kadar çok kalkan var ki oralarda, bazen bizim teknelerimizde gidiyor, yakalanıyorlar, deniz sahalarını ihlal ediyorlar ve diplomatik sorunlara neden olurlar.

Troll yasaklanmalı, çünkü biz trolllerle denizi kazıya balıkları göç ettirdik. Tıpkı bunlar gibi bizimde bazı deniz sahalarımızı nadasa bırakmamız gerekiyor. Orada bu hayvanlar yuvalanacak artacak üreyecek ancak böyle bir verim sağlarız. Yoksa her zaman her yerde kaçak olarak avlanırsak hiç bir şekilde balık üremesine sahip olamayız engellemiş oluruz.

müdürlüğü ve buna bağlı ilçe bazında birimler, diğer yandan sahil güvenlik birimlerine görev verilmiş yasak avlanmalara karşı kontrol görevleri ve hakları vardır. Tabi bütün bunlar kafi gelmemektedir.

Otonom sisteme geçmeliyiz. Buna çare yeni yasalarla bir balıkçılık politikası belirlemek ve kontrollerle bu işin çaresine bakmaktır. Buna ilaveten kooperatiflere ve hatta muhtarlıklara balıkçılık bilinci verilerek bir otonom sistem oluşturmaktır.

kadar Türkiye'nin fertlerini de ilgilendiren bir konudur. Tabi denizlerimizin ve balıklarımızın bu duruma gelmesinde başka faktörlerde var. Sanayi atıklarının denize atılması hatta gayet basittir ki her haneden bir miligram deterjan akıtılması bile denizlerimizin kirlenmesine neden olmuştur. Bu da balıkların üremelerinde önemli bir faktördür. Balıklar ekseriyetle Nisan ayında başlar Mayıs, Haziran, Temmuz aylarında tohumlarını dökerek giderler bu zamanda

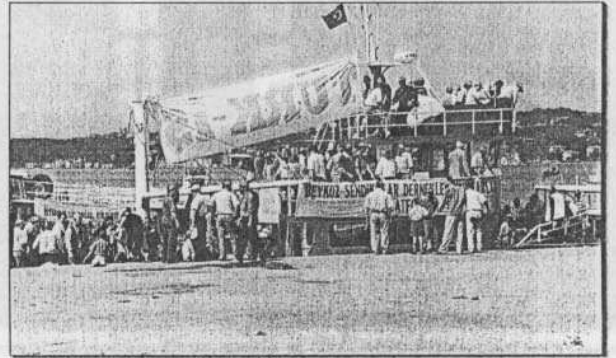
İSTANBULLU BOĞAZA SAHİP ÇIKTI MI?

Boğaz'daki eyleme çevre bakanı Aykut'tan destek geldi. "tekneni al gel" eylemini, bakanlık olarak desteklediklerini söyleyen, bakan Aykut, ben herşeyden önce çevreciyim dedi.

Eylem 7 Haziran pazar günü saat 12'de gerçekleşti. Karadeniz ve Türk Boğazları'ndaki çevre sorunlarıyla tehlikeli madde taşımacılığına dikkat çekmek amacıyla 150 teknenin katılımıyla, İstanbul boğazı bir eyleme daha sahne

oldu.

Doğa ile barış derneği başkanı Yüksel ÜSTÜN, "bu su yolunda tehlikeli madde taşımacılığının neden olabileceği bir felaket tüm bölge ülkelerinin yıkımına neden olacaktır" dedi. Ama enerjideki petrol bağımlılığına da hiç mi hiç değinmedi. Başta sendikalar platformu olmak üzere bir çok dernek ve "sivil toplum örgütü" eyleme destek verdi.

Sendikalar Platformu etkin katılım için yoğun çaba sarfetti.

TRAFİK KABUSU

İstanbul'da yeşil alanların azalması ve Marmara Denizi'nin hızla kirlenmesi; denize girmek piknik yapmak isteyen şehir halkının, bölgemize akımına yol açıyor. Özellikle

hafta sonları trafiğin uzun kuyruklar oluşturması bir yerden bir yere gitmek için saatler harcanmasını gerektiriyor.

Yaşanan bu trafiğin yoğunluğundan bölge halkı; "hastamız olsa hastaneye yetiştiremiyoruz" veya "yangın çıksa itfaiye gelene kadar evlerimiz kül olur" diyerek endişelerini dile getiriyorlar.

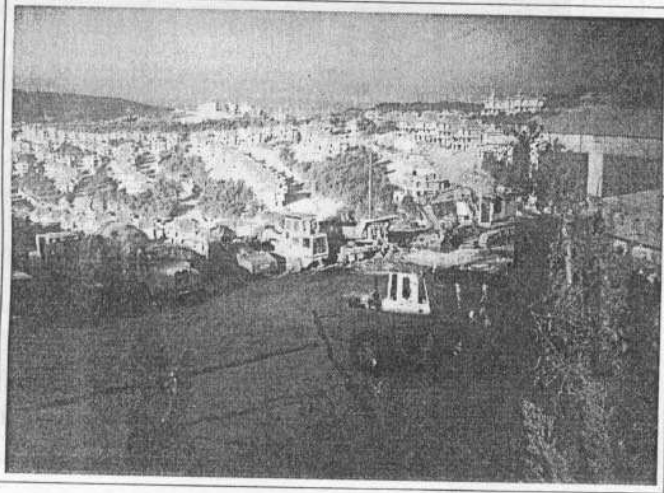
Sahibi : İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor. : Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi : Beyaz Erguvan Cad.
Yeni Pasaj No.: 11
Paşabahçe - İST.
Telefon : 0216 322 28 79
Banka Hes. No. : Türkiye İş Bankası
Paşabahçe Şubesi
1043 0327082
Ofset Hazırlık : Çözüm Reklam
Baskı : Pastel Mat. Ltd. Şti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

ACARKENT'TE İŞÇİ KİYİMİ

Beykoz'da bulunan Acarkent Dost inşaat'ta çalışan 89 işçinin işine son verildi. Yüzde 50 zam sözü verilen işçiler, arkadaşlarının işten atılması üzerine iş bırakarak şantiyede protesto eylemlerine başladılar. İşçiler, işverenle görüşüp, içme sularının ve yemeklerinin yeterli olmamasını

protesto ederek, saat sekizden akşam 16.30'a kadar olan çalışma saatlerinin kısaltılmasını ve ücretlerine de yüzde 50 zam yapılmasını talep ettiler. İşveren ise bu talepleri hiç dikkate almadığı gibi çıkışı verilen 17 işçiden sonra 72 işçinin daha çıkışını verdi.

TOKATKÖY'DE VATANDAŞLARA VERİLEN TAPU SÖZLERİ NEREDE KALDI?

Gazetemizin 4'üncü sayısında Tokatköy'de yıkım başlığıyla verdiğimiz sorunlara henüz hiç bir çözüm bulunmadı. Vakıflara ait arazi üzerine kurulmuş ve vakıflar genel müdürlüğünden tapu tahsis belgesi almış olan 2.000 hanenin belgeleri bu kurum tarafından iptal edilmişti.

Tokatköy mahallesinin kuruluşundan bugüne kadar en önemli sorunu olan gecekonduların ne zaman çözülecek ?

Şu anda Beykoz asliye hukuk mahkemelerinden Tokatköy'de oturan vatandaşlar için verilen ecir misil

ve yıkım kararları mevcut. Bu kararlar siyasi iktidarlar tarafından geçici olarak durduruldu. Ama bu çözüm değil. Gerçek çözüm; bu mahallede yaşayan insanların oturdukları yerlerin tapularını almaları. Bugüne kadar iktidar partileri tapu sorununu çözeceklerini vadetmelerine rağmen bu sözlerini yerine getirmediler. Bu nedenle vatandaşların sorunları halen devam ediyor.

Bütün siyasi partileri çözüm üretmeye davet ediyor ve bir sonraki sayılarımızda bu konudaki belgeleri açmaya devam edeceğimizi bildiriyoruz.

HASTALIK DİZBOYU

İçtiğimiz su tuvalet suyu diyen işçiler, su pompalarla bir yerlere aktarılıyor, süzülüp temizlendi denilerek bizlere içiriyorlar. "Acar A.Ş. ile müteahhit ve taşeron firmaları arasında sigortasız işçi çalıştırılmaz." Protokolüne rağmen önemli miktarda sigortasız işçi mevcut. Dört yıl çalışan arkadaşlarımızın sigortalarının düzensiz ödendiğine şahit olduk dediler. 10 milyon olarak kesilen aylık yemek paraları ise yeter-

li kaloriden uzak yiyeceklerle geçiştiriliyor, çalışanların büyük bir bölümünün girdi çıktı yapılarak sigortasız çalıştırılıyor olması yetmezmiş gibi, her türlü baskıyı da dizboyu yaşıyoruz dediler.

Tepe inşaatın belediye üzerindeki etkinliğini bildiklerini söyleyen işçiler, imara açık olmayan orman alanlarının, inşaat yasak olmasına rağmen yetkililerin gereken önlemleri almamasını şiddetle kınıyorlar dediler.

SÖZLEŞMEDE MUTLU SON

Beykoz belediye çalışanları isteklerini elde ettiler. Belediye Başkanı Yücel Çelikkalek'in "mevcut sözleşmeyi imzalamam, imzalamak zorunda kalsam bile, 200 işçiyi kapının önüne koyarım" demesine rağmen, hiç kimsenin kılına bile dokunmadan toplu sözleşmeyi aynen imzalamak zorunda kaldı.

Yeni sözleşmeyle Beykoz Belediyesi çalışanlarının ortalama net maaşları 110 milyonla 125 milyon arasında oldu.

YAPILAŞMA

Normal koşullarda yapılaşmadan dolayı sevinmemiz gerekir. Çünkü yapılaşma ekonominin iyiye doğru gittiğinin bir göstergesidir. Yapılaşmayla çevre yeni değerler kazanır. Ve çevre sakinleri yapılaşmanın yardımı ile daha iyi koşullarda yaşarlar. Gelin görün ki yapılaşma, bugünkü koşullarda bizlere iyilik yerine kötülük getiriyor.

Başta boğaziçi olmak üzere yapılaşma, İstanbul'un doğasını, bir dizi doğal güzelliklerini hergeçen gün yoksullaştırdı, yoketti, ekolojik dengeyi bozdu.

Hızlı yapılaşma, İstanbul'un ve bölgemizin zaten yetersiz olan mevcut alt yapı kapasitesini olumsuz etkileyerek, yerel yönetimleri; kanalizasyon, temiz su, elektrik şebekesi gibi yaşamsal sorunların üstesinden gelemez duruma getirdi.

Hızlı yapılaşma ve bu yapılaşmanın ayrılmaz bir parçası olan kentsel toprak rantındaki değer artışı ülkemizdeki enflasyonist ortamın oluşmasındaki nedenlerden biri oldu ve ülke bireylerinin büyük bir bölümü her geçen gün yoksullaştı. Beykoz rantiyecilere teslim oldu.

Plansız programsız yapılaşma hem İstanbul'un çevresel değerlerinin yok olmasına hemde kaynakların yanlış kullanımına neden oldu. Özellikle kaynakların

yanlış kullanımı, bu kaynakların ileride doğru kullanılmasına olanak verecek koşulları da şimdiden yok etti. Örneğin su havzalarının, ormanların iskan'a açılması kaynakların nasıl cömertçe ve geriye dönmeyecek biçimde tüketildiğinin en güzel örnekleridir.

BEYKOZ TÜKENİYOR

Su havzalarının, orman arazilerinin içinde yoğun bir yapılaşma bugün de hızla devam etmektedir. Yerel yönetimler bu yapılaşmaya bugünkü yasalarla ve siyasal baskılar nedeniyle engel olamazlar, hatta çoğu kez engel olmakta istemezler. Ayrıca bu kötü yapılaşmadan, kaçak inşaatlardan salt yerel yönetimler değil, merkezi yönetimleri de sorumlu tutmak gerekir. Örneğin, yetkili yerel yönetimlerce imara açılmış orman alanlarının yapılaşma için, ilgili bakanlıkca tahsis edilmesi de kentsel gelişme politikaları yönünden son derece sakıncalıdır. Her geçen gün değerleri yok ederek bu kentte topluca intihar ettiğimizi görmek zorundayız. Çocuklarımıza sağlıklı bir çevre yerine ne yazık ki nitelsiz bir çevre bırakacağız. İç göç, toprak rantı, hızlı köşe dönme kaygısı bu nitelsiz çevrenin temel nedenleridir.

Önümüzdeki süreci iyi değerlendirmeliyiz. Bölgemizi rantçılara, kara para aklayıcılarına bırakmak istemiyorsak, sol güç birliğini programatik temelde örgütlemeli ve gelişen sürece müdalahe etmeliyiz.

BEYKOZ BELEDİYESİ KÜLTÜR ETKİNLİKLERİ YAPILDI

Her yıl geleneksel olarak düzenlenen ve Beykoz Belediyesi tarafından tertiplenen kültür etkinlikleri bu sene 25 Temmuz - 2 Ağustos tarihleri arasında Beykoz çayırında gerçekleştirildi.

Beykoz Belediyesi bünyesinde oluşturulan etkinliklere, vakıflar, sendikalar, esnaflar ve Beykoz'da bulunan yöresel dernekler katıldı. Oluşturulan standlarda dışarıya dönük tanıtımlar yapıldı. Sendikalar bölge üzerinde oynanan oyunları teşhir eden döviz ve filamalarla oldukça dikkat çekiciydi.

Yöresel dernekler daha çok kendilerine özgü, yöresel gıysiler eşliğinde özgün ürünlerini sergilediler.

Hemen hemen her akşam verilen konserler, kültür şenliğine renk kattı. Ayrıca bölgede yaşayanların büyük ilgisini çeken bu etkinlikler, bir önceki yılda yapılan etkinliklerden çokta farklı değildi.

DEMOKRASİ GÜÇLERİNE BİRLİK ÇAĞRISI

HADEP İstanbul il örgütü tarafından 9 Ağustos Pazar günü yapılan 3. Olağan Kongrede, barış ve güçbirliği çağrısı öne çıkarıldı.

10 binin üzerinde bir katılımın olduğu HADEP İstanbul il kongre'sinde, çok sıkı güvenlik önlemleri göze çarptı. İnsan hakları, demokrasi, barış ve özgürlükler için, şehit düşenler adına yapılan saygı duruşunun ardından, divan başkanı Ahmet CİHAN, "yoğun baskılara rağmen dimdik ayakta olduğumuzu göstermemiz açısından bu kongre bizler için çok anlamlıdır" dedi. Seçim yasalarında değişiklik yapmayan ve yapmayada niyeti olmayan bu parlamentoya seslenen CİHAN, "bizi duymak istemiyorsanız, o parlamento sizlerin olsun, biz yine alanlarda olacağız" dedi. "Barıştan

yana olanlara, özgürlük isteyenlere seslenen CİHAN, "muhalif olan tek bir birey dahi olsa başımızın üstünde yeri vardır diyerek, bu çağrımıza kulak verin" dedi.

"Türkiye karanlık bir dönemden geçiyor, ama tan ağırmak üzeredir ve biz kazanacağız şeklinde konuşan GÜNEL'in ardından, kürsüye Mihri BELLİ çıktı. Belli, yakın bir tarihte etnik kökenleri ne olursa olsun, halkların eşit ve özgür yaşayacakları günler mutlak gelecektir" dedi.

Diğer il örgütleri ile çeşitli demokratik kitle örgütlerinden gelen mesajların okunduğu kongre'nin ardından, tek liste olarak yapılan seçimlerde, eski il başkanı Mahmut ŞAKAR yeniden bu göreve seçildi.

YEREL YÖNETİMLER YASA TASARISI

Son on yıl içerisinde hemen her hükümetin öncelikle program hedefleri arasında yer alan yerel yönetim reformu son dönemde yeniden gündeme gelmeye başladı.

Mahalli idareler reformu kanun tasarıları merkezi ve yerel yönetimler arasındaki görev ve yetki paylaşımının yeniden belirlenmesine yönelik bir "çerçeve yasa" ile birlikte toplam 32 kanunda yeni düzenlemeleri öngören yasa değişikliklerinden oluşuyordu. Mart 1998 ayında Bakanlar Kurulu'nun onayına sunuldu. Hükümetin "prensip" olarak uygun gördüğünü açıkladığı ve kesin şeklinin verilmesini TBMM'deki komisyonlara bıraktığı bu son taslak gerçekten bir reform mu? Yasa tasarılarını inceleyince anlayacağız.

Son nüfus sayımına göre ülke nüfusunun artık yüzde 70'inin yerel yönetim düzenine bağlı olarak "belediye nüfusunun oluşturduğu" dikkate alınırsa "demokrasinin beşiği" denilen belediyelerde böylesine geniş bir yeniden yapılanma çok daha önem kazanıyor. Çünkü eğer söylendiği gibi bu yasa değişiklikleri merkezi yönetimin etkisini azaltıp, halkın yöresel ve demokratik örgütlenmesini güçlendiricekse Türkiye 21. yüzyıla gerçekten bir "yerel demokrasi reformuyla" girecek demektir. Ancak hazırlanan yasa taslağına bakıldığında asıl güçlendirilen yönetimin merkezi iktidar temsilcileri olduğu açıkça görülüyor.

Yeni yasa ne getiriyor?

Yerel yönetimin reform söylemiyle düzenlenen yasa taslağına belediyeleri etkin ve özerk kılmak yerine, il örgütlenmeleri kanalıyla yine merkezi yönetimin gücünü yaygınlaştırmayı hedeflemesi aslında sadece valiliklere ve il özel idarelerine tanınan yetki ve kaynaklarla sınırlı değil. Yasa taslağına merkezi ve yerel yönetimlere ait temel kurallar belirlenirken de özellikle belediyelerin üstlenecekleri hizmetlerde hükümet politikalarına uygun davranmalarını öngören hükümler yer alıyor. Yani sadece yönetsel ilişkiler ve parasal yükümlülükler açısından değil, hizmet politikaları bakımından da merkezi yönetimin belirlediği ilkelere bağlılıklar getirilmek isteniyor. Böylece yine reform söylemlerinde sürekli altı çizilen yerel özerklik ve yerel demokrasi gibi çağdaş kavramların tam tersi bir vesayet anlayışı üstelik bu kez siyasal bağımlılığa varacak düzeydeki yasa yönlendirmeleriyle yaşama geçirilmeye çalışılıyor.

Yasa maddeleri

6/B maddesinde mahalli idareler görev ve sorumluluk alanlarına giren hizmetleri mevzuata, kalkınma planlarının ilke ve hedeflerine, bakanlıklarca belirlenerek politika ve standartlara uygun olarak yürütmek zorundadır. Madde bu şekilde yürürlüğe girdiği takdirde belediyeler sadece yasalara ve kalkınma

planlarına değil, (ki bunlara uymak zaten hukuk devletinde kaçınılmazdır) aynı zamanda bakanlık politikalarına da uymak zorunda kalacaktır. Bu da politik vesayettir. Benzer şekilde taslaktaki aynı madde ve buna bağlı diğer düzenlemeler söz gelimi imar affı, hazine arazilerinin işgalci, kaçak yapı sahiplerine satışı, SİT alanlarının daraltılması, belediye sınırlarında değişiklik, (iktidar partisinden belediyelere arazi desteği) vb. gibi yerine son yıllarda sıkça gözlenen merkezi yönetim politikalarına da bu kez "reform" sözleriyle belediyelere dayatmayı hedefliyorlar. Yani bir anlamda yetkiler yerine merkezi siyasetin yerleşmesi amaçlanıyor.

Yerel yönetimlerde reform söylemiyle düzenlenen yasa taslağına belediyeleri etkin ve özerk kılmak yerine, il örgütlenmeleri kanalıyla yine merkezi yönetimin gücünü yaygınlaştırmayı hedeflemesi aslında sadece valiliklere ve il özel idarelerine tanınan yetki ve kaynaklarla sınırlı değil. Yasa taslağına merkezi ve yerel yönetimlere ait temel kurallar belirlenirken de özellikle belediyelerin üstlenecekleri hizmetlerde hükümet politikalarına uygun davranmalarını öngören hükümler yer alıyor.

Gönüllü kuruluşlar ne işe yarar?

16. madde: Gönüllü kuruluşlar meclisi hemen hiçbir yetkisi ve yatırım gücü olmayan belediye yönetiminin sadece görüş ve öneri almak için toplanacağı geniş katımlı bir kurul. Bu meclisin belediye olağan meclislerden bir ay önce yani yılda dört kez toplanmasını hükme bağlayan 16. Madde, aynı meclisin kimlerden oluşacağı ve nasıl çalışacağı konularında bile belediyeyi özgür bırakmıyor. Ve buna yönelik esaslarında İçişleri Bakanlığınca çıkartılarak bir merkezi yönetmeliğe göre belirleneceği koşulunu getiriyor. Demokratik denetimin, açıklığın ve katılımın temel unsurlarını oluşturan dernekler, vakıflar, meslek odaları,

sendikalar vb. gibi kuruluşlar işte böylesi bir işlevsizlik içinde sadece danışma meclislerinde, deyim yerindeyse "göstermelik" olarak temsil edilirken, belediye meclislerinde ise yer almayacaklar. 3030 sayılı İl Özel İdaresi kanununda öngörülen yeni yapılanmada, demokratik katılım ve karar süreçlerindeki beklentiler bu kez de gerçekleşme şansını bulabilmiş değiller. İl genelinde mahalli idare birimi şeklinde yeniden kurumsallaşması öngörülen İl Özel İdaresi'nin Vali başkanlığındaki yerel yönetim biriminde ise yeni bir genel sekreterlik oluşturulacak. Böylece bakanlıklara bağlı tüm il müdürlükleri bu birimin "eşgüdümüne" bağlanarak Ankara'nın illerdeki temsilcileri konumuna girecekler.

Belediyeler güvensizlik

Reform taslağına etkin yerel yönetimlere yerine Güçlü Valiler yaratma özlemi, mevcut bakanlık yetkilerinin mülki amirlere devriyle de sınırlı değil. Bunun da ötesinde aynı güçlü valilere ve hatta kaymakamlara belediye meclis kararları için VETO hakkı bile tanınmıyor. Taslağına, kararların mülki amirlere bildirilmesi başlığını taşıyan 1580 sayılı Belediye Kanunu'nun 71. maddesinde değişiklik yapan 20. maddesi aynen şöyle : Belediye Meclisi'nce alınan kararlar 48 saat içinde mahallin en büyük mülki amirine (illerde vali, ilçelerde kaymakam) verilir. Mülki amir 7 gün içinde hukuka veya kamu yararına aykırı gördüğü kararların belediye meclisinde tekrar görüşülmesini isteyebilir. Maddeye göre 2 gün içinde mülki amire bildirilecek meclis kararlarının yasal bir işlev kazanabilmesi için ilçelerde kaymakamın, illerde valinin 7 günlük inceleme süresi beklenecek. Karar veto edilirse, meclis bu kez ya değiştirecek ya da aynı kararda diretecek.

Böylesine bir sıkı vesayet düzeni içinde mülki amirlerin kamu yararına uygunluk anlaşlarına nasıl bir hukuksal ve demokratik denetim uygulayacağı ise elbette taslakta yer almıyor. Çünkü kaymakam ve valilerin mutlak bilinçli ve bilgili olduğu varsayılıyor.

VESAYETE DEVAM

Reform taslağına ele alınan 14 yasadaki yıllardır var olan merkezi yetkiler işte bu tür bir yerel yapılanmada bile öylesine önemseniyor ve korunuyor ki, örneğin belediyeler üzerindeki vesayetten vazgeçme ya da birçok yerel yetkiyi askıya alan hükümet onayı uygulamalarını artık kaldırma konusunda hiçbir isteklilik gözlenmiyor.

Örneğin yine taslağına İl Özel İdareleri'ni ve bunların yeni yetkilerini tanımlayan maddelerinde Bakanlar Kurulu ve bakanlara, mahalli idareler üzerindeki vesayet yetkilerinin gerektirdiği izin, onay verme konusunda bakan, vali ve kaymakamlara yetki devri olanağı sağlıyor.

Yeni merkezi yönetimin belediyeler üzerindeki değişiklik, hizmet alanlarına yönelik müdahale alanlarına bir sınırlama getirmek ya da bunları demokratik kurallara bağlamak gibi hedefler yerine mülki amirlere yetki devri yöntemiyle vesayetin daha da yaygın ve etkin hale getirilmesi tasarlanıyor. Ayrıca bakan gücünde valiler de yaratılarak Ankara'nın temsilcileri olarak süper yetkilerle donatılıyor.

Taslak bu şekilde yasalastığı takdirde sözelimi bakanlar kurulu kararlarıyla "Turizm Merkezi" ilan etmek ya da Bayındırlık Bakanlığı eliyle koruma alanlarında "resen imar planı onaylamak" vb. gibi mevcut yasal kurallar, bu kez valilerin "yetki kullanımları ile yürürlükte olacak.

Reform taslağının aslında yerel yönetimlere değil, mülki amirlere güven üstüne kurulduğu, hele belediyelere karşı olan vesayetin çok üzerinde bir merkezi yönetim denetimi getirilmek istendiği bu maddeyle de açıkça anlaşılıyor.

Özellikle Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda özel bir önem verilen planlı gelişme ve planlı kentleşme hedefleri açısından da yerel yönetim reformu taslağının yeterli önlemler getirdiğinden pek söz edilemez.

Benzer şekilde yine belediye sınırları dışında Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nca belirlenecek eşaşlara dayalı olarak küçük sanayi işletmeleri ve organize sanayi siteleri kurmak da İl Özel İdaresi'nin yetkisine bağlanıyor.

Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda aynı sorunun giderilebilmesi için tüm belediyelerin ve diğer uzmanlık kurumlarının da katılımıyla kentsel ve bölgesel planların yapımının esas olduğunu ve planlama süreçlerinin de açık ve

demokratik ilişkiler içerisinde gerçekleşmesini öne çıkarıyor.

Reform taslağı ise İl Özel İdareleri'ne (aslında merkezi yönetime) kentlerin belediye sınırları dışına neredeyse yeni kentler ve yeni sanayileşme bölgeleri kurulması yönünde, bölgesel planlama kavramından uzak bir anlayışla geniş yetkiler tanıyarak kalkınma planı ilkelerini bir anlamda yok sayıyor.

Hazırlanan yasa, Avrupa Yerel Yönetimler ve Özerklik Şartı'nın ruhuna uygun hazırlanmamıştır. Vali, Kaymakam ve İl Özel İdare Teşkilatı merkezi yönetimin ildeki teşkilat bütünlüğü içindeki birimlerin demokratik ve özerk olduğu kabul edilemez. Çağdaş, demokratik, özerk yerel yönetim birimleri tüm dünyada belediyelerdir. Merkezi yönetim uzantıları olan bu yapıların genel bütçeden aldıkları yüzde 1.70 pay bu taslakta yüzde 20'ye çıkarılırken, belediyelerin genel bütçeden aldıkları yüzde 6'lık pay sadece yüzde 15'e

çıkartılmaktadır. Böylece merkezi yönetimin görev ve yetkileri belediyelere değil, merkezi yönetimin uzantıları olan İl Özel İdareleri'ne aktarılmaktadır. Büyükşehir Belediyeleri ve ilçe belediyeleri arasında önemli bir sorun olan il merkezinde toplanan vergilerin tümünün büyükşehir belediyelerine girip ilçe belediyelerine kaynaktan pay verilmemesidir. Bunun sonucu ilçe belediyelerinin il belediyelerinin insafına bırakılarak haksızlık doğmaktadır.

Bilindiği gibi büyükşehir belediye yasasında ihtiyacı olan belediyelere yardım yapılacağı belirtilmiştir. Buna göre büyükşehir belediye başkanları istediği ilçe belediyesine yardım etmekte, istemediğine etmemektedir.

Bu yasa tasarısında bu konuda bir hüküm getirilmediği gibi il bazında toplanan vergi gelirleri ilçe belediyelerine (metropol ilçeler hariç) dağıtılması hüküm altına alınarak eşitsizlik getirilmektedir.

Kent suçu ve kente karşı suç

Yasada kent suçu ve kente karşı suç kavramları yer almadığı gibi buna dönük yaptırım da olmaması önemli bir eksiklik. Belediyelerin ruhsatsız, plan projesi olup da bunlara uygun yapılmayan yapıların inşasına izin verenler herhangi bir cezaya tabi tutulmamaktadır.

Bu çarpık yapılaşma ve kentleşme sonucunda herhangi bir doğal olay da (sel, deprem) vb. gibi durumlarda meydana gelen mal ve can kaybında yeterli alt yapıyı oluşturmadan yapılan inşaatların mal ve can güvenliğini denetlemeden yapılmasına göz yummanın herhangi bir ceza karşılığı yoktur. İnsana yatırım insanların güvenli ortamında yaşamasının koşullarını yaratmakla mümkündür. Bu konuda gerek merkezi yönetim gerekse yerel yönetimler bu anlayıştan uzaktalar ve yaşanan bunca trajik olaylardan ders alınmamaktadır.

Bu taslak yanlış bir kanun olarak ortaya çıkan 3030 sayılı Büyükşehir Belediyeleri Yasası'nın daha da yanlışlarla bezemekten başka birşey ifade etmiyor. 3030 sayılı yasanın halkın lehine düzeltilmesi gerekirken kişilerin ve siyasi liderlerin çıkarlarına uygun olarak düzeltildiği bu taslağın içinde apaçık bir biçimde görülüyor.

3030 sayılı yasada belediye başkanlarının imar planları üzerinde tadilen onay yetkisi var. Ancak

bu yetki çok tartışmalı bir yetki.

Bütün bunların dışında reform taslağının ayrıntılarında da irdelenmesi gereken birçok "reform karşıtı" maddeler var. Bugün dünyada yerel yönetimlerin alanındaki tüm tartışmalarda sivil toplum örgütlerinin sadece görüşlerinin alınması değil, sorumluluk ve karara katılımının çok ötesinde

bir ortaklık kavramı geliştirilmektedir. Bu da doğrudan yönetime katılmadır.

Yasa taslağına kaleme alanların tüm bu demokratik ve katılımcı gelişmelerden değil, ama hazine arazilerinden olağanüstü haberdar oldukları anlaşılıyor. Hazine arazileriyle ilgili olarak "imarlı hale getirmek suretiyle" değerlendirilir denilen yasada bunların üçüncü kişilere satışından, kiralamasından nasıl yararlanılacağı belirtiliyor. Yasanın belki de en önemli maddesi bu. Yani siyasi partilerin yandaşlarına yaratacakları rantlar ayrıntılandırılıyor.

Vergi ile kapatılmayan kamu açıklarını yine kamu arazilerini yağmalayarak kapatmanın, bir türlü tamamlanamayan sermaye birikimini kent ve arazi rantları üzerine dayandırma politikalarının hala sürdürülüyor olması endişe vericidir. Yerel yönetimler reformu olarak sunulan yasa taslağında şimdilik görünüm budur.

Yerinden yönetim temel bir politik seçimdir ve ancak demokratik bir işleyiş üzerine kurulursa istenen sonucu verebilir.

3030 sayılı yasanın eleştirilmesinden çok T.C. devletinin büyük şehirlerinin tamamında ortaya çıkan çarpık kentleşmenin ve şehircilik anlayışını eleştirmek gerekiyor.

TARTIŞMAYA AÇIK BİR YORUMDUR...

Önce şunu belirtmem gerekir. Türkiye'nin bugünkü mevcut koşullarında gerçek bir idari reform yapılamaz. Neden? Çünkü bugün ülkeyi yönetenler halkımızdan korkuyorlar. Yerel yönetimlerde bile iktidarı ellerinden kaçırmak istemiyorlar. Halkımızın belediyeler aracılığıyla yönetime katılmasından çok ama çok ürüyorlar. Bu anlayış değişmeden yerel yönetimlerde reform yapılamaz. Ankara, elinde tuttuğu yetkililerden ve kendisine sağladığı rantlardan vazgeçecek gibi görünmüyor.

İşte örnek : Hazırlanan en son yasa tasarısı . Böyle bir tasarının yasallaşması halinde, bu sözü edildiği gibi yerel yönetimlerde bir "reform" değil, mevcut durumdan daha da geriye gidiştir.

Çünkü bu tasarı kabul edilirse, halkın yönetime katılmasında esas unsur olan belediyeler geri plana itilecektir. Zira, merkezden atanan ve il genel meclisine karşı hiçbir şekilde sorumlu olmayan valiler güçlendirilecek ve bunun adı da yerel yönetimler "reformu" olacak. Böyle bir şey olamaz.

NE OLMALI ? : Ankara önce şunu iyi bilmeli. Mevcut sistemin güçlendirilmesinin yolu dahi, halkı sisteme ortak etmektir. Bu nedenle ilk önce, bir yerel yönetimler bakanlığı kurulmalıdır. Belediyelerin çeşitli bakanlıklarda bulunan kanun, yönetmelik ve mevzuatları tek bir bakanlıkta toplanmalıdır. Valiler seçime göreve gelmeli ve kaymakamlıklar lağv edilmelidir. Devletin yargı, güvenlik, savunma, dış politika, sağlık ve eğitim gibi temel işlevleri dışında kalan yetkileri yerel yönetimlere devredilerek Türkiye'nin sorunlarına global yaklaşılmalıdır. Kent parlamentosu gibi oluşumların yasal zemini yaratılarak yerel halkın karar alma ve yönetim süreçlerine katılımı meşru hale getirilmelidir.

Her yere belediye kurulmamalı, bugün için 2801 olan belediye sayısı azaltılmalıdır. Örneğin : 10 bin nüfuslu yerler belediye olabilmeli (böylece kaynak tasarrufu sağlanmalı). Halkın yerel düzeyde yönetime katılımı ve kararların kamuoyunda tartışmaya açılması sağlanmalıdır. Mahalleler düzeyinde konsorsiyumun gerçekleştirilmesi için, mahalle muhtarları kaldırılmalı ve yerine mahalle konseyleri kurulmalıdır. Bu amaca uygun olarak encümenler kaldırılıp, mahalle konseylerinden seçilenler, yerel yönetimlerin seçilmiş meclislerini oluşturmalıdır. Böylece bu organlara gerçek bir karar organı niteliği kazandırılmalıdır. Yine, her belediye başkanı, kendi görev süresi ile sınırlı olmak üzere, kendi ekibini kurma olanağına sahip olmalıdır. Suç işleyen memurlar hakkında ise, idarenin izni aranmaksızın doğrudan soruşturma açılabilmesi ve de hakkında kesinleşmiş yargı kararının bulunmayan yerel yönetim organlarının üyeleri görevden alınmamalıdır.

Yazı Kurulu

HASAN BASRİ BABALI'YI ANARKEN...

BABALI ANILDI

Dostları Babalı'yı anma toplantısında biraraya geldi.

Kristal-İş eski genel başkanı Hasan Basri Babalı ölümünün birinci yılında anıldı. Kristal-İş Paşabahçe şubesinin düzenlediği anma toplantısı, Paşabahçe Cam Fabrikası işçi lokalinde yapıldı. Toplantıya Kristal-İş genel merkez yöneticileri, şube başkanları ve şube yöneticilerinin yanı sıra çok sayıda sendikacı ile birlikte eski mücadele arkadaşları hazır bulundu. Oldukça kalabalık bir işçi kitlesinin izlediği gece, Kristal-İş Paşabahçe şube başkanı Genç

Ali ÖZDEMİR'in açılış konuşmasının ardından başladı.

Babalı'nın ve işçi sınıfı mücadelesinde şehit olanların anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra, Babalı'nın sendikal yaşamından ve mücadelesinden kesitler sunan sinevizyon gösterimine geçildi. Daha sonra söz alan eski mücadele arkadaşları ve dostları yaptıkları konuşmalarda Babalı'nın demokrasi ve işçi sınıfı mücadelesine katkılarını dile getirerek Kristal-İş'in bugünlere gelmesindeki rolünü anlattılar. Sık sık duygusal anların yaşandığı toplantı katılanların yoğun alkışlarıyla sona erdi.

KÜÇÜK BİR YORUM

Hiç unutmam, 1973'lerin ilkbaharı idi. Otomotik imalat servisinde makinayı ikinci makiniste bırakıp, servis servis örgütlenme çalışmaları yapmaya çıktığımızda, Hasan Basri, "hoca" dedi. "Sen işçileri benden çok daha iyi tanıyorsun, ama köylülere hiçmi hiç tanıyorsun. Gel seninle benim köyüme gidelim. Sana köylülerin yaşamını, yaşayarak göstereyim." Ben çok şaşırılmışım. "Sen köyde ağa mısın" dedim, gülmekten bayılıyordu. Kalktık gittik. İyi de yaptık. Ailenin fertleri ile tanıştım. Kristal-İş Sendikası'nın Hasan Basri Babalı'yı anma toplantısını izlerken gözlerimin önünde canlanan ilk bunlar oldu. Tarihsel süreç yanlış yerden başlatılmış olsa bile, böyle bir geleneğin sendikacılar tarafından başlatılmasını çok ama çok anlamlı buldum. Esasen Cam İş Kolunun işçileri tarihsel olarak böyle bir geleneğin öncüsü olmayı hak ediyorlar.

1966 Paşabahçe Direnişi ile, sınıfın sendikal tarihinde yeni bir sayfa

açılmasına önyak olan Cam İş Kolunun işçilerine de bu yakıştırdı. Bu eksik ama anlamlı çalışmalarından dolayı, bu belgeselde bütün emeği geçenleri kutluyorum. Ancak, hepimiz biliyoruz ki, tarih yazmak ya da tarihsel bir belge yapmak çok ciddi bir iştir. Yaşananları, cımbızlamadan yazmak veya belgeselleştirmek tarihe

karşı ciddi bir sorumluluk gerektirir. Tarihe karşı sorumluluk duyan bir kişi olarak, Babalı'yı anma gecesinde izlediklerim beni çok ama çok üzdü. Benimle birlikte birçok kişiyi de

üzdüğünü biliyorum. Ve yine biliyorum ki hazırlanan belgeseli, şayet Babalı'da izleyebilseydi en az benim kadar üzüldü ve kahrolurdu. İlk söyleyeceği şey de; "Hoca şunlara bak, Hasan Basri Babalı güzellemesi yapmışlar." derdi. Ve eklerdi. "Hocasız ve Mustafa Özabacı'sız belgesel olmaz. Hele de siyaset

olmazsa hiç olmaz." derdi.

BU BELGESELİ YAPANLARA SESLENİYORUM. Cam İş Kolunda Lütfü Ak'larla başlayan, Mehmet

Şişmanoğlu'larla gelişen 1966 Paşabahçe Direnişi anlaşılardan belgesel yapılamaz. 1968'in bölgedeki etkileri irdelenmeden 15-16 Haziran açıklanmadan, 1971 Paşabahçe Grevine değinmeden belgesel olmaz. Paşabahçe'de ve Cam İş Kolunun bütününde yaşanan koskoca bir işçi hareketi tarihini çarpıtarak belgesel yapılamaz. 1974 sürecinde Kristal-İş'in örgütlü olduğu bütün işyerlerinin tek tek ve hızla Hürcam-İş Sendikası'na geçiş sürecinin nedenleri değerlendirilmeden resmi tarih yapar gibi, sınıfın sendikal tarihine ilişkin belgesel yapmak abesle iştigaldir. Unutmayalım ki, Hasan Basri Babalı bir siyasi kimlik taşıyordu. Aynı zamanda Behice Boran'a da hayrandı. O, sınıfın örgütlü siyasi mücadelesine inanıyordu. Bu nedenle mülkiyet ilişkilerini reddetti. Onu, diğer sendikal aktivistlerden ayıran öz işte bu özdür. Sınıfın örgütlü gücüne inanmak.

Anısı ve ailesine saygılarımla.

İsmail ÖZKAN

UNUTMAYACAĞIZ

*CAM - KÖY çalışanları olarak,
bir kez daha anlamlı yaşamı önünde
saygıyla eğiliyor.
Tüm dostlarına başsağlığı diliyoruz.*

Sahibi : İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor. : Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi : Beyaz Erguvan Cad.
Yeni Pasaj No.: 11
Paşabahçe - İST.
Telefon : 0216 322 28 79
Banka Hes. No. : Türkiye İş Bankası
Paşabahçe Şubesi
1043 0327082
Ofset Hazırlık : Çözüm
Baskı : Pastel Mat. Ltd. Şti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

KONGRE TAMAMLANDI, SIRA FAALİYETTE

Eğit-Der Beykoz Şubesi Kongresi'ni 17 Temmuz'da yaptı. Kongreye 18 üye katıldı. Divan başkanlığına Osman Kocakaya getirildi.

Devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşundan sonra, Eğit-Der Beykoz şube başkanı Cemal Durgun tarafından faaliyet raporu okundu.

Raporda, Eğit-Der'in Beykoz'daki yaptığı etkinlikler tartışıldı. Bölgedeki sendikalar platformu ile birlikte

hareket edilmesinin, Eğit-Der'i güçlendireceğinin altı bir kez daha çizildi. Eğitimin sekiz değil onbir yıl olmasına vurgu yapıldı.

Beykoz'da ne kadar emekli öğretmen olduğunun dahi bilinmediği bir örgütlüğü sorgulayan üyeler, aldattıkları da zamanında ödenmemesini eleştirdiler.

Bölgede Eğit-Der'in örgütlenmesinin önemli yerinde duruldu.

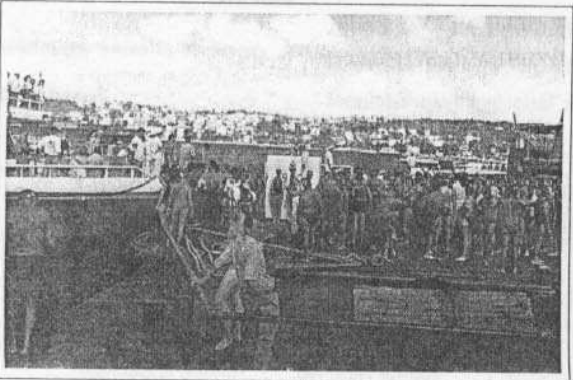
Yapılan seçimler sonucunda yeni yönetim şu üyeler tarafından oluşturuldu.

- 1- Cemal Durgun
- 2- Emrullah Adakul
- 3- Osman Kocakaya
- 4- Zekiye Mürsel
- 5- M. Ali Taşar

ASYA'DAN AVRUPA'YA YÜZME YARIŞI

10'ncu Uluslararası Boğaziçi 98 Asya'dan Avrupa'ya Yüzme Yarışını Ersin ELMACI kazandı. 19 Temmuz 1998 Pazar günü saat 11.00'de Kürek yarışlarıyla başlatılan Şenlik'e Özgürlük ve Dayanışma Partisi siyasi bir renk kattı. Start noktasında bir stand açıp "Holdinglerin doğa katliamına dur diyelim" diyen bir grup ÖDP'li bölgedeki yağmayı kinayan dövizlerle bölge hakkında ilgi uyandırdı.

Kanlıca Vapur İskelesi'nden verilen startla başlayan yarışa 9'u yabancı 256 sporcu katıldı. Kuruçeşme Rıhtımı'nda sona eren parkuru 155 yüzücü tamamlayabildi. Yarışı son sırada bitiren 70 yaşındaki Acun Moray'a bütün spor sevenlerce büyük bir sevgi gösterisi yaşatıldı. Bu sıcak ilgi karşısında Moray çok duygulandı. Kürek yarışlarının başarılı takımı ise Fenerbahçe A Takımı oldu.

İŞÇİ PARTİSİ'NDEN ENERJİ FORUMU

Doğu Perinçek'in açış konuşması ile başlayan enerji forumu Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Konferans Salonunda yapıldı. Enerjide planlama, özelleştirme ve bağımsızlık başlıklı birinci oturumu Aslan Başer Kafaoğlu yönetti. NÜKLEER ENERJİ VE ALTERNATİF ENERJİ KAYNAKLARI başlıklı oturumu ise Prof.Dr.Tolga S.Yalman yönetirken GELECEK İÇİN ENERJİ KAYNAKLARI VE PLANLARI başlıklı oturumu da Prof.Dr. İsmail Duman yönetti.

Çok sayıda bilim adamı, uzman ve mühendisin tartışmacı olarak katıldığı enerji forumu, bir sonuç bildirgesi yayınlayarak son buldu. Enerji forumu

sonuç bildirgesinde önemli bazı başlıklar şunlardı:

- a. Bağımsız ve Ulusal Enerji Politikası,
- b. Enerjide Özelleştirmeye Son,
- c. Nükleer Maceraya Hayır,
- d. İthal Kömürle Termik Santrale Hayır,
- e. İstanbul Anadolu Yakası Aktaş'tan kurtarılmalı,
- f. Dış Politikada Avrasya Seçeneği ve Türkiye'ye Sahip Çık.

Enerjideki petrol bağımlılığının tek sebebinin dünya petrol tekelleri olduğunun altı bir kez daha çizilerek, alternatif enerji kaynakları konusunda önemli tezler tartışıldı.

Mucit ...

21. Yüzyılda MUCİT

Dedektif Kafacan soruyor :

- "21. yüzyılın ilk gününü takvimler hangi yılın, hangi ayın, kaçınıcı gününü gösterecektir?"

- Dedektif Kafacan'ın oğlu Afacan tıp fakültesini bitirdiği gün, babasına şu soruyu sordu : "elimde böyle bir mikrop çeşidi var ki geçen her dakika sayısı iki kat oluyor. İşe tek mikropu başlarsam tüp 1 saatte mikropu doluyor. İşe 2 mikropu başlarsam tüp ne kadar zamanda dolar?"

Bilmecelerimiz hediyelidir.

KORKU

İnsan insandan korkmamalı bu çağda
kuduzdan bile hatla
akrepten yılanan kurttan çuyandan
cüz zamdan vebadan kanserden
hatta
işsizlikten korkmalı bu çağda insan
sömürüden
açlıktan
kahpeliikten korkmalı
insan insandan korkar elbette
niçin korkmasın?
yağmaya talana gitmişse ülke
can kalmışsa ortada çıplak kimsesiz
tutulmuşsa su başları
peşkeş çekilmişse geleceğimiz
biri hep yargılıysa omuzda taşınmağa
öbürüne hakşa eğer taşınmak

birinin osurması fermana eğer
öbürüne hakşa eğer koklamak
insan insandan korkacak elbet
hem de korkar gibi yılanan
çuyandan
akrepten kuduzdan sırtılandan
korkar gibi
korkar gibi tifodan
tüfister vebadan mankasadan
korkar gibi korkacak
insan insandan
korkmamanın yolu da yok
değil elbet
yıkacak insanoğlu
korkunun yuvasını.

HASAN HÜSEYİN

BÖLME İŞLEMİ

Aralarında Bülent ECEVİT'in de öğrenci olarak bulunduğu bir sınıfa, bir gün müfettiş tefişe gitmiş.

Matematik dersinde ECEVİT'i tahtaya kaldırarak; "evladım" demiş, "bana 10 milyonu ikiye böler misin?"

"Ecevit, uğraşmış uğraşmış bir türlü bu basit işlemi yapamamış. Müfettiş, tam başka bir öğrenciyi kaldırmak üzereyken öğretmen;

"Bir dakika efendim" demiş. "Müsaade ederseniz ben, Bülent'in kulağına bir şey söyleyeyim. Hemen yapar."

Gerçekten de öğretmen Ecevit'in kulağına birşeyler fısıldadıktan sonra, Bülent ECEVİT aynen bölmeyi yapmış.

Müfettiş, merakla sormuş;

"Yahu, ne söyledin çocuğun kulağına?"

Öğretmen, yanıtlamış;

"10 milyon sosyal demokrasi ikiye böl, dedim !"

CAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl:1 Sayı:7 16 Eylül 1998 Ederi : 100.000 TL.

BEYKOZ'U TEHDİT EDEN 3. KÖPRÜYE "HAYIR !"

Kuzeyden geçecek yeni çevre yolu ve 3. köprü "orman içi otoyol ve yeni uydu kentlerle" İstanbul'un yeşilinin en yoğun bulunduğu Sarıyer ve Beykoz Ormanları'nı yok edecek...!

Boğaz'ı geçen yolcu sayısı 2 kat artarken, Boğaz'ı geçen araç sayısı 12 kat artıyor...

"Gebze - Çorlu hattını birbirine bağlayacak en kuzeyde bir çevre yolu düşünülürse, buna sıcak bakabilirim." (Milliyet, 6 Ağustos 1998).

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip ERDOĞAN, Beykoz ve Sarıyer Ormanları'nın korunması için kendi nâzım planında bile reddedilen "kuzey çevre yolu" ve "kuzeyden 3. köprü" önerisine destek vermeye başladı.

İSTANBUL BELEDİYE BAŞKANI, KENDİ HAZIRLATTIĞI PLANA KENDİSİ KARŞI ÇIKIYOR...

Gebze-Çorlu kuzey otoyolu ve bunun Boğaz'ı geçmesi için gerekli 3. Köprü'nün yapılması durumunda, İstanbul'un kuzeyindeki, nâzım planda korunması öngörülen orman alanlarının ve su havzalarının "nasıl yağmalanacağı" da bilimsel etütlere dayanarak İstanbul Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan'ın kendi oluşturduğu planlama grubu şöyle söylüyor :

"İstanbul Ulaşım Ana Planı'nın mevcut sonuçlarına göre 3. Boğaz geçişi için karayolu düşünülmesi, ulaşım ve kent planlamasının genel doğruları ve İstanbul'un özel yapısı nedeniyle YANLIŞTIR. Geçiş TUP DEMİRYOLU ile sağlanmalıdır."

BELEDİYE BAŞKANI TAYYİP ERDOĞAN, KENDİ HAZIRLATTIĞI PLANA NİÇİN KARŞI ÇIKIYOR ?

Niçin önce tüp demiryolunu kabul ediyor, sonra karşı çıkıyor?

Seçimler yaklaşıyor. Onun asıl oy tabanı, İstanbul'un ormanlarındaki, su havzalarındaki ve tarım alanlarındaki "kaçak kentleşmeyi" bir yaşam biçimi ve temel gelir kaynağı haline getirenler ...

Aynı bölgelerdeki "uydu kent" ve "lüks villa pazarlamasını" sürden "laik" görüntülü çevrelerin de oyunu alabilmek ise tüp geçişe otomobil sokmaktan ve kuzeye yeni bir çevre yolu ile 3. köprü önermekten geçiyor.

Toplu Taşımacılık Niçin Gerekli?

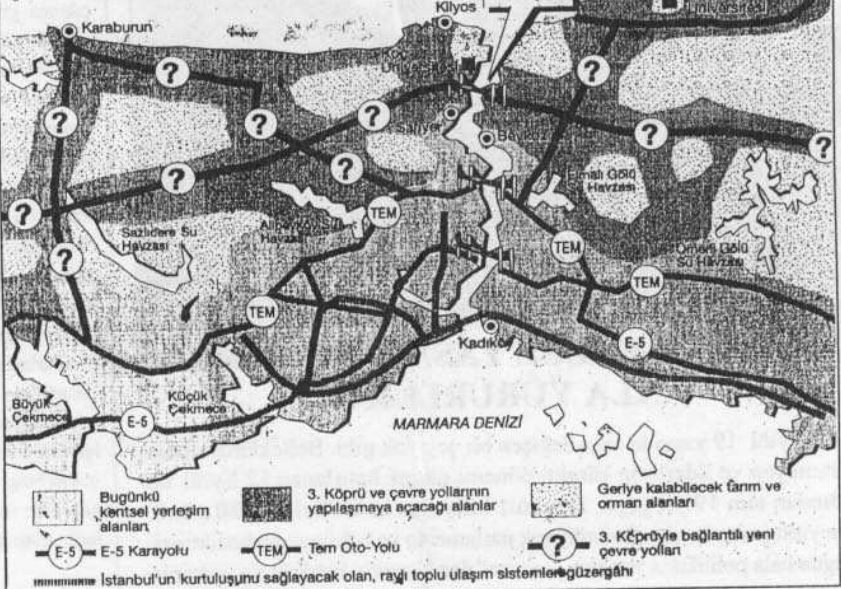
* İstanbul'un Nüfusu	: 9.100.000
* Özel Otomobil Sayısı	: 900.000
* Türkiye'deki Özel Otomobillerin % 25'i İstanbul'da	
* 1000 kişiye 98 otomobil düşüyor.	
* Özel otomobillerde araç başına 1.9 kişi düşüyor.	
* Otomobiller egsoz gazlarının havayı kirlmesiyle çevreye, gürültüye ve hepsinden önemlisi trafik kazalarıyla insan yaşamına zarar veriyorlar.	
* İstanbul'da günde motorlu araçlarla yapılan yolculuk sayısı	: 9.300.000
* Özel araçlarla yapılan yolculuk	: 3.720.000 (% 40)
* Özel otomobillerin taşıdığı insan oranı (Ama bu özel otomobiller İstanbul yollarının % 65'ini kullanıyorlar.)	: 1.860.000 (% 20)
* Taksi ve dolmuşların taşıdığı insan oranı	: 800.000 (% 9.5)
* Servis araçlarının taşıdığı insan oranı	: 1.060.000 (% 11.5)
TOPLU TAŞIMACILIKLA YAPILAN YOLCULUK :	5.580.000 (% 60)
* Otobüslerin taşıdığı insan oranı (Ama bu otobüsler İstanbul yollarının % 4'ünü kullanıyorlar)	: 3.160.000 (% 34)
* Minibüslerin taşıdığı insan oranı	: 1.860.000 (% 20)
* Raylı sistem ve deniz yoluyla taşınan insan oranı :	560.000 (% 6)

SAYILARLA BOĞAZ'DAN GEÇİŞ...

Özel otomobillerle geçen insan sayısı	: 430.000	% 43
(Ama köprüden geçen araçların % 76'sı özel otomobil)		
Servis araçları ile geçen insan sayısı	: 70.000	% 7
Deniz araçları ile geçen insan sayısı	: 200.000	% 20
Otobüslerle geçen insan sayısı	: 300.000	% 30
	1.000.000	% 100

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Nâzım Plan Bürosu'nca "tehlikenin görülmesi için" düzenlenen 3. köprü ve yeni çevre yollarının "cehennem" planı

3. köprü ve yeni çevre yolları projeleri gerçekleşirse, İstanbul'un kazanacağı yeni görünümü ve kent dokusunu gösteren "olasılıklar" haritası

TÜP GEÇİT : 600 - 700 milyon dolara mal olacak. Enerji tüketimi son derece az olacak. Çünkü petrole çalışan araçlar değil, elektrik enerjisi kullanan araç geçecek. Çevreyi kirlilemeyecek. Çünkü egzoz gazı, partikülleri, karbonmonoksit yok. İşletme maliyeti ucuz.

KÖPRÜ : Çevre yolları ile birlikte 1 milyara mal olacak. Ormanlar içinde yollarla çevre katliamı ortaya çıkacak.

Niçin, köprü ile geçiş isteniyor ? Köprüyü yapmak isteyenler, köprü'nün üstünden geçecek taşıtları üretecek olanlar, yeni köprüyle birlikte rat (arazi) kapmaya çalışanlar.

TOHUM TOHUM TOHUM

İsmail ÖZKAN

BÖLGE ÜZERİNE DÜŞÜNMEK

Bizler, bu bölgede yaşayan insanlar, bölgeye bakıyor muyuz? Havzamızı görüyor muyuz? Beykoz'da yerel araştırma yapıyor muyuz? Yapıyorsak hangi düzeyde yapıyoruz? Belediye gündemimizde mi? Bölgemizde yaşayan 190 bin civarında insanın sınıfsal ve kültürel farklılığı nedir? Bölgemizde bugüne kadar düşünülen, yazılan ve yaşananları nasıl eyleme geçirdik? Kentlilik bilinci almış olanlarımızla ortaklaştığımız konularda hangi politik adımları, hangi süreklilik temelinde yürüttük?

Yani bölgemiz bugün talanın ve işsizliğin girdabına sürüklenmişse bunun nedenlerinden birinin sorumlusu da tek tek bizler değil miyiz?

Kendimize tersten bir soru da sorabiliriz. Bölgemizi daha fazla önemseyeydik gelinen bugünkü noktadan çok daha iyi bir durumda olabilir miydik? Ya da kazanımlarımızı koruyarak günbegün yaşamımıza yeni şeyler katabilir miydik?

Bugün şunu diyebiliyor muyuz? Bölgenin içinde bulunduğu durum ortada. Dalga dalga büyüyen sorunlar ortada. Öyle ise yapılacak ve yapılması gerekenler de gayet net olarak önceden belli.

Programatik zemin temelinde ortaklıklarımız üzerinden örgütlenmenin yaratılması.

Düşündüklerimiz üzerinden ortak platformlar, ortak programlar yaratabiliriz. Ama önce düşünmeliyiz ve de üretmeliyiz. Yaptığımız işler üzerinden düşünmeliyiz. Neden yapıldığını ve nelerin niçin yapıldığını sorgulayarak düşünmeliyiz. Bölgenin yeniden yapılanması adına, yapılanların değiştirilebilirliğini sorgulayarak düşünmeliyiz. Farklı ve yapılabilir alternatif projeler üretmek düşünmeliyiz.

Bölgemizi uzunca bir zamandır iki önemli konu kemiriyor. Biri ormanlarımızın ve su kaynaklarımızın yağmalanması ile birlikte evlerimiz yıkılması. Diğeri ise fabrikaların kapatılmak istenmesi ve bölgenin işçi ve emekçilerden arındırılarak, sınıfsal mücadelenin önünün kesilmesi. Diğer bir tali sorun da bölgemizin hızla göç alması.

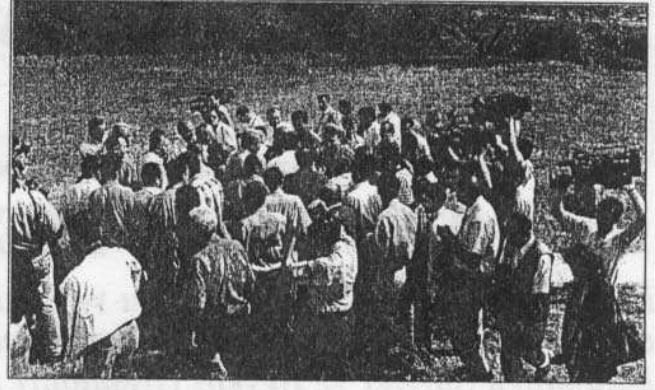
Bu faktörler bölgemizi öylesine sarsıyor, öylesine alt - üst ediyor ve yıkıma uğrattıyor ki, buna hiç kimse dur diyemiyor.

Geçmiş sayılarımızda bölgemizin sorunlarına dair sorularımızı yanıtlayan siyasi parti yetkililerinin demeçleri, bölgemizin geleceği açısından oldukça düşündürücüydü. Hiçbiri bütünsellikli bir projeden söz etmediler. Oysa, bölgemiz elden kayıyor. Alt-üst oluşlar öyle hızlı ve havzamız öyle toza dumanla büründü ki, neyin neresinden tutacağımız belli değil.

Biz Cam-Köy Gazetesi olarak, karınca kararınca halkımız tarafından değerlendirilmesini beklediğimiz bir üretimi gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bu nedenle bütünsellikli bir programı ortaya çıkarabilmek için, küçük çaplı projelerimizin işlenmeye ihtiyacı olduğunu düşünüyoruz.

Sonuç olarak; bölgemizde yaşayan herkesin her düzeyde, her yer için ilgili konularda daha fazla düşünce üretmesi için göreve davet ediyoruz. Üretilecek bütün düşünceler için Cam-Köy Gazetesinin önemli bir imkân olduğunu söylüyoruz.

DENİZ BAYKAL, MİHRABAD ORMANI'NA GELDİ

Sistemin, kendi akciğerlerini tahrip ettiği bir tarihti. CHP Lideri Baykal'ı üç helikopter ve bir medya ordusuyla 150'ye yakın kişi karşıladı.

Alemdağ Orman İşletmeleri Müdürlüğü'nde Özcan Gülenç'ten bölge hakkında bilgi alan Baykal, "T.B.M.M. Başkanlığına bir önerge vererek, yangınları ve kaçak yapılaşmaların hesabını sormak için meclis araştırması isteyeceğiz" dedi ve geldiği gibi helikopter ve medya ordusuyla Kartal'a hareket etti.

12 Muhtarın, Orman Bölge Şefi Ali SUKAS Hakkında C.H.P.'ye sundukları dilekçe

15.09.1998

C.H.P. GENEL BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Biz aşağıda imza ve mühürleri bulunan Beykoz İlçesi Beykoz Orman Bölge Şefliğine bağlı muhtarlar, daha evvel 4 yıl bölgemizde Orman Bölge Şefliği yapan Ali SUKAS'ın köylülere yapmış olduğu yolsuzluk ve zulümlerin İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü'nde suç dosyaları mevcut olup, buradan gidiş şekli rüşvete adı karışarak görevden alınmış. Aradan bir yıl geçmeden aynı göreve atanmış, biz köy muhtarları karşı çıkınca görevden alınmış. Aradan altı ay geçmeden ANAP Beykoz ilçe yönetim kurulundaki MHP kökenli kişiler tarafından tekrar göreve getirildi. Bizler karşı çıkınca tekrar görevden alındı. Üç ay sonra bugün, aynı ilçe teşkilatı tarafından ısrarla göreve döndürüldü. Bu atamadan sonra biz köy muhtarları, bu kişinin sicili kirli olması nedeniyle karşı çıktık. Aldığımız cevap, bu kişiyle bizim görülecek işlerimiz var. Siz ne isterseniz söz veriyoruz işleriniz görülecektir. Biz köy muhtarlarına ısrarla iki ay süre tanıyın dendi. Bu zaman içerisinde adı geçen Orman Bölge Şefi Ali SUKAS kimlere ne menfaat sağlayacağı halk tarafından konuşulmaktadır. Biz köy muhtarları MHP kökenli Ali SUKAS benim arkamda örgüt vardır. Ben birkaç kişinin kellesini alacağım, ben bu işe baş koydum. Görevinden alınan Bölge Şefi daha zamanı gelmeden köy muhtarlarının şikayeti üzerine Bartın iline düz mühendis olarak tayini çıkartılmış. Muhtarlar giden bölge şefi Hakkı TÜRKOĞLU'na sahip çıkınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından derecesini yükselterek işletme müdür yardımcısı olarak Bartın'a atandı. Biz köy muhtarları olarak bölge halkı tarafından çok sevilen şefimiz Hakkı TÜRKOĞLU'nun görevine tekrar gönderilmesini sizden talep eder, Beykoz ilçesi köy muhtarları olarak saygılarımızı sunarız.

Beykoz Köy Muhtarı, M. S. A. Köy Muhtarı, Derece Köy Muhtarı
İsmail AYDOĞAN Zeki SAFİ İbrahim KAYA
Ali Bahadır Köy Muhtarı, Kaynarca Köy Muhtarı, Çayırca Köy Muhtarı
Cahit GÜL, Zeki MEK, Cemal DEĞİRMEZ
Öğünce Köy Muhtarı, Çiğdem Köy Muhtarı, Boçana Köy Muhtarı
Kemal GÜNAZ, Savaş DEĞİRMEZ, Reşit KADİRCİ
Kılıç Köy Muhtarı, Anadolu Kavak Muhtarı, Anadolu Feneri Muhtarı
Nejdet ÖZBEK, Nurettin SARIBAL, Hüsnü ÇITAK

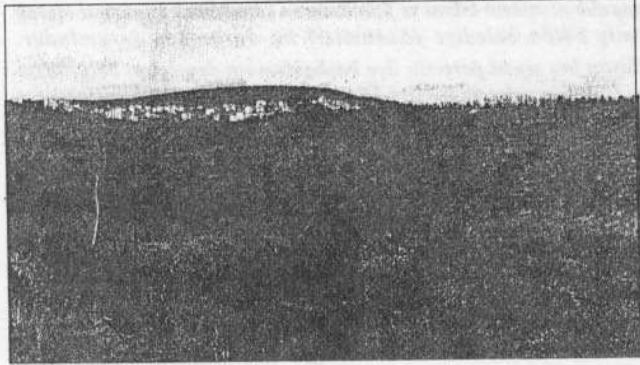

12 EYLÜL YASALARI HALA YÜRÜRLÜKTE

12 Eylül 19 yaşında ama değişen bir şey yok gibi. Belleklerden hala silinmeyen ve liderlerin sürgün dönemi olarak hatırlanan 12 Eylül'ün ardından tam 19 yıl geçti. Hepimiz biliyoruz ki 12 Eylül 1980 günü, tüm yurttaki sıkıyönetim ilan edilerek parlamento ve hükümet feshedilmişti. Bugün hala politikada yer alan Demirel'den Ecevit'e bir dolu siyasetçinin yasaklı olduğu askeri müdahale döneminin bilançosunu yeniden hatırlayalım.

49 kişi idam edildi. 650 bin kişi gözaltına alındı. 1 milyon 683 bin kişi fişlendi. 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı. 517 kişiye idam cezası verildi. 30 bin kişi "sakıncalı" olduğu için işten atıldı. 14 bin kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. 13 büyük gazete için 303 dava açıldı. Gazetecilerin toplam 4 bin yıl hapsi istendi. DİSK yöneticileri yargılandı. Sınıfın bütün kazanımları budandı. Evet, 12 Eylül bugün 19 yaşında ve 12 Eylül yasaları hala yürürlükte.

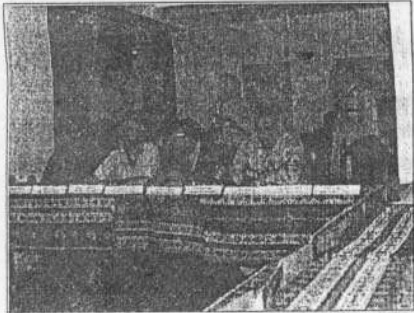
Beykoz Ormanlarında Yangın...

Kavacık'ta Elmalı Barajı yakınlarında bulunan Dost Ormanı yakılarak katedildi. Yaklaşık 50 hektar alan içerisinde binlerce yemyeşil alan yanarak kül oldu. Yangın o kadar göz göre göre, o kadar açıkça gerçekleştirildi ki insanın inanası gelmiyor. Nasıl olur da ilk gün önce yakılmak istenip de başılamayan bir yerde hiçbir önlem alınmaz! Nasıllı şimdiki Orman Bakanından Çevre Bakanına birçok yetkili çıkıp "yakılan yerlere bir çivi çaktırmayacağız" diyor. Bu memleketin bu bölgenin insanı bu sözleri çok duydu. Hepimiz biliyoruz

ki, daha birkaç yıl önce yakılan Poyrazköy ormanlarının yerlerinde yüzlerce villa yükselmekte ve şimdiki hepimizin ortak kaygısı buraların da aynı akıbeti uğrayacağıdır. Oysa sorunun özü yapısaldır. Orman - Halk ilişkisini barışık hale getirmeliyiz. Ormanlardaki yönetim kargaşasına son vermeliyiz. Ormanların yapısal özelliklerini yeniden düzenlemeliyiz. Orman yetiştirme, ormanı koruma ve orman yangınlarıyla gerçek mücadele yöntemlerini halkımızla birlikte gerçekleştirmeliyiz.

Halk Günü Toplantısı

Beykoz Belediyesi'nin her ay düzenlediği "Halk Günü" toplantısı yapıldı. Çoğu zaman olduğu gibi ağırlıklı olarak yol, su, kanalizasyon sorunları gündemdeydi. Toplantıyı olağan seyrinden bir nebze olsun

uzaklaştıran birkaç gencin neden gıda üretimi ve satışı yapan yerlerin hiçbir denetime tabi tutulmadığı sorusuydu. Bu soru üzerine başkan "hükümet iki yıl kadar önce çıkardığı bir kararnamıyla gerek kadrosu gerekse deneyimleri itibarıyla bu denetime en uygun kuruluşların belediyeler olmasına rağmen bu yetkiyi kendilerinden aldığını" söyledi. Bunun üzerine gündemdeki diğer sorunlar tartışılarak toplantı sona erdi.

Beykoz Trakyalılar Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin Faaliyetleri

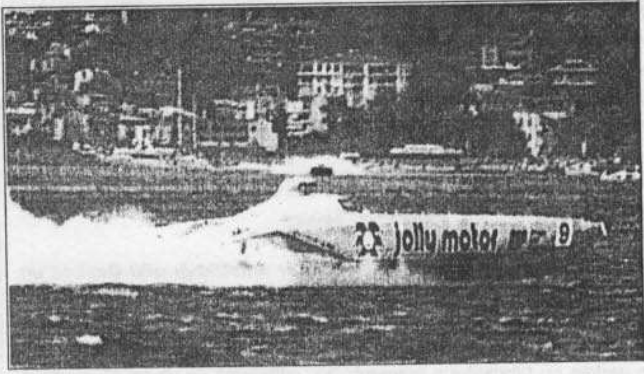
Demeğimiz, Beykoz Belediyesi yöresel dernekler ve sendikalar el birliği ile yaptıkları Beykoz şenliklerine yöresel katkılarının sonra, yoksul ve muhtaç ailelerinin okul çağındaki çocuklarına kırtasiye araç ve gereç temini ve yardımsever insanlarımız tarafından başarılı öğrencilere de burs vermeyi kararlaştırmıştır. İhtiyaç sahibi insanlarla ilişki içinde olup, müracaatlarını değerlendirmiştir.

Ayrıca İstanbul'da mevcut 42 adet Trakya Rumeli Kültür ve Yardımlaşma Derneklerinin el birliği ile Abdi İpekçi Spor Salonu'nda 2 Ekim 1998 Cuma akşamı saat 20.00'de Muazzez Ersoy'un katılımı ile büyük yöresel halk konseri verilecektir.

Bu konser İstanbul'da ilk defa Cumhuriyetimizin 75'inci yılı münasebeti ile tertiplenmiş olup, tüm insanlarımız davetlidir.

Aydın GÜNEŞ
(Dernek Başkanı)

MİLYARDERLER BOĞAZ'DA EĞLENDİ

Herbiri 420 milyon dolar değerindeki, 3,5 metre genişliğinde ve 14 metre boyundaki teknelerle on üç ekibin katıldığı yarış, Boğaz'da büyük bir tehlike yarattı. Saatte 250 km. hızla yarışan tekneler Boğaz'daki tarihi yapılara ve deniz canlılarına da büyük zarar verdi. Yarışların çevrede tehlike yaratmaları bir yana, doğrudan insan hayatını tehlikeye attığı, ayrıca sürat teknelerinin pervane gücünün, denizin

altında onlarca metre derinlikte yarattığı sarsıntıların balık yuvalarını ve deniz içi dengeleri de alt üst ettiği somut bir gerçekliktir.

Birçok tekne kazasının yaşandığı Boğaz su yolu bu kez de dünya milyarderlerinin eğlencelerine sahne oldu. Boğaz trafiğini de allak bullak eden bu heyecan tatminini protesto ediyoruz.

Beykoz'da 45 yıldır faaliyette olan bir derneği tanıyalım

Beykoz Musiki Derneği: Bu derneği maalesef pekçok Beykozlu duymamıştır. Oysa kırk beş senedir faaliyettedir. Dernek 1954 yılında Ahmet Mithat Paşa tarafından (Kırmızıyalı - Yalıköy arasında kurulmuştur). İlk kurucularından bazıları halen hayattadır. Nigar Ulusoy, Ahmet Türker, Bihuze Ulusoy, Cevat Taray, Orhan ve Berrin Sunder, Hadi Okan, Hasan Duyar, Arif Bilgin, Orhan Gömeçli, Muazzez Tekin Ari ve Mahmut Sarı derneğin ilk kurucularıdır.

Bu cemiyetten birçok insan eğitim almış ve birçok insan yetiştirmiştir. Ünlü kemani Cahit Peksayar da bu cemiyette uzunca bir zaman bulunmuştur. Topluğun musiki bilgi ve icraatı çok yüksekli, Türk sanat müziğini Beykozlu'lara sevdirmiş ve çok kişiyi de eğitmişlerdir.

Sonraları Verem Savaş Dispanseri doktoru Fahrettin Erkinsoy bu topluluğa katılmış, yıllarca derneğin şefi olarak (1987'de vefatına kadar) sayısız müziksevere hocalık yapmış, sayısız sazci ve solist yetiştirmiş ve konserler vermiştir. Hocamızın vefatı ile dernek bir ara kapanma durumuna gelmişse de derneğin diğer üyeleri derneği yaşatma kararını alarak yeniden (onun da anısına) çalışmalarına ara vermeden bugünlere gelmişlerdir. İlk önceleri 10 - 12 kişi ile çalışmaya başlayan üyeler, bugün yaklaşık 30 kişiye erişmiştir. Önümüzdeki süreçte, musiki sevenlerin

katkılarıyla daha da büyüyecektir.

Dernek bir ara, Beykoz Kültür Cemiyeti'nde çalışmalarını sürdürmüş, olanaksızlıklar yüzünden bazen dispanserinin bir odasına sıkışmış, bazen birilerinin evinde faaliyet sürdürmüş, bir ara da su ürünlerinin bir odasında çalışma yapmak zorunda kalmıştır.

Son aylarda Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikkalek belediye binasında bir oda tahsis ederek, cemiyet üyelerinin kalplerini kazanıp onlara büyük moral vermiştir. Yücel Çelikkalek ayrıca, cemiyet üyelerine destek sözü vererek yaz tatilinin sonunda yeni yapılan kültür binasında daha geniş bir yer de vaad etmiştir. Kış sezonunda bu yeni binada faaliyetlerine devam edecek olan cemiyet, musiki sevenlere daha iyi hizmet ve eğitim verebilmenin gururunu taşıyacaktır.

Eczacı Metin BİRGÖREN

BABA

Eziminin direği
Tayvan gibi yüreği
Eşek gibi çalışır
Sanki sağmal ineği

Ona biz baba deriz
O getirir biz yeriz
Bulamayız dünyada
Onun gibi bir keriz

Varlık yokluk bilmeyiz
Sıranızı vermeyiz
Siparişler gelmezse
Babamızı sevmeyiz

Etrafını sararsız
Köpek gibi dalarız
İsteklerimiz olmazsa
Anamızı sararsız

SİGARA İZMARİTLERİ

Delikliş Kafacan, oğlu Afacan'ı sinemak izledi: "Nifus sayımı günü baktım ki sigaramı kalmamış, dışarı çıkıp sigara alamıyorum. Tabladaki izmaritleri bozup, ince sigara kağıdına sararak sigara yapmaya başladım. 4 izmaritten 1 tane sigara oluyordu. Tablada tam 29 izmarit vardı. İpebildiğim kadar sarma sigara içtim. Geriye kaç izmarit kaldı dersin?" Afacan yanıtı bir kağıda yazmıştı bile. Kaç izmarit kaldı geriye?

BÜYÜYEN BİTKİ

Bir bitkinin büyümesini inceliyorum. Bitkinin boyu ilk günde 1/2 oranında artıyor. İkinci gün ise 1/3 oranında artıyor. Bu artış üçüncü gün 1/4, dördüncü gün 1/5... peşinde devam ediyor. Bitkinin boyu kaç günde gdelemeye başladığımızı, günkü boyunun 100 katı olur?

BİR ÖNCEKİ BİLMECEMİZİN CEVABI:

Mikrop 59 dakika 21.99 1 Ocak 2001

SIYASİ PARTİ İLÇE BAŞKANLARI BÖLGEMİZİN SORUNLARINA YETERLİ ÇÖZÜM ÜRETEBİLİYORLAR MI ?

1980'lerden sonra başlayan liberal dalga ve özelleştirme saldırıları bölgemizde, ormanlık alanların talanı ve fabrikaların kapatılmak istenmesi olarak yansdı. Ciddi anlamda şehircilik planlaması yapılmadığından, gelmiş geçmiş bütün belediye yönetimleri bu durumdan sorumludur.

Gazetemizin 3. ve 4. sayılarında bölgemizin sorunlarına dair sorularımızı yanıtlayan beş siyasi partinin ilçe başkanlarının demeçleri bölgemizin geleceği açısından düşündürücüydü. Genel bir değerlendirme, hiçbir partinin Beykoz İlçesinin geleceği için ALTERNATİF BİR PROJE hazırlamamış olduğunu ortaya koydu. Konuşmalar genellikle imar durumu ve özelleştirme üzerine odaklandı.

ANAP İLÇE BAŞKANININ GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE...

ANAP İlçe Başkanı "Bir kere bu fabrikalar anlatıldığı gibi Beykoz'un istihdamına çok önemli katkı sağlayan yerler değildir" diyerek fabrikaların Beykoz'un istihdamına önemli bir katkıda bulunmadığını iddia ediyor. Oysa ki Beykoz'a hayat veren, nice aileye yıllarca iş sağlayan bu fabrikalardır. Beykoz'da yaşayan herkes bu fabrikaların bölgemizdeki istihdama ve ulusal ekonomiyi katkılarını çok iyi bilir. Ayrıca şu sözler de üstü kapalı olarak Beykoz'un spekülasyon sermayeye açılmasına yeşil ışık yakmaktadır. "Sümerbank'ın aşağı yukarı 13 dönümünü fabrika kullanıyor. Diğerleri boş arazi. Buraya şu anda Sümerbank'ın ihtiyacı yok. Araştırmaları yapıldı, aşağı yukarı 1000 m2 üzerine oturmuş dört katlı bir binada bugünkü istihdamını rahatlıkla yapabilir." Ama boş arazi üzerinde ne yapılacağı da soru işareti olarak kalıyor. Acaba bu araziye oteller mi yapılacak yoksa yeni uydu kentler mi?

ANAP İlçe Başkanı "Bu fabrikalar hakikaten verimli midir, değil midir?"

Turgut Özal'dan bu yana Kamu İktisadi Devlet Teşekküllerine yatırım yapmayan, fabrikalardaki verimin düşmesine neden olup özelleştirme yolunu açmaya çalışan ANAP'ın genel politikasının bir yansıması olarak görmek mümkün bu soruyu. Nitekim ANAP'lı Devlet Bakanı Eyüp Aşık TEKEL'i yok etmeye çalışırken bu politika doğrultusunda sözler söylüyor. Bakanlar Kurulu'nda bekleyen yasa yürürlüğe girence RAK'ı özel sektörün üreteceği konusu sık sık gazete sayfalarında yer alıyor. Örneği Milliyet Gazetesi şöyle yazıyor:

"Rakı ve alkollü içkiler, Bakanlar Kurulu'nda bekleyen yasa yürürlüğe girdiğinde özel sektör tarafından üretilecek. Tekel Genel Müdürü Mehmet Akbay'dan alınan bilgiye göre, bu tür bir üretim alanına girmek için, bir milyon litre kapasiteli komple yeni tesisler kurulması gerekiyor..."

"Şu ana kadar yurt içi ve yurt dışında 30 firma, ortaklaşa içki, sigara ve tuz üretmek için başvuruda bulundu. Örneğin, İngiliz Firması IDV, Kanada Firması Sagram, Fransız Perno Rickard Firması bu alanda söz sahibi kuruluşlar Türkiye'de ortak alkollü içki üretmek istiyor. "Beykoz ANAP İlçe Başkanı fabrikaların kapatılmamasını isterken partisinin politikası ile çeliştiğinin farkında mı acaba?"

Kaçak yapılardan bahsediliyor. Belediye Başkanı Yücel Çelikbilek'in kaçak yapılaşmaya göz yumduğu için görevden alınması gerektiğini söylüyor. İmara uymayan kaçak yapılaşma geçmiş belediye yönetimlerinin olduğu gibi bugünkü belediye yönetiminin de göz yumduğu ve yasaları çiğnediği açıktır. Bilindiği gibi 2960 sayılı Boğaziçi İmar Kanunu çıktı. Bu yasaya göre burada çivi çakmak bile yasak. Özal döneminde bir gece yarısı yasaya aykırı bir şekilde 5 bin metrekare üzerinde araziye olanlara % 6 oranında yapılaşma serbestliği T.B.M.M.'den geçiyor. Daha sonra bu yasa Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilse bile ruhsatlarını almış villaların yapımına devam edildi. Daha sonra bu yapılaşma delindi % 6 oranı % 35'lere yükseldi. Kaçak olan yapılaşmalara kimse dur diymiyor. Ormanlar talan ediliyor, bölge beton yığınlarıyla doluyor. 2960 sayılı Boğaziçi İmar Kanunu ise bir türlü yaşama geçirilemiyor. ANAP İlçe Başkanı en baştan Beykoz'un Doğal SİT Alanı olmasına karşı. Oysa ki İstanbul'un havasını temizleyen iki bölge var. Biri Beykoz, diğeri de Sarıyer Ormanları. Beykoz'un koruma alanından çıkartılması sadece Beykoz'u değil, tüm İstanbul'u tehlikeye düşürecektir. Hava kirliliği nedeniyle tüm dünyada felaketler birbirini kovalarken, bu konunun ciddiye alınmaması son derece üzücüdür.

ANAP İlçe başkanı; "Beykoz Konakları'nı yapanlarla, o konakları satın alanlar konusuna farklı yaklaşmalıyız."

"Bize düşen görev binanın içinde oturanlara Beykozluluk temeline her konuda bir konsensüsyüse gitmek olmalıdır." diye ekliyor. Bu konakları yapanlar ve orada oturanlar aynı sınıfı ve düşüncüyü temsil etmektedirler. Etrafı duvarlarla çevrili, nöbetçiler tarafından korunan bu evler Beykoz'dan tamamen kopuktur. Burada oturanların yaşamları ayrı bir dünyaya aittir. Dolayısıyla ANAP İlçe Başkanının dediği gibi Beykozlularla bütünleşmeleri mümkün değildir.

Öte yandan siyasi iktidarı bugün elinde bulunduran ANAP her zaman Beykoz Belediye Başkanı'nı denetleme gücüne sahiptir. ANAP Beykoz İlçe Örgütü bu denetleme işini neden yerine getirmiyor?

SOL PARTİLERİN GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE

Konuşmalarında ÖDP, HADEP, İP özelleştirmeye karşı olduklarını açıkça belirttiler. Ayrıca sendika ve partilerden meydana gelecek bir güç birliğinden söz ettiler. Ancak, böyle bir güç birliğinin somut olarak özelleştirme mücadelesinde neler üreteceği belirsiz kaldı. Emekten yana olduğunu söyleyen sol partilerin özelleştirme konusunda sadece sözle değil, aktif ve planlı bir şekilde düşüncelerini eyleme geçirmelerini bekliyoruz.

İşçi Partisi; imar islah planı yapılması gerektiğini söylüyor ama "Bölgesel bazda saldırılara karşı birlikte hareket edebiliriz ve bunu sonuna kadar zorlayacağız." derken bu hareketin nasıl olacağını eksik bırakıyor.

HADEP; "Sadece İstanbul'u değil, ülkedeki bütün ormanların ve su kaynaklarının talan edildiğini görüyor

ve biliyoruz, mücadelemizi bütünlüklü yapmayı planlıyoruz." derken bu mücadeleyi doyurucu bir biçimde tarif edemiyor.

ÖDP ise; "İktidara geldiğimizde çevre ve insan sağlığına zarar verecek uygulamalardan uzak duracağız." derken çalışmalarını iktidar sonrasına değil, bugünü de içine alacak şekilde yürütülmesi gerektiğini unutmamalıdır. "Planlı ve demokratik katılımı sorunları Beykoz'un gerçek sahipleri ile çözeceğiz." vaadi ise tek başına yeterli değildir. Böyle bir sözün altını doldurmak gerekir.

Sol partilerin bugüne kadar uygulanan sağcı liberal politikalarına karşı halkın somut sorunları için ALTERNATİF PROJELER sunmaları ve somut çözümler üretmeleri gerekir ki kitleleri inandırabilsinler.

C.H.P. İLÇE BAŞKANININ GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE

C.H.P. İlçe Başkanının özelleştirmeye başta yandaş olmasından hiç şüphesiz S.H.P.-D.Y.P. iktidarı sırasında yapılan özelleştirme planlarının ve uygulamalarının etkisi olmalı. Sonradan yaşam gerçekleri karşısında fikrini değiştirmesi kendi kişisel görüşünden öteye geçemez. Nitekim son C.H.P. kongresinde, partinin liberalizmi benimseyen, özelleştirme yanlısı İngiliz İşçi Partisi'ni örnek aldığı anlaşılmıştır. C.H.P. İlçe Başkanının demeci de partisinin genel politikasına aykırı olamaz. Zaten özelleştirme konusunda tutarlı bir karşı çıkışı olmadığı da, fabrikaların kapanacağını kabul edişinden anlaşılmaktadır.

C.H.P. İlçe Başkanı istihdam sorununu "Beykoz Ormanları'nın Milli Park ilan edilmesiyle şu anda fabrikalarda istihdam edilen işçi sayısından çok daha fazlası buralarda istihdam edilebilir." diyerek çözülebileceğini iddia ediyor. Böyle bir

öneri gayri ciddidir. Fabrikaların kapatılması sonucu ortaya çıkacak işsizlik, ormanları Milli Park haline getirilerek çözülmesi mümkün değildir. Beykoz Ormanlarının ve milli parkların bile özelleştirilebileceği (Örneğin Kanlıca Mihrabad Ormanı'nın kiralınması) bir dönemde hayali öneriler sorunları çözmek bir yana sendikaların mücadele perspektiflerini sapıtır.

C.H.P. İlçe Başkanı kaçak yapılaşmalardan, yolsuzluklardan söz ederken, bunların soruşturulması için neden milletvekillerini harekete geçirmiyor? Bunlara ait dosyaları somut delillerle niçin kamuoyuna açıklamıyor? Zaten bu kaçak yapılaşmaların temeli ANAP dönemi kadar, D.Y.P.-S.H.P. koalisyonu iktidarına dayanmıyor mu? İktidarken, birşey yapmayan, ama muhalefete geçince sürekli eleştiride bulunan C.H.P.'nin genel tavrı ilçe başkanına da yansıyor.

Sahibi	: İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor.	: Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi	: Beyaz Erguvan Cad. Yeni Pasaj No.: 11 Paşabahçe - İSTANBUL
Telefon	: 0216 322 28 79
Banka Hes. No.	: Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şb. 1043 0327082
Ofset Hazırlık	: Çözüm Reklam
Baskı	: Pastel Mat. Ltd. Şti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

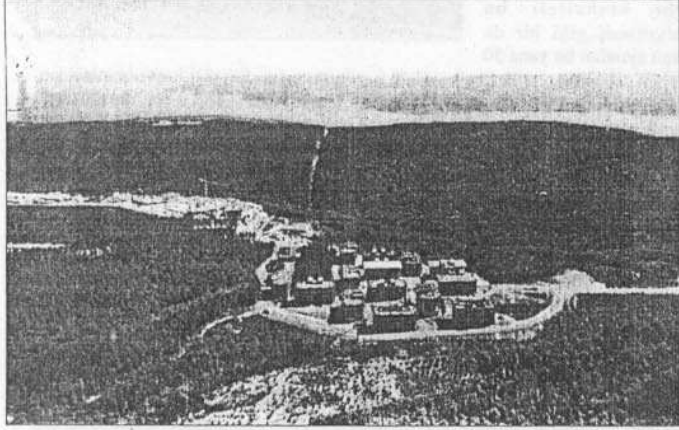
CAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl:1 Sayı:8 16 Ekim 1998 Ederi : 100.000 TL.

Koç Üniversitesi, Sarıyer Ormanlarında...

Sarıyer-Mavromoloz Ormanı'ndaki Koç Üniversitesi inşaatı, ruhsatı ve tahsis kararları mahkemece iptal edilmesine rağmen hızla sürüyor...

Cam-Köy'ün soruları yanıt bekliyor !

Sayın Yücel ÇELİKBİLEK'in (Beykoz Belediye Başkanı) yanıtlamasını beklediğimiz sorularımız :

- İstanbul Belediye Başkanı Tayyip ERDOĞAN, İkinci Uluslararası Sempozyum'da yeni bir Boğaz Köprüsü yapılırsa, bunun Gebze'den kuzeye çıkarak, Çorlu'ya bağlanacak bir çevre yolu ile yapılması gerektiğini söylemiştir. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?
- Acarkent villarından sonra, yeni inşaatlara başlamak isteyen Bayındır Holding ve Gazeteciler Sitesi gibi kuruluşların Beykoz'daki ormanlık alanları içindeki sürekli gelişen bu yapılaşmalara ne diyorsunuz?
- Halk Günü'nde başkan vekilimize gazetemiz muhabiri, belediyenin önündeki kültür merkezinin ruhsatsız olduğu iddiasına ne dediğini sorduğunda, belediyelerin ruhsat almaya ihtiyacı yoktur cevabı alındı. Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?
- Kaçak olduğu iddia edilen spor tesisleri gibi birçok ruhsatsız yapılar hakkında ne gibi işlem yapmayı düşünüyorsunuz?
- Yıkım kararı çıkmış olan külliye hakkında nasıl bir işlem uygulayacaksınız?
- Beykoz'daki döneminizi de içine alan bir fizibilite raporlarını hazırlatıp, yeni bir imar planının yaşama geçirilememesi konusunda ne düşünüyorsunuz?
- Rüzgarlıbahçe özelinde, İmar İslah planları dört kat üzerinden olmasına rağmen, bunu aşan sekiz ve on katlı binalar mevcut. Yürürlükteki imar islah planlarına göre bile kaçak sayılan bu yapılaşmalar hakkında neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Yakılan orman alanları golf sahası mı yapılacaktır?

Çavuşbaşı Köyü'nde bir ay önce, arazi rantierleri ve çıkar çevrelerince yakılan Elmalı Baraj Havzası orman alanında İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nce, imar faaliyetlerine altlık oluşturan harita ve uygulama çalışmaları yapılmaktadır.

Topografik haritalardan yapılan incelemede ihaleye konu alanların bir ay önce yakılan bölgenin bitişiğinde yer alması düşündürücüdür.

Yakılan ormanların yerini golf sahaları mı alacak?

Yeditepe Üniversitesi, Beykoz Ormanlarında...

Cumhuriyet Köyü'ne Kampüs

Bir kere harç karılmaya görsün. Yeşil alanlar teker teker düşüyor. Yeditepe Üniversitesi tarafından basın yoluyla ilan edilen, üniversiteye ait kampüs yapılması toplantısı halkın ilgisini çekmedi. Kampüsün yapılması için yöre halkının da davet edildiği konu hakkında bilgilendirme toplantısında yetkililer konuştu.

Çevre Müdürü Hülya Baykal, 149.5 hektar alan üzerinde kurulacak olan kampüsün Bakanlar Kurulu tarafından, yer tahsisinin yapıldığını belirtti. Orman Bakanlığı'nın ön izin verdiği ve Alemdar Orman İşletmeleri Müdürlüğü'nün sorumluluğunda bulunan alana yapılacak olan kampüs için valilikten izinin de çıktığı anlaşıldı. Hatta ön çalışma raporunun da sonuçlandırıldığı görüldü.

Yeditepe Üniversitesi Profesörlerinden Cemal Hasan ve Çevre Mühendisliği Bölüm Başkanı tarafından yapılan açıklamalardan ise, kampüsün bu sene temeli atıldığında üç yıl içinde faaliyete geçeceğini. Kampüsün inşa edileceği Cumhuriyet Köyü, Soğuksu Devlet Ormanı adındaki bu alanın orman özelliğinin kalmadığı gibi, tarıma ve meraya da müsait olmadığının altı defalarca çizildi. Dahası, arazinin herhangi bir heyelan ve kırık fay hattının dışında kaldığı da özenle belirtildi.

Toplantıda üzerinde durulan bir başka konu da, kurulacak kampüsün çevreye herhangi bir kirliliğe yol açmayacağı üzerindiydi. Yakın derelere hiçbir zarar verilmeyecek gerekli altyapı ve arıtma sistemlerinin kurulacağını belirttiler.

Seka İşçisi fabrikadan çıkıyor...

Özelleştirme Yüksek Kurulu'nca kapatılmasına karar verilen SEKA işyerinde eylem sürüyor. 5 Ekim Pazartesi sabahından itibaren kapatılacağı açıklanan SEKA işçilerini, Mesut Yılmaz'la görüşen Bayram Meral da ikna edemedi. Resmi bir açıklama yapılmaya kadar eylem devam edecek.

Seka işçileriyle sınıf dayanışması sürüyor...

Çeşitli fabrikalardan işçilerin destek verdiği eyleme, bölgemizden de ses geldi. 7 Ekim Çarşamba günü Paşabahçe cam işçileri otobüslerle SEKA'ya hareket etti. Kristal-İş Sendikası'nın önünde toplanan işçiler, sınıf dayanışmasının en güzel örneğini oluşturdular. SEKA işçilerinin kararlılığı, sınıf

dayanışmanın önemini sınıfa yeniden hatırlattı.

Özelleştirme Politikaları geri tepecek mi?

Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) aldığı yeni kararda,

kapatma işleminin "işçilerin istihdam sorunları çözülünceye kadar" durdurulduğu belirtildi.

Geçici bir çözüm olan bu duruma, sınıfın cevabının ne olacağını bekleyip hep birlikte göreceğiz.

İsmail ÖZKAN

Seçimin sözü dahî yetti...

İstanbul'un kalan son yeşillikleri de birer birer yok oluyor. Boğaziçi hızla betonlaşıyor. Son günlerde, İstanbul'da aynı gün ve aynı saatte çıkan orman yangınları da bu katliamın bölgemizdeki son örnekleri. Çavuşbaşı yandı, Dostluk Ormanı kül oldu. Arazi mafyası diye geçinen üç - beş çapulcu sanki koca bölgeyi sahiplenmişcesine at oynatıyor. Poyrazköy'den Sapanca Ormanları'na kadar mafya cirrit atıyor. Dilediği yerleri yakıyor, kesiyor, parselliyor. Kandilli sırtları, Sevda Tepesi, Çubuklu, Kavacık, Çavuşbaşı, Beykoz Ormanları, Poyrazköy, Polonezköy ile Rumelifeneri de dahil olmak üzere Şile'den Sapanca'ya kadar halkımızın malı olan ve kamuya ait olan arazileri babasının malı gibi talan ediyorlar. Seçim startı ile birlikte oy derindeki partiler de seyrediyor. Böylece bölgemizin, yeşilden

Tekel Çocuk Yuvası'nın üstündeki bu inşaat kaçak değil mi?

Yapılaşma yasağı konan Karagöz sırtında, bu inşaat nasıl izin veriliyor?

Tek-Gıda İş 5 No.'lu Şube Olağan Kongresi

10 Ekim 1998 tarihinde Tek Gıda - İş 5 No.'lu Şube Olağan Kongresi yapıldı.

Şube Başkanı A. Süreyya Özdemir'in açılış konuşmasıyla başlayan kongreye ilgi büyüktü. Tek Gıda - İş'in Marmara ve Trakya yöneticilerinin çeşitli siyasi parti il ve ilçe başkanlarının, bölgedeki diğer sendika, demokratik kitle örgütleri ve muhtarların katılımıyla devam eden kongrede Şube Başkanı Süreyya Özdemir konuşmasında, yeni dünya düzeninin beklenenden daha kısa sürede iflas ettiğini, yaşanan global krizin emekçileri vurduğunu, bölgemizin bu neo-liberal saldırılardan muaf olmadığını, fabrikaların kapatılarak bölgemizin emekçilerden arındırılmak istendiğini, buna

betona dönüşü de hızlanıyor. Üstelik bu senaryo 80'lerden bu yana hızlandırılarak sürdürülüyor. Kaçak yapılaşmanın durumu ise içler acısı. Son on yılda bölgemizdeki yapılan kaçak bina sayısı üç binlere ulaştı. Yıkılanlar ise yok denecek kadar az. Çavuşbaşı'nın tamamı kaçak. Ama siyasiler buranın belde, belediye olması için adeta birbirleriyle yarışıyorlar. Burası bölgenin ve İstanbul'un su havzası olduğu hiç kimsenin umurunda değil. Yasal olmayan bir bölgeyi yakında belde belediye yaparlarsa hiç şaşmamak gerekiyor. Çünkü siyasilerle halkımız da susuyor.

Seçimler Gündemde

Seçimler gündemde, talancılar ise yine pusuda bekliyor. Bunlar için seçim en uygun ortam. Tabii ki mafya da fırsatı kaçırıyor. Beykoz Meclis Üyesi, Tekel Çocuk Yuvası'nın üstündeki inşaatın kaçak olduğunu söylüyor. Ama inşaat DYP İstanbul İl Başkanı Adalı'nın olunca akan sular duruyor. Kaçak olduğu iddia edilen bu inşaat yıkılmıyor.

Yanan orman alanlarına da yarın öbür gün inşaatlar yapılır, bir de plazalar dikilirse rantçıların, mafyanın keyfi, keyif olur. Çünkü bölgemizde arazi altın gibi, getirisi yüksek, avantajı bol, nasılsa karışan yok, dur diyen yok...

Beykoz'un Korubaşı Mahallesi'nde Neler Oluyor?

Korubaşı Mahallesi'ndeki insanların çektikleri çilelere kim sahip çıkacak?

Beykoz Korubaşı halkı yıllardır susuz. Evlerinde su tesisatı var ama, musluklardan su akıyor. Sorunlarını belediyenin düzenlediği halk günlerine de taşımalarına rağmen halk çaresiz. 21'nci yüzyılın eşiğinde bu durumu çok komik olarak adlandıran Korubaşı sakinleri isyan ediyor. Mahalleli, bu yetmiyormuş gibi bir de Haziran ayından bu yana 50

ve 51'nci sokaklar delik deşik edildi. Sözümlü ona yol yapıyorlar diyor. Dört aydır bir türlü bitmeyen yolu ise şöyle anlatıyorlar. Birbuçuk metre genişliğindeki bu yerden otobüs işleteceklermiş, genişletilen yolun başına da saçma sapan bir duvar diktiler. Hiç kimse hiçbir şey denetlemiyor. Çalışanlar bile düzenli çalışmıyor, günde iki üç saat çalışıp gidiyorlar. Aylardır 65. sokakta yaşayanların çocukları toz, toprak ve

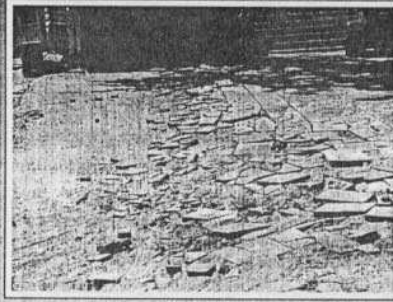
çamur içinde kalıyorlar. Musluklardan akmayan sularımızla da bir güzel

yıkıyorlar. Sürekli hasta olanları ise, yollarımızın bu hali nedeniyle hastahanelere götürmekte zorlanıyoruz. Dahası, Mahalle halkının kendi çabalarıyla döşediği su hortumlarını da çalışan dozerler patlatıyor bu da yaşamlarını daha da zorlaştırıyor.

Korubaşı'nda yaşayanlar, bizleri sokağa döküp eylem yapmamızı bekliyorlarsa, birgün bunu da yapmaktan kaçınmayız diyorlar.

Kaldırım Mühendisliği Meslek Oldu

Ben ortaöğrenimde iken sınıf başkanıydım. Bir kimyacımız vardı, bana "sen sınıf mümessili değil, süpürgeci başı bile olamazsın" derdi. Doğruyu söylemiş. Ben bunca yıl sonra "soğanbaşı" bile olamadım. Ailemiz çok kalabalıktı. Babam herkese birşeyler söylerdi. Bana da "bir baltaya sap ol da ne olursan ol" derdi. Ama ben "bir baltaya" bile sap olamadım. Babam çok kızdı. Bana dedi ki; "aylak, aylak doluşman sana hiçbir şey kazandırmaz, ortalıkta kaldırım mühendisi gibi

dolaşıp benim de kafamın tasını altırma!"

Yıllar sonra anladım ki, ben "hiçbir işte dikkat tutturamamışım" ama babam da yanıldı. Çünkü "KALDIRIM MÜHENDİSLİĞİ" günümüzün en gözde meslekleri arasına girdi. Nasıl mı? "belediyeler sağolsun" sayelerinde sökülme-yen yol, kırılmayan kaldırım kalmadı. Ülkenin bütününde olduğu gibi, Beykoz'da da bir yolda üç beş kez sökülüp, yeniden taş döşenen onlarca mahalle herbirimize malum hale getirildi. Avanta çok tatlı olmalı ki, ülkemizin bütünündeki belediye

başkanları birbirleriyle yarışarak kaldırım mühendislerini ihya ediyorlar. İhaleyi kapan müteahhiller küseyi birkaç kez dönüyorlar. Su ve elektrik borularını patlatmaları da işin çeşnisi.

Şimdi babama haklı olarak soruyorum. "Neden bana kaldırım mühendisi gibi aylak, aylak doluşma dedin de ileriye görerek, kaldırım mühendisi (müteahhit) ol demedin?"

Beykoz'da arazi yağması...

Kavacık'ta mafya müteahhillerinin ne yaptığını iki kez yaptınız. Beykoz'un FP'li Belediye Başkanı, müteahhit Recep Mert'in inşaatında göstermelik yıkım yaptı. Fakat sonradan müteahhit yıkım yerini onardı, inşaat sürüyor. Duyduk ki yan tarafında bulunan koruda da inşaat yapacakmış. Tabii önce koruyu yakacaklar. Bunlar Kavacık'ı parselliyorlar; çünkü rant büyük... Belediye Başkanı hadi göz yumuyor da, kaymakam acaba ne yapıyor?

Beykoz'daki yangınlar bize göre, mafya müteahhiller tarafından çıkartılıyor. Müteahhit Recep Mert'in babası, göstermelik yıkımda Belediye Başkanı'na bütün emniyet güçlerinin önünde "Sana 50 bin dolar vermedik mi?" diyebiliyor. Ama nafile FP'li Belediye Başkanı, kaçaklara sürekli göz yumuyor. Kaymakama telefon açtık, "Belediye Başkanı'nın görevidir" diyor. Belediye Başkanı "Kaymakam polis vermiyor" diyor.

Rantçı müteahhiller kim göz yumuyor? Yanıtını herkes biliyor.

Birçok yetkilili yangın konusunda uyardık; yine uyanyoruz :

- Kavacık Kaptanlar Derneği Durağı'nda bulunan koruyu yakacaklar.
- Eski Kanlıca yoğurtlarının mandırasında 40 villalık inşaat yapacaklar, rüşvette anlaşılmadılar.
- Kavacık Kaptanlar Durağı'ndaki inşaatların belediye arazisine kayıp, belediyenin tellerinin sökülüp, atılıp atılmadığı araştırılmalıdır.
- Yapılan inşaatlarda 3 kattan sonra her kattaki metrekare için kaç para avanta verildiği araştırılmalıdır.
- Müteahhit Recep Mert'in ağabeyi Kavacık Camii imamı, kardeşi ile belediye arasında aracılık yapmakta mıdır?
- Adalet Bakanlığı eski Müsteşarı Arif Yüksel'in Çubuklu Dedeoğlu'nda yaptırdığı inşaatında yasa gereği asması gereken inşaat levhası niye yoktur?
- Beykoz eski Emniyet Amirî Bekir Bayrak'ın, Çavuşbaşı Köyü'nde kaçak inşaatı var mıdır?

Sayın Bayer, biz bir grup namuslu vatandaşız; lütfen bunları yazın ki yeni yangılar, vurgunlar dursun.

Beykoz Belediyesi Halk Günü Toplantısı

Ayın ilk Çarşambaşı yapılan Halk Günü bilinen gündemle başladı. Yine, Beykoz'un belli bölgelerinden gelen vatandaşlar derlerini dile getirdiler. Çoğunluğunun sorunları, su, kanalizasyon, asfalt ve kanal çalışması idi. Bir kısım vatandaş da başını sokacak konut sorunlarını dile getirdi.

Belediye Başkanı Yücel Çelikkbilek, alt yapı hizmetlerinde, su şebekelerinde, sağlık ocağı, parklar ve kültür merkezleri inşasında, yeterli olmasa da gereken adımlar atıldı dedi. Bugüne kadar döktülen asfalt bedelinin bir trilyon olduğunu söyledi.

Gümüşsuyu Ayazma'dan bir vatandaş, barajlarda iki günlük su varken, sularımız akıyordu. Şimdi ise barajlar dolu olduğu halde dört aydır susuz dedi. Başkan ise "İski şefi burada mı? biri Mevlüt Bey'i çağırın" diyerek konuyu ustaca geçiştirdi.

Kavacık Göztepe yolunda bir konut yapmak istediğini söyleyen bir diğer vatandaş ise, "benden 800 milyon istiyorlar, bu nasıl işler?" diye sordu. Çelikkbilek ise, "ben birşey yapamam, o parayı belediyeye yatacağsın" dedi ve ekledi, "parası olan inşaat yapı!"

Tapu tahsis belgeleri bulunan bir çok vatandaş ise Çelikkbilek'ten konut izni talep etti. Başkan ise "ben yardımcı olmak istiyorum, ama devlet engel oluyor. Çünkü bu bölgeyi silt alanı ilan ettiler" dedikten sonra, "elinde tapu tahsis belgeleri olanlar varsa bana gelsinler, hata hisseli tapuları olanlar varsa, yasal olmamasına rağmen onlar da gelsin, kendilerine konut izni vereceğim..." dedi.

Bir yandan fakir fukarayı konut sahibi yapacağını söyleyen Çelikkbilek, diğer yandan ise "su anda Rüzgarlıbahçe'de on beş ev yıktık, şimdi on tane daha yıkacağız" dedi. Niçin? "çünkü devlet ve bir kısım medya böyle istiyor" diyerek topu yine başkalarına attı.

'Halk Günü'nde Gülseren Zıptroğlu ne talep etti?

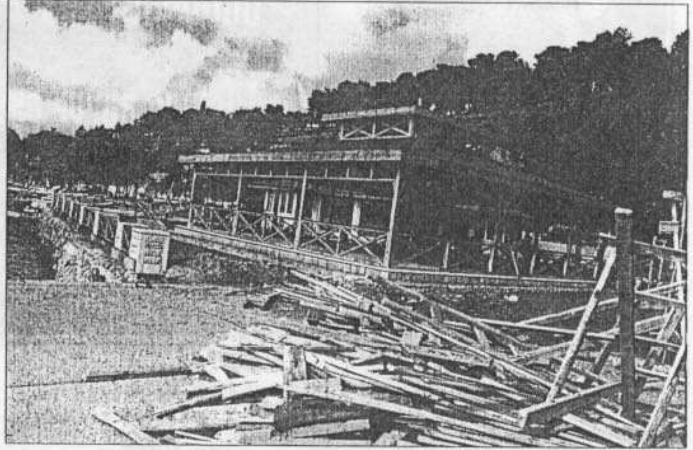

7 Ekim Çarşamba günü Beykoz Belediyesi Halk Günü'nde söz alıp, sorununu dile getiren Gülseren Zıptroğlu yardım talep etti. Evinin tehlikede olduğunu, kömürlük olarak kullandığı yerin çöktüğünü, yaşamının da tehlikeye girdiğini söyledi.

Oturduğu evin arkasındaki inşaatın Hüseyin Tepebaşı'na ait olduğunu, bu inşaatın imar izni olmadığını, hatta belediyenin inşaatı birkaç kez yıktığını, ama inşaatın sahibi olan Hüseyin Tepebaşı'nın binanın yapımına devam ettiğini söyleyerek Yücel Çelikkbilek'ten sorununa çare bulmasını istedi. Çelikkbilek ise, baktıracağını söylemekle yetindi.

C.H.P. Beykoz ilçesi, yeni ders yılında kimsesiz ve fakir çocuklara okul gereçleri dağıttı. Yapılan bir kermeste elde edilen gelirler, yeni ders yılında okul çağındaki çocukları sevindirdi.

Yapılan Çay Bahçesinin Ruhsatı var mı?

Nihayet olaylı kongre yapıldı

Paşabahçe ilköğretim okulu aile birliği kongresi, okul müdürü Ethem Ziya Uzel tarafından gereksiz ve gerekçesiz olarak bilinmeyen bir tarihe ertelenmişti. Kongre, nihayet 19.9.1998 tarihinde yapıldı. Divan başkanlığına Sabri Yıldız, divan katipliklerine Sabri Aydın ve Celal Çolak'ın oybirliğiyle seçildiği kongrede, göreve şu arkadaşlar getirilmiştir.

Necati Mutanoğlu 240, Ayhan Aksoy

215, Yıldız Karakaya 205, Necati Durmuş 232, Şaban Yıldırım 195 oyla yönetim kurulu asil üyeliklerine;

Hatice Dündükcü 142, F.Ferit İcekaya 135 oyla yedek üyeliklere seçilmiştir.

Ayrıca denetleme kurulu üyeliklerine de şu arkadaşlar getirilmiştir.

Baki Aksu, Gülümser Gül asil Metin Şener ise yedektir.

T.C. İSTANBUL VALİLİĞİNE İSTANBUL

KONU : Beykoz Paşabahçe İlköğretim Okulu.

Bizler Paşabahçe İlköğretim Okulu'nda çocukları okuyan aşağıda isim ve imzaları bulunan velileriz.

20.5.1998 tarihinde Tatilya Eğlence Merkezi'ne düzenlenen gezi için kişi başına 2.500.000.- T.L.'si para toplanmıştır. Okul Koruma Derneği ve Okul Aile Birliği'ne paranın toplanması hakkında bilgilerin olup olmadığını sorduk, bize parayı bizzat okul müdürünün topladığını bildirdiler.

Durumdan kuşkulandığımız için adı geçen eğlence merkezinin muhasebe kayıtlarından okul müdürüne 20.5.1998 tarihinde 414 kişi için 621.000.000.- T.L. ödendiği (kişi başına 1.500.000.-) öğrenilmiştir.

Toplanan paranın 1.035.000.000.- T.L. olması gerekmektedir. Aradaki farkın okul koruma derneğine aktarılmadığını öğrendik Valilik makamınca gerekli soruşturmanın yapılmasını ve soruşturma kapsamına okul idaresi ile birlikte Okul Aile Birliği ve Okul Koruma Derneği'nin alınmasını ve soruşturmanın her üç kurumu da kapsamasını, yapılacak soruşturmaya 1997-1998 öğretim yılında toplanan E.K.P. ve ayrıca okul idaresi tarafından toplanan 3.000.000.- T.L. öğretmen paraları ile 2.000.000.- T.L. bilgisayar paralarının dahil edilmesini, soruşturmanın güvenilir ve tarafsız olması için Valilik makamızca görevlendirilecek müfettişlerce yapılmasını arz ederiz.

Saygılarımızla

Yalçın KIZILKAN

İbrahim KARAKAYA

Eğitim ve Yerel Yönetimler

Bireyin toplumsallaşması eğitimle olur. Toplamların tarihi gelişimini sağlayan araç ise eğitimidir. Öyleyse eğitim, insanı merkeze almalıdır. Eğitim, bilgiyi ezberletmek yerine, ona ulaşma yollarını öğretmelidir. Yine eğitim süreçlerine, eğitimin öznesi olan eğitim emekçileri ve öğrenciler katılmalıdır. En önemlisi de okulların görünümü cezaevi çağrıştırmamasından çıkartılmalıdır. Okullarda, oyun sahaları, spor tesisleri, laboratuvarlar, sinema, tiyatro ve konferans salonları olmalıdır. Bu olanaklar ise mümkün olduğunca yerel yönetimler tarafından karşılanmalıdır. Eğitimin planlanmasında ve programlanmasında, belediyeler, yerel insiyatifler, sendikalar ve meslek örgütleri de söz sahibi olmalıdır. Özellikle zorunlu, kesintisiz, parasız temel eğitim, iki yıl okul öncesi sekiz yılı temel eğitim, bir yılı da yönelme olmak üzere on bir yıl olmalıdır. Çünkü, çocuklar zihinsel gelişimini tamamladıktan sonra 15-18 yaş arası meslek seçimi yapabileceklerinden, kendi

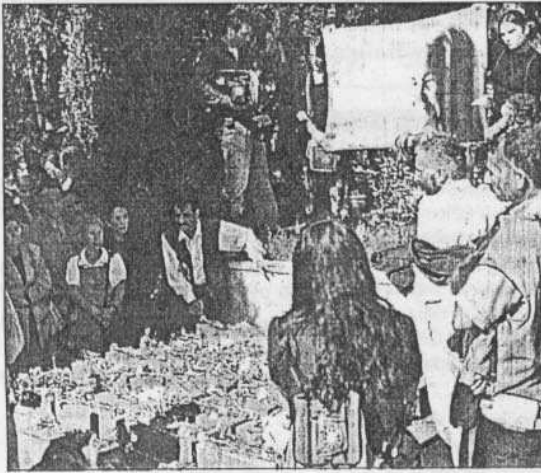
geleceklerine de karar verebilirler. Dahası, çok küçük yaşlarda yarış stresine girmekten kurtulurlar. Ayrıcalıklı okullardan olan anadolu liseleri, özel kolejler de olmayacağı için, insanlar milyarlarca ödeyip çocuğunu kurtarmak yerine, Devlet okullarındaki kaliteyi arttırmanın uğraşına giderler. Yine eğitim, üretime dönük olmalı, ama üretimin yarattığı değerler toplumsallaştırılmalı ve paylaşımında eşitlik ilkesi gözetilmelidir. Eğitim uluslararası eşitlik, halkların kardeşliği ilkesine sahip olmalı, ana dillerin özgürce kullanımı ve geliştirilmesini de mutlaka içermelidir. Zorunlu din kültürü ve ahlak bilgisi dersleri eğitim programlarından hemen çıkartılmalıdır. Özellikle eğitimin yerel yönetimlere devredilmesi düşüncesi bir yana bu konuda referandum yolu bile denenmemelidir. Üniversiteler ise akademik ve yönetsel bakımdan özerk olmalı YÖK ise derhal tasfiye edilmelidir.

BEHİCE BORAN

Türkiye'nin ve dünyanın
aydınlık geleceğine
adanmış bir yaşam...

Behice Boran anıldı

TÜRKİYE İşçi Partisi eski Genel Başkanı Behice Boran, ölümünün 11. yıldönümünde mezarı başında anıldı. Boran'ın Zincirlikuyu'daki mezarı başında dün 12.00'deki törene ailesi, siyasi parti temsilcileri ve yakınları katıldı. ÖDP Genel Başkan Yardımcısı Saruhan Oluç, "Barış, onunla önemli oldu, barış mücadelesinde önde gelen bir insandı" diye konuştu.

Topluluk, Boran için saygı duruşunda bulunduktan sonra sessizce dağıldı.

Sosyalist doğulmaz, sosyalist yaşanır...

1 MAYIS 1910 - 10 EKİM 1987

Yıl 1974. Hür-Cam-İş Eğitim Sekreterliğini yeni devralmışım. Can Açık göz sendikaya geldi. "Behice Boran seninle görüşmek istiyor" dedi. Çok şaşırmıştım, her tarafım titriyordu. Can, "Türkiye İşçi Partisi kurulacak, Boran Yoldaş seni de aramızda görmek istiyor" dedi. Heyecanım bir kat daha artmıştı. Hemen yola koyulduk. Birkaç saat sonra Behice Boran'la karşı karşıya idim.

Daha önce Mihri Belli ile de beraber olmuşuk. Ama bu aynı şey değildi. Çünkü Behice Boran, bana Türkiye sosyalist hareket içinde, işçi

sınıfının öncülüğünü ve bağımsızlık - demokrasi - sosyalizm mücadelesinin bütünlüğünü öyle bir güzellikle tanımlamıştı ki bu benim için, çok önemli ve anlamlı bir dönüm noktası oldu.

Behice Boran, Türkiye sosyalist hareketine damgasını vuran, önder ve yetenekli bir insandı. Türkiye sosyalist hareketi Behice Boran'la öğrenmelidir. Bu nedenle, Türkiye sosyalistlerine yalnızca başsağlığı dilemiyorum, onu yetiştiren bir hareketin insanları olarak, bugünün Türkiye'si'nde baş kaldırmayı onur sayıyorum.

Seçimler ve Ö.D.P.

11 Ekim Pazar günü Tek-Gıda İş Paşabağçe Şubesi'nde yapılan toplantıda İlçe başkanı Can Kayabağ'dan sonra söz alan Şaban Töre, bölgesel bir yerel yönetimler tablosu çizdi. "İttifaklarda ayrılık noktaları öne çıkartılır ise 'sol' başarılı olamaz" diyen Töre, "Beykoz belediyesi çağdaş, demokratik ve cumhuriyetçi kadrolar tarafından yönetilsin diyorsak, sorumluluk sahibi olmalıyız." dedi. Belediyenin nasıl yönetileceği temelinde anlaşılırsak başarılı olamayız için hiçbir neden yoktur. Belediyede yönetime gelmek önemli değildir, önemli olan Sosyalist anlayışa uygun bir belediyeçilik tasarlanmalıdır diyen kişi veya çevrelere karşı hep birlikte tavır almamız diyen Töre, CHP'den belediye başkan aday adayı olduğunu da açıkladı.

Söz alan İhsan Bekler ise, yerel yönetimler konusunda programatik ve kadrolar temelinde anlaşılabilirsek, belediye başkanının kim olacağı da çok önemli değildir diye düşünüyor diyen Bekler "demokrasi ve insan hakları temelinde belediyeler çok önemli bir avantajdır diyoruz" dedi. Ve ekledi "Deri kundura ve tekel fabrikalarının kaldırılacağı varsayarsak, Belediye'nin bu fabrikaları alması ve bunların belediye tarafından işletilmesini düşünüyorum. Ayrıca bu konuda ısrarlı olunmasını düşünüyorum" dedi.

Gazetemiz adına söz alan arkadaşımız ise, söze şöyle başladı "ÖDP ve seçimler konusunda ilçe ve bölge ölçeğinde konuşmayacaksak, yerli yersiz kullanılan ittifaklar aramızın doğru tanımalıyız. ÖDP

Türkiye'de kimlerle seçim ittifakı yapacağımızı tartışırken kendisine ilk soracağı soru şu olmalıdır. Türkiye nereye gidiyor? bu soruya verilecek cevap, ÖDP'nin hangi siyasal partilerle ya da hangi sınıfsal dinamiklerle ittifak veya cephe oluşturacağını da netleştirecektir. O zaman tartışmamız gereken 12 Eylül'ün sonucunda ülkenin gündemine oturan 28 Şubat ve onun sonuçlarıdır.

Egemen güçler ülkeyi yeniden yapılandırma iddiasıyla post modernist bir totaliter yönetime - başkanlık sistemine - doğru götürmek istiyor. Süreklileşen krizi anlamadan politika ve siyaset üretemeyiz. Dünyada ve ülkemizde kriz derinleşerek devam ediyor. Bugünün bu olumsuz tablosunda Parlamento'dan çıkmış olan bu seçim kararını da bu bağlamda

değerlendirmeliyiz. Bir kere ÖDP, hangi parti veya sınıfsal dinamiklerle ne oluşturursa oluştursun, kendi adı ile seçimlere gitmelidir. İkinci, yerel seçimlerde seçim blokunun oluşturacağı program ve politikaların ötesinde, her bölgenin özelliklerini de dikkate alarak farklılık gösterecek bir yerel seçim politikası izlenmelidir.

Buradan kalkarak sırayla söz alan Ahmet Okuyan, Cemal Başkaya ve diğer arkadaşlar, Beykoz'daki yerel yönetimlere yönelik programlı tartışmaların başlamasını önerdiler.

Medya zafere koşuyor...

En büyük futbol! "Dünyanın en güçlü takımlarından Almanya karşısında 47 yıl sonra aldığımız galibiyetle tarihi bir zafere imza attık!"

Bu sözler "Medya"nın manşetleriydi. Aynı "Medya" "ülke savaşın eşiğinde, savaşta zafere doğru..." manşetleriyle girdi Türkiye'nin gündemine. Suriye ile savaş çılgınlıkları atan "Medya" tiraj yarışını sürdürüyor. Türkiye'nin gündemini birden Suriye savaşı belirledi. Bütün siyasiler de, merkezi bir yerden emir almış gibi toplumu savaş psikolojisine soktular.

Gelişen süreç hakkında toplumu bilgilendirmesi gereken "medya" siyasilerin bile üsluplarını kontrol ettiği bir anda, (örneğin Cindoruk'un bile savaş olmaz dediği bir süreçte) savaş çılgınlıklarıyla tiraj yarışına girdiler. Öyle ki, bu savaş çılgınlıkları "Medya" kendisini Savunma Bakanı, Dışişleri Bakanı, Genelkurmay Başkanı hatta Başbakan ve Cumhurbaşkanı yerine koyarak savaş projeleri üretmeye, hayali olaylar yaratmaya ve giderek Suriye'yi tehdit etmeye başladılar.

Kahraman "Medya"mıza önerimizdir. Basın ahlakı gereği, gerçek, doğru ve tarafsız habercilik ilkeleri sizler için hiçbir anlam ifade etmiyorsa, hiç değilse "ER RYAN'I KURTARMAK" filmi izleyin ve ondan sonra savaş çılgınlıkları atın.

UÇURUMDAKİ KUŞ

Bitirgen bir çağ yaşıyoruz, sözcükleri yasaklı,
Uçurumun ucunda bir kuş, güneş kokulu kanatlı

Sessiz susturulmuş, çek ve senet kokuyor,
Şehir kokuyor ortalık,
bir hava kan akıtan bir isyanı yaşıyor

Bün ola. devran döne.
umut getise.
Dağların, dağların ardında.
Değil öyle yoksulluklar.
hasretler.
Bir tek basak bile dargın
kalmayacaktır.
Bir tek zeytin dalı bile yalnız...
Sıkıysa yağmasın yağmur.
Sıkıysa uykudan uyanmasın dağ.
Bu güç. ne güne vurur...

Ahmet Arif

Kendini yaşayan herkes, bebeklerin gülüşüne basarak,
Bitirgen bir çağı yaşıyor

Tarihsel yazgı bu, adını ben koymadım
Sessizlik direnir susmuşluğa, mermiler kıyabilir
yivli bir cubuğun siyasi dileğinden

Bir isyan, bir isyan, büyüyor uçurumdaki kuş

Gülcelal Durdur

Sahibi	: İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor.	: Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi	: Beyaz Erguvan Cad. Yeni Pasaj No.: 11 Paşabağçe - İSTANBUL
Telefon	: 0216 322 28 79
Banka Hes. No.	: Türkiye İş Bankası Paşabağçe Şb. 1043 0327082
Ofset Hazırlık	: Çözüm Reklam
Baskı	: Pastel Mat. Ltd. Şti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

CAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl: 1 Sayı: 9 1 Aralık 1998 Ederi : 100.000 TL.

AKTAŞ Elektrik ile ilgili sorunlar

Bizler bir grup Anadolu Hisarı Ark Boyu Mahallesi sakinleriyiz. Şikayetimiz Aktaş Elektrikle ilgili. Elektriklerimizin voltajı çok düşük. Tüm elektrikli cihazlarımız bu yüzden bozuk. Hiçbir yetkili, başvurularımıza rağmen konuyla ilgilenmiyor. Yaklaşık bir sene kadar önce trafo binası kuruldu. Ancak işleme açılmadı, bomboş duruyor. Yetkililerden konuyla ilgilenmelerini istiyoruz.

AKTAŞ'ın denetimi özerk mi?

Bakanlık niye kontrol etmiyor.

Mahalle Sakinleri Adına

VAHİT AKSU

(Cumhuriyet Gazetesi'nden)

Özelleştirmede İlk Örnek AKTAŞ

Vurgun dediğin böyle olur !..

Türkiye Elektrik Kurumu'nun kaba-
ran zarar hanesi özelleştirme
politikaları ile çıkışınca, 1989 yılındaki
Özal hükümeti elektrik dağıtım
hizmetlerinin özelleştirilmesine karar
verdi. İstanbul Anadolu yakasında
yaşayan 970 bin aile ve işyerinin (1989
tarihi itibarıyla) Aktaş Elektrik ile
tanışması böyle oldu.

İlk kez elektrik dağıtımında yaşanan
bu özelleştirme girişimi pek çok sorunu
da beraberinde getirdi. Tüketiciler Ak-
taş'ın hizmetlerinden yakınmaya,
TEK'de Aktaş ile mevzuattan kaynak-
lanan sorunlar olduğunu iletmeye
başladı. Taraflar yasanın yorumunda
anlaşamadıklarını söylüyorlardı. Daha
sonra bir anlaşmazlıklar mahkemeye
taşıldı.

Elektrik özelleştirdi de ne oldu?

Elektrik dağıtımının özelleşmesin-
den sonra geçen süre içinde İstanbul
Anadolu yakasında faaliyet gösteren
Aktaş Elektrik vatandaşlara yeni bir
hizmet, kalite ve yenilik götürmedi.

Aktaş elektrik kendi sayacının sahibi
olan aboneden bir de sayaç kirası aldı.
Daha sonra bunu yüksek fiyatlarla
bakım ücretine dönüştürdü. (Bilindiği
gibi sayaçlara bakım yapılmıyor.
Dolayısı ile haksız kazanç elde ediyor.)

Uzun dönemli elektrik faturaları
hazırlanırken enerjinin tüketildiği aya
ait dikkate alınması gerekirken,
faturanın hazırlandığı son aya ait yük-
sek olan fiyatlar dikkate alınıyor ve
tüketiciler daha fazla para ödüyor.

AKTAŞ konusunda gelecek sayımızda geniş bir inceleme sunacağız.

İşte Yağma...

Kanlıca, Hacımuhtun Sokak'taki yeşil yamacın içine bir panika oluşturulup
el arabası içinde, yeşillikler üzerine kum, çakıl, mıcır vsi taşınmaktadır.
Yaptığım araştırmaya göre sayın bir devlet büyüğümüzün yeğeni olduğu
belirtilen birinin buraya kaçak bir inşaat yaptığını öğrendim. Bu yüzden
insanların çekingen davrandığı anlaşıyor. Memleketimizin en tepesindeki
kişinin yakını böyle bir şey yapıyor da bundan bir sonuç çıkmaz diye herkes
arkasını dönüyor. Yağmalar da işte böyle yapılıyor.

Durmuş AKTAN

(Hürriyet Gazetesi'nden)

Sultanbeyli, Çavuşbaşı, Dudullu Havzalarında Kaçak Yapılaşmanın Affedilmesi İlçe ve Belde Belediyelerine Bırakılıyor...

ESKİ BELEDİYE BAŞKANI TAYYİP ERDOĞAN,
GİDERAYAK YARGININ DURDURDUĞU İSKİ
YÖNETMELİĞİNİ YENİDEN VE HIZLA DEVREYE
SOKARAK YAĞMAYI KİŞİKTİTİ.

Erdoğan'ın İstanbul'daki su havzalarında yaygınlaşan kaçak yapılaşmayı
kendisine ve partisine yönelik "siyasi bir taban yaratma" hedefi için kullandığına
dair ilk önemli gösterge 20 Ekim 1995'te onaylanan 1/50.000 ölçekli Nazım
Plan'da ortaya çıkmıştır. Plan, Belediye Meclisi'nde son şeklini alırken uzmanların
itirazlarına rağmen SU HAVZALARINA imar kuralı getirilmiştir. Bu bölgelerdeki
yapılaşma koşulları "yönetmenliğe" bırakılmıştır.

ÇOK GEÇMEDEN, "TALAN İÇİNDEKİ GİZLİ PLAN" AÇIĞA ÇIKTI

Ve 26.12.1995 tarihli, adı hiç duyulmamış bir ilan gazetesinde yeni İSKİ
yönetmenliği yayımlanarak yaklaşık 6 milyon kişilik bir nüfusun su havzalarında
yerleşmesine olanak sağlayan hükümler devreye sokulmuştur. Aynı yönetmenlikte,
içme suyu kaynağı koruma kuşaklarında imar ve inşaat hakları yükseltilirken,
mevcut kaçak yapılaşmaları da -bu yeni haklarla- "affetmeye" yönelik düzmece
imar planlarının yapılması konusunda HAVZADAKİ BELEDİYELERE yetki
veriyordu.

İşte böylesi bir siyasi içerikli yağma yönetmenliği, Mimarlar Odası'nın
açtığı dava sonucunda hukuka aykırı bulunarak Danıştay 6. Dairesi'nin 8 Mayıs
1998 gün ve 1998/1346 esas sayılı kararıyla durduruldu.

Ama bu kez hukuk sözünü ağızdan düşürmeyen Erdoğan ve İSKİ yönetimi
bazı değişiklikler yaparak mahkemeden yargılaması devam eden hükümleri
yeniden yürürlüğe soktu. Böylece, yönetmelikteki KORUMA sözcüğü su
havzalarını değil, yağmayı koruyacak bir anlam kazandı.

Cumhuriyet Gazetesi - Oktay Ekinci

Beykoz Belediyesi Satın Alma Şefliği'nin 1997-1998 arasında bir yıllık harcadığı PARALAR

OTO YEDEK PARÇA	: 59.202.395.933 TL.
AKARYAKIT	: 64.297.187.917 TL.
DEMİRBAŞ ALIMI	: 10.846.541.350 TL. (Telefon, Fotokopi Makinesi, Koltuk, Fax Makinesi, Büro Takımı, elektrikli Daktilo, Yangın Tüpü, Kamera Donanımı, Oda Takımı, Radatör, Telsiz, Yemek Masası, Bilgisayar Masa-Sandalye)
GIDA VE TEMİZLİK MALZEMESİ	: 6.493.681.500 TL. (Kumanya, yoğurt, İftar Yemeği, İlaç alımı)
MATBU EVRAK	: 6.009.675.000 TL. (Köprü Geçiş Bileti, Pul,Matbu Evrak)
KIRTASIYE MALZEMESİ	: 19.553.855.476 TL. (Yıllık faaliyet kitabı, Telsiz Tamiri, fotokopi Tamiri, Afış, Daktilo Tamiri, Gazete Alımı, Melbusat, Bez Afış, Tabela,Muh. Kırtasiye Alımı)
NALBUR MALZEMESİ	: 73.301.159.580 TL. (Künk Alımı, Yol İzgarası, Dökme Çimento, Kereste, Sac, Demir, Tüp Dolumu, Kömür, Konteyner Tekeri, Tuğla, Büz, Torba Çimento, Muhtelif Nalbur Malzemesi)

Paşabahçe Şişe Cam'da Neler Oluyor?

Paşabahçe Cam Fabrikasında kriz gerekçe gösterilerek işçi kıyımı hazırlığı yapılıyor. İşveren tarafından iki firmanın kapatılacağı ve 500'e yakın işçinin işten atılacağı söyleniyor. Açıklamalara göre 3 ya da 4 aşamalı bir plan öngörülüyor.

- 1-Öncelikle emekliliği dolanları çıkarmak,
- 2-Emekliliklerine 1 ila 3 ay katanları çıkartmak,
- 3-Belli sayıda işçiyi grup olarak Eskişehir ve Trakya cam fabrikalarına gitmeye zorlamak,
- 4-Son olarak, yaklaşan toplu iş sözleşmesinde kriz ve kapasite gerekçe gösterilerek, düşük ücretli veya sıfır zam önerileri ile T.İ.S bağtılamak.

Önerilen plan çerçevesinde emekliliği gelmiş işçi ve kapsam dışı çalışanların işten çıkarılması düşünüyor. Yatay geçişlerin nasıl bir anlayışla uygulanacağı tamamen muğlak olarak ortada duruyor.

BİZ İŞVERENLERİN BU YAKLAŞIMLARININ NASIL BİR GERÇEKLİĞE OTURUP OTURMADIĞINI TARTIŞMAK İSTİYORUZ.

İşverenler, nedenlerini krize bağlıyorlar. Oysa, işverenler de, Sendikalar ve aklı başında namuslu iktisatçılar da krizin bugün ortaya çıkmadığını pekala biliyorlar. 1970'li yıllarda da krizin olduğunu, günümüzde kadar devam ettiğini herkes bilir. O halde, açıklığa kavuşturulması gereken bir soru var; neden o yıllarda bu capta bir saldırı ve toplu işten çıkarmalar söz konusu değildi de, neden 1980'li yıllardan sonra ve neden şimdi?

Konuyu çok dolaştırmadan hemen cevabımızı verelim. Birincisi, 1980'li yıllara kadar işçi/işveren ilişkilerini ayakta tutan en önemli öğe, bu ilişkilerin popülizt- kalkınmacı -sanayileşme bir eksenine oturtulmasıdır.

Hatırlardadır ve bir örnek vermek gerekirse, (işverenler, çıkardığı dergide, Paşabahçe işçilerine, cam sanayinin yaratıcıları ve cam ailesinin önemli fertleri olarak bol bol atıfta bulunuldu.) Şimdi ise kriz var seslerinin yükseldiğini görüyoruz. 1980'lerden sonra benimsenen sermaye birikim modelinin ve emek politikalarının az önce ifade edilen yaklaşıma olanak tanınmasından başka bir şey olmadıdır.

İkincisi ise, günümüzde Türkiye kapitalizmi yeni-liberalizm ekseninde yeniden yapılandırılıyor olusudur. Bu da üretimde daralmayı, eksik istihdamı, emek politiklarında değişiklikleri ve "sosyal devlet" anlayışlarının terk edildiğini göstermektedir. Bütün bunlar sermaye sınıfının genel tercihleridir.

Sırasıyla gidecek olursak; emekliliği dolmuş olanların emekli edilmesine köklü bir iliraz yönetmek mümkün gözükmemektedir. Ancak, bu uygulama dahi, yeter ki adaletli ve objektif kriterler gözetilerek yapılsın.

Emekliliğine 1 ile 3 ay katanların emekliliği dolmadın çıkartılması ise haksızlıktır. Fabrikaya yıllarca emek vermiş olan bu arkadaşlarımıza karşı açık bir saygısızlıktır. Üçüncüsü; bir kısım işçinin Eskişehir ve Trakya'ya yatay geçişle gönderilmesi ise, "insanlar, işsiz kalacağına hiç değişse başka bir ilde çalışsınlar" demek koca bir yanılsamadır. Ayrıca bu konu o kadar basit değildir. Neden mi? Eşlerden birinin başka bir işte çalışıyor olması, çocuklarının eğitiminin sürüyor olması, konut, akrabalık ve sosyal çevre ilişkileri bakımından insanların yerleşik düzenleri alt-üst olacaktır. Eğer bu konuda ilde işçilerin istekli olduklarını sendika yöneticileri de öne sürüyorlarsa, bizim de onlara bir tek önerimiz olacak. Tek tek bütün servislerde açık oylama yapılsın. Kendi rızasıyla gitmek isteyenler varsa bu yöntemle belirlensin. Böylece, her türlü kayırmacılığın ve süstimalin önüne geçilebilir.

BU MESELE NASIL HALLEDİLMELİ?

Paşabahçe Cam Fabrikasında kurulu kapasitenin düşük ya da az kullanıldığının asıl sebebi, işverenin Cam-Köy projesi çerçevesinde, bir diğer söylentiye göre de, 2005 yılına kadar fabrikayı boşaltmayı kafasına koymuş olmasıdır. Bu nedenle bir terdidi geçiş ve erteleme politikası izlenmektedir.

Kurulu kapasitenin neden kullanılmadığını teknik olarak ararsak, mesele daha iyi anlaşılacaktır.

a- Aynı imalatı yapan fabrika ve ekipmanlardaki bölünme (Eskişehir Fabrikasının açılması)

b- Pazar darboğazları

c-Tek tek işyerleri baz alındığında, Şişecam'ın bazı işyerlerindeki emek kategorilerinin fiyatının düşük olması ya da giderek düşük tutulacak olması

d- Üretim maliyetini doğrudan etkileyen, aynı işkolunda -uluslararası da olabilir- tekeldi başka yapılar ve tekeldi bir pazarın oluşmasıdır.

Yukarıda sayılan faktörlerden hiçbirisi doğrudan Paşabahçe işçilerinin neden olduğu sonuçlar değildir. Bu sonuçlara, başta işverenin tercihi olmak üzere, uygulanmaya çalışılan bölgesel politikalar ve kapitalist sistemin kendisi yol açmaktadır. Dolayısıyla son günlerdeki gelişmeler konjunktürel değil denip geçili olduğu sanılmamalıdır, devamı gelecektir.

Şimdi, Paşabahçe Cam Fabrikası'nda mevcut sermayenin ve kapasitenin neden kullanılmamak istendiğini ve neden işçi çıkartılmak istendiğini anlatabildiğimizi zannediyoruz.

ÖNERİLERİMİZ:

Eğer işverenler samimi iseler, konu, çoklu (dörtü) vardiya çalışması düzenine geçerek çözümlenebilir. Önerilerimizin gerekçeleri şunlardır: Çalışan işçi sayısı aynı kalmak şartıyla, kurulu kapasiteden tam gün boyunca yararlanmak ve üretim artırılarak birim maliyetlerinin düşürülmesi mümkündür. Çünkü, vardiya çalışması maliyeti düşürür ve sermaye tasarrufu sağlar.

Günde 6 saatte haftada 7 gün çalışılması. Günde 8 saat, haftada 7 gün (üç vardiya göre) çalışma saatleri kısaltıldı için vardiyanın etkinliğini ve verimliliğini yükseltecektir. Bu durum, çalışan işçilerin işçi, boş zaman ve yaşama düzeninin daha iyi hale gelmesi demektir. Sendikalar açısından ise, dördüncü vardiyanın devreye girmesiyle, yardımcı birimlerin hizmet vermesi kaçınılmaz olacaktır. İstihdam artıncı, yeni iş alımını özendirme anlamına gelecektir. Bu da sendikali işçi sayısının artması demektir. Ek olarak kadınların çalışma hayatına daha çok sayıda ve etkin katılmasına imkan sunar.

VARDİYA UYGULAMASININ BAZI SONUÇLARINI GİDERMEK İÇİN:

- Kamusal ulaşımdaya yeni düzenlemeler yapılmalıdır. Ya belediyelerle işbirliği yapılarak ya da işletmenin servis aracı sağlanmasını zorlamak. (Bu bile istihdam alanı açmak anlamına gelir) 4 vardiya çalışmasında bazı işçi kategorilerinin, örneğin çırakların, genç işçilerin ve kadınların korunmasına özen gösterilmelidir.

Eğer işverenler, ülkemizin kalkınması ve sanayileşmesi konusunda samimi iseler, çok vardiya çalışması düzenini kabul etmek zorundadırlar. Çünkü vardiya sayısının artması, giderek yatırımın artmasını teşvik eder.

Sonuç olarak; 4 vardiya çalışması, emeklilik süresinin kısaltılması, ücretler ve sosyal haklarda herhangi bir kayba yol açmamak şartıyla çalışma saatlerinin düşürülmesi ve Cumartesi-Pazar tatillerinin genelleştirilmesi hedeflenmelidir.

CAM İŞVERENLERİ BİÇAĞI KEMİĞE DAYADILAR

Sadece cam işçileri değil, bölge halkı da saldırının hedefidir. Bu saldırının nasıl saf dışı bırakılacağı, hem sorunun tartışılması bakımından hem de yaşanacak muhtemel süreçler anlamında, cam işçilerinin bölgedeki diğer işçi ve sendikaların, bölge halkının önünde çözüme kavuşturmak üzere duruyor. İşkolu düzeyinde duyarlılık ve dayanışma eksikliği, bir kısım işçilerin neredeyse işvereni haklı çıkaracak yanlış algılamaları ve bilinç eksikliği önemli bir sorundur. İşyeri düzeyinde örgütlülüğün mutlaka geliştirilmesi gerekiyor. Öncü işçiler, sendikaların örgütlü olduğu diğer işyerilerindeki sınıf kardeşleriyle doğrudan teması geçmeli, bu konulara ilişkin duyarlılıklar artırılmalı. Saldırı aynı zamanda sendikaların gücünü zayıflatma ve sendikasılaştırılmayı amaçladığı için işçiler sendikalarına sahip çıkmalıdır.

Biz emek dostlarının söyleyeceği daha çok sözümüz var. Şimdilik, CAM-KÖY GAZETESİ aracılığıyla sizlere dayanışma duygularımızı iletıyoruz. İnariyoruz ki kazanan, direnen işçiler olacak ve ülkemiz sömürünün ortadan kalktığı özgür bir ülke olacaktır.

Uğur ÖZDEMİR

KRİSTAL - İŞ

Sayın İhsan Çaralan

Evrensel Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni

Gazetenizin 12 Kasım 1998 günlü sayısında yayımlanan "Paşabahçe'de Eylem Bitti" başlıklı haberde, gerçekle ilgisi bulunmayan bazı ifadeler yer almaktadır. Bu ifadelerin yanlış anlaşılardan kaynaklandığını ümit ediyor, düzeltmek istiyoruz.

Öncelikle Kristal-İş Sendikası'nın gelişmelerle ilgili bilgi saklaması, özel olarak bilgi vermemesi diye bir şey söz konusu değildir. İşçilere konuşma yasağı koyması ise asla düşünülemez. Bu ifade eğer Kristal-İş Sendikası'nı tanınamaktan kaynaklanıyorsa, kesin bir önyargının ürünüdür. Üstelik işçilerin işten atılma korkusuyla bu yasağa uydukları, kendi aralarında bir araya gelmekten korktukları, konuşmak istemedikleri, iddiası ise Paşabahçe işçilerini tanyanlar tarafından ciddiye alınmayacak komik iddialardır.

Paşabahçe işyerinde yaşanan soruna ilişkin sendikamız her aşamada üyeleriyle sorunu paylaşmış, görüş alışverişinde bulunmuş, çeşitli tartışmalar yürütmüştür. Buna spekülasyonlar yüklemeye çalışmak doğru bir tutum değildir.

Sendikamız sorunun çözümü için üyelerinin görüş ve önerileriyle Şişe-Cam işvereniyle müzakerelerini sürdürmektedir. Sendikamız sorunun kilidlendiği noktalarda kilidi açmak üzere demokratik tepkisini ortaya koymuş ve bunda da başarılı olmuştur. Kristal-İş Sendikası'nın mücadele dolu tarihi, demokratik karakteri "ismi saklı işçi" nin hayal mahsülü ifadeleriyle gölgelenemez.

Kristal-İş Sendikası
Genel Merkez Yönetim Kurulu

Şişe - Cam İşkolunda Sendikal Hatalar Sonucunda Neler Oluyor?

Şişe Cam topluluğunda çalışan işçi sayısında hızlı bir düşüş yaşanıyor. En son 25 Temmuz 1991 tarihinde 584 işçinin Paşabahçe Cam'dan atılması karşısında, bölgede büyük bir direniş örgütlendi. Direniş çıkılarak Paşabahçe Cam'da 3000'in üzerinde işçi vardı, bugün ise 1200 civarında neden? 14 Ağustos'ta direniş bittiğinde ise, sendika işvereniyle bir protokol imzaladı. İşten atılmaları durdurduğunu ilan etti. Ancak, ne yazık ki kısa bir süre sonra, 700'ün üstündeki işçinin işine son verildi. 1993-94 sözleşmesinde Paşabahçe grup sözleşmelerinden çıkarılmıştır. İşçi çıkarılmasını engellemek için bu dönem ekmeğimizi paylaşacağımız söylemiyle diğer fabrikalardan oldukça düşük bir ücret zammına evet denilmiştir. (Bu miktar 1993 yılı için toplam 150-200 milyar civarındadır.). Ayrıca tazminatlarına ek olarak 100 ile 150 milyon ödenerek işten çıkarmalar devam etmiştir. 1994 Ağustos'u'nda yaklaşık 550 kişi daha çıkarılmıştır. Şişe Cam topluluğu ise, "biz cam ailesinin büyük bir topluluğuyuz, cam sanayii, işçiler yaratmıştır" diyerek, büyük altından büyüydü. Oysa, holdingde 1993 ile 1997 yılları arasında toplam işçi sayısı sadece 9260 idi. Giderek bu sayı daha da aşağılara düştü, 6668'lere kadar geriledi. 1993 dönemi toplu sözleşme kapsamındaki işyerlerinde işçi sayısı, 5987'lere kadar düşürüldü. Bu durum sayı olarak, 2538 işçi, oran olarak da %37'lik bir işçi kaybı demektir. Ne yazık ki, bu durum 1993 yılından bu yana sözleşmeler bağlanırken, işverenlerden alınan "İŞGÜVENCESİ PROTOKOLÜNE RAĞMEN" böyledir. Bugünkü gelişmeleri de bu süreçleri göz önüne alarak değerlendirmeliyiz. Mevcut durum, konjunktürel değil denip geçiştirilecek bir durum değildir. Aksine, işten atılmaların arkası gelecektir.

BÖLGENİN SENDİKAL AKTİVİSTLERİ FABRİKALARIN KAPATILMASININ ÖNÜNE NEDEN GEÇEMİYOR.

Bölgemizdeki bütün fabrikalarda, taşeron, fason ve müteahhite iş verme eğilimleri giderek özelleştirme uygulamalarına dönüşüyor. Bu nedenle, bölgemizdeki fabrikalarda, büyük ölçekli, seri üretime göre örgütlü her düzeyde entegre işletme anlayışından vazgeçilmeye başlandığını gözleyebiliyoruz.

Bölgemizdeki bütün fabrikalarda, sözleşme hükümlerine rağmen, yükleme, paketleme, temizlik, bakım onarım, yemekhane ve tek satış depoları gibi istihdam alanları taşeronlara ve müteahhitlere devrediliyor. KAPSAM DIŞI PERSONEL ÇALIŞTIRMALARINA GÖZ YUMULUYOR. Oysa bu uygulamalar mevcut hukuk sistemimizle bile uyumsuzdur.

Dahası, Anayasa'nın 51 nci maddesinde güvence altına alınan ve 2821 sayılı Sendikalar kanununun 22 nci maddesinde düzenlenen, işçilerin sendika üyeliği ile sonuçlarını ortadan kaldıran sözleşme hükümlü, Anayasa ve 2822 sayılı yasaya göre, "topluluş sözleşmesine kanunların emredici hükümlerine aykırı hükümler konulamaz" kuralı ile de kapsam dışı işçilik açıkça çelişmektedir. Bu anlamda, işveren niteliği taşımayan bütün işçiler, görev ve konuları gereği kapsam dışı nitelendirilen bir görüde bulunacak olsalar bile, yetkili sendikaların saptanmasında çoğunluk hesabında DİKKATE ALINMAKTADIRLAR. Bu durum sendikaları yetki kaybına uğratabilir.

SENDİKAL AKTİVİSTLER AKILLARINI BAŞLARINA ALMALIDIRLAR:

Özellikle büyük işletmelerde ve bugünün Şişe Cam topluluğunda, işçilerin %30'una yakın bir bölümü toplu sözleşme kapsamı dışına düşmüştür. Bunlar bütünüyle işverenlere bireysel akitle bağlıdır. Bu kesim işveren baskılarına açık büyük bir işçi kitlesini oluşturmaktadır. Önemli ölçüde işverenin denetiminde olan bu kitle, yetkinin saptanmasında, grev oylamasında, gelecekte son derece olumsuz bir rol üstlenebilir ve KRİSTAL-İŞ SENDİKASI'nın yetki kaybına neden olabilir.

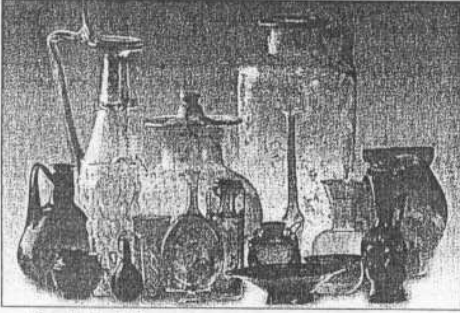
BİZDEN UYARMASI.

Bu konu da, sendikalar politika önermeli, sendikaların organları ve üyeleri arasında açılan çeyiz bir tartışma başlatılmalıdır. Dahası, işkolunun bulunduğu bölgelerde, Sol siyasi partiler, sivil toplum örgütleri ve konuya vakıf bilim adamlarıyla tartışmalar başlatılarak doğru politik önermeler mutlaka ortaya konmalıdır.

İsmail ÖZKAN

Beykoz Fabrikası Cam üretimini ilk kez kısıyor...

Beykoz Paşabahçe Cam Fabrikası, stoklarını eritmek için ilk kez üretimini kısıtı ve işleyen hat sayısını 11'e düşürdü.

Paşabahçe'nin cam eşya satışları

Yıllar	Satış (ton)
1990	111.302
1991	106.597
1992	186.100
1993	206.571
1994	252.859
1995	189.383
1996	222.173
1997	292.274
1998	298.577

Kristal-İş'ten Aziz Çelik, fabrikadan kapasite düşürmeye yönelik planlar olduğu konusunda bilgi aldıklarını, ancak toplu işten çıkarmanın kabul edilebilir bir çözüm olmayacağını işverene ilettiklerini belirtti.

Çelik, "Üyelerimizin işten çıkarılmasını tartışmayız. Şirket bize toplu işçi çıkarma ile gelebileceklerini ilettiler. Biz ise bunun çözüm olamayacağını söyledik" dedi. Çelik, şirketin yaşadığı ekonomik sıkıntıların önceden kestirilebilir olduğunu vurgulayarak, "Bu aniden gündeme geldi. Bize büyük sürpriz oldu" dedi. Çelik, sendikaların sıkıntıların giderilmesi için şirket ile farklı tedbirler üzerinde görüşebileceğini dile getir.

Yeni Yüzyıl

Kazanan İşçi Sınıfı Oldu...

Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 14 Eylül'de aldığı SEKA İzmit Fabrikası'nın kapatılma kararını 2 Ekim'de fabrikaya tebliğ etmesiyle başlayan işçi direnişi, kararı durdurarak fabrikayı kapattırmadı.

31 Ekim günü İzmit'te yapılan mitingte binlerce kişi SEKA işçisi ve işçi sınıfının kazanımları noktasında biraraya geldiler. Sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütlerinin katıldığı mitingte SEKA direnişinin işçi sınıfı hareketine ışık tutacak bir örnek oluşturduğunun altı bir kez daha çizildi. Yaşanan direniş sürecinde, diğer iş kollarındaki işçilerin de SEKA işçisiyle dayanışma göstermesi, sınıf bilincini ve dayanışmanın önemini sınıfa bir kez daha göstermesi oldukça öğretici oldu.

Yurttaş, Adalet arıyor...

Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Beykoz İlçe Örgütü "Yurttaş Adalet Arıyor" kampanyası çerçevesinde bir basın açıklaması yaptı. Karagözsirt'i'nde yapılan açıklamada Susurluk'tan bu yana gelişen zaman içerisinde, su yüzüne çıkan Devlet-Siyaset-Mafya bağlantısının

toplumdaki derin tahribatlarından söz edilerek, temiz toplum ve siyaset isteklerinin ancak bu coğrafyada yaşayan ve bu kirliliğe bulaşmamış kişilerin bir araya gelerek çözebileceği bir sorundur denildi. Kendilerini bu ilişkilerden rahatsız hisseden tüm yurttaşlar eyleme çağırıldı.

Büyük Ekim Devrimi Anma Toplantısı coşkulu geçti.

Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Beykoz İlçesi'nde 14 Kasım Cumartesi günü yapılan Büyük Ekim Devrimi Anma Toplantısı coşkulu geçti.

Anma toplantısında, Uğur Özdemir'in sunuşundan önce, Sosyalizm uğruna hayatını kaybetmiş devrimci ve Sosyalistler için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Ekim Devrimi'yle Sosyalizmin dünyada bir ütopya olmaktan çıktığı

ve reel Sosyalizmin deneyimlerinin önemi vurgulandı. Sosyalistler açısından bu büyük mirasın çok önemli olduğu genel kabul gördü.

Sosyalizmin kuruluş süreçlerindeki yaşanan zorluklardan nasıl çıktığının altı çizildi. Çözülüşün nedenleri tartışmaya açıldı. Yaşamsal zaatların altları tekrar tekrar çizildi. Yaşanan tarihsel deneyimin zenginliği Sosyalist mücadele için önemli bir laboratuvarı dendi.

Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nde söyleşiler devam ediyor.

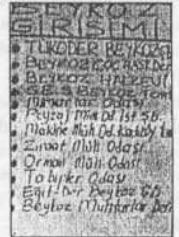

Parti'nin Beykoz İlçe Örgütü'nde, Ekim Devrimi'nin anılmasından sonra "ORTADOĞU, TÜRKİYE ve BÖLGESEL GÜÇ" başlıklı bir seminer düzenlendi. A. Hamdi Dinler'in sunduğu seminare 50'ye yakın partili veparti dostları katıldı. Sunuştan sonra katılanların da katkılarıyla konu zenginleştirildi.

PANEL

Beykoz Çocuk Göğüs Hastanesi'nde 22 Kasım tarihinde bir panel yapıldı. Panel iki bölümden oluştu. Birinci bölümde; Kent-Çevre ve Toplum üzerine görüşler sunuldu. İkinci bölümde ise, Kent-Çevre ve "nasıl bir yerel yönetim" tartışıldı. Şehir Planlamacıları Odası İstanbul Şubesi Başkanı Ahmet Turgut'un ardından Mimarlar Odası Genel Başkanı Oktay Ekinci söz aldı. Çok önemli saptamalar yapan Ekinci, "sit alanları kavramı, yerel yöneticiler

tarafından yanlış anlaşıyor ya da bilerek yanlış yorumlanıyor" dedi. "Bu konularda çok yanlış bilgiler veriliyor. Örneğin, sabahki oturumda söz alan Beykoz Belediye Başkanı Y. Çelikkilek "sit bizim elimizi

Bu kurumlar "Beykoz Girişimi" diye adlandırılan kurumun temsilcileri mi?

ayağımızı bağladı" demiş. "Onun, elini ayağını başka şeyler bağlamıştır." dedikten sonra, önemli saptamalar yaptı (bu konudaki sunu ve tartışmaları bir sonraki sayıda ayrıntılarıyla aktaracağız). Panel, katılanlar tarafından olumlu ve yararlı bulundu.

TOKAT'LILAR DERNEĞİ ETKİNLİĞİ

15 Kasım Pazar günü Beykoz FM'de Tokat'lılar Derneği'nin düzenlediği etkinliklerde yöresel yiyecekler tanıtıldı. Bölgemiz insanlarına da açık olan bu etkinliklerde Beykoz FM'in kafeteryasında Tokat'a özgü gözlemler, poğaçalar ve diğer yiyecekler ikram edildi. FM yetkilileri, bundan böyle belli periyotlarla bu türden günler düzenlemeyi sürdüreceklerini ifade ettiler.

Beykoz Belediye Meclis Toplantılarında Neler Oluyor.

Beykoz Belediyesi'nin bütçe görüşmelerini dönemsel süreçler olarak izledik. 12'nci birleşime kadar, komisyonlardan gelen raporlar üzerindeki görüşmeler, kabul edenler elmeyenler biçiminde hızla tüketildi. Partilerin sözcülerinden çaplı hiçbir eleştiriyi tanık olmadık.

Oysa, Beykoz'un etap etap yağmalandığı hepimizin malumu. Yalnızca 13'ncü birleşimde DSP'li meclis sözcüsü tarafından, Karlıtepe'ye şantiye kurulduğu ve yol çalışmalarının başlatıldığı, irdelenerek meclise bilgi verilmesi talebine şahit olduk. Yine, aynı sözcük tarafından Çavuşbaşı Rüzgarlıbahçe'de 184 hektar arazinin kimlere ve ne için verildiğinin, başkan tarafından meclisin bilgilendirilmesi talebini duyduk ve gözledik.

Karlıtepe'deki yolun 25 metrelik bir yol olduğu ve bu yolun ıslah çalışmaları yapıp,

beş senelik planlara dahil edilerek programlandığını açıklayan, Fazilet Partisi sözcüsünü dinledik. Bu açıklamalardan sonra, söz alan DSP ve ANAP sözcüleri ise, bu konuda yetkili kurul ve kuruluşlardan izin alındı mı? biz bilmiyoruz diyerek itirazlarını yükselttiler. Aynı sözcüler,

"Büyükşehir Belediyesi yapıyor diyorsunuz. Burası hazine arazisi. Ayrıca da istismak yok deniliyor. Biz orada imar planı yaptık. 25 binlik ve 5 binlik planlar ise büyükşehirden geçecek deniliyor. Yani daha geçmedi. 1/5 binlik planlar anıtlar kurulundan geçti mi? Burası için ihale çıkartıldı mı? öğrenmek istiyoruz" dediler. Çavuşbaşı Rüzgarlıbahçe'de birilerine peşkeş çekilen orman arazisinin de hesabını sordular.

Başkan Çelikkbilek ise, "içinizde 200 milyarlık yatırımı üstlenmek isteyen birileri var ise, ben verdiğim sözden dönerek, o araziye isteyene devretmek için hazırım" dedi. Belli belirsiz itirazlar karşısında ise, "ben başkan olarak yetkimi kullanıp, o araziye anlaşma yaptığım vatandaşlara veriyorum, siz istediğinizi yapmakta serbestsiniz" diyerek tartışmalara son noktayı koydu. Sorgulama yapan meclis üyeleri ise, sessizliklerini devam ettirdi.

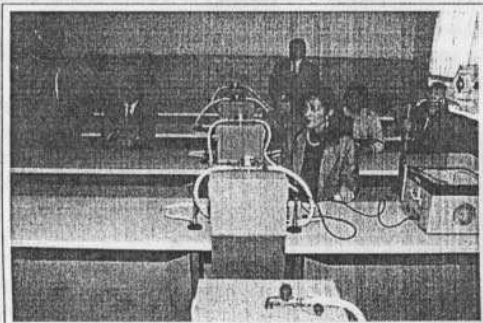
Beykoz Halk Gününde Tartışma ...

4 Kasım Çarşamba günü yapılan Belediye Halk Günü toplantısında sert tartışmalar yaşandı. Kanlıca sakinlerinden bir bayan, Yücel Çelikkbilek'e sert çıktı. "Evini sürekli su bastığını iddia eden" vatandaş belediyeden, tıkanan derelere mazgal yapılmasını talep etti. Ayrıca, derelerin temizlenmesini istedi. Çelikkbilek ise, dereleri birkaç kez temizlettiğini ancak bu sorunlarla başa çıkamadığını söyledi ve ekledi. "Dereleri biz kirletmiyoruz ki...!"

Kanlıcalı bayan vatandaşlar, Yücel Çelikkbilek'ten neler istemediler ki. Yol, su, asfalt, kömür taleplerinin yanı sıra, üniversite kazanan çocuğuna burs isteyenler bile vardı. Beykoz Çayı'ndaki belediye dükkanlarını kiralayan bayanlar ise tuvaletlerinin neden kapatıldığını sorguladılar.

Çelikkbilek, dile getirilen sorunlar karşısında bunalmış olmalı ki, "salonda bulunanlardan sorunlara çözüm getirmek isteyen var mı?" diyerek, haklı taleplere baktıracağını söyleyip, bir toplantıya daha noktayı koydu.

Laboratuvara kavuştu...

Paşabahçe İlköğretim Okulu, 1998 - 1999 öğretim yılında Fen Bilgisi Laboratuvarlarının açılışını yaptı. Beykoz Kaymakamı'nın konuşmasından sonra, okul korosu açılışa konuşmasından sonra, okul korosu açılışa zenginlik kattı. Ödül törenlerinin ardından folklor gösterileri açılışı şenlendirdi.

Beykoz Kültür ve Ticaret Merkezi mi Olacak?

Beykoz Belediyesi'nin aylık yayın organına Yücel Çelikkbilek bir demec vermiş, "amacımız 2000'e bir kala, Beykoz'u daha güzel, nezh bir ilçe haline getirmektir." 1994 yılında sadece başkanlık hizmet binası vardı diyen Çelikkbilek, yapıları sıralamış. Paşabahçe Pazar Sokağı'na kilit taşı döşendi. Kaldırım kenarlarına su yolları yapıldı. Paşabahçe İskele Caddesi ve İskele Meydanı'na ise yeni bir düzenleme getirilecekti. Kanlıca Mihrabad Caddesi ve Kanlıca ara sokaklarına ise kilit taşı döşemeleri devam ediyormu vs. vs.

Çelikkbilek, çağdaş bir şehirlik anlayışla donatılmış bir Beykoz oluşturacağız demiş. Ve devam etmiş. "Hedefimiz sadece şehir planlamacılığı bağında olmayıp, sosyo-kültürel alanlarda da adımlar atıp, Beykoz'u kültür ve ticaret merkezi haline getireceğinin altını özenle çizmiş.

ŞİMDİ BİZ SORUYORUZ :

1- Yılda birkaç kez sökülme-yen yol, kırılmayan kaldırım kalmadı. Sökülüp, yeniden döşenen kaldırımlarla kimi ya da kimleri zengin ettiniz?

2- Halkımızın ödediği vergileri harcayarak yaptığınızı iddia ettiğiniz "kaldırım kenarlarındaki su yollarının" usulüne uygun olduğuna inanıyor musunuz?

3- Yaptığınızı iddia ettiğiniz bu türden "hizmetler" halkımızı aylarca çamur ve pisliğin içinde bırakması bir yana, patlatılan su ve elektrik borularının sayesinde, esnaf ve halkımızın kayıplarını ödemeyi ya da ödetmeyi düşünüyor musunuz?

4- Yeniden düzenleneceğini iddia ettiğiniz

Paşabahçe İskele Caddesi'nde oluşturulacağı söylenen büteleri dün olduğu gibi bugün kime ya da kimlere vereceksiniz.

5- "BEYKOZ'U 2000'E BİR KALA KÜLTÜR VE TİCARET MERKEZİ HALİNE GETİRECEĞİZ" diyorsunuz.

a - Beykoz, Kandilli'den Şile'ye kadar yağmalanıyor. Ormanlar talan ediliyor. Fabrikaların ise kapatılacağı söyleniyor. Bölgenin işçilerden arındırılması kimlerin işine yarayacak?

b - Çavuşbaşı, Acarlar başta olmak üzere villalarla doluyor. Tünelin bitimiyle birlikte, Karlıtepe'den geçecek olan yol gecekonduların sonunu getirecek. Tokat Köyü başta olmak üzere bütün gecekondulara yıkım kararları gelmeye başladı. Siz bu konuda ne yapıyorsunuz?

c - Son sayımlara göre 189 bin küsur olan Beykoz'un nüfusu, bir iki yıl içerisinde 50 binlere düşeceği sizin kurumlarınızın yetkililerince ifade ediliyor. Bu açıklamalara siz katılıyor musunuz?

ZENGİNLERE HİZMET NASIL YAPILIR?

Sayın Çelikkbilek, siz altyapı hizmetlerini hızla tamamladık ve tamamlıyoruz diyerek, Beykoz'u kültür ve ticaret merkezi yapacağız diyorsunuz. Muhtemelen iki üç yıl sonra, bugün burada yerleşik olan 189 bin insanın 130 binini göç ettireceksiniz. Siz bölgenin insanlarına değil, villalarda oturan ve lüks arabalarıyla marinalarda tekneleriyle eğlenebilecek olan zengin sınıflara hizmet ediyorsunuz. Boşuna halkımızı kandırmayı sürdürmeyin. Çünkü halkımız sizin kimlere hizmet ettiğinizi gayet net olarak görüyor ve biliyor.

Özelleştirme, S.S.K. ve Beykoz

Az gelişmiş ülkelerin ekonomilerine yön veren IMF ve Dünya Bankası gibi finans kuruluşlarının, yeni dünya düzeni adı altında yaratmaya çalıştıkları ekonomik yapının en önemli yöntemi özelleştirme, en yakıcı sonucu işsizlik ve açlıktır. Ülkemizde bütün şiddetle uygulanmaya çalışılan özelleştirme politikalarının (yağmasının) en gözde avlarından bir tanesi de S.S.K.'dır. Yakaladıkları bu avı pişirebilmek için kamuoyu oluşturabilmek üzere, öncelikle çöktürme politikaları yaşama geçirilmiş, sonunda S.S.K. kendi yağıyla kavrulmak zorunda bırakılmıştır.

Ülkemiz dinamikleri dikkate alınarak, göreve getirilen (ve bu görevi sürpriz bir şekilde kabul eden) İstanbul S.S.K. Bölge Müdürü Dr. Faik Çelik, kamu yararına çalışma anlayışıyla işe başlamış, ancak kısa sürede özelleştirme, yağmalama, adam kayırma taarruzu ile karşı karşıya kalınca ve karşısındaki gücü de farkedince direnemeyeceğini anlamış ve istifa etmiştir.

Yine aynı dinamiklerin ürünü olarak S.S.K. Paşabahçe Hastanesi'nin başına da Dr. Kemal Süzer atanmış, ancak yine aynı genel politikaların sonucu olarak

hastanemize hemen hiç kaynak aktarılmamış ve "kendi başının çaresine bak" anlayışı devam ettirilmiş. Halen hastanemiz kendi yağıyla kavrulmaya çalışmaktadır. Başhekim, hastane güzelleştirme derneği ve yerel ilişkilerden elde edilen kaynaklarla hastaneyi tam kapasiteyle çalışır hale getirmeyi amaçlamaktadır. Sınırlı olanaklar başarı şansını kısıtlamakla birlikte, başarı ancak tüm Beykoz halkının kararlı bir biçimde hastanesine sahip çıkmasıyla mümkün görülmektedir.

Bütün yerel örgütlü güçler, hükümetler üzerinde baskı unsuru oluşturarak, yerelde hastanemizin, genelde tüm sosyal güvenlik kurumlarının gelişmesine olanak sağlamalıdır.

Yerel sağlık düzeyinin yükseltilmesinin en önemli koşulu, koruyucu hekimlik alanına yani birinci basamak sağlık hizmetlerine önceliğin verilmesi olmakla birlikte, kısmen birinci basamak, daha çok da ikinci basamak hizmet vermekte olan S.S.K. Paşabahçe Hastanesi'nin geliştirilmesi ancak çalışanların yönetime katılması, Beykoz halkının desteği ve hükümetlere karşı baskı unsuru olabilmesiyle sağlanabilir. Bora İnce

Sahibi	: İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor.	: Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi	: Beyaz Erguvan Cad. Yeni Pasaaj No.: 11 Paşabahçe - İSTANBUL
Telefon	: 0216 322 28 79
Banka Hes. No.	: Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şb. 1043 0327082
Ofset Hazırlık	: Çözüm Reklam
Baskı	: Pastel Mat. Ltd. Şti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

Beykoz'un İmar Planı, Halkoyu'na Sunulmalıdır !

Ormanda Kaçak İnşaat...

Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikkilek, inşaatın yasal olmadığını kabul etti.

Kavacık Orman alanındaki hazine arazisine izin almadan, spor kompleksi yapmaya başlayan Beykoz Belediyesi baskılar artınca inşaatı durdurdu.

Başkan ÇELİKBİLEK;
"Vatandaş, hazine arazisini işgal edince kimse sesini çıkarmıyor ama, Belediye kamu arazisi isteyince olumlu bakmıyorlar" dedi.

Beykoz Belediyesi, Kavacık Orman alanı içindeki hazine arazisine kaçak inşaat yapıyor. 1992 yılında Çekül Vakfı tarafından fidan dikilen orman alanının tam ortasındaki hazine arazisine kimseden izin almadan inşaat başlatan Beykoz Belediyesi Başkanı Çelikkilek

"vatandaşa kimse sesini çıkarmıyor, belediye olarak isteyince izin vermiyorlar, ama yine de izin almak gerekirdi" dedi. 1989'da kültür arazisi olarak hazine adına orman dışına bırakılan bu alana, Belediye Başkanı inşaat izni vermiş. Ama belediye, ne 3 no.lu Koruma Kurulu'ndan ne de Orman Bakanlığı'ndan ve ne de Hazine'den izin almış. Baskılar artınca Beykoz Belediyesi bir ay önce inşaatı durdurdu.

YASAL DURUM BELİRSİZ

Beykoz Belediyesi'nin inşaat yaptığı orman alanının yasal durumu karışık. Bölgenin 1940'da devletleştirdiğini ve orman alanı yapıldığını söyleyen Avukat Derviş Parlak, şu bilgiyi verdi. "1989 yılında arazinin eski sahibi olan şirket, 3 parseli geri almak istemiş. Dava açmış ama mahkeme mülkiyeti yine hazineye vermiş. Ancak 3'ncü parseli kültür arazisi olarak ayırmış. Belediye Başkanı Çelikkilek işte tam da buraya inşaat başlatmış."

SPOR KOMPLEKSİ OLACAKMIŞ (!)

Beykoz Belediye Başkanı Çelikkilek ise, bölgede bir spor kompleksi yapmayı planladıklarını, ama olayın kamuoyuna yanlış aksettirildiğini öne sürdü. Vatandaşın seçim öncesinde belediye aleyhine döndürülmeye çalışıldığını söyledi. "Kimseden izin almadım. Ama haber vermem lazımdı" dedi.

29 Aralık 1998 - Hürriyet/İstanbul

Baskılar artınca durdurulan kaçak inşaat Beykoz Belediyesi tarafından Hazine arazisi üzerinde yaptırılıyordu.

Bu gidişe "dur!" demek için sorgulayalım...

1980'lerden sonra Beykoz'un rant potansiyelini gören ve başlıca inşaat - finans sektörlerinde faaliyet gösteren büyük sermaye grupları, ilçemizin doğal ve toplumsal olanaklarını yağmalamaya girişti. Fabrikaların kapatılmak istenmesi gündemden düşmedi. Arsa - emlak spekülörleri tarafından gecekonduların yok edilmesi gündemde. Bölgenin yerleşim alanlarını kuşatan ormanlar ise, kaçak ve yasa dışı villalarla dolup taşıyor. Bölge halkının, arsalarını yağmalamak isteyenler bütün hükümetlerden destek alıyor.

Sevda Tepesi satılmalı yıllar oldu. Polenezköy ve Çavuşbaşı uygulama imar alanı olmadan yapılaşmaya açıldı. Çavuşbaşı'ndaki 2 milyon metrekareyi aşan Sahipmolla Özel Ormanı, yasadaki % 6 kuralı aşılarak % 35 oranında yapılaşmaya açıldı. Çubuklu, Kanlıca ve Anadoluhisarı yamaçları villalarla doldu.

Bu gidişe "dur!" demek elimizde...

Kentleşme -gecekondulaşma- bölgenin emekçilerden arındırılması diye adlandırdığımız bu süreçte dur demeliyiz. Bilmeliyiz ki, bu süreç; aslında büyük sermaye eliyle yürütülüp, yaratılmak istenen sermaye birikim sürecinin tam da kendisidir. Dolayısıyla, gecekondulaşma -kaçak yapılaşma- fabrikaların üzerinde oturduğu arsa rantları, sistemin kendisidir. Sistem sorgulanmalıdır.

Şimdi hesap sorma zamanıdır!

Çavuşbaşı'ndaki yağmayı, bu alanlar üzerinde yükselen gökkafesleri, iş merkezleri, otelleri ve bunun gibi hukuki meşruiyeti olmayan tüm merkezi ve yerel yönetim kararlarının hesabını soralım.

- ✓ Fabrikalarımızı kapatmak isteyenlerden,
- ✓ Gecekondularımızı yıkmak isteyenlerden,
- ✓ Ormanlarımızı ve su kaynaklarımızı yağmalayanlardan,
- ✓ Üçüncü köprü'nün yapımına izin veren siyasilerden,
- ✓ Su havzalarımızı yok etmek isteyen İSKİ yöneticilerinden,
- ✓ Tapu yerine tapu tahsis belgesi verenlerden,
- ✓ Alt yapıımızı tamamlamayan ve kanalizasyon sistemini kurmayanlardan,
- ✓ Sağlık ocaklarını geliştirmeyenlerden,
- ✓ Semt pazarlarımızı islah etmeyenlerden,
- ✓ Otopark sorunlarımızı çözmeyenlerden,
- ✓ İnsanımıza yaraşır bir müze ve kültür merkezi oluşturmayanlardan.

HEMEN ŞİMDİ HESAP SORALIM !...

"ELİM KIRILSAYDI DA
OY VERMESEYDİM..."
DEMEMEK İÇİN,

BU GİDİŞİ DURDURMAK VE
DEĞİŞTİRMEK İÇİN,

RANT VE RANT EKSENLİ
İLİŞKİLERE KARŞI
ÖDÜNSÜZ BİR TUTUM
SERGİLEYEREK
MÜCADELEMİZİ
YÜKSELTELİM.

SON DALYAN

... İstanbul deyince aklıma, koca bir dalyan gelir
kimi paslı bir örümcek ağı gibi, gerinir Beykoz'da...

Bedri Rahmi Eyüboğlu

Şehir ve beldelerin çoğunluğunun simgesi, maskotu veya sembolü diye adlandırılan, o yörenin kimliğinin bir parçası olan değerler vardır. İstanbul'un Yedi Tepesi veya Kız Kulesi, Ankara'nın keçisi, Adana'nın pamuğu (veya sığacı) gibi.

Beykoz'un adını borçlu olduğu cevizi, kalkani, çayırı ise ilk akla gelenlerdir.

Akbaba'daki iri yemişli ceviz ağaçlarının kerestesi için tüketilmelerinden sonra bilmiyorum Beykoz* gören var mı? Kalkan balığını ise bırakalım yemeyi balıkçı tablolarında bile göremiyoruz. Tarihi mesire yeri Beykoz Çayırı'nın ise yarısından çoğu pazar yeri, park yeri, stadyum ve çeşitli kaçak yapılarla imha edilmiş durumda. Geri kalan bölüm çim nakli ile renklendirilmeye çalışılıyor, ancak üzerine beton sahne, beton yollarda ekilerek.

Sembol olarak anılmasalar bile, Beykoz halkının ezici çoğunluğunu birarada tutan fabrikalar ise (Kundura, Tekel, Şişe Cam) gidici gözüküyorlar.

Yeşil ile mavinin birarada olduğu şirin Boğaz kasabası olarak anılan Beykoz'un yeşilinin geleceği ise (bu gazetede sayfalarca yazıldığı nedenlerle) pek parlak gözüküyor.

Onçesmeler'i saymazsak geriye kalan son simge olarak gördüğüm mütevazı bir değere dikkat çekmek istiyorum : Beykoz Dalyanı.

... Dalyan, kıyı ile aradaki açıklığı germe denilen bir ağ ile kapatılan, kapaklı bir haznesi olan, balığın girdiği yeri açılıp kapanabilen, ağdan yapılmış büyük havuz olarak düşünülebilir.

Dalyanın kurulduğu alana "dalyan tarlası", balık girdiği zaman kapatılan giriş açıklığına "dalyan kapısı" balığın girişini haber veren gözcüye "vardacı" veya "balık nöbetçisi" balığın alındığı orta bölüme ise "dalyan avlusu" denir.

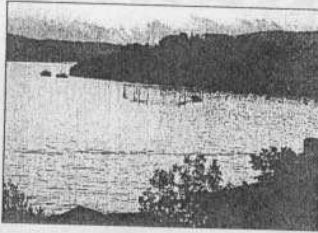
Bir sıra dalyanın çalışabilmesi için en az iki mavna ve biri büyük olmak üzere iki kayığı ihtiyaç vardır. Bunlar "vigla mavnası" ve "zeytin mavnası" diye adlandırılır. Kayıklar kürekli. Mavnaları ise tayfalar dalyanın irtibat tellerine tutunarak hareket ettirirler. Mavnaların boyları 8 - 12 m, enleri 120 - 200 cm genişliğindedir. Araçların omurgaları gürgenden, diğer kısımları kızılçam veya köknardan yapılmaktadır.

Av sırasında "gözcü" veya "vardacı"ya büyük iş düşer. Dalyan kazığa çakılmış bir tahta parçası üzerinde, gözleri balıkta olarak oturan vardacılar, adeta zincire vurulmuş bir mahkum çaresizliği ile burada saatlerce balık sürüsünün dalyana girmesini beklerler. Başlarına geleceğinden habersiz balık sürüleri, ağlara doğru gelip, dalyana girer girmez vardacı sahile haber verir, nöbetteki balıkçılarda ağların ağızını kapatırlar. Gececeği ise dalyan kazığında beklemenin faydası yoktur. Bu yüzden vardacı, dalyan ağızından demirli duran sandalda bekler ve yakamozdan balığın geldiğini anlayarak arkadaşlarına işaretlerle ağına ağız kapatılır.

İlkbahar aylarında Akdeniz'den Karadeniz'e çıkan, sonbaharda Karadeniz'den Akdeniz'e inen balıklar için

İstanbul Boğazı tek geçiş yoludur. Balıkların göç mevsimleri gözönünde tutularak, Boğaz'ın pekçok yerinde dalyan kurulmuştur. 80 yıl öncesine kadar İstanbul'da Adalar, Marmara Denizi ve Boğaz'da 50'yi aşkın dalyan bulunuyordu.

Dalyanlarda kılıç, palamut, torik, uskumru, lüfer, kolyos, orkinos, zargana, istavrit, levrek, gümüş, kefal gibi balıklar avlanırlar.

DALYAN

Yakın tarihe kadar Beykoz Dalyanı'nda herbiri 200 - 300 kilonun üzerinde orkinos sürülerinin dalyana girişi ve denizden harbi, tokmak ve kacıklarla mavnalara alınması hatırlanır.

Osmanlı döneminde Boğaz'daki dalyanların kıyıları padişah hizmetinde bulunanlara ödül olarak dağıtılmıştır. Boğaz'ın en eski dalyanlarından biri olan Beykoz Dalyanı sarayın içme sularının sorumlu Hüseyin Ağa'ya armağan edilmiş ve torunları, torunlarının torunları denizdeki bu mirasa sahip çıkarak son yıllara kadar dalyanı kiraya verip, yararlanmışlardır.

Dalyancılık göründüğünden çok daha zahmetli ve masraflıdır. Kurulması, idare edilmesi ve mevsim sonu sökülmesi oldukça emek isteyen işlerdir.

Boğaz'da dalyanların kurulu olduğu kıyılardaki yerleşim yoğunluğu, deniz kirliliği ve aşırı avlanma balık neslinin azalmasına sebep olmuştur. Ayrıca balıkların göçlerini etkileyen mevsimsel değişiklikler, balık sürülerinin yer değiştirmesinde büyük rolü olan yunusların bilinçsizce yok edilmesi ve yoğun Boğaz trafiği göç eden büyük balık sürülerinin kıyılara sokulmadan geçip gitmelerine yol açmıştır. Giderek ilerleyen teknoloji, balık avcılığında da kendisini göstermiş, insan gücünün yerini elektronik aygıtlar, güçlü makineler olarak ağ balıkçılığının yerini almıştır.

Bu durum karşısında, büyük emek ve harcama gerektiren dalyanlar gittikçe verimsiz duruma gelmişlerdir. ... En son dalyan olan Beykoz Dalyanı'nı ise Bartın ilinin Çakraz Köyü'nden gelen dalyancılar ayakta tutuyor.

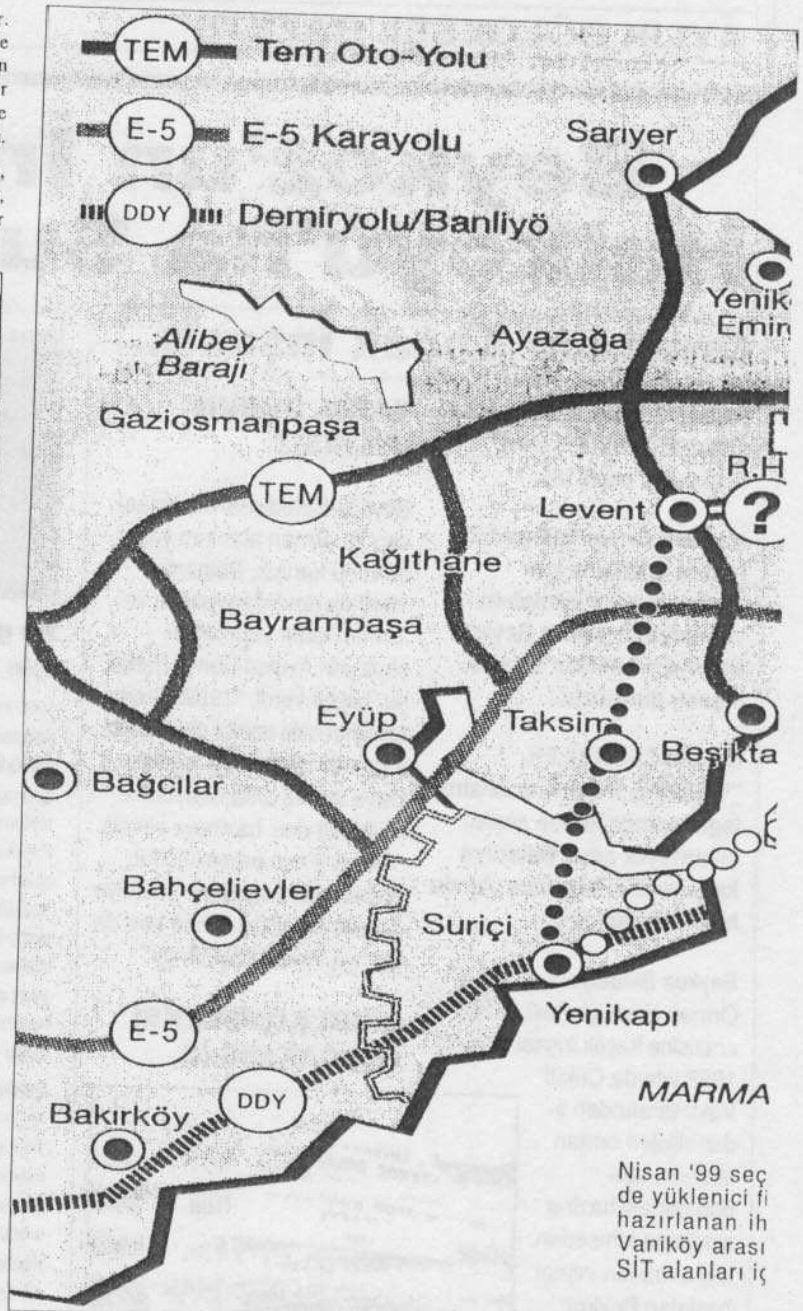
Hakkında daha birçok güzel ve /veya zorlu ayrıntıdan söz edilebilecek dalyan için bir kalemde söyleyebildiklerimiz bunlar. Sende, yaklaşık bir ay boyunca koyumuzu süsleyen dalyanın Mohikan'ların sonuncusunun akıbetine uğramasını umuyoruz.

* Beykoz, Farsça'da "iri cevizi" anlamına geliyor.

- Yazı içinde "İstanbul Ansiklopedisi"nden yararlanılmıştır.

Atilla

ÜÇÜNCÜ BOĞAZ KÖ

3. KÖPRÜ PROJESİNİN İSTANI

- Nazım planı delinmiş olacak, • Tarihi dokunun z
- Yeni rant alanları açacak, • Ulaşım çözüm getirmediği git
- sayacak, • Ulaşım da bireysel çözümü özendirerek, toplu ta:

3. KÖPRÜYE "HAYIR !"

Spekülatif amaçlı bir 3. köprü projesini YAP - İŞLET - DEVRET modeli ile gündeme getiriliyor. Bu durum, İstanbul'un sadece tarihi ve doğal varlığını değil, kent yaşamını ve sağlıklı gelişme kararlarını da büyük ölçüde etkileyecektir. Ayrıca 1. ve 2. Boğaziçi köprüleri deneyimleri ışığında sadece karayolu ulaşımını amaçlayan çözümlerle kentin giderek

3. KÖPRÜSÜ'NE HAYIR !

RA DENİZİ

İmlelerinden önce başlanabilmesi için uygulama projelerinin onayına yaptırılmasına karar verilen 3. Boğaz Köprüsü için hazırlanan dosyasındaki güzergâh, yer seçimini Arnavutköy - Üsküdar arasında yapıyor ve yeni karayolu demiryolu bağlantılarının da bu güzergâh üzerinden viyadükler ve tünellerle çözülmesini öngörüyor.

BUL'A GETİRECEĞİ ZARARLAR

Arnavutköy'ün zarar görmesine ve yeşil alan tahribatına yol açacak, yeni sorunlar yaratacak, • Kent ve toplum yararlarını hiçe sayarak şımıcılığa darbe vuracak, • Şehircilik ilkelerini çiğneyecek,

TÜP GEÇİT'E "EVET!"

karmakarışık sorunlarla karşı karşıya gelmesine neden olacaktır. Bu karanlık gidişimin derhal durdurulması ve raylı tüp geçiş projesine bir an önce başlanması gerekir. Ülke düzeyindeki ulaşım politikasının da çağdışı karayolu ve yağmacı otoyolcu tuzaklardan kurtararak, demiryolu ve denizyolu ağırlıklı sistemlere yöneltilmesi şarttır.

3.KÖPRÜ İÇİN KİM NE SÖYLÜYOR?

Bedrettin DALAN (Eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı): Newyork'ta 45 köprü var, İstanbul'da 3.'sü olsa ne çıkar?

İshak ALATON (İşadamı) : 3. köprüyü çok isabetli buluyorum. Yapımına da işletmesine de talibim.

Tansu ÇİLLER (DYP Lideri, Çiller Başbakan olduğu dönemde Japonya Gezisindeyken) : Boğaz'a 3. köprü yapılacaktır ve bunu Japon firmaları yapacaktır.

Saffet BULUT (Bahçelievler Belediye Başkanı) : 3. köprüye referandumla karar verilsin.

Yaşar TOPÇU (Bayındırlık ve İskan Bakanı) : Hem köprü hem de tüp geçiş yapılabilir.

Prof. Dr. Afife BATUR (Mimarlar Odası İstanbul Şube Başkanı) : Bir tarih ve doğa kentinde tüm projelerin öncelikle koruma içerikli olması gerekir. Köprü ise, her yönüyle bunun tam tersi olduğu için kabul edilmesi mümkün değildir.

Prof. Dr. Haluk GERÇEK (İstanbul Ulaşım Ana Plan Çalışması Proje Yöneticisi) : 2010 yılında İstanbul'un nüfusunun 16.6 milyon olması bekleniyor. Bu tarihte Boğaz'ı geçen günlük yolcu sayısı ise 2.4 milyon olacak. Bu kadar yolcu kentin iki yakası arasında ancak yüksek kapasiteli bir demiryolu sistemiyle taşınabilir.

Prof. Dr. Güngör EVREN (İTÜ İnşaat Fakültesi Ulaştırma Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi) : Köprü yapıldıkça, habire otomobiller geçiyor, ama insanların geçişinde bir artış yok. İnsanların geçişi % 1 artıyorsa, araçların geçişi % 10 - 20 artıyor.

Prof. Dr. Ertuğrul ACUN (Orman Mühendisleri Odası Marmara Şubesi Başkanı) : 3. Köprü ile orman yağması hızlanır. Yıldız Parkı yeni köprüye kurban edilir, bu ortaçağda bile düşünülemeyecek, uygurluk dışı bir uygulamadır.

Kültür Bakanı İstemihan Talay, C.H.P. Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Milletvekili Bülent Tanla'yı kaçak villa yapmakla suçladı Tanla ise, iddiaların iftira olduğunu söyledi...

Talay, dün Beykoz Mahmut Şevket Paşa Köyü mevkiinde Cenaplar sitesi girişinde yaptığı açıklamada, görülen yerin tarım arazisi olduğunu, 1992'de dönemin SHP'li, daha sonra da CHP'li belediyesinin ahır ve samanlık yapmak üzere sunulan projeyi onayladığını ve bu amaçla ruhsat verdiğini kaydederek şunları söyledi : "Bu ruhsatı alanlar arasında Bülent Tanla da var. Doğadan, çevreden, yeşilden bahsedenler, işte gördüğünüz gibi ahır ruhsatı alıp burada villa inşaa ediyorlar ve bu villalarda büyük rant elde ederek yaşıyorlar."

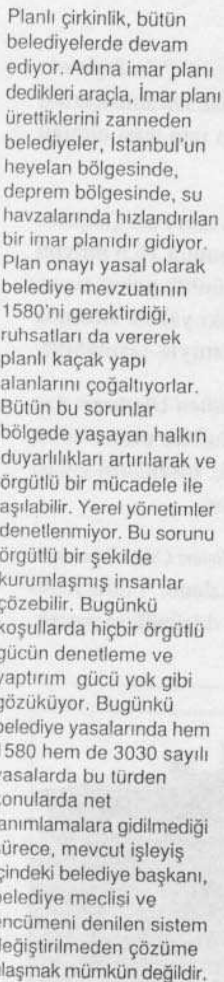

Tanla ise, Talay'ın açıklamaları karşısında hayrete düştüğünü belirterek, şu görüşleri ileri sürdü :

"1992'de tapulu arazimiz üzerinde, hakkımız olan ruhsat alanı kullanılarak, metrekaresi ihlali yapılmadan, belediyeye başvurup, gerekli yapı ruhsatına bağlı olarak inşaatlar tamamlandı. Bu bölge, bizim inşaatlarımızın tamamlanmasından sonra, 1995'de SİT alanı ilan edilerek koruma altına alındı."

19.11.1998 - Milliyet

Planlı Çirkinlik Bu Olsa Gerek !...

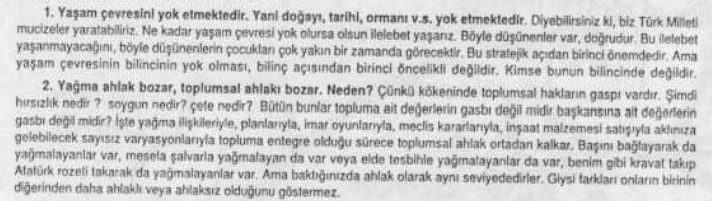
orman alanıdır. Yani yasalardaki karşılığı ile, bunu bir yapı kısıtlılığı olarak kabul edersek, Beykoz'da % 89 gibi bir alan kamunun elinde demektir. Özel ormanları düşersek, % 83,80'ni kamu mülkiyetindeki alanlardır. Görüldüğü gibi, bölge ormanları olduğu için Beykoz'da hala o eski güzelliğini o eski çevreye uyumlu, doğayla dost yapısı sürdürmesini beklemek ve korumak gerektiği kendiliğinden ortaya çıkmış oluyor.

Ama bizler, öyle olmadığını görebiliyoruz. Özellikle, ikinci köprü güzergahından, E-5'ten köprüye kadar olan güzergahtan sağ tarafımızı bakarak geldiğimizde Ümraniye ile Beykoz'un birleştiğini görürüz. Bu ne demektir? bu, Beykoz ormanlarının işgal altında olduğunun somut bir gerçekliğidir. Şimdi gelelim Orman Bakanlığı'nın ne iş yaptığını; ilk önce Orman Bakanlığı'nın adını Ormanları Yok Etme Bakanlığı koyalım. Biliyoruz, en son Beykoz'da 50 hektar orman yandı, kül oldu. Siyasiler ne yaptı? hiçbir şey. Güzel; peki, Beykoz'daki kaçak yapıları nasıl ortadan kaldıracacağız? Beykoz'un planlı alanı var mı? yok. Beykoz'da bugün planlı denilen alanların tümü slash planıdır. Yani 1984 yılından sonra siyasi olarak şekillendirilen slash alanlarıdır. Bu slash alanları ile şekillenmiş bugünkü durumu nasıl rehabilite edebiliriz. Ne tür politikalarla yeni yerleştirme politikası yaratabiliriz. Bunlara çözüm üreten, model öneren, belediyeler,

siyasiler nerede? yok.
Hiçbiri ortada
gözükmüyor. Dahası, hala
4 katlı yerlere 8 kat 12
katlı bina yapımlarına izin
veren belediyeler
karşımızda duruyor.
Bugün bütün yasalar
karşısında suç işleyen
belediyeçilik anlayışları
yaşamımızda hakim hale
gelmiş durumda.

Ben şunu diyorum : Türkiye'de kısıtlı da olsa, mevcut olan bu yasalarla bile, tam uygulanırsa, Türkiye'de iki ile üç bin il ve ilçe - belde olarak ta 2900 ile 3000 belediye var. Bunlar halihazırda görev başında. İşte yasalar tam uygulanırsa bunların % 5'i dahi görevlerinde kalamazlar. İçişleri Bakanlığı ve Bayındırlık Bakanlığı müfettişleri görevde olsa, Devlet görevini yapsa bu durum böyle olmaz. Yani, yasaları uygulamak için seçilmiş olan insanlar bugünkü bu yasaları dahi uygulamıyorlar. Son olarak Beykoz için önemli olan bir noktaya daha değineyim. Beykoz'un su havzaları bir önceki dönem, büyükşehir belediyesi tarafından bölgenin su havzası olmasına reddeden bir uygulamaya başladı. Biz burayı çözemeyiz, dedi. Buna Elmalı Havzası da dahi. Sonra tekrar bu İSKİ yönetimi döneminde bu bölgeler su havzaları kapsamına dahil edildi. Ama bugün görüyoruz ki, Elmalı ve Ömerli havzaları işgal altında. Bu işgali, büyükşehir belediyesinin bu işgalini 1995 yılında mahkemeler iptal etti. Ancak İSKİ derhal bir ikinci yönetmelik çıkartarak işgal devam ettiriyor. Bu anlayış bölgenin yağlanması anlamıdır.

Özellikle çok iyi bildiğim ve önemli sorumluluklarına katıldığım Beykoz ŞİK kararı nedir, ne değildir, halka uzanır mıdır veya kurtulmuş mudur? Bu konuda biraz ayrıntıya gireceğim. Her fırsatta Beykoz'ları anlatmaya çalışıyorum, çünkü bu konuda her yanlış bilgi yanlış. Beldeyi Başkanlık gelmiş, ŞİB bizim elimizi aydınlatmış, başkanlık değil, başkan. Onun başına şeylerin elini aydınlatmış, başkanlık, başkan şeylerin elini aydınlatmış, şimdi sizere anlatacağım. Şimdi, önce şöyle demek istiyorum. Tabii çevre, kent kültürü, yerel yönetimler bağlamında tartışken yine Ahmet'in sözlerine sonlarına doğru önemli bir vurgulamış oldu. Neden? dedi. Bu kente sahip şeyler yerel yöneticiler sorumluları, gerçek edimiyor? Bunun nedeni şu; çünkü sorgulayacak olan da yağıncıdır. Yani kim sorgulayacaksa, gözünüzün önüne kim geliyorsa, bürokrat anlamındaki görevlileri kastetmiyoruz. Gözünüzün önüne böyle bir sistem geliyorsa, bir yönetimi de kente karşı sor. İşleyen yöneticileri sorgulayacak şekilde bir umudun sorgulayacak olanları da yağıncı olmalıdır. Türkiye'de yağına ekonomisi uluslararası destekle birlikte ki, o alana girmeyecek, Türkiye'deki yağına ekonomisi. Toprak yağıncısı ekonomisinin, toprak yağıncısı kültürünü, toprak hemen adından getireceğini bilmeniz gerekcektir. Her planı kamu yararına da yağıncı, kim zaman çok daha böyle rantlar getirir. O nedenle gönlünü Arap'dan gelen ilan etmek, güzelleştirmek, bakmak anlamında değil, yağıncıya yağıncıya karar verme kriterlerini ilmar planı adını koymuslardır, başlıkta bir yipratıcı durum yaratılmaktadır.

3. En önemlilerinden birisi bu. Tarihleş değer taşıyan bir sonuçtur bu. Toplumu ürettiinden uzaklaştırmıştır. Üretim toplu vasfını yitirip yavaşlatmıştır. Tarih boyunca uyarılgin temelinde, ilerlemenin temelinde üretim vardır. İnsan üretendir, insan doğayı doğdurtur. Ellerimiz hüneri, aklımız yaratıcıdır. Tarih, insanın ürettiği, üretimi gülerin, üretimi faaliyetlerin tarihidir. Ama yağma toplumu üretimi güderden, üretimi ilgisizlerden, üretim kültüründen uzaklaştırdı. Tarihle karanlık dönemler vardır. Mesela, denilki ki 12'nci yü. ya da 89'nci yü. bu da olduğu pek bilinmiyor, bir yerlerde tane diye tarihi kitaplarında rastlırsınız. İşte o yağma dönemleridir, tahirin yağma dönemleridir. Ama uyarılgin işi sevişmeye çıktı, üretimin gahamızı dönemlere bakınız, mesela 16'ncı yü. Miras Sinan dönemi, işte o dönem yağmadın uzaklaşığı, üretimin düdüğüdür döneimdir. O bakımdan ilerleyen yüzyıllarda, acaba 20. yü. yı inkindi yazarsanız Türkiye'de neler oldu işi sormuş olduğu zaman galiba karanlık bir dönem bu, ne olduğu belli değildir, herhalde yağma dönemi geçirdi diye tarih bunu yazacaktır.

4. Üretimin uzaklaşması, toplumsal bilinç açısından çok önemli sonucudur. Bilimsellikten uzaklaşır. Çünkü, toplum üretimin uzaklaştı mı, bilimsellikten de uzaklaşır. Bilimsellikten uzaklaşmak, yazgıyı getirdi, kaderi getirdi, başka yönlere inanmayı getirdi. Atıl eyilen insanın de ne çıkmasını istedi. İşte Türkiye yazma ekonomisi dört nala gitmiş, seriatın yokleşmesini nedeni budur. Çünkü üretimin uzaklaşmak, toplum üzerinde psikolojik olarak kültürel etkileri itibarıyla bilimin uzaklaşmasını sağlar. Şimdi arkadaşımız diyor ki, bilimsel olarak ispatlanmış köprü yapılamamış. Neden bunun karşısına çıkıyorlar diyor. Aslında gayet doğal, çünkü yazma başka, üretimin uzaklaşmış, bir rant düşüncesi' aklın yerini almış. Kafa aratı bilimi görmez. Bilimsel yazgılarını kesinlikle kabul etmez. Ve nelelim planlamada uzaklaşma da budur. Planlama geleceği bilimsel olarak karı verecekormekte. Ama yazgıya inanarak, kader inanarak, atıl eyiline inanç üzerine bina edilen ideolojiler, yakasız Atatürk rozele bile taşışalar, üretimin uzaklaşmışlar da bilimden de uzaklaşmışlardır.

5. Bugün, yaşadığımız ülke düzeyindeki en önemli sorun yağmadır. Yağma, Demokrasiyi ve Demokratik bütün kurumları iğdiş eder. Alt - üst eder. Ortadan kaldırır. Çünkü yağma, demokrasiyi talancının egemenliğine dönüştürür. Bu anlayış içerisindekiler benim gözümde vatan hainleri. Yani bunu da hainlik suçu olarak tanımlıyorum.

Beykoz'da yeşil alanlar içinde dev bir uydu kent inşa ediliyor. 1452 villadan oluşan Acarkent'in sosyal tesislerinde yapılan bir Türk müziği gecesinde, davetliler arasında bulunan Türk - İş Başkanı Bayram MERAL, orada bulunulmasını nedeni ni gazetecilere şöyle açıklıyor: "Buranın sahibi İsmet Acar, Yolu - İş Sendikasında arkadaşlarımdır. Davet etti, geldi. İsmet 1978 yılında genel sekreterken, sendikadan ayrıldı. Etiler'de bir kooperatif kurdu. Sonra Sarıyer'de bir projeyi hayata geçirdi. Ondan sonra da Hasan EKİNCİ'nin yardımlarıyla burayı tamamladı."

Gazeteciler soruyor : "Hasan EKİNCİ'nin ne yardımı oldu ki?" Bayram MERAL cevap veriyor : "Orman Bakanı'ydı ya, burası da orman arazisiydi..."

Acarkent'te EKİNCİ'nin sahip olduğu villa adeti 12, ayrıca kızları da kooperatife yazılarak 3 villa sahibi olmuşlar.

Eski Orman Bakanı Hasan EKİNCİ, bu haber üzerine Melih AŞIK'ı telefonla arayarak bu villaları ediniminde hiçbir yolsuzluk ve usulsüzlük bulunmadığını söylemiş ve şöyle devam etmiş : "1981 yılında sırasıyla yasaklı

İken Modaköy Şirketi'nde Genel Koordinatör olarak çalıştım. O zaman bu arazi bu şirkete aitti. Üzerinde inşaat yasağı vardı. Arazinin 2/3 hissesini bana verdiler. Karşılığında 5 - 6 aylık masasını şirket baktırm. 1986 yılında ANAP iktidarında özel orman alanlarına 6 g inşaat izni çıktı. O anda arazi çok değerlendi. Ben o dönemde de siyasi çalıştığım. Arazinin imara açılmasında da hiçbir etkim yoktur."

Melih AŞIK, Hasan EKİNCİ'ye inandığını ama kafasına takılan noktayı da şöyle açıklıyor:

"1981 yılında 6 maaşınızı verip, bu araziden hisse alıyorsunuz... Aradan 5 yıl geçiyor. Arazideki imar yasağı kalkıyor ve bir gecede mültimilyarder oluyorsunuz."

Hasan EKİNCİ'nin 6 aylık maaşıyla aldığı arazinin bugünkü karşılığı 12 villadır... Bu villaların toplam değeri ise 6 ile 10 milyon dolar.

Görünürde yolsuzluk yok. Hasan EKİNCİ'nin kabahati de yok. Rant Piyangosu vurmuş bir kere. Bu yasayı 1986'da TBMM'den geçiren özel orman sahipleri kimlerse... Esas voliyi onlar vurmuş.

Sahibi : İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor. : Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi : Beyaz Erguvan Cad. Yeni Pasaj
No.: 11 Paşabahçe - İSTANBUL
Telefon : 0216 322 28 79
Banka Hes. No. : Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şb.
1043 0327082
Ofset Hazırlık : Çözüm Reklam
Baskı : Pastel Mat. Ltd. Sti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

CAM-KÖY

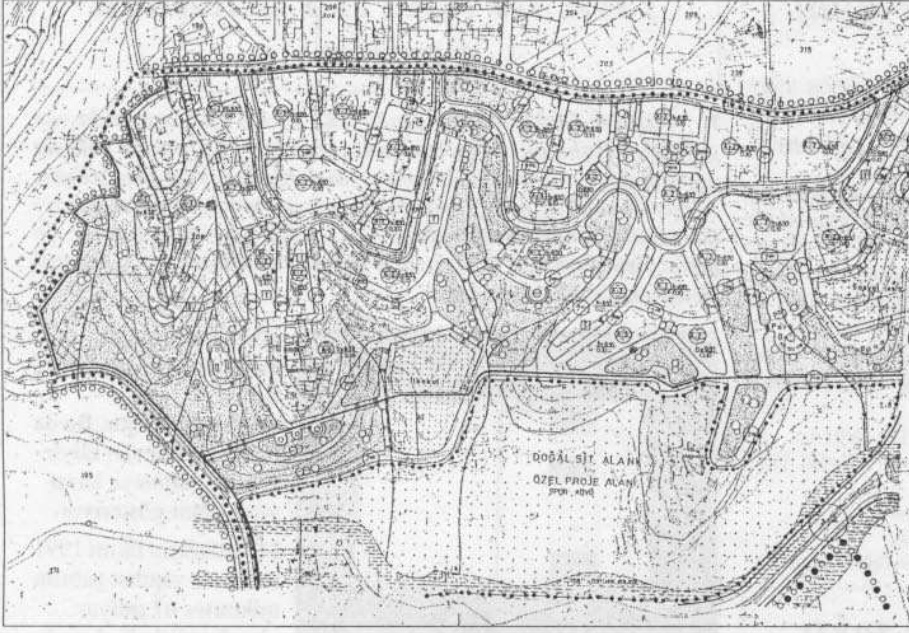
BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl: 1 Sayı: 11 1 Mart 1999 Ederi : 100.000 TL.

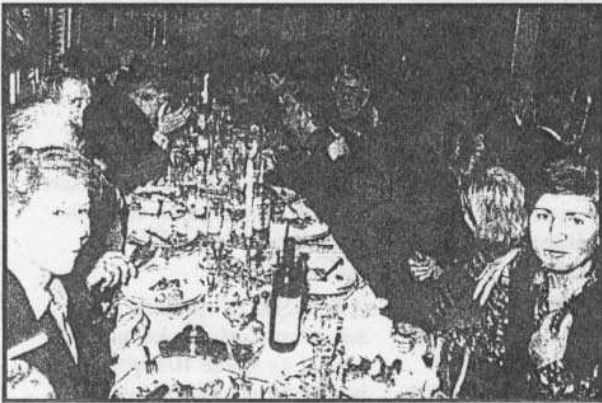
Beykoz imar planı yeni baştan yapılmalıdır !...

► *Mevcut imar planı konusunda halkı şimdiye kadar bilgilendirmeyen Belediye, görevini ihmal etmiştir.*

- * Masa başında yapılan planların uygulama şansı yoktur.
- * Yanda görülen bölgede imar planı tatbik edilirse, mevcut evlerin ne kadarı yıkılacaktır?
- * Yeni seçilecek yönetim, imar planını yeni baştan yapmak zorundadır.
- * Yeni yapılacak plan, muhakkak yöre halkının yerleşim durumunu gözönüne almalıdır.
- * Yeni plan uygulamaya geçilmeden önce, tüm mahalle muhtarlıklarına asılmalıdır. Sorumlu kişiler, herkese evinin durumu hakkında bilgi vermelidir.
- * Bu planda eski eserler muhakkak koruma altına alınmalıdır.
- * Kişi başına düşen yeşil alanlar, dünya standartlarına uygun olmalıdır.
- * Çevrenin korunması ön planda tutulmalıdır.

Türkiye İşçi Partisi'nin 38. Yıldönümü Kutlandı...

► *Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP), 38. kuruluş yıldönümü 13 Şubat akşamı Çiçek Pasajı'ndaki Ceneviz Meyhanesi'nde kutlandı.*

1965 - 69 yıllarında TBMM'de görev yapan TİP'li milletvekilleri, partinin kurucuları, militanları, üyeleri, sempatanları geçmişte kalan "güzel günlerin" ve şimdi hayatta olmayan mücadeleye arkadaşlarının anısına kadeh kaldırdılar.

TİP, 13 Şubat 1961'de aralarında Kemal Türkler, Şaban Yıldız, Avni Erakalın, Kemal Nebioğlu, İbrahim Güzelce ve Rıza Kuas'ın bulunduğu 11 sendikacı tarafından kuruldu.

İlk genel başkanı Avni Erakalın

oldu. 1962'de Mehmet Ali Aybar genel başkanlığa, Kemal Sülker de genel sekreterliğe getirildi. 1965 seçimlerinde yüzde 3 oy alarak 15 milletvekili çıkarttı. 1966 Senato yenileme seçimlerinde ise, Fatma Hikmet İşmen, Kocaeli'den senatör oldu. Böylece tarihte ilk kez sosyalist bir parti Meclis'te grup kurmuş oldu. 1965 - 69 arası TİP'in aktivitesi sayesinde Meclis'in en çok yasa çıkarttığı dönem olarak tarihe geçti. 1969'da milli bakiye sistemi değiştirilince TİP parlamentoda üç milletvekiline düştü. 1968'de Sovyetler Birliği'nin Çekoslavya'yı işgal etmesi üzerine TİP'te görüş ayrılıkları çıktı. Aybar, genel başkanlıktan istifa etti. Yerine Mehmet Ali Aslan, daha sonra Şaban Yıldız ve 1970'te de Behice Boran seçildi. Parti, 1971'de Anayasa Mahkemesi'nce kapatıldı.

Beykoz Devlet Hastanesi Başhekim, görevden alındı...

Göreve başladığı Şubat 1996 tarihinden bu yana Beykoz Devlet Hastanesi'nde birçok yenileme çalışması yapan Başhekim Operatör Doktor Ahmet Ünal İnce henüz belirtilmeyen bir nedenle görevinden alındı.

Görevden alınmasına ilişkin bir açıklama yapmayan İnce'nin başhekimliği döneminde hastanede yeni birimler oluşturulup, tüm birimler modern cihazlarla donatıldı.

Özelleştirmede ilk örnek AKTAŞ ! Vurgun dediğin böyle vurulur !...

► Türkiye Elektrik Kurumu'nun kaba zarar hanesi özelleştirme politikaları ile çakışınca, 1989 yılındaki Özal hükümeti elektrik hizmetlerinin özelleştirilmesine karar verdi. İstanbul Anadolu yakasında yaşayan 970 bin ailenin ve işyerinin (1989 tarihi itibarıyla) Aktaş Elektrik ile tanışması böyle oldu.

► İlk kez elektrik dağıtımında yaşanan bu özelleştirme girişimi pek çok sorunu da beraberinde getirdi. Tüketiciler Aktaş'ın hizmetlerinden yakınmaya, TEK'de Aktaş ile mevzuattan kaynaklanan sorunlar olduğunu iletmeye başladı. Taraflar yasanın yorumunda anlaşamadıklarını söylüyorlardı. Daha sonra bu anlaşmazlıklar mahkemeye taşındı.

Elektrik özelleştirildi de ne oldu ?

► Elektrik dağıtımının özelleşmesinden sonra geçen süre içinde İstanbul Anadolu yakasında faaliyet gösteren Aktaş Elektrik vatandaşlara yeni bir hizmet, kalite ve yenilik götürmedi.

Aktaş Elektrik, kendi sayacının sahibi olan aboneden bir sayaç kirası aldı. Daha sonra bunu yüksek fiyatlarla bakım ücretine dönüştürdü. (Bilindiği gibi sayacılara bakım yapılmıyor. Dolayısı ile haksız kazanç elde ediyor).

Uzun dönemli elektrik faturaları hazırlanırken enerjinin tüketildiği aya ait dikkate alınması gerekirken, faturanın hazırlandığı son aya ait yüksek olan fiyatlar dikkate alınıyor ve tüketiciler daha fazla para ödüyor.

Elektrik faturaları tüketicilere geç ulaşıyor ve gecikme cezası ödetiliyor.

Faturalarda ibraz tarihi belirtilmiyor. Hafta sonları ve tatil günlerinde vatandaşların elektriği kesiliyor. TEK, 400 daireye kadar vatandaşın elektriği parasız bağlarken, AKTAŞ 50 daire ile bunu sınırlıyor. Ticarethanelerden alınan iştirak bedeli TEK'in aldığı bedelin üzerinde para alıyor.

Aktaş Elektrik bütün bu hizmetlerinden sonra Eylül 1998 sonu itibarıyla;

Ciro : 61 Trilyon
Brüt Kâr : 7 Trilyon
Net Kâr : 4 Trilyon 828 milyar TL.

AKTAŞ, Devlete 2 trilyon taktı...

Başından beri hukuksuzluk ve usulsüzlük örnekleriyle dolu Aktaş Elektrik, alacağına şahin olduğu gibi borcuna sadık olmadığı ortaya çıktı. Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. (TEDAŞ)'den elektrik satın alıp, İstanbul'un Anadolu yakasında satan Aktaş Elektrik, TEDAŞ'ın yılladığı fatura bedelini dikkate almayarak kendi belirlediği fiyattan ödeme yapıyor.

Aktaş Elektrik ile TEDAŞ arasında belirlenen tarife göre elektriğin kilovat-saatine 1520 lira ödemek zorunda. Ancak Aktaş, ödemelerini tek taraflı olarak kabul ettiği 1230 lira üzerinden yapıyor. Böylece Aktaş Elektrik, TEDAŞ'a ayda ortalama 90'lı yılların fiyatlarıyla 90 milyar eksik ödeme yapıyor. Bugüne kadar eksik yapılan ödemeler tutarı, trilyonları buluyor.

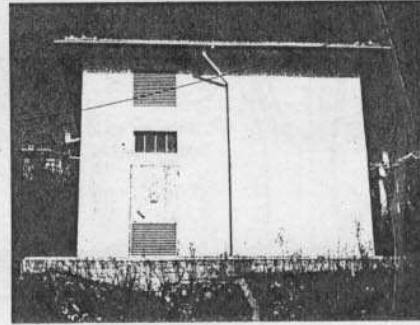
Halbuki TEK ile AKTAŞ arasındaki 1 Temmuz 1990 tarihli Enerji Satış Anlaşması'nın Ödemeler başlıklı 6. maddesine göre, faturalara Aktaş tarafından yapılan itirazlar ödemeleri

durduramıyor. Yine aynı anlaşmaya göre Aktaş'ın yaptığı ödemelerin gecikmesi ve fatura bedeli karşılığında yapılmaması halinde Aktaş'ın gecikme zammı ve tecil faizi ödemesi gerekiyor. Aktaş Elektrik şimdiye kadar TEK'e herhangi bir gecikme ceza ya da faizi ödemedi. Bu nedenle Aktaş haksız kazanç elde etti. Aktaş'a göre ise Aktaş TEK'ten alacaklı. Bu rakam 100 milyarı buluyor. Aktaş Elektrik Genel Müdür Yardımcısı Faruk Acuner ise, yaptıkları yatırım karşılığında TEK'ten alacaklı olduğunu söylüyor. 1991 - 1993 yılları arasında AKTAŞ'ın yatırım yaptığı gerekçesiyle TEK'e yaptığı ödemelerden mahsup ettiği görüldü.

Teftiş kurulunun raporuna göre, Aktaş'ın 1993 Kasım ayına kadar ki dönemde TEK'e yaptığı eksik ödeme tutarı 1.1 trilyon lirayı buluyor. 1994 Nisan ayından bu yana yapılan eksik ödemeler tutarı ise 1.5 trilyon lira olarak öngörüldü. Gecikme faizleriyle birlikte Aktaş'ın TEK'e yaptığı eksik ödemelerin tutarı 4 trilyonu geçiyor.

TEK ile AKTAŞ arasında gerilim...

► Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) ile AKTAŞ arasında yay geriliyor. Daha önce aralarındaki sorunları görüşmeler yoluyla aşmayı seçen taraflar, artık mahkemelerde karşı karşıya geliyor. Aktaş'ın reaktif enerji bedeli olarak ödemesi gereken parayı ödemediği gerekçesiyle dava açan TEK yönetimi bu kez de birim fiyat farkının ödenmediği gerekçesiyle Ankara 3. Ticaret Mahkemesinde dava açtı.

görevlendirmişti. Müfettişlerin inceleme süresi ise günle sınırlandırılmıştır. Bu da birilerinin devlet eliyle zengin edilmeye karar verildiğini gösteriyor.

Müfettişlerin Ekim 1991 tarihinde yapılan yatırım miktarını 67 milyar olarak belirledi. Ancak bu yatırımlar tam olarak

AKTAŞ'ın ilk sözleşmesinde yatırımları kimin yapacağı açıklıkla belirtilmemiş, ancak kamuoyuna tüm yatırımların Aktaş tarafından yapılacağı duyurulmuştu. Aradan 7 ay geçtikten sonra AKTAŞ, Bakanlık baş vurmuş ve kârının çok düşük olduğunu belirterek yatırım yapmayacağını söylemiştir. Bunun üzerine Bakanlık, AKTAŞ'a TEK'le yaptığı aylık elektrik ödemelerinden 15'er milyarlık bölümler halinde keserek bu paranın 140 milyarını almıştır. Eylül 1991 sonunda Bakanlık AKTAŞ'ın aldığı paralara karşılık yatırım yapmadığı ihbarı gelmiş. Bunun üzerine bakanlık istemeyerek 5 müfettiş

soruşturulmadı ve denetlenemedi. Bu miktarın yatırım için ayrılıp ödendiği kağıt üstünde tespit edildi. Yani AKTAŞ'ın kendi hesaplarına göre 73 milyarı TEK kaynaklarından AKTAŞ'a karşılıksız transfer edilmiş durumdaydı. Müfettiş raporları dikkate alınmayarak devletin dolandırılmasına göz yumulmuştur.

AKTAŞ'ın çalışanlarla da sorunları vardır. İş kanununa göre, 1 ay içinde 10 kişiden fazla işçi çıkarmak yasak, fakat AKTAŞ bu yasak maddeyi ayda 9 işçi çıkartarak TEK dönemine ait özlük haklarını ödemeyi de reddediyor. Kıdem tazminatlarını TEK'teki bölümünü ödemediler.

Elektrik dağıtımının özelleştirilmesi ile amaçlanan neydi?

Tek'in fazla istihdam ve verimlilik gibi problemlerini çözeceğini varsayılan bu özelleştirmeden halkın ne gibi çıkarı olacaktı? Vatandaşın açısından tükettiği elektriğin kalitesinde, kendisine götürülen hizmetin niteliğinde ve fiyatlarda iyileşme yaşandı mı?

Bu soruların yanıtları bir yana Aktaş Elektrik bu alışverişten mutlu. Hatta o kadar mutlu ki TEK'in diğer illerde dağıtım hizmetlerinin özelleştirilmesi kararı doğrultusunda başka bölgelere de talip oldu. Aktaş Elektrik, TEK'den ucuza aldığı elektriği mesken ve işyerlerine daha pahalıya satıyor.

Özelleştirmede ilk örnek AKTAŞ ! Vurgun dediğin böyle vurulur !...

HUKUK NE İŞE YARAR?

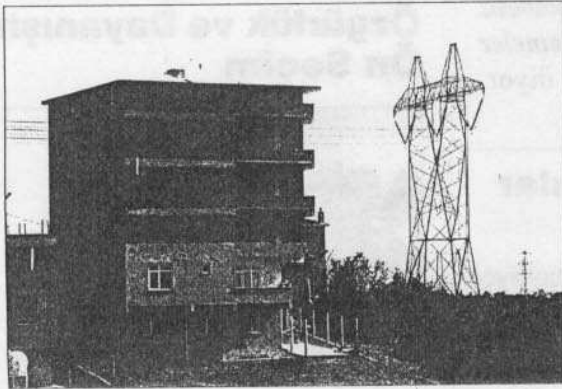
Danıştay tarafından işletme hakkı devir sözleşmesi iptal edildikten sonra Aktaş Elektrik varlığını görev sözleşmesine dayandırmaya başladı. Ancak bu kez de görev sözleşmesinin geçerli olabilmesi için elektrik üretmek gerektiği, şirketin ise sadece TEK'ten satın aldığı elektriği dağıttığı dolayısıyla varlığını bu sözleşmeye de dayandıramayacağı gerçeği ile karşılaştı. Son olarak ortaya çıkan bir gerekçe de işletme hakkı devir sözleşmesi yapılabilmesi için 3096 sayılı yasanın 5. maddesine göre Bakanlar Kurulu kararı gerektiği TEK ile AKTAŞ arasında 30 Mart 1990'da yapılan işletme hakkı devir sözleşmesi için Bakanlar Kurulu kararının olmadığı ortaya çıktı.

Aktaş, Devleti de çarpıyor !...

Hukuki dayanağı bile olmayan AKTAŞ ELEKTRİK'e devlet söz geçiremiyor. 3 trilyon liralık borcu nedeniyle TEK'le mahkemelik olan AKTAŞ, "karanlıkta bırakmak" tehdidiyle, Karayolları'ndan olan alanacağını tahsil etmeyi başardı.

Bir süre önce 1 milyar 200 milyon liralık borcunu ödemediği gerekçesiyle Karayolları 17. Bölgedeki çevreyollarının elektriğini kesen şirket, borcun bir kısmını tahsil ettikten sonra, kalanını da protokole bağlayınca yolları yeniden aydınlattı. Aktaş, kamu ile olan ilişkisini kendi lehine yönlendirirken, hukukçular Danıştay'ın iptal kararlarından sonra yasal dayanağı kalmayan AKTAŞ'la sözleşmenin feshedilmesi gerektiğini savunuyorlar.

Peki AKTAŞ neden bu kadar pervasız davranma cesaretini

gösteriyor? Nedeni Türkiye'ye özgü uygulamalar. Danıştay'ın 29 Nisan 1993 tarihli iptal kararı ve yine Danıştay Dairelerarası Kurulu'nun 21 Ocak 1994 tarihli yapılan yürütmeyi durdurma istemli itirazı reddettiği halde AKTAŞ, TEK'e ve kamuya ait mal varlıkları üzerindeki tasarrufunu sürdürmeye devam ediyor. İptal edilmiş olan sözleşmenin feshi halinde Bakanlığın işletmeye el koyarak daha önce TEK'e

ait olan mal varlığının TEK'ten AKTAŞ'a geçmiş olan çalışanların kamunun ilgili kurumuna devrini öngörmüş olmasına rağmen Enerji Bakanlığı gereğini yapmadı ve hukuksal hiçbir dayanağı kalmayan AKTAŞ'ın faaliyetlerinin devamına göz yumdu.

Dönemin Enerji Bakanı Veysel ATASOY hakkında DANIŞTAY'ın kararını uygulamadığı gerekçesiyle açılması istendi.

KAMU ZARARA UĞRATILDI...

Başbakanlık Teftiş Kurulu'nun 1997 tarihli soruşturma raporu, özelleştirmelerde gözlenen birçok aksaklığı ve suistimali ortaya koydu. Soruşturma raporunda gerekli denetimin zamanında yapılmaması sonucu, görevli şirketlerin genelde dayanaktan yoksun ve yapay gerekçelerle kazançlarını gizledikleri, zarar ettiklerini öne sürerek, bunun devlet tarafından karşılanması isteminde bulundukları belirtildi. Sonuç olarak yağmanın adı "Özelleştirme"dir. "Türkiye'nin Kurtuluşu" diye lanse edilen özelleştirmeler, sermaye içi bir talan yarışıdır. Talan edilen devlet bankaları, kamu işletmeleridir. Hepsi emekçilerin vergileriyle kurulmuştur. Yağmalanan emekçilerin alınteridir, geleceğidir. Bütün düzen partileri talanından yanadır. Bütün özelleştirme uygulamalarının sonucu işçi ve emekçilerin aleyhine sonuçlanmıştır.

Yüksek Gerilim Hatları naklediliyor...

Üstlerinden geçen yüksek gerilim hatlarından rahatsız olan yeni zengilerin yaşamakta olduğu, yeni yerleşim bölgelerinden, bu hatları taşıyan direklerin kaldırılarak, emekçilerin yaşadığı bölgelere nakledilmesi planlanıyor.

Tohum

İsmail Özkan

Dar gelirli enerji bedeli ödemesin...

Elektrik enerjisi gerek kullanım kolaylığı ve gerekse temizliği, gerekse üretim kaynaklarının kısıtlılığı nedeniyle hem sanayileşme açısından önemini korumaktadır.

Dünyadaki genel enerji tüketimi içinde elektrik enerjisinin payı %35'tir. Bu oran 2000 yılında % 40 ve daha sonraki yıllarda ise % 50'ye çıkacağı öngörülmektedir. Bilinen ilk elektrik santrali 1882 yılında Londra'da hizmete girmiştir.

Ülkemizde ilk elektrik santrali ise 1902 yılında Tarsus'ta su değirmeni ile çalışan 2 kw gücündeki bir dinamodur. İlk büyük enerji santrali ise İstanbul Silahtarğa'da 1913 yılında kurulmuştur.

1923 yılında ülkemizin kurulu gücü 33 mw ve üretim 45 milyon kwh iken bugün kurulu gücümüz 21.889 mw ve üretim ise 104 milyar kwh 'dir.

1950 yılından sonra ÇEAŞ ve KEPEZ'in kurulmasıyla özel kuruluşlarda üretime katılmışlardır.

Dünyadaki olumlu örnekler incelenerek 1970 yılında Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) kurulmuş, elektrik enerjisi üretimi ve dağıtımında merkezi yapı oluşturulmuştur. Böylece elektrik enerjisi planlaması, üretimi ve dağıtımında düzenlilik başlamıştır.

Daha önce İstanbul'da İETT'nin yürüttüğü elektrik dağıtım görevi, Belediyenin bu hizmetleri gereğince yerine getirmediği gerekçesiyle, 1982 yılında TEK'e devredilmiştir. Aynı hizmetler 8 yıl sonra bu defa özel kuruluşlara devredilmiştir.

Özelleştirmelere Hayır !...

3096 sayılı yasaya dayanarak İstanbul'un Anadolu Yakası elektrik dağıtımını AKTAŞ A.Ş. 'ye verilmiştir. Bu bölgedeki elektrik dağıtımının özelleştirilmesine karşı Elektrik Mühendisleri Odası, AKTAŞ A.Ş. çalışanları ve yöre halkı birlikte mücadele etmişlerdir. Ancak alınan bütün mahkeme kararları gelmiş geçmiş bütün iktidarlarca uygulanmamıştır. Başbakanlık Teftiş Kurulu raporlarında da AKTAŞ'ın devleti sömürdüğü belgelenmiş olmasına karşın hiçbir önlem alınmamış ve alınmamaktadır. Türkiye'nin tamamında olduğu gibi, özellikle İstanbul'da elektrik enerjisi kaliteli değildir. Yani gerilim 220 V. ya da 380 V. olması gereken yerlerde, 100 V. ya da 300 V. olmaktadır. Bu da evlerdeki elektrikli aletlerin bozulmasına neden olmaktadır. Sanayide ise voltaj makinalarının devre dışı kalmasına neden olmaktadır. Elektrik enerjisi maliyeti bugünkü değerlerle 5.500 - 6.000 T.L. / Kwh iken, satış fiyatı 20.000 - 23.000 T.L. / Kwh. civarındadır. Bu da fahiş bir fiyattan satış demektir. Elektrik enerjisi bir vasıtalı vergi olarak kullanılmaktadır. Bu durum ortadan kaldırılmalıdır. Her ay otomatik olarak artırılan zam uygulamalarına son verilmelidir.

1995 rakamlarıyla İstanbul'daki toplam abone sayısı 3.479.056'dır. Mesken aboneleri ise 2.470.105'dir. Bu da İstanbul'daki toplam abone sayısının % 80'idir. İstanbul'da toplam tüketilen brüt enerji 12 milyar Kwh'dir. Meskenlerde tüketilen ise, 3.3 Kwh'tir. Kısacası İstanbul'daki abonelerin % 80'ini İstanbul'da tüketilen brüt enerjinin % 20'sini kullanmaktadır. Buna karşılık şebeke kayıtları ise % 26 civarındadır. Bu şebeke kayıtları % 6 - 10'a düşürüldüğünde söz konusu mesken abonelerinden tükettiği enerjinin bedeli alınmamalıdır.

Cam-Köy Gazetesi sorguladı, Müdür gitti...

Velilerin şikayetlerini değerlendiren Milli Eğitim Müdürlüğü, iddiaların doğru olduğunu belirledi.

Yapılan inceleme sonunda Uzel'in iki yardımcısı da görevinden alındı...

"Haklılığımız kanıtlandı..."

BEYKOZ, Paşabahçe İlköğretim Okulu'nda okuyan öğrenciler ve onların velileri, müdür Ethem Ziya Uzel'e karşı verdikleri savaştan galip çıkmanın mutluluğunu yaşıyor. Uzel'i, okulun gelirini kişisel çıkarları için kullandığı gerekçesiyle İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne şikayet eden veliler, **"Biz sadece çocuklarımızın şaibesiz bir okulda eğitim görmesini amaçladık. İncelemeler sonucunda haklı olduğumuz ortaya çıktı"** diyor.

Seçimler gündemde, talancılar pusuda...

Seçimler gündemde, talancılar ise yine pusuda bekliyor. Bunlar için seçimler en uygun ortam. Tabii ki mafya da fırsatı kaçırmıyor. Beykoz meclis üyesi, Tekel Çocuk

Yuvası'nın üstündeki inşaatın kaçak olduğunu söylüyor. Ama inşaat D.Y.P.'li Celal Adan'a ait olunca akan sular duruyor.

Sit kararları gereği, **ÖN**

GÖRÜNÜM olarak adlandırılan bu bölgede başlatılan inşaat yasaklara rağmen devam ediyor. Beykoz Belediyesi imar müdürlüğüne duyurulur.

İnsan Hakları Hakkında Söyleşi

Cumhuriyet Halk Parti Beykoz İlçesi, belli aralıklarla düzenlediği etkinliklerine, bir yenisini daha kattı...

Algan Hacaloğlu'nun konuşmacı olarak katıldığı söyleşi, insan hakları üzerineydi. Geniş bir izleyicinin katıldığı söyleşi, oldukça anlamlı bulundu. Tartışmalara izleyicilerin de katkıda bulunması, konuyu derinleştirdi.

Demokrasi ve Ulusal Sorun

Özgürlük ve Dayanışma Partisi Beykoz İlçe Örgütü, seminer ve söyleşilerine bir yenisine daha kattı. Aralıksız iki aydır sürdürülen söyleşilerin ilk bölümü

"DEMOKRASİ VE ULUSAL SORUN"la noktalandı.

Birinci dönem TİP milletvekili olan **Tarık Ziya EKİNCİ**'nin sunucu olarak katıldığı seminer, katılanların tartışmalarıyla zenginleştirildi. Semineri 60'a yakın insan izledi.

Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nde Ön Seçim

Özgürlük ve Dayanışma Partisi Beykoz İlçesi 14 Şubat Pazar günü ilçe binasında ön seçimini yaptı. Ön seçimlere, iki belediye başkan adayı ile girilen seçimlerden **Can KAYABAL**'ın Beykoz

Belediye Başkanlığı kesinleşti. Belediye encümen üyeliklerindeki ilk üç sırayı da **Cemal BAŞKAYA**, **Ayla CAFER** ve **Berrin ÖZKAN**'dan liste paylaştı.

Çamur insan yaşamının bir parçası oldu...

Beykoz Belediyesi'nin köstebek yuvasına çevirdiği Paşabahçe Meydanı, çamur deryası oldu. Tekel Fabrikasına giden yol üzerindeki bütün esnafların şikayetlerine rağmen, "çevre düzenlemesi" denilen çalışmalar bir türlü sonuçlandırılmadı. İnsanlar işlerine giderken, adeta çamurda yüzerek gidebildi. Kahvehaneler ve diğer işyerleri mikrop yuvasına dönen işyerlerini her gün temizlemekten bıktılar.

Gazetemize şikayetlerini bildiren işletme sahipleri, **"bizlerin uğradığı zararları kimler karşılayacak ?"** diye sitem etmekten de geri kalmadılar.

Sahibi : İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor. : Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi : Beyaz Erguvan Cad. Yeni Pasaj
No.: 11 Paşabahçe - İSTANBUL
Telefon : 0216 322 28 79
Banka Hes. No. : Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şb.
1043 0327082
Ofset Hazırlık : Çözüm Reklam
Baskı : Pastel Mat. Ltd. Şti.

ABONE OLABİLİR, ABONE BULABİLİRSİNİZ.

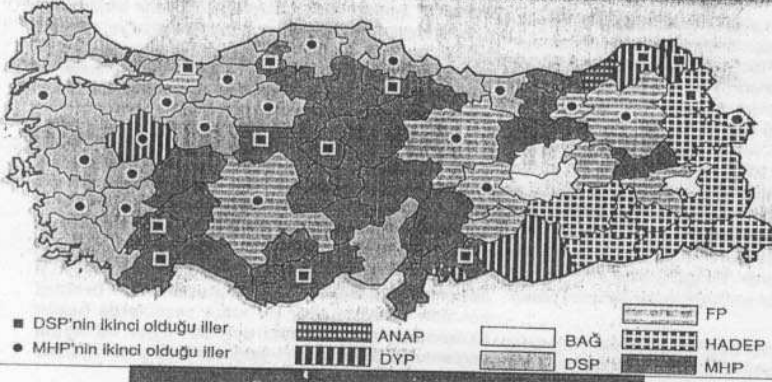
CAM-KÖY

BEYKOZ HALKININ
SESİ KULAĞI

AYLIK BÖLGESEL GAZETE

Yıl: 1 Sayı: 12 15 Mayıs 1999 Ederi : 100.000 TL.

İllerde birinci sırayı alan partiler

SEÇİM SONUÇLARI

PARTİLER	1995 SEÇİMLERİ	1999 SEÇİMLERİ	FARK
D.S.P.	4.000.000	6.900.000	+2.900.000
M.H.P.	2.300.000	5.600.000	+3.300.000
F.P.	6.000.000 (R.P.)	4.800.000	-1.200.000
A.N.A.P.	5.500.000	4.100.000	-1.400.000
D.Y.P.	5.400.000	3.750.000	-1.650.000
C.H.P.	3.000.000	2.700.000	-300.000
HADEP.	1.200.000	1.500.000	+300.000
DİĞER PARTİLER VE BAĞIMSIZLAR	500.000	1.800.000	+1.300.000
TOPLAM	27.900.000	31.150.000	-3.250.000

Yeni Seçmen : 3.250.000

NOT: Rakamlar yuvarlak hale getirilmiştir.

1999 TÜRKİYE GENEL SEÇİMLERİ KESİN SONUÇLAR

DSP	MHP	FP	ANAP	DYP	BAĞIM SIZ
136	129	111	86	85	3

Kayıtlı seçmen	37.495.217
Oy kullanan seçmen	32.656.070
Geçerli oy sayısı	31.184.496
Geçersiz oy sayısı	1.474.574
Seçime katılma oranı (%)	87.09

PARTİ ADI	OY	YÜZDE	PARTİ ADI	OY	YÜZDE
ÖDP	248.553	0.80	FP	4.805.381	15.41
İP	57.607	0.18	CHP	2.716.094	8.71
DBP	24.419	0.08	LDP	127.174	0.41
DEPAR	37.376	0.12	BP	78.922	0.25
ANAP	4.122.929	13.22	MP	79.370	0.25
EMEP	51.756	0.17	DYP	3.745.417	12.01
DTP	179.871	0.58	SİP	37.680	0.12
DOĞUŞ	44.787	0.14	HADEP	1.482.196	4.75
BBP	456.353	1.46	MHP	5.606.583	17.98
DP	92.093	0.30	BAĞ.	270.265	0.87
DSP	6.919.670	22.19			

Seçim Sonuçlarına Ait Genel Bilgiler

- * Seçime katılma oranı yüksek olmasına rağmen, geçersiz oy sayısı oldukça kabarıktır.
- * Seçime 20 parti ve bağımsızlar katıldı. İlk kez bu kadar parti seçime katılıyor.
- * %10 barajına takılan iki önemli parti var: C.H.P. ve HADEP.
- * 2 milyon yakın oy alan küçük partilerin oyları boşa gitti.
- * Tüm bunlar seçim sisteminin değiştirilmesi gerektiğini bir kez daha ortaya çıkarttı.
- * İlk defa oy atanların (18-21) seçimin kaderini değiştirdiği bir seçim yaşandı.
- * Bu seçmenlerin tercihi D.S.P. ve M.H.P. oldu.
- * Seçimde bir milletvekili İstanbul'da ortalama 59 bin 15, Ankara'da 57 bin 39 oyla seçilirken, nüfus yoğunluğu az olan Hakkari'de 7 bin 617, Tunceli'de 7 bin 103 oy seçilmek için yeterli oldu.
- * Geleneksel merkezi partilerin IMF

güdümlü politikaları karşısında ezilen kitleler yeni arayışlara yöneldiler. Bu gidişle önümüzdeki seçimlerde baraja takılmaları kaçınılmaz.

- * FP Güneydoğu'yu HADEP'e, Orta Anadolu'yu MHP'ye kaptırdı. ANAP Karadeniz'i kaybetti. DYP Batı Anadolu ve Akdeniz'deki gücünü kaybetti.
- * DSP Batı Anadolu'ya ve Trakya'ya egemen oldu.
- * Gelir seviyesi yüksek illerde öncelikle DSP, arkasından da MHP'nin ikinci parti çıkması dikkat edilmesi gereken bir olgu. Gelir dağılımı 3 bin 20 doların üstünde 23 ilin 18'inde DSP, 6'sında MHP birinci sırada. Ortalamanın altındaki 57 ilin 21'inde MHP, 11'inde HADEP, 9'unda FP, 8'inde DSP aldıkları oylarla ilk sıraya yerleşti. DSP ve CHP'nin yoksul bölgelerindeki oy oranı birbirine yakın ve yoksul bölgelerde varlık gösteremiyorlar.
- * 30 ilde DSP, 18 ilde MHP hiç

milletvekili çıkaramaması çok ilginç. Ancak her iki parti de her il/de oy oranını artırıyor (MHP bir iki il dışında)

- * Mehmet AĞAR'ın bağımsız milletvekili seçildiği Elazığ'da DYP'nin oy oranı %12.40'a düşerken Ahmet ÖZAL'ın bağımsız milletvekili seçildiği Malatya'da ANAP'ın oyları 7.1'e düştü.
- * 66 milletvekilliğinin öncelikle CHP ve HADEP'e, bir tanede BBP'ye olmak üzere dağılması gerekirken, bunlar şimdi başka partilerin elinde. Toplam millet vekili sayısının onda birinden fazla bu.
- * MHP ve DYP bu sayede 14'er milletvekili fazla çıkarıyor. DSP 13 fazla, FP 6 fazla, ANAP 9 fazla, DYP toplam milletvekili sayısının beşte birinin bu şekilde "avantadan" kazanmış. CHP'nin 33 milletvekilliği birer birer dağılırken HADEP'inkiler bölgesel yoğunlaşmadan dolayı ikiye, üçer gidiyor.

Seçim Sonuçlarının Getirdikleri...

1980 sonrası izlenen IMF güdümlü politikaları benimseyen merkez partileri ANAP ve DYP iktidarlarının, enflasyon ve işsizlikten, yolsuzluktan başka bir şey getirmediğini gören kitleler, 1990 yerel seçimlerinde sosyal demokrat geçinen SHP'ye yöneldi. Ancak SHP - DYP iktidarının 1994 krizi ile noktalanmış hüsranı, 1995 seçimlerinde RP'nin büyük bir oy patlaması ile sonuçlandı.

Toplumsal sermayenin 1/3'ünün elinde tutarak gelişmeye çalışan Anadolu Sermayesi'nin temsilcisi olan RP'nin iktidarı döneminde, yalnız Anadolu'yla yetinmeyip, elinde bulundurduğu sermaye ve teknolojinin etkisiyle bir "dışa açılma" gerçeğini yaşama geçirmeye çalışması, her ne kadar "sistem partisi" olarak kendini savansa da tekeli sermayeyi son derece rahatsız etmiştir.

RP'nin iktidarı döneminde, bürokrasiye egemen olarak devletin elinde bulundurduğu rantlardan pay almak için ön plana çıkan Anadolu Sermayesi, enerji dağıtım şirketlerinin özelleştirilmesinde, bu şirketleri ele geçirmek için yaptığı mücadelede, 28 Şubat sonrası hezimete uğramıştır. Sadece saf değiştirerek TUSİAD'a üye olan İhlas Holding, Bursa'da dağıtım şirketini alabilmiştir. Bu holdingin bir yan kuruluşu olan TGRT programlarındaki yeni yapılanmalarda bu değişikliği gözlemek mümkündür.

R.P., iktidarda olduğu dönemde adil düzen gibi ütopik sloganları tarihin karanlıklarında kalmış, daha önce vaat edilen yatırımlar yaşama girmemiş, geriye dinsel sloganlardan, türban konusundan ve Taksim'e cami projelerinden öte bir şey kalmamıştır.

Varoşlarda imar yasalarının delinmesiyle yerel

yönetimlerde üstünlüğünü devam ettirebilen RP, 28 Şubat'tan sonra, karşı olduğunu sık sık vurguladığı halde, İsrail'e yapılan anlaşmayı imzalamasına rağmen, iktidarı bırakmak zorunda kalmıştır. Bu durum kitlelerde F.P. birinci parti olsa dahi iktidarı alamayacağı imajı yaratmıştır. (RP'nin hem devletle çatışmak, hem de uzlaşmak politikası onu bir ikilem içinde bırakıyordu.)

1999 seçimlerinde, Orta Anadolu'ya hâkim olan ve buradan taşmak isteyen Anadolu Sermayesi'nin temsilcisi olan FP'ye MHP tarafından ağır bir darbe indirilmiştir. Bu da tekeli sermayenin ortaya çıkan bu durumdan çekinmediğini aksine onu tahrik ettiğini gösterir.

Tekeli sermayenin öz örgütü olma iddiasında olup bunu beceremeyen ANAP ile son seçimlerde tekeli sermaye ile didişmeyi seçen DYP'nin, 1999 seçimlerinde uğradığı bozgun karşısında, kitlelerin yeni umut kaynağı olarak Batı bölgelerinde milliyetçi sol parti olan DSP'yi Orta Anadolu'da milliyetçi sağ olan MHP'yi seçmeleri, tekeli sermaye açısından yeni versiyonların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Her iki partinin ilk defa oy veren seçmenlerden aldığı büyük desteğin yanı sıra asıl tabanları, milli gelirdeki payı devamlı düşen küçük burjuvazidir. Her iki parti de 1970'lerden gelen "Halk Sektörü" ile "Millet Sektörü" kavramlarının özünü tabanlarına seslenmişlerdir. Bu çok önemli bir noktadır. Her iki parti de toplumsal sermayenin bir kesimini temsil etmektedir.

Bu durumda, bu partilerin değiştirilebileceği ve tekeli sermayenin hizmetine sokulabileceği konusunda iyimserlik vardır. Nitekim DSP bu konuda imtihanını geçmiş

dönemde, gerek koalisyon döneminde, gerekse tek başına iktidarda olduğu kısa dönemde başarıyla vermiş, tekeli sermayeyi rahatlatmıştır. Acaba MHP, bu imtihandan başarı ile çıkabilecek midir? Özüde bir devlet partisi olan MHP, DSP gibi ANAP ve DYP'nin yerini almak için, merkez partisi olma yolunda tabanını ve seçmenlerini ikna edebilecek midir?

Geçmişte sağ ile sol arasındaki mücadelenin üstünün örtüldüğünü ve siyasi istikrarın yerleştiğini görmek, tekeli sermayenin en büyük özlemidir. Siyasi istikrar adı altında IMF politikalarının yaşama geçirilmesi için muhalefetin küçültülmesi ve baskıların artması bunun bir doğal sonucu olacaktır. Tahkim yasası, özelleştirmelerin hızlanması gibi alınacak tedbirlerin sonucunda Türkiye'ye gelmesi beklenen 25 milyar dolarla iç borçların dış borca dönüştürülmesinden sonra yeni ekonomi politikalarını uygulamak için gerekli zemin hazırlanacağından tekeli sermaye rahat bir nefes alacaktır.

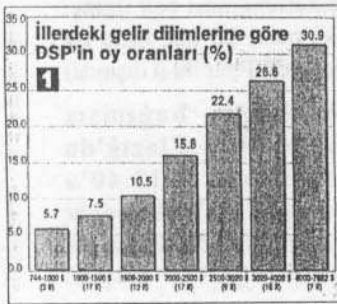
Dış politika açısından, bölgesel güç olma yolunda ilerleyen Türkiye'nin, Adriyatik Denizi'nden Çin Seddi'ne kadar Avrasya kuşağında, özellikle Balkanlar, Kafkasya ve Türkiye Cumhuriyetleri'ndeki etkisinin artması için, iç dinamikler açısından devlete gerekli olan milliyetçilik yükseltilmiştir. Bu nedenle, MHP'den dolayı milliyetçilik olgusu gelişmemekte, tam tersine milliyetçilik MHP'yi beslemektedir. Böylelikle iç ve dış dinamiklerin birleştiği noktada milliyetçi sağ ve solun seçimlerde başarı kazanması tarihi tesadüf değildir. Eğer bu uyum sağlanamazsa kapımızın eşliğinde Başkanlık Sistemi beklemektedir.

MARMARA BÖLGESİ

	D.S.P.			A.N.A.P.			D.Y.P.			C.H.P.			F.P.			M.H.P.		
	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark
İSTANBUL I. BÖLGE	17.3	31.1	+13.8	22.3	18.3	-4.0	14.6	5.2	-9.4	13.2	11.1	-2.1	23.7	17.9	-5.8	3.7	9.4	5.7
İSTANBUL II. BÖLGE	18.7	30.0	+11.3	22.0	16.0	-6.0	15.9	5.6	-10.3	10.2	9.1	-1.1	25.1	22.4	-2.7	3.4	8.1	4.7
İSTANBUL III. BÖLGE	19.1	31.6	+12.5	21.6	19.0	-2.6	15.7	6.9	-8.8	11.4	8.8	-2.6	23.0	16.6	-6.4	4.0	9.6	5.6
YALOVA	16.1	24.2	+8.1	24.5	23.7	-0.8	23	13.5	-9.5	8.6	5.6	-3.0	18.9	14.5	-4.4	5.2	11.1	5.9
SAKARYA	13.8	19.3	+5.5	24.8	13.7	-11.1	19.5	15.2	-4.3	4.6	4.3	-0.3	28.2	24.3	-3.9	6.1	17.6	11.5
BURSA	21.1	32.0	+10.9	21.7	15.9	-5.8	24.5	12.7	-11.8	5.8	3.8	-2.0	18.8	15.3	-3.5	5.4	14.5	9.1
KOCAELİ	18.7	22.7	+4.0	16.0	10.7	-5.3	13.5	11.5	-2.0	10.5	10.0	-0.5	31.7	22.9	-8.8	5.4	14.7	9.3
BALIKESİR	19.5	31.0	+11.5	19.5	14.1	-5.4	28.9	18.3	-10.6	9.2	6.1	-3.1	15.0	9.3	-5.7	5.5	15.8	10.3
EDİRNE	33.7	45.5	+11.8	14.2	14.9	+0.7	28.9	9.4	-19.5	12.2	9.4	-2.8	5.3	3.5	-1.8	3.8	9.2	5.4
KIRKLARELİ	27.8	38.3	+10.5	19.0	17.6	-1.4	25.8	10.3	-15.5	14.2	12.3	-1.9	4.9	3.4	-1.5	6.0	12.7	6.7
TEKİRDAĞ	33.3	41.2	+7.9	19.3	17.8	-1.5	24.9	11.6	-13.3	9.8	7.6	-2.2	7.0	5.6	-1.4	3.7	10.8	7.1
ÇANAKKALE	18.3	31.3	+13	21.1	16.4	-4.7	31.1	16.3	-14.8	11.2	7.7	-3.5	10.0	6.1	-3.9	5.7	16.9	11.2
BİLEÇİK	16.7	23.7	+7	16.5	14.4	-2.1	32.2	17.8	-14.4	10.5	10.4	-0.1	15.8	10.4	-5.4	6.5	17.9	11.4

D.Y.P. ve F.P. oyları M.H.P. giderken D.Y.P., A.N.A.P. ve C.H.P. oyları D.S.P. gidiyor.

D.S.P.

Eski seçmen (1995)	4.000.000
Yeni seçmen	1.400.000
ANAP'dan gelen	800.000
DYP'den gelen	500.000
CHP'den gelen	200.000
Toplam	6.900.000

- İlk kez oy verenlerin %40'a yakın kısmı D.S.P.'ye oy verdi. Batı bölgelerinde gençlerin umut kaynağını DSP oluşturdu.
- ANAP'tan gelen oylar, DYP'den gelen oyların iki misli. Bu iki merkez partisinden gelen oylar, DSP'nin bu seçmenlerin gözünde yeni bir umut kaynağı olduğunu gösteriyor. Bu oyların DSP'nin aldığı tüm oylar içindeki payı % 30.
- DSP, halkın geleneksel duygularını dışlamamaya özen gösteren sözde bir sol anlayışı savunuyor. Bu açıdan merkez partilerinden gelen oyları alabiliyor.
- DSP'ye CHP'den büyük bir oy kaybı yok. Bu durum, "CHP ile birleşirsek başka partilerden oy alamayız" diyen Ecevit'in haklı olduğunu gösteriyor.
- DSP'nin ideolojik tercihler yerine "istikrar, dürüstlük" gibi unsurları öne çıkarması nedeniyle, son yıllarda düne ve istikrar arayan merkez eğilimli seçmenleri bu partiye yönlendirdiğini düşünmek mümkün.
- Gelir düzeyi yükseldikçe DSP'nin oy oranı artıyor. DSP'ye oy verenlerin genellikle, Türkiye'nin gelişmiş

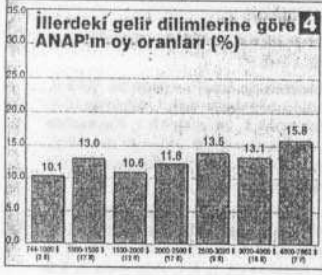
- bölgelerinden olduğu için, onların yüksek geliri eğitimi ve kadınları ve emeklilerin bu partiye oy verdiği söylenebilir.
- DSP'ye oy veren seçmen, bireysel özellikleri en yüksek seçmendir. DSP'nin seçmeni tek tek bireyler ve ailelerden oluşuyor. Arada örgüt yok. Zaten DSP örgütlü bir parti değil, böyle bir iddiası da yok. Sadece liderin karizması var. Bu nedenle DSP seçmeni bir araya gelip başka toplumsal gruba karşı baskı unsuru oluşturamaz.
- DSP'nin tabanı son derece oynak. Örgütlü olmadıkları için de yoksul bölgeler yerine parti söylemini dinleyen ve izleyen aydın kesiminden oy alıyor. Özellikle de FP'nin tutumundan ürken kitleler DSP'ye oy verdi.
- Seçmen sayısı 23.846.118 olan 31 ilde seçmenlerin %61.4'ünü işçi, emekli ve eşleri oluşturmaktadır. Bu illerde tüm seçmenlerin %28.7'sini DSP %15.2'sini MHP, %9'unu CHP almıştır.
- DSP 78 ilde oy oranını artırdı. Ama 30 ilde milletvekili çıkaramadı.

- DSP'nin oy oranını 10 puandan fazla artırdığı 21 seçim çevresi var. Üçü İstanbul, biri Ankara, ikisi İzmir. Bunların arasında Ankara 1, Antalya, Artvin, Aydın, Balıkesir, Çanakkale, Eskişehir, Giresun, Kırşehir, Kilis, MHP'nin de Türkiye ortalamasının üstüne çıktığı merkezler. Diğer iller ise Edirne, Denizli, Tekirdağ, Muğla, Bursa, Kırklareli.
- DSP'nin Türkiye oranı olan %21'in yarısından daha az oranda aldığı iller ise 28 il. Bu 28 ilde DSP %10'un altında ve bunların bazılarında da %5'ten bile düşük. Bunlardan Amasya, Bayburt, Çankırı, Çorum, Elazığ, Erzurum, Erzincan, Kahramanmaraş, Konya, Malatya, Osmaniye, Sivas, Tokat, Yozgat illerinde DSP MHP tarafından ikame ediliyor. Orta Anadolu ve Doğu Anadolu'yu içeren bu illerde MHP'nin oy oranındaki atış ortalamasının da üstünde.
- Ağrı, Batman, Diyarbakır, Hakkari, Muş, Siirt, Şanlıurfa, Tunceli, Van, Şırnak gibi Güneydoğu illerinden DSP, Muş hariç %5'inde oy alıyor. Sadece Mardin'de oy yüzdesi geçen seçime göre %1.7'den %9'a çıkıyor.

EGE BÖLGESİ

	F.P.			M.H.P.			A.N.A.P.			D.Y.P.			D.S.P.			C.H.P.		
	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark
UŞAK	14.0	7.2	-6.8	9.4	23.3	+13.9	16.7	10.6	-6.1	20.4	10.7	-9.7	23.9	29.6	+5.7	12.8	11.1	-1.7
İZMİR I	9.1	5.2	-3.9	5.1	10.5	+5.4	20.0	17.2	-2.8	22.9	8.3	-13.6	24.1	40.3	+16.2	13.3	9.2	-4.1
İZMİR II	7.8	4.5	-3.3	6.1	11.5	+5.4	17.8	14.3	-3.5	24.8	10.8	-14.0	24.8	40.1	+15.3	14.4	10.3	-4.1
AYDIN	8.7	4.9	-3.8	8.8	19.9	+11.1	22.4	16.5	-5.9	28.8	14.5	-14.3	16.1	28.9	+12.8	10.3	7.4	-2.7
DENİZLİ	10.3	5.7	-4.6	7.3	18.3	+11.0	20.3	15.0	-5.3	30.6	17.9	-12.7	14.6	26.8	+12.2	13.3	9.6	-3.7
MUĞLA	5.0	3.3	-1.7	8.3	16.0	+7.7	21.0	16.6	-4.4	35.3	16.7	-18.6	13.4	29.7	+16.3	14.2	11.6	-2.6
MANİSA	13.2	8.3	-4.9	8.7	20.9	+12.2	19.8	10.6	-9.2	26.7	19.0	-7.7	18.0	25.2	+7.2	9.8	7.3	-2.5
AFYON	22.2	10.8	-11.4	11.6	27.8	+16.2	18.1	12.3	-5.8	28.0	16.4	-11.6	9.2	12.9	+3.7	8.3	7.8	-0.5
KÜTAHYA	24.5	17.0	-7.5	9.7	22.6	+12.9	21.9	10.2	-11.7	24.4	24.1	-0.3	11.7	16.3	+4.7	5.0	3.3	-1.7

ANAP

Eski seçmen (R.P.) : 5.500.000
D.S.P.'ye giden : -800.000
M.H.P.'ne giden : -400.000
4.100.000

* Yeni seçmenlerde hiç oy alamayan ANAP'ın oyları batı bölgelerinde DSP'ye kayarken, Orta Anadolu ve Karadeniz'de MHP'ye gitti.

* Bir zamanlar dört eğilimi içinde barındıran ANAP gittikçe erirken, IMF politikaları ile seçmenin desteğini yitirmiştir. Şehir bölgelerinde küreselleşmenin

getirdiği Özal'cı ütopya vaatlerin kof çıkması oy oranında düşmelere neden olmuştur. Hala şehirlerde tutunmaya çalışmaktadır.

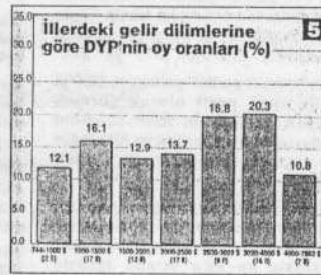
* ANAP bu seçimlerde ki en büyük düşüşü Giresun'da yaşadı. ANAP'ın oyları bu ilde %22.76 düşerken MHP %15.71, DSP ise %12.33 arttı. Sivas'ta 17.68 bir kayba uğrayan ANAP'a karşın MHP bu ilde %13.2, DSP ise %4.8 bir artış sağladı.

* ANAP; Çankırı, Trabzon, Burdur, Kütahya, Kırşehir, Sakarya, Yozgat, Kahramanmaraş, Gümüşhane ve Bolu'da %9.42 ile 14.61 arasında düştü. MHP ise bu illerde oy oranı %25.85 ile %10.29 arasında arttırdı.

* Ankara'da ANAP'ın oyları %11.43 azaldı. MHP'nin oy oranı %13.50, DSP'nin oy oranı ise %9.06 arttı.

* Bursa, Kocaeli, Balıkesir'de %5.5 oy kaybeden ANAP İstanbul'da da %4 civarında yitirdi.

D.Y.P.

Eski seçmen (R.P.) : 5.400.000
D.S.P.'ye giden : -800.000
M.H.P.'ne giden : -500.000
Diğer partilere giden : -350.000
3.750.000

* Yeni seçmenlerden oy alamayan, köylü oylarının belkemiğini teşkil ettiği kırsal bölgelerin partisi DYP, bu seçimlerde de düşüşüne devam etti. Batı bölgelerinde oylarını DSP'ye kaptırırken, Orta Anadolu ve Doğu Anadolu'da MHP'ye kaptırdı.

* A.P.'nin devamı olarak seçim satılırlarında boy gösteren DYP, köylüyle ilişkisini düşük taban fiyatları,

tarım girdilerinin devamlı yükselen fiyatları nedenleriyle koparıırken, RP ile yaptığı ittifak, şehirlerde tutarsız, sözüne güvenilmeyen bir parti olarak gösterilmesine sebep oldu. IMF destekli politikanın sonuçları ANAP gibi DYP'ni seçmenin gözünden düşürdü. Artık güçlü bir parti niteliğini kaybetmesi iktidar perspektifinden yoksun oluşunu da beraberinde getirince, DYP'nin hezimete uğraması kaçınılmazdı. Tüm bunlara yolsuzluklar da eklenince seçim sonuçlarına şaşmamak gerekir.

* Marmara, Kıyı ve Orta Ege ile Kıyı Akdeniz bölgelerindeki seçmenlerin ne İstanbul sermayesiyle hesaplaşma söylemine ne de kaba bir dindarlık ve milliyetçi-muhafazakarlık söylemine itibar etmedikleri görüldü. Üstelik bu bölgelerdeki klasik seçmenlerin arasındaki ortalama muhafazakar vatandaş bile öfkütüğü söylenebilir. Orta Anadolu ve Doğu Anadolu'da ise bu söylemleri çok daha iyi ifade eden senelerin partileri vardı.

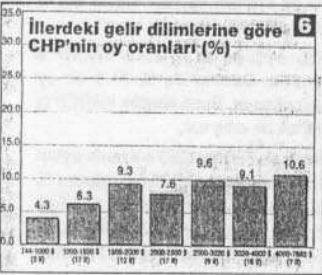
* DYP bir zamanlar kalesi olan İzmir'de %14.26 oy kaybederken, İstanbul'da bu düşüş %9.74 oldu.

* DYP özellikle Muğla, Edirne, Çanakkale, Kilis, Aydın, Bilecik, Tekirdağ, Denizli, Bursa, Iğdır, Afyon, Balıkesir'de oylarını DSP'ye kaptırdı. Bu illerin belirgin özelliği sosyo-ekonomik açıdan gelişmiş tarım ve sanayinin güçlü olduğu dışa açık iller olmasıdır.

AKDENİZ BÖLGESİ

	F.P.			M.H.P.			A.N.A.P.			D.Y.P.			D.S.P.			C.H.P.		
	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark
ANTALYA	13.3	6.2	-7.1	12.2	22.2	+10.0	14.6	13.1	-1.5	26.5	19.2	-7.3	6.8	20.1	13.3	23.2	12.3	-10.9
ISPARTA	16.1	9.5	-6.6	15.7	29.3	+13.6	13.8	17.1	+3.3	40.3	23.1	-17.2	4.4	9.9	+5.5	7.6	5.4	-2.2
BURDUR	13.4	10.3	-3.1	9.0	23.9	+14.6	21.6	9.6	-12.0	26.3	17.8	-7.5	16.3	23.2	+6.9	10.3	7.3	-3.0
İÇEL	10.7	4.0	-6.7	15.9	30.3	+14.4	18.6	11.2	-7.4	17.7	10.6	-7.1	13.3	19.3	+6.0	14.4	13.2	-1.2
MARAŞ	36.8	25.6	-11.2	10.5	28.3	+17.8	19.8	9.5	-10.3	16.6	17.9	+1.3	2.7	5.5	+2.8	9.3	6.1	-3.2
ANTAKYA	18.5	11.9	-6.6	13.3	20.8	+7.5	14.6	12.4	-2.2	19.2	10.5	-8.7	7.7	15.3	+7.6	21.9	21.3	-0.6
ADANA	16.7	10.2	-6.5	14.3	23.5	+9.2	16.6	11.8	-4.8	17.4	9.3	-8.1	18.8	25.9	+7.1	7.9	7.9	-0.0

C.H.P.

Eski seçmen : 3.000.000
D.S.P.'ye giden : -200.000
Diğer partilere giden : -100.000
2.700.000

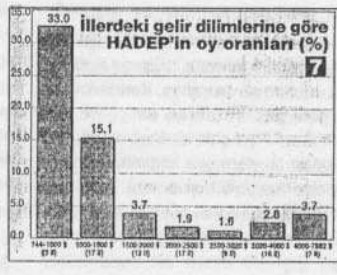
* 1991 seçimlerinde 5.100.000 oy alan CHP devamlı bir düşüş içinde. 1995 seçimlerine göre çok fazla oy kaybetmemesine rağmen genç seçmenlerden hiç oy alamaması %10 barajı

geçememesine neden oldu.

* Tony Blair'ciliğe soyunan CHP ve geçmiş politikalarını terk edince hiçbir güvenilirliği kalmadı. Üstelik yeni alternatif projeler de üretmeyince küçük politik hesapların içinde düşüp kaypak hareket etmeye başlayıp kimseyi memnun edemedi. Geleneksel oylarını bile muhafaza etmesini bilmeyen CHP'nin Meclis'e girememesine kimse şaşırmadı.

* CHP'nin Antalya'da oy oranı 1995'e oranla %10.79 azaldı. İzmir'de %4.9'luk bir düşüş gösterirken Eskişehir'de %3.96'lık bir azalma oldu. Marmara Bölgesi'nde de bu düşüşleri gözlemek mümkün. Çanakkale'de %3.5, Edirne'de %2.1, Balıkesir'de %3.1, Yalova'da %3.

HADEP

Eski seçmen : 1.200.000
D.S.P.'ye giden : -100.000
M.H.P.'ne giden : 200.000
1.500.000

* HADEP 1995'te %4.2 olan oy oranını 1999'da 4.8'e taşıırken, baraja takılan milletvekili sayısını da 24'ten 30'a yükseltti. HADEP aldığı oy oranıyla, bölgelerde de birer milletvekili çıkaracaktı. Barajı

aşabilmesi durumunda HADEP'in milletvekili çıkaracağı iller ve sayıları şöyle olacaktı. Diyarbakır (7), Ağrı (2), Hakkari (2), Mardin (2), Muş (2), Şanlıurfa (2), Van (3), Batman (3), Şırnak (2), Kars, Siirt, Iğdır, Bitlis ve Bingöl'de birer.

* Güneydoğu bölgesinde FP'nin oy oranının düştüğü illerde HADEP, oylarını en çok artıran parti oldu. Bingöl'de %26.62 oranında düşen FP'nin oylarının %6'sının HADEP'e gittiği görülüyor. Muş'ta FP %18.3 oranında azalırken HADEP %15.34 oranında artış; Ağrı'da FP %17.89 bir artış yakaladı. Kars'ta ise HADEP %10.8 artarken FP %10.8 oranında oyları azalıyor.

Diğer Partiler ve Bağımsızlar

Eski Seçmen : 500.000
Yeni Seçmen : 450.000
M.H.P.'den gelen : 200.000
C.H.P.'den gelen : 100.000
D.Y.P.'den gelen : 350.000
ANAP'dan gelen : 200.000
Toplam : 1.800.000

HADEP

	1995	1999	Fark
VAN	28.-	35.7	+7.7
AĞRI	17.9	33.7	+15.8
BİNGÖL	7.1	13.1	+6.0
BİTLİS	10.0	13.7	+3.7
DIYARBAKIR	46.3	39.9	-6.4
İĞDIR	21.6	29.9	+8.3
HAKKARİ	54.2	46.1	-8.1
KARS	6.8	17.6	+10.8
MARDİN	22.0	25.2	+3.2
SIİRT	26.6	22.2	-4.4
TUNCELİ	16.9	14.0	-2.9
URFA	13.7	16.4	+2.7
BATMAN	37.2	46.0	+8.8
ŞIRNAK	25.9	24.7	-1.2

F.P.

	1995	1999	Fark
VAN	23.8	18.8	-5.0
AĞRI	30.7	12.8	-17.9
BİNGÖL	51.6	24.9	-26.7
BİTLİS	29.-	20.8	-8.2
DIYARBAKIR	18.8	16.8	-2.0
İĞDIR	9.4	12.8	+3.4
HAKKARİ	6.0	9.9	+3.9
KARS	20.5	9.7	-10.8
MARDİN	20.0	11.7	-8.3
SIİRT	28.0	13.3	-14.7
TUNCELİ	2.7	2.5	-0.2
URFA	26.2	21.0	-5.2
BATMAN	25.8	14.2	-11.6
ŞIRNAK	8.3	10.8	+2.5

M.H.P.

Eski seçmen (1995)	: 2.300.000
Yeni seçmen	: 1.300.000
DYP'den gelen	: 800.000
ANAP'dan gelen	: 400.000
R.P'den gelen	: 1.000.000
Diğer partilere giden	: -200.000
	5.600.000

* Oylarını 3.300.000 arttıran MHP, geleneksel kalesi Orta Anadolu'da FP hakimiyetine son verdi. Bu ana gövde Mersin ve Antalya üzerinde güneye, Isparta, Afyon ve Burdur üzerinden Ege'ye, Erzurum, Giresun Trabzon hatından kuzeye uzandı.

* MHP'nin yükselişinde bir ulusal tepki boyutu var. Bunun dışında denememiş bir parti olması da önemli bir faktör. Başka partilerin yakalayamadığı gençlik, Anadolu'da muhazakar çevreler MHP'ye aktı.

* MHP'nin "merkez partisi" yaklaşımı, MHP'yi "merkez sağ" parti olarak görmek istemeyen geleneksel MHP seçmeni tarafından olduğu kadar DYP ve ANAP'dan kaçan seçmen tarafından da olumlu karşılandı.

* MHP, merkez partisi tanımından hareketle, MHP'nin söylemini değiştirmeye başlamış, ağırlık merkezini, enflasyonla, yoksullukla, yolsuzlukla ve son sırada terörle mücadelede kaydırmıştır.

* MHP bu seçimde İçel, Mersin, Antalya gibi yüzüze etnik ilişkilerin ön plana çıktığı yerlerde bu etnik ilişkilerin rahatsızlık duyan, bu anlamda milliyetçi duygularının kabardığı kesimlere de hitap etti.

* Türkiye'de Batı'ya açılan, hızla modernleşen kıyı bölgeleri, diğer yandan muhazakar tepki veren bir Orta Anadolu var. Kıyı bölgelerinin zenginliğine ve yaşam biçimine bir tepkiyi kullandı MHP.

* Tarım sektöründe gittikçe fakirleşme DYP'ye oy kaybettiren MHP'ye oy kazandırmıştır. İlk kez MHP köylere girmeye başlamıştır. 20.000 altında yerleşim bölgelerinden oy alması kırsal bölgelerde gücünü arttırdığını gösteriyor. Ayrıca 20.000-

70.000 yerleşim bölgelerinde de oy potansiyelini artırmıştır.

* Merkez partilerini çöküşe götüren enflasyon ve işsizlik MHP'nin gelişiminde çok önemli bir rol oynamıştır.

* Bu nedenlerle MHP muhazakar değer yargılarına sahip olan seçmenlere yönelik milliyetçi değerlerle iç içe geçen bir popülist propaganda yürüttü.

* MHP seçmenin önemli bir özelliği genç olması. MHP oyları içinde 18-30 yaş arasındaki grubun payı %41 ile en büyük parçayı oluşturuyor.

* MHP seçmenin %20'si yeni seçmen. Aşağı yukarı 1.120.000 kişiye eşit. Geçen seçimde oy kullanmayanlarda bu seçimde MHP'ye oy verenler ise %10. Bu da aşağı yukarı 560.000 kişi ediyor. Toplam bir buçuk milyonu geçiyor.

* MHP'ye oy verenlerin %30'unun babası İç Anadolu Bölgesi'nde, %26'sı Karadeniz'de doğmuş.

* MHP seçmenin %42'lik en büyük grubu lise mezunları. Onu %24'le ortaokul ve %21'le ilköğretim izliyor. Daha da ilginç, MHP seçmeni içinde yükseköğretim mezunu oranı %12.5. Diğer partiler %10'un altında kalıyor. Bu noktada son yirmi yıldır taşra üniversitelerinin bir çok mezun vermesi ve buralardaki açık ölkücü hakimiyeti önem kazanıyor.

* MHP Türkiye genelinde en büyük oy artışını Yozgat, Karaman, Çankırı, Gümüşhane, Çorum, Akarsay ve Kahramanmaraş,

Osmaniye'de sağladı.

* MHP bir iki il hariç hemen her yerde oy oranını artırdı.

* MHP en büyük oy oranını Osmaniye'de elde etti. (%40.8)

* Orta Anadolu'da MHP; Konya'da %13.9, Çankırı %19.5, Kırşehir %13.7, Niğde'de 10.4, Nevşehir'de 15.1, Sivas'ta 13.1, Kayseri'de 15.0, Yozgat'da 25.8, Çorum'da 18.2, Kırıkkale'de 14.4, Afyon'da 16.5 oy oranında artış sağladı.

* Orta Anadolu'yu Akdeniz'e bağlayan bölgede ise, MHP, Antalya'da %10.6 Isparta'da %13.6, Burdur'da %14.9, İçel'de %12.4, Maraş'ta %17.5, Antakya'da % 8.1, Adana'da % 9.2 oranında oy artışı yakalandı.

* Orta Anadolu'yu Batı Karadeniz'e bağlayan bölgede MHP, Amasya'da %12.2, Tokat'ta %16.2, Kastamonu'da %19, Karabük'te % 16.2 oy artışı sağladı.

* Orta Anadolu'yu Doğu Karadeniz'e bağlayan bölgede MHP, Giresun'da % 15.7, Gümüşhane'de % 18.8, Trabzon'da % 14.2 ve Erzurum'da % 10.7 oranında oy yükseldi.

* MHP kurduğu güçlü teşkilatı ile seçmenlere iktidar olabileceğini göstermiş onlarda umut uyandırabilmiştir. Güç olgusu seçimlerde çok önemlidir.

* MHP köylerde orman köylülerden oy almıştır. Bir araştırma bunu doğrulayacaktır.

ORTA ANADOLU BÖLGESİ

	F.P.			M.H.P.			A.N.A.P.			D.Y.P.			D.S.P.			C.H.P.		
	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark
ANKARA(I)	18.1	14.5	-3.6	8.7	20.6	+11.9	21.3	11.3	-10.0	13.4	6.2	-7.2	15.1	26.6	+11.5	18.9	14.6	-4.3
ANKARA(II)	23.8	19.6	-4.2	9.8	22.3	+12.5	21.3	11.3	-10.0	12.8	8.4	-4.4	13.1	20.4	+7.3	14.3	12.2	-2.6
KONYA	41.7	29.9	-11.8	12.0	25.9	+13.9	13.3	7.2	-6.1	14.4	13.7	-0.7	8.4	10.6	+2.2	5.9	5.3	-0.6
ÇANKIRI	27.2	19.8	-7.4	18.7	38.2	+19.5	21.4	6.8	-14.5	19.6	17.1	-2.5	5.3	8.2	+3.1	4.6	2.7	-1.9
KIRŞEHİR	18.6	9.2	-9.4	19.9	33.6	+13.7	20.9	9.9	-11.0	14.5	8.8	-5.7	8.3	17.9	+9.6	11.6	13.3	+1.7
NİĞDE	22.6	14.1	-8.5	16.7	27.1	+10.4	13.0	9.4	-3.6	23.8	18.3	-5.5	9.3	14.6	+5.3	11.9	10.6	-1.6
NEVŞEHİR	28.4	18.4	-10.0	16.6	31.7	+15.1	18.7	13.3	-5.4	16.6	12.4	-4.2	7.0	10.2	+3.2	10.2	7.7	-2.5
SİVAS	39.3	27.6	-11.7	5.8	18.9	+13.1	23.4	5.7	-17.7	10.6	7.9	-2.7	3.9	8.1	+4.2	14.2	11.0	-3.2
KAYSERİ	33.1	23.2	-9.9	17.8	32.8	+15.0	14.3	7.3	-7.0	14.6	9.5	-5.1	10.6	16.1	+5.5	6.7	5.3	-1.4
YOZGAT	36.0	19.3	-16.7	13.9	39.7	+25.8	22.0	11.0	-11.0	11.0	8.3	-2.7	3.8	6.1	+2.3	10.2	8.9	-1.3
ÇORUM	30.4	18.0	-12.4	11.5	29.7	+18.2	13.6	5.9	-7.7	15.7	13.8	-1.9	5.3	9.5	+4.2	19.2	15.1	+4.1
KIRIKKALE	30.2	15.2	-15.0	13.5	27.9	+14.4	22.3	17.2	-5.1	12.9	14.0	+1.1	9.4	11.5	+2.1	9.4	4.8	-4.6
AFYON	22.2	10.8	-11.4	11.6	28.1	+16.5	18.1	12.3	-5.8	28.0	16.4	-11.6	9.2	12.9	+3.7	8.3	7.8	-0.5

Tablonun gösterdiği gibi bu bölgede büyük bir oy patlaması yapan M.H.P. oylarını F.P.'den alıyor. Ayrıca D.Y.P. oyları M.H.P. gidiyor. D.S.P. 'e gitmeyen A.N.A.P. oyları da M.H.P.'e alıyor. D.S.P. oyların çoğunu A.N.A.P.'tan alıyor. C.H.P. oy kaybı fazla değil bu açıdan D.S.P.'nin oy artışını karşılayamaz.

F.P.

Eski seçmen (R.P.)	: 6.000.000
M.H.P.'ye giden	: -1.000.000
HADEP'e giden	: -200.000
	4.800.000

* Fazilet Partisi, gençliği yakalayamadığı için, yeni seçmenden oy alamadı.

* FP, sadece devletle değil, Türkiye'nin yüksek eğitim görmüş, dışarıya açılmış, orta sınıflarıyla da çatıştı. Kendisini bir çatışma partisi olarak sergiledi. Bu görünüm FP'ye çok oy kaybetti. FP yükselen bir sermaye kesimine (İslami Sermaye-Anadolu Sermayesi) oturuyor. FP'nin içinde önemli sınıfsal farklılıklar oluştu. Profesyonelleşen politikacı tipten onun dışında kalan alt kademeler, aktivistler arasında farklılıklar arttı.

* FP, alt kimlikleri İslami bir üst kimlik altında birleştirmeye çalıştı. Ama Güneydoğu'nun kasabalarıyla, Orta

Anadolu'nun Sunni-Türk kesimlerini bir şemsiye altında toplamak, siyasi gerilimlerin hızla devam ettiği bir ortamda çok zordu.

* Halkın büyük çoğunluğu FP'nin ortaya koyduğu İslam anlayışına sahip değil. İslam günlük yaşamda çok önemli bir öğedir, ama bir öğe. Bazıları için toptan bir hayat biçimidir, ama bunlar, cami - cemaat oyları en fazla % 15'dir. FP oyları içinde.

* FP, Türkiye genelinde üç il hariç oy kaybetti. Bu üç ilde oy artışı sırasıyla Hakkari % 3.9, Şırnak % 2.61, Iğdır % 3.42 oldu.

* Orta Anadolu'da FP oyları MHP'ye kayarken, Erzurum, Kahramanmaraş, Akarsay Çorum, Bayburt ve Malatya'da FP oylarında % 11.9 ile % 14.95 arasında bir

düşüş yaşandı. Buna karşılık MHP, bu illerde oy oranını % 10.7 ile % 20.18 arasında artırdı.

* FP, Güneydoğu'da oylarını HADEP'e kapıttırırken, Batman'da % 11.9 bir oy kaybına uğruyor. Buna karşılık HADEP'te % 6.19'luk bir artış var.

* Kırıkkale'de FP'nin 1995'e oranla oyları % 14.95 azalırken, MHP oy oranını % 14.33 arttırıyor. Yozgat'ta FP % 14.95 oranında düşerken, MHP % 25.85 oranında arttırıyor. Karaman'da FP oyları % 13.58 azalırken, MHP % 20.18 bir artış gösteriyor.

* Tüm bunlara rağmen, yerel yönetimlerde % 24 oy oranıyla birinci parti.

ORTA ANADOLU'YU BATI KARADENİZ'E BAĞLAYAN BÖLGE

	F.P.			M.H.P.			A.N.A.P.			D.Y.P.			D.S.P.			C.H.P.		
	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark
AMASYA	23.3	15.6	-7.7	12.1	24.3	+12.2	17.0	10.4	-6.6	17.0	12.5	-4.5	10.2	17.3	+7.1	17.4	12.1	-5.3
TOKAT	31.7	20.3	-11.4	12.9	29.1	+16.2	15.9	8	-7.9	15.5	11.8	-3.7	5.1	9.2	+4.1	15.9	13.8	-2.8
KASTAMONU	11.0	7.4	-3.6	12.4	22.9	+10.5	19.0	15.3	-3.7	27.6	19.4	-8.2	19.7	23.5	+3.8	5.6	3.7	-1.9
KARABÜK	21.9	13.8	-8.1	10.1	22.1	+12.1	16.2	14.2	-2.0	24.9	17.1	-7.8	17.9	19.4	+1.5	6.6	6.4	-0.1

ORTA ANADOLU'YU DOĞU KARADENİZ'E BAĞLAYAN BÖLGE

	F.P.			M.H.P.			A.N.A.P.			D.Y.P.			D.S.P.			C.H.P.		
	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark	1995	1999	Fark
GİRESUN	11.2	16.2	+5.0	4.9	20.6	+15.7	37.6	14.8	-22.8	14.1	13.3	-0.8	9.2	21.5	+12.3	9.3	6.6	-2.7
TRABZON	26.3	19.9	-6.4	7.7	21.9	+14.2	33.4	20.1	-13.3	12.8	10.7	-2.1	11.1	17.7	+6.6	6.5	5.0	-1.5
GÜMÜŞHANE	31.1	22.9	-8.2	13.9	32.7	+18.8	25.8	16.2	-9.6	15.4	13.9	-1.5	2.7	5.9	+3.2	7.3	3.2	-3.9
ERZİNCAN	32.3	18.7	-13.6	14.7	25.4	+10.7	10.4	7.5	-2.9	10.0	14.0	+4.0	1.8	8.3	+6.5	26.7	19.0	-7.7

İstanbul Milletvekili Seçimleri

Yeni Seçmen : 698.652

Partiler	1995 Seçimleri	1999 Seçimleri	Fark
F.P.	(R.P.) 997.935	1.038.105	40.170
D.S.P.	764.258	1.456.163	691.905
M.H.P.	152.120	491.555	339.435
ANAP	916.512	771.846	-144.666
D.Y.P.	641.825	266.049	-375.776
C.H.P.	486.551	476.051	-10.500
HADEP	151.737	197.309	45.572
Diğer Partiler	89.345	201.857	112.512
Toplam	4.200.283	4.898.935	698.652

İstanbul Belediye Seçimleri ile Milletvekili Seçimleri Karşılaştırma

PARTİLER	Milletvekili seçimleri	Belediye seçimleri	Fark
F.P.	1.038.105	1.196.526	158.421
D.S.P.	1.456.163	879.228	-576.935
ANAP	771.846	974.754	202.908
C.H.P.	476.051	606.425	130.374
D.Y.P.	266.049	164.955	-101.094
M.H.P.	491.555	320.670	-170.885
HADEP	197.309	113.730	-83.579
DİĞER PARTİLER	201.857	98.619	-103.288
Toplam	4.898.935	4.354.907	-544.028

Milletvekili seçimlerinde DSP'ye verilen oylar belediye seçimlerinde de DSP'ye verilmiş olsaydı, Temizel rahatlıkla Belediye Başkanı olurdu. Yarım milyona aşkın bir oy belediye seçimlerinde hiç bir partiye verilmemiş.

BEYKOZ'DA SEÇİMLER

Partiler	Milletvekili	Büyükşehir Bld. Bşk.'lığı	Beykoz Bld. Bşk.'lığı
D.S.P.	28.879	19.965	23.705
F.P.	23.167	23.474	22.431
A.N.A.P.	20.026	21.565	17.680
D.Y.P.	6.504	4.232	5.368
M.H.P.	12.284	7.201	7.296
C.H.P.	4.982	6.304	4.953
H.A.D.E.P.	2.476	1.446	1.485
Ö.D.P.	869	472	538
İ.P.	92	83	79
S.İ.P.	86	58	-
E.M.E.P.	147	91	88
Diğer Partiler	3.387	1.544	2.070

İstanbul Yerel Seçim Sonuçları

İstanbul'da yerel seçimlerden FP en kazançlı çıkan parti oldu. Büyükşehir Belediye Başkanlığı yanında 32 ilçenin 18'inde belediye başkanlığını kazandı. Gerek genel seçimler gerekse belediye seçimlerinde aldıkları oy itibarıyla; Esenler, Sultanbeyli, Gaziosmanpaşa, Eminönü, Bağcılar, Ümraniye ve Tuzla adeta FP'nin kalesi gibiydi. Milletvekili genel seçimlerinde Türkiye birincisi olan DSP ise, İstanbul'da yerel seçimlerde başarılı olamadı.

Yalnızca Küçükçekmece, Şişli, Beykoz ve Avcılar'da belediye başkanlığı kazandı. Milletvekili genel seçimlerinde dördüncü olan ANAP ise 8 ilçede belediye başkanlığını kazandı. Meclis dışında kalan CHP ise yalnızca Kadıköy ve Silivri'de belediye başkanlığı ile yetindi. Genel seçimlerde ANAP'ın arkasında kalan DYP ile

Türkiye'de genel seçimlerde patlama yaparak meclisteki ikinci parti olan MHP, İstanbul'da hiçbir yerde belediye başkanlığı kazanamadılar.

Kim nereyi kazandı?

FP: Kartal, Pendik, Sultanbeyli, Tuzla, Ümraniye, Üsküdar, Bağcılar, Esenler, Zeytinburnu, Bayrampaşa, Beyoğlu, Eminönü, Eyüp, Fatih, Gaziosmanpaşa, Kağıthane, Güngören, Sarıyer.

DSP: Küçükçekmece, Beykoz, Avcılar, Şişli

ANAP: Adalar, Maltepe, Bahçelievler, Bakırköy, Büyükçekmece, Çatalca, Beşiktaş, Şile

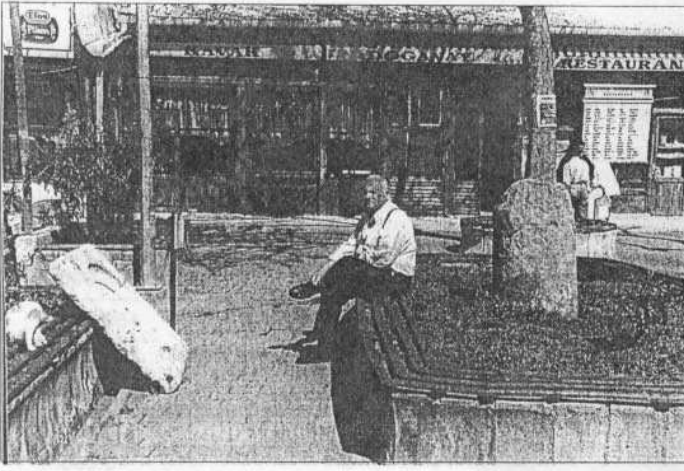
CHP: Silivri, Kadıköy

İstanbul'da Milletvekili Seçimlerinde Oyların Akışı

Demokratik Sol Parti (D.S.P.)	Eski seçmen : 765.000.- Yeni seçmen : 440.000.- ANAP'den gelen : 140.000.- DYP'den gelen : 110.000.- TOPLAM : 1.455.000.-
Milliyetçi Hareket Partisi (M.H.P.)	Eski seçmen : 150.000.- Yeni seçmen : 115.000.- DYP'den gelen : 230.000.- TOPLAM : 495.000.-
Fazilet Partisi (F.P.)	Eski seçmen (R.P.) : 1.000.000.- Yeni seçmen : 40.000.- TOPLAM : 1.040.000.-
Anavatan Partisi (ANAP)	Eski seçmen : 915.000.- DS.P.'ne giden : -140.000.- TOPLAM : 775.000.-
Doğruyol Partisi (D.Y.P.)	Eski seçmen : 640.000.- MHP'ne giden : -230.000.- DSP'ne giden : -110.000.- Diğer partilere giden : -35.000.- TOPLAM : 265.000.-
Cumhuriyet Halk Partisi (C.H.P.)	Eski seçmen : 485.000.- Diğer partilere giden : -10.000.- TOPLAM : 475.000.-
HADEP	Eski seçmen : 150.000.- Yeni seçmen : 45.000.- TOPLAM : 195.000.-
DİĞER PARTİLER	Eski seçmen : 90.000.- Yeni seçmen : 60.000.- CHP'den gelen : 10.000.- DYP'den gelen : 35.000.- TOPLAM : 195.000.- Rakamlar yuvarlatılmıştır.

İstanbul'da Belediye Başkanı Seçimlerinde Oyların Akışı

Fazilet Partisi (F.P.)	1.038.000 (milletvekili seçimlerinde) 158.000 MHP'den gelen 1.196.000
Demokratik Sol Parti (D.S.P.)	1.455.000 (milletvekili seçimlerinde) -130.000 C.H.P.'ne giden -200.000 ANAP'ne giden -245.000 (Hiç bir partiye gitmeyen) 880.000
Doğruyol Partisi (D.Y.P.)	265.000 (milletvekili seçimlerinde) -100.000 (hiçbir partiye gitmeyen) 165.000
Anavatan Partisi (ANAP)	772.000 (milletvekili seçimlerinde) 200.000 D.S.P. gelen 972.000
Milliyetçi Hareket Partisi (M.H.P.)	490.000 (milletvekili seçimlerinde) -158.000 F.P. giden -12.000 Hiç bir partiye gitmeyen 320.000
HADEP	198.000 (milletvekili seçimlerinde) -85.000 Hiç bir partiye gitmeyen 113.000
DİĞER PARTİLER	200.000 (milletvekili seçimlerinde) -102.000 Hiç bir partiye gitmeyen. 98.000
Hiç bir partiye atılmayan oylar:	D.S.P. 245.000 DYP 100.000 HADEP 85.000 MHP 12.000 Diğer partiler 98.000 Toplam 540.000 Rakamlar yuvarlatılmıştır.

Reşat Amca Anadolukavağı'nın oldukça eskilerinden. Gemicilik yapmış, gezdiği ve bildiği çok ülke var. Brîç bilgisi gelişkin. Yalçın Şiar'ın açılımlarını pek takip etmez, ama yeniliklere de oldukça açıktır. Gazetemiz Cam Köy'ü ilk okuyan ve ilk destekleyenlerdendir. Bu gazete yaşamalı diyerek elinden geleni yaptı. Ama olmadı. Cam - Köy Gazetesi 12'nci sayıdan sonra çıkışına bir süre ara vermek zorunda kaldı. Cam - Köy'ün düşmanları sevinсин.

BÖLGEDEKİ SEÇİM ETKİNLİKLERİ

"Yağma yok, sosyalizm var" ekseninde seçim faaliyetini sürdüren Sosyalist iktidar Partisi'nin Türkiye genelinde aldığı oy oranı önemli. İşçi ve emekçi eksenli seçim faaliyeti sürdüren EMEP ise aradığını tam olarak bulamadı. Ya ÖDP (Özgürlük ve Dayanışma Partisi) seçim faaliyetini barış, demokrasi ve özgürlük üst başlıklarını eksen alarak sürdürmesine rağmen, "Gökkuşağı" diye adlandırdığı politik söylemini oy'a tahvil edebildi mi? Hayır... Neden? Çünkü ÖDP kurumsallaşmış bir parti olamadı. Seçim faaliyetindeki söylemlerinde siyaset diye bir şey yoktu. En iddialı konularda bile sendikal aktivistlerin söyleminin dışına çıkamadı. Fakirlik fukaralık edebiyatı dışında, siyasette gündem belirlemeyi beceremedi.

Beykoz yerelinde Hayri Kozakçıoğlu'nun esnaf

ziyaretlerinin ardından, ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ın bile seçim otobüsü ile Beykoz ve Beykozluları ziyaret ettiği halde ÖDP Beykoz Belediye Başkanı Adayını Beykoz halkı pek ortalıkta göremedi. İlçe saldırıya maruz kaldı, ilçe binasının camları kırıldı, Üsküdar mitingi dönüşü ÖDP Beykoz İlçe konvoyu Çengelköy'de saldırıya uğradı, araçlar tahrip edildi, insanlar yaralandı. Ama ne bir il yetkilisi ne de bir genel merkez görevlisi gelip de Beykoz ÖDP'de ne oluyor diye sormadı. Beykoz Seçim Eşgüdüm Koordinasyonu'nun bütün önerilerine rağmen Beykoz'da etkin bir seçim faaliyeti sürdürülemedi. Kurumsallaşma ve birimler üzerinden sürdürülmesi gereken etkinlikler ve siyaset dernekcilik anlayışına yenik düştü.

ARA VERİYORUZ...

Bölgemizi halkımızla birlikte korumak ve sahip çıkmak bir bayrak açtık. Bir avuç insandık. Hızlı başladık. Bölgesel bir gazete olan Cam - Köy'ü kurduk. Her birimiz amatördük, ama

ne yapacağımızı biliyorduk. Gazetemiz ilk sayısında 12 Eylül yasası olan "Turizm Teşvik Yasası"na karşı bir kampanya açılmasını ortaya attı. İkinci sayısında, neden bir bölgesel gazete manşetiyle memorandumunu yani mücadele programını halkımıza duyurdu. Bu sayıda ortaya koyduğu iddiasını her türlü baskıya rağmen inatla sürdürdü. 12 ay boyunca Beykoz halkından öğrendi, öğrendiklerini geliştirdi ve Beykoz halkının görmesi gerekenleri tehditlere rağmen yılmadı, gösterdi. Halk dalkavukluğu yapmadı. Kamuya ait olan arazilerin hem üst gelir gruplarınca hem de alt gelir gruplarınca yağmalandığının

olarak gördü. Bölgedeki tersine göç olgusunun kentleşme ile olan bağlarını tanımladı. Kandilli'den Şile'ye kadar olan bölgenin yağmalanmasına karşı durdu. Acarlara, Bayındır Holding'e ve bir sürü rantçıya Mimarlar Odası ile birlikte mücadele verdi. Oktay Ekinci'nin Beykoz'un yağmalanması üzerine yazdığı yazılara yer verdi. SİT kararlarını savundu. Fabrikaların kapatılmasına karşı durdu. "Üçüncü Boğaz Köprüsü'ne hayır" dedi. Yerel Yönetimler Yasa Tasarısı'nı ilk eleştirenlerden oldu. Sosyal Sigortaların içyüzünü sergiledi. Aktaş'a karşı bayrak açtı.

Kısacası 12 ay boyunca kısıtlı olanaklarıyla dişe diş bir yayıncılık sürdürdü. Bu zorlu mücadelemizde, bizlerle her düzlemde paylaşma ve sahiplenme çuşkusunu yaşayan ve yaşatan bütün namuslu insanlara teşekkür ediyoruz.

Gazetemiz Cam - Köy'ün faaliyetine

geçici bir süre ara veriyoruz.

YAZI KURULU

altını ısrarla çizdi. Gecekonduculara ve gecekondu mafyalarına prim vermedi. Sendika dalkavukluğuna ve işçiliğe bayrak açtı. Hemşehri derneklerinin gericilik ürettiğini iddia etti ve bütün mahalli ve köy derneklerinin bir üst örgütlenmesini kültürel zenginlik

Not: Araştırma ve arşiv yapmak isteyenler gazetemizin 12 sayısının tamamını adresimizden temin edebilirler.

Sahibi : İsmail ÖZKAN
Yazı İşleri Sor. : Bilal ÖZDEMİR
Yazışma Adresi : Karagöz Sırtı Çamlı Sk. No.: 40 Paşabahçe - İSTANBUL
İrtibat Adresi : Beyaz Erguvan Cad. No.: 58 Kat:1 Paşabahçe - İSTANBUL
Telefon : 0542 317 36 34
Banka Hes. No. : Türkiye İş Bankası Paşabahçe Şb. 1043 0327082
Ofset Hazırlık : Çözüm Reklam
Baskı : Pastel Mat. Ltd. Şti.